

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 372 Subject _____

Name of MSS अबूय विलास

Author _____

Period _____ Folios 82

Script Devnagiri Source Pirthi Pal Singh

Missing Folios _____

114

ओतीह न संशय इति भविष्योक्तेः यत्सया दौ वसंता दौ जलिरा ज्ये तथैव च पूर्व विद्धैव कर्त्तव्यमिति
 पत्सर्वं दातुं इति च दुर्वा विवचनात् चैत्र कुदम प्रति पत्सर्व विद्धा भूति वंदना दौ ग्राह्या
 प्रस्यं प्रपचं स्पष्टा त्रात्वा होलिका विभूतिलापयेत् तज्जोक्तं भविष्ये भगलिं गां किते वीकैः क्री
 णितं वं पिशाचं वत चैत्रे मासि महावा हो पुण्ये तु प्रतिपदिने यत्नतः प्रपचं स्पष्टा सवासा जलमा
 विरोत् न तस्य पुदितं किंचिन्ना धयो व्याधयो न च तथा प्राज्ज ते मधुमा से च प्रतिपद्युदिते दौ चैक
 त्या च रूप ककार्क एतत्प्यपि त देवताः वंदयेत् होलिका भूति सर्व दुष्टोपशान्तये गोमहिष्यादि
 पत्किंचिन्ना त्सर्वं भूषयेत् नृपः तेल वस्त्रादिभिः सर्वस्मोरणा धस्तो नयेत् तत्र भूति वंदन मंत्रैः
 वंदिता सिं सुरेन्द्र एव त्राना शंकर ए च प्रतस्त्वा हि नो दे विभूते भूति प्रदा भवेति ततः सचंदन
 मा म्र मुकुल च श्री पात् तदुक्तं पुद्गल समुच्चये वत्ते तु धार समये सित पंचदशं प्रातर्वसंत समये
 समुपस्थिते च संप्राशप च तं मुकुल सह चंदनेन सत्सहिषार्थं पुरुषोच समाः सुरवीर्यादिति तन्म
 त्रः चूत गंगं वसंतस्य माकं दकुसुमं नवं सचंदनं पिचाम्प्यं सर्व कामार्थ सिद्धये इति चैत्र कुदम
 द्वितीयायां कामोत्सवं कुर्यात् तत्प्रकारो भविष्ये तथा प्रातर्द्वितीयायां पुत्र मित्रादि संपुतः नृपति
 र्चिते ते देवो वितान वर प्रोभिते उपविश्या सने रम्ये पौर जान पदैः सह सिंह दं कुं कुमदाद पट्ट वासैः स

चंदनैः चिकीर्ष्य लोकानतां वलैः सामान्यं च पृथक् पृथक् गीतं नृत्यं विनोदं प्रकुर्व्य काममहोत्सवं
 एवं कुर्वन्त वा प्रीतिपावतं वत्सरं सरस्वति इयं द्वितीया पूर्व विद्याग्राह्या प्रातर्द्वितीया मित्युक्तेः हो
 लिकानंतरं कार्यत्वाच्चैत्रकृद्माघस्यासप्तमीदिना यत्रोत्सवास्तु संपदह एव चैत्रकृद्मत्रयो
 दश्यायोगविशेषः स्कंदे वारुणेन समायुक्ता मध्याह्नकृद्मत्रयोदशी गंगायां यदिलभ्यते कोटिस्तय
 ग्रहेः समाश्रमयोगसमायुक्ता शनौ प्रातिमिक्षा यदि महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुद्धरेत् पु
 लस्त्यः चैत्रकृद्मचतुर्दश्यायः स्नायान् चैव सन्निधौ न प्रेतत्वमवाप्नोति गंगायां तु विशेषतः अत्र चै
 त्रशुक्लप्रतिपद्युदयआपि ज्योतिरादंभः चैत्रमासि जगद्गत्वा ससर्जप्रथमे हनि शुक्लपक्षे सम
 ग्रंतुत दसूर्योदये सति इति ब्रह्मोक्तेः दिनद्वयेतद्वा पितृते दभावे च पूर्वं ववत्सरादौ वसंतादाविति
 वदु वशिष्ठोक्तेः अथ मलमासत्वे चैव वत्सरादंभः न शुद्धप्रतिपदि अस्या एव वत्सराद्यतिथित्वात्
 अत्र तैलाभ्यंगानित्यः वत्सरादौ वसंतादौ वलिराजे तथैव च तैलाभ्यंगमकुर्वीत नरकं प्रतिपद्य
 त इति वदु वशिष्ठोक्तेः अस्यामेव नवरात्रादंभः तत्र मार्कंडेयपुराणे शरत्काले महापूजाक्रियते या
 चवार्षिकीति इयं देवी व्रते परपुताग्राह्या अमायुतानकर्त्तव्या प्रतिपञ्चदिकार्चने महर्त्तमात्राकर्त्त
 व्या द्वितीयादिगुणान्वितेति देवीपुराणात् वैद्युत्सादिनिषेधस्तु शरददनवरात्रे वक्ष्यमाणे वैववोद्धवः
 इयं प्रतिपत्तु श्वेतकल्पादिः इति त्रिंशदमीकल्पास्ति यः परमेष्ठिनः प्रारंभस्ति यस्तु सुशुक्लः

1. no

372

एवमामताः तासाम्राडेकृतं एवमवाप्य इति नागरखंडात् चैत्रशुक्लद्वितीयायां भविष्योत्तरे चै
त्रशुक्लद्वितीयायामुमापुष्पाफलाधिभिः शिवपूजाचरितपूजाकर्तव्यामुनिसत्तमेतिमहर्त्तमात्रस
त्वेपिदिनेगौरीव्रतंपरेहनीतिमाधवोक्तेः चैत्रशुक्लतृतीयायांचतुर्थीयुक्तायांगौरीमहेश्वरंचैत्र
पूज्यदोलोत्सवंकुर्व्यात् तदुक्तं देवीपुराणे तृतीयायां यजेद्देवीशं क देणसमन्वितं प्रांदोलयेत्ततो
वत्सशिबोमानुष्येसदा रात्रौजागरणं कार्यं प्रातर्देवाचदक्षिणा सौवर्णीतुभवेद्गौरीराजतः प्रां
करोमतः चतुर्भुजश्च देवोसैद्धिभुजापार्वतीभवेत् अत्रैवसौभाग्यप्रायनव्रतमुक्तं मात्स्ये वसंतमा
समासाद्य तृतीयायां जनप्रिये सौभाग्यायततः स्त्रीभिः कार्यं व्रतमनुत्तमं इति इयंमन्वादिद्विसा
श्राद्धेऽपराह व्यापिनीग्राह्या नदानादावुत्तरा इति कालादर्शः अधिकमासेपीदं कर्तव्यं दत्तः म
न्वादिकं तैर्षिकं च कुर्व्यान्मासद्वयेपि चेति स्मृतिः चंद्रिकोक्तेः विष्णुवापनसंक्रांतिमन्वादिषु पुगा
दिषु विहाय पिंडनिर्वीपं सर्वश्राद्धं समाचरेदिति कालादर्शे रत्रपिंडदानेनास्ति तत्प्रसंगेन सर्व
मन्वादयो मत्स्यपुराणे कालिरख्यते अथ पुष्कलं नवमीद्यादशतीर्थाकार्तिके सिते तृतीया चैत्र
मासस्य तथा भाद्रपदस्य च श्रावणे चाष्टमी कृष्णी पौषे चैकादशी सिते वैशाखे मासे दशमी माघ
मासस्य सप्तमी श्रावणे च पौषमासे ज्येष्ठे पंचदशी सिते ग्राष्ठाडी कार्तिके माघे चैत्री चैव विशेष

प्र. वि.
३

तः एतामन्वादयः प्रोक्ता दत्तस्यास्त्यकारकाः प्राक्तनं विहाय सर्वा मन्वादयः शुक्ल एव ग्राह्याः एताः
शुक्लपदास्याः पौर्वीहिक्काः कुजेत्वापराहिक्काः पूर्वीहेतुसदाग्राह्याः शुक्लामनुयुगादयः देवकर्म
णि पित्रेच कुरुमेवैवापराहिक्काः इति गारुडात् प्रथो मन्वादि पित्रेच पुगादिकर्मणि पयः पूर्वी
हिक्काः स्युः सिते विज्ञेयाः प्रपराहिक्काश्च वरुले इति दीपिकोक्तेः प्रसामेव तृतीयायां मत्स्यावता
रः एतत्प्रसंगेन सर्वाश्चावतारतियपोलिरव्यते पुराणसमुच्चये मत्स्याभुक्तभुजिदने इममुसिते
कर्म विधौ १ माद्यवे वाराहो गिरिजासुते ४ न भसि यद्भूते १४ सिते माद्यवे सिंहो भाद्रपदे सिते हरिति
थो १२ श्रीवामनो माद्यवे रामो गौरितिथा ३ वतः परमभद्रो मोनवम्भमद्यो ८ कुदमोष्ठम्यानभसि
सितपरेचाश्विने यद्दृष्टव्यं १ उद्धः कल्की नभसि समभुच्युक्तपक्षं क्रमेण ६ प्रहोमद्यमेवा
मनोरामरामौ मत्स्यः क्रौडश्चापराहे विभागे कर्मः सिंहो बौद्धकल्की च सायं कुरुमेरात्रौ कालसा
म्येच पर्वे क्रौडः वाराहः कालसा म्ये ५ रात्रौ यत्समये यस्यावतारस्तत्तत्समयव्यापिनी सा साग्रा
ह्याः प्रत्रकुत्रचिदस्याश्चावतारतिययुक्तास्ताः कल्पभेदाद्भेदाः चैत्रशुक्लपंचमी कल्पादिः त
त्प्रसंगात्सर्वीलिरव्यते वैशारवस्पतृतीयायां कुरुमायां फाल्गुणस्य च पंचमी चैत्रमासस्य तथैवा
त्या तयापराः शुक्लात्रयोदशी माद्ये कार्तिकस्य तु सप्तमी नवमी मार्गशीर्षस्य सप्तमी संस्मराम्य
हं अत्राविशुक्लाः पौर्वीहिक्काः कुरुमाश्चापराहिक्का ग्राह्याः कल्पादिलक्षणं ब्रह्मपुराणे ब्रह्मणेया

मात्सेयः

दिनस्यादिः कल्पादिः साप्रकीर्तिता इति मन्वाद्यैः पुगाद्यैः कल्पाद्यैः च श्राद्धं दानं चाक्षयकारकं भवति
 तदुक्तं मातस्य कृतं श्राद्धं विधानेन मन्वादिषु पुगादिषु हापनानि दिसाहस्रं पितृणां तद्विदं भवेत् तथा
 कल्पानामाद्यैः स्यात्तदक्षयकारकाः इति ग्रहस्य पंचम्यां लक्ष्मीपूजापिकर्तव्या तदुक्तं ब्राह्मे
 मुक्तायामप्यपंचम्यां चैत्रमासि शुभानना श्रीर्ब्रह्मलोकात्मानुष्यं संप्राप्ता केशवाक्षया तस्मात्ता पूज
 पेक्षत्रपस्तलक्ष्मीर्नमुच्यते चैत्रमुक्ताष्टमीग्रहो काष्ठमीग्रस्यानवमीयुक्तायामशोकवृक्षाद्या
 धागत्वात् मजानकी पूजयित्वा ग्रहो ग्रहो कलिकाः पिष्ट्वा पिबेत् तत्र मंत्रः त्वामशोकनराभीष्टं
 मधुमाससमुद्रवे पिबामिशोकं सतप्तो मामशोकं सदा कुर्विति ततोऽशोकमार्त्तं गतत्पत्रं कर्त्ते
 निधाय ब्राह्मणान् भोजयित्वा गृहमागच्छेत् ग्रहस्यैवाष्टम्यां भवान्या उत्पत्तिः ग्रहो दक्षीनमावश्य
 कं तथा च काशीरंवडे भवानीपुस्तुपश्येत् शुक्लाष्टम्यामधोर्नरः न जातु शोकं लभते सदानंदम
 यो भवेदिति कालिकापुराणे चैत्रमासि सिताष्टम्यां पो नरो नियतेन्द्रियः स्नायान्नेहित्यतो येषु सया
 तिव्रस्मरणः पदं विष्टुः पुनर्वसुबुधोपेतं चैत्रमासि सिताष्टमी प्रातस्तु विधिना स्नात्वा वाजिषेयफ
 लं लभेत् स्नानमंत्रः ब्रह्मपुत्रमहाभागशतनोः कुलने दनं ग्रहो घर्भसंभूतपापं लोहित्यमेहरे
 ति चैत्रमुक्ता नवमीरामनवमी इयं मध्याह्न्यापि नीग्राह्या चैत्रमुक्ते तु नवमी पुनर्वसुपुता यदि सै

पुण्य १

प्र. वि. ४

च

वमर्यादयोगेन महौतमाभवेत् इत्यगस्त्यसंहितोक्तेः दिनद्वयेतद्ग्राह्यौपदे वग्राह्यातां पूजयेत् अथ
तविधिः प्रातः कृतनित्यक्रियः सूर्यः सोमो यमः कालः संध्ये भूतामहः क्षीपाः पंचनोदिकमतिभूमि
राकाशरवचरानराः ब्राह्मणशासनमास्याप कल्प्यध्वमिह संनिधिमिति मंत्रेण सूर्योदिदेवताभ्यो
व्रतनिवेद्या च म्यप्राणनाय म्यसंकल्पं कुर्यात् तत्र संकल्पमंत्रः उपोष्ये न वृमी त्वद्यपामेष्वष्टसरा
द्यव ते न प्रीतो भवत्वभ्यो संसारत्राहि मां हरे इति ततः कामलागं विद्याल्लाक्षं द्रुं प्रलीलसमप्रभं इति
लां जेधरा च पुत्रा वेदा एतत्परं पृष्ठतो लक्ष्मणं देवं सध्वं कनकप्रभं पार्श्वभरतमात्रघोता
लेष्टतकरा बुभुक्षुः अग्रे वग्राहन्मंतरामानुग्रहकोदितेण इति ध्यायेत् ततो रामप्रतिमासमीपे षट्
लाम्ध्वे कौशल्यादशरथं पूजयेत् षट्कोणपत्रकोणेषु राहदपायनमः श्रीशिवसेत्वा हा कं श्री
रवोपेव षट् देवकवचाय हुं रां नेत्रत्रयाय वैष्णवः ३ अस्त्राय फट् इति षडंगानि षट्कोणेषु पूजयेत् त
तः कोणेषु व्याष्टदलकमलदलमलेषु हनूमंतं १ सग्रीवं २ भरतं ३ विभीषणं ४ लक्ष्मणं ५
अंगदं ६ रात्रुघ्नं ७ जाववंतं ८ पूजयेत् ततो दलमध्येषु धृतिं १ जयंतं २ विजयं ३ सुराष्ट ४ राष्ट्रव
र्धनं ५ अक्रौपं ६ धर्मपालं ७ समंतं पूजयेत् दलग्रेषु पूर्वदिक्कमेण द्वाद्याल्लोकपालान् पूज
तदग्रे वज्रं १ शक्तिं २ दंडं ३ खड्गं ४ पात्रं ५ अंकुशं ६ गदां ७ मूलं ८ चेति तेषामपुधानि पूजयेत् रा

४

4A.

मपूजायामगमोक्तमूलमंत्रः इदं चिह्नमिति वैदिकमंत्रोक्तं ओं रामाय नमः इति नाममंत्रोक्तं यः १
इंद्रोऽग्निश्च यमश्चैव नैऋतौ वरुणो निलः कुबेर ईशो ब्रह्मादिदिक्पालाः क्षीपयंतु ते इति त्वा
नमंत्रः रामस्य जननीचापिरामात्मकमिदं जगत् प्रतस्त्वा पूजयिष्यामि लोकमातर्नमोऽस्तुते
इति कौशल्या पूजायां ओं नमो दशरथायैति दशरथ पूजायां प्रत्येकांताममंत्रैः पूजाकार्ष्य
ततः पुष्पाजलिदानात् सर्वफलपुष्पांबु प्रशोकपत्ररत्नतुलसीदलपुष्पशंखगृहीत्वा इच्छं
दद्यात् तत्रमंत्रः दशाननवधार्थाय धर्मसंस्थापनाय च राजसानां वधार्थाय देवानां निध
नाय च परित्राणां पसाधूनां जातो रामः स्वयं हरिः गृहत्वर्धमपादत्तं भ्रातृभिः सहितो ममे
ति ततः पुष्पाजलिं दद्यात् एवं व्रतं पूजां च कुत्वा रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रातस्तविप्राय दद्यात् त
त्र दानमंत्रः इमां स्वर्णमयैरामप्रतिमां च प्रयत्नतः प्रीराम प्रीतये दास्ये रामभक्ताय धीमते प्रीतो
रामो हरत्वा मुपापां निःसृज्य हनिमेऽनेकजन्मसंसिद्धाम् अभ्यस्तानि महंति चैत्रं चैत्रं शुक्लदशम्या ति ३
नवमिपुतायां यमपूजा कार्षी चैत्रशुक्लैकादश्यां विष्णुदुर्लभोत्सवः कार्षी चैत्रमासस्य शुक्लाया
मेकादश्यां तु वैष्णवैः प्रादो लनीयो देवेशः सलक्ष्मीकामहात्सवैदिति ब्रह्मोक्तेः चैत्रशुक्लदशम्यात्सवः

३. वि. श्रीवृभक्तादिभिस्तु चतुर्दश्यादौ कार्यः तत्र स्यात्स्वीयतिथिषु वृत्त्यादेर्दमनार्थ एवमिति रामचंद्रचंद्रि
 ५ कोक्तः तस्याच पक्षे देवाय दमनमारोप्यते तन्नाम्ना चतुर्थो नमो तेन तस्मै तद्देवस्येति यो दमनारोपः
 कर्त्तव्य इति तेयं देवा दस्मिन्मासे चेन्न कृतस्तदा वैशाखे वृत्त्यावलेवातेति यो कार्यः इदं दमनारोपणं तत्र
 मलमासेन कार्यं उपाकर्मोक्तं जज्ञेन च पवित्र दमनार्थ एव इति न स्य वलिं विद्मोः शयनं परिवर्त्तने
 कुर्यात्तु कुर्यात्तु गुरोर्मे हे पति विनिष्प्रय इति वृद्धगार्ग्ये वचनात् चैत्रशुक्ल त्रयोदश्यां पर्वविष्णुपाम
 जगत्तु त्रयोदशीतिथिः पूर्वासिते इति कीपिकोक्तः चैत्रशुक्ल त्रयोदश्यां मदनं च दनात्मकं कृत्वा
 संपूज्य विधिं वहीजयेद्भुजनेन च ततः सद्युहितः कामः पुत्रपौत्रसमृद्धिदः इति वचनाच्च चैत्रशुक्ल च
 तुर्दश्यां रात्रिष्वपि न्यारात्रौ भूतानां राक्षसानां च पूजा कार्यं चैत्रशुक्ल पौर्णिमासौ परपुताग्राह्या अत्र वि
 शेषा विदुस्तु तौ चैत्रोच्चित्रायुतमेव स्यात्तस्माच्चित्रवस्त्रदानेन सौभाग्यमाप्नोति तथा ब्राह्मेण मंदेवाके
 गुरौ वापि वारेष्वेतेषु चैत्रिका तत्राश्वमेधजं पुण्यं स्नानं प्राहुः कादिभिर्लभेदिति इयं मन्वादिषु विदु
 ति श्रीमिश्रगंगारामात्मजदीहितमल्लिरामकृते श्रीमदनपविलासे धुमीभाष्ये वत्सररत्ने चैत्रमा
 सः प्रपवैशाखमासः चैत्रशुक्लैकादश्यां पौर्णिमास्यां वा मेखसंक्रांतौ वा ब्राह्मणानुक्त्या मधुसूदनम
 भ्यर्च्य संकल्पपर्वकं वैशाखस्नाननियमं कुर्यात् तदुक्तं पाप्मे मधुमासस्य शुक्लायामेकादश्यामुपो
 षितः पंचदश्यां च भोवीरमेखसंक्रमणे तु वा वैशाखस्नाननियमं ब्राह्मणानामनुक्त्या मधुसूदनम

भर्च कुर्वात्संकल्पपर्वकमिति तत्रमंत्रः वैशाखं सकलं मासं मेखसंक्रमणे रवेः प्रातः सनियमः स्ना-
 नं प्रीयतां मधुसूदनः मधुहनुः प्रसादेन वा स्नानं नाम नुत्तया निर्विघ्नं मस्तु मे पुण्यं वैशाखं स्नानं म-
 न्यहं माधवे मेखगेभानौ मुरारे मधुसूदने प्रातः स्नानेन मे नाथ फलदो भव पापहन्ति यस्मिंस्ती-
 र्थे नद्यादौ वा स्नानं क्रियते तत्तीर्थं नाम संकल्पे ग्राह्यं तीर्थं ज्ञाने विदुः तीर्थं वदेत् अत्र विशेष-
 षः पादौ प्रातः स्नात्वा विधानेन माधवे माधवप्रियं यो म्वष्टमूलमासि चेन्नोयेन वरुणो सदा कु-
 र्यात् प्रादक्षिणं तं तु सर्वदेवमययतः पितृदेवमनुष्यं श्रुतर्षये त्सचराचरं कवृषपृष्टतो गातु-
 स्नात्वा पिप्पलतर्पणं कृत्वा गोविंदं मभ्यर्च्य न दुर्गतिमवाप्नुयादिति संपूर्णमासं स्नानां शतौ अ-
 हं वा स्नायात् तदुक्तं पादौ त्रयोदशं वा चतुर्दशं वैशाखं वा दिनत्रयं अपि सम्पत्तिवधानेन नारी-
 वा पुरुषोपि वा प्रातः स्नानः सनियमः सर्वपापैः प्रमुच्यते निघ्नो वृक्षं हविष्यभोजनभूमिप्राप चर्ष्य ५
 नादिरूपः अत्र दानविशेषो वासनपुराणे गंधाश्रमाल्यानि तथा वैशाखे सुदभीणि च देवानि
 द्विजमुखेभ्यो मधुसूदनतुष्टये एवं स्नातुं दद्यात् पापनं कुर्यात् तदपि वासनपुराणे मासमेकं वहिः स्ना-
 त्वा नद्यादौ विमलैजले एकादशं द्वादशं वा पौर्णमास्यां यापि वा उपोष्य निषतो भूत्वा कुर्यात् पु-
 ष्यापनं बुधः मंगुपंकादये दादौ कलशं तत्र विन्यसेत् निष्क्रेण वा तदर्द्धं न तदर्द्धं न वा पुनः शस्त्रा

अ.वि.
६

१५

वाकारयेद्देवं सौवर्णं लक्ष्मणं तितं लक्ष्मीयंतं जगन्नाथं पूजयेद्दासने उद्यः भूषणैः श्रद्धाः पुष्पैर्दो
पनैर्वेद्यैः संचयेः एवं संपूज्य विधिं वज्राजो जागरणं चरेत् प्रबोधते कृतकृत्या यग्रहवेद्याग्रहान्ममे
तु होमं कुर्यात्प्रयत्नेन पापसेन विचक्षणः तिलज्येन पर्वैर्कीर्त्तयेत् सर्वैर्कीर्त्तयेत् स्वशक्तितः प्रष्टोत्तदसह
स्त्रकोशतमष्टोत्तरं तु वा प्रतद्विदुमुरनेनैव ददं विदुमुरनेन वा व्रतसंपूर्णसिद्धिं च यो नु मेकां पय
स्विनीं पापको न होद्यत्रं गुरवे जने तथा शोण्यां सोपस्करां पीठं दीपिकां दधेत् तं तथा ब्राह्मण
भोजयेत्त्रिंशत्तैर्भोदद्याच्च दद्यात् कलशान्मयसोपार्णान्ते भोदद्याद्युवांस्तथा एतत्करणीं श
तौ तत्रैवोक्तं वैशाख्या विधिना त्वात्वा भोजयेद्ब्राह्मणान्दश कुशारं सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र स
शायदूति वैशाख्य कुरुमप्रतिपत्तनारसिंहकल्पादिः वैशाख्य कुरुमनवम्या मुपोष्य च उक्तां पूजयेत्
तदुक्तं भविष्ये वैशाख्य मासे राजेन्द्र नवम्या पक्षयोर्दशोः उपवासपरो भूत्वा पूजमानस्तु चंडि
का विमानवरमाकटो देवलोके महीयते वैशाख्य कुरुमत्रयोदशी गौरी कल्पादिः वैशाख्य
शुक्ल द्वितीया नीललोहित कल्पादिः वैशाख्य शुक्ल तृतीया प्रक्षयतृतीया सापूर्वा हव्या पि
नीग्रह्या दिन द्वये तद्ग्राह्यौ परैर्वद्वयं पुगादिद्विद्वयमपि पूर्वा हव्या पिमेव तदुक्तं नीरदीये
वैशाख्य शुक्ल पक्षे तु तृतीया रोहिणी युता दुर्लभा बुधवारं ए सोमेना विमुक्ता तथा रोहिणी बुध

6A

कापि पूर्वविद्धाविवर्जिता भक्ता कृतामाधातः पुण्यं हंति पुरा कृतमिति प्रवृत्तानविशेषो भविष्ये उ
 दकुं भान्नकनका न्नां भान्नसर्वरसैः सह यवगाधमचणकाः सक्तुदधोदनंतया गैर्म्मिकं सर्वमे
 वात्रसंस्पर्शाने प्रशस्यते मंत्रस्तु एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः प्रस्यप्रदाः तत्पुनरुचितरौ वि
 तामहाः गंधोदकतिलैर्मिश्रं सान्नेकुं भक्तान् चितं पितृभ्यः संप्रदास्यामि प्रतप्यमुपतिष्ठतु प्रसंगात्स
 वायुगादयो यथा विष्णुपुराणे वैशारवमासस्य तु यातृतीया नवम्यसौ कार्त्तिकशुक्लपक्षे नभस्य मास
 स्वचक्रे मपक्षे त्रयोदशी पंचदशी च माघे पंचदशी अमावास्या तथा च नारदीयपुराणे द्वे शुक्ले द्वे चक
 रे मच पुगादिकवयो विदुः द्वे शुक्ले वैशाखे तृतीया कार्त्तिके नवमी तिच द्वे कुट्टमे भाद्रपदे त्रयोदशी माघासा
 वास्या च ब्रह्मपुराणानुसारेण माघे पंचदशी पौर्णिमासी वैशाखशुक्लपक्षस्य तृतीयायां कृतं पुण्यं कार्त्तिक
 के शुक्लपक्षस्य त्रयोदश्यां च नवमे हनि प्रथमा भाद्रपदे कुट्टमे त्रयोदश्यां तु द्वापरं माघे तु पौर्णिमास्यां तु घोरं कलि
 पुगंतया पुगादिगस्तुति यो पुगाद्यास्तं न विष्कृताः सूर्यस्य सिंह संक्रांत्या संतं कृतं पुगस्य तु अथ च श्रि
 क संक्रांत्या मंतं त्रेता पुगस्य तु जेतुं क व संक्रांत्या मंतं द्वापरं स्पृच तथा च कुं भ संक्रांत्या मंतं कलि पु
 गस्य तु पुगादिषु पुगांतेषु आरु कुन्मुच्यंते हसा कल्पमेदनमाघपंचदश्या अवस्थेति केचित् देशाचार
 नुसारेण व्यवस्यत्येच कुः यथा प्रसंगात्तानां समुद्रतानां चातीव पुण्यं वैशाखशुक्ल तृतीयायां रा
 मत्रते इषपरं पुरा मजयंती सामध्याह्ना विनीग्रास्या दिनद्वयेतद्ग्राहादेशतः समवायौ परा अन्यथा प

मं. वि.

७

वैव वैशारव शुक्ल सप्तम्यां जहृत्तु चिकित्सां गंगोत्पत्तिः ब्रह्मे वैशारव शुक्ल सप्तम्यां जहृत्ता जाहृवी पुरा क्रो
धात्सीता पुनस्त्यक्ता क एरं धात्तु दक्षिणा तता तत्र पूजयेद् वै गंगं गगन मेखला मि ति अत्र शिष्टा चारा
न्मर्यादा व्यापिनी ग्राह्या इयमेव निवसन्ती वैशारव शुक्ल द्वादश्या योग विशेषो हेमाद्रौ ज्योतिः शास्त्रे पंचा
ननौ गुरु भूमि पुत्रौ मेघ रविः स्याद्यदि शुक्ल पक्षे पाशाभिधाना कर भेदा युक्ता तिथि र्वितीया त इतीह योगः अ
स्मिन्तु यो भूमि हर एष दानेन सर्व परिहाय पापं सत्यमिदं त्वमनाम पत्वमस्मीदि पत्न्यलभते मनुष्यः प
चाननः सिंहः पाशाभिधाना तिथि द्वादशी कर भं हस्तः तथा च वैशारव शुक्ल द्वादश्या हस्त पुता पं सिंह
स्यात्तु गुरु भौमौ मेखलस्यः सूर्यश्चैतदा अतीया तसत्तको योग इत्यर्थः तत्रैव वैशार
व शुक्ल चतुर्दशी न सिंह जयंती सा प्रदाष व्यापिनी ग्राह्या दिन द्युषेत द्वात्रिंश परा विषम व्याप्रीत्यधिक व्या
पिनी ग्राह्या तदुक्तं न सिंह पुराणे वैशारव शुक्ल पक्षे तु चतुर्दश्या निशा मुखे मज्जन्म संभवं पु एषं त्रते पाप
प्रणशानं वर्षे वर्षे तु कर्त्तव्यं मम संतुष्टि कारकं अत्र विशेषो न सिंह पुराणे न सिंह देवदेव शत वज्र न्मदिने
शुभे उपवासं कर्त्तव्यमि सर्व भोग विवर्जित मिति संकल्प्य कृत्वा प्राचार्यं कृत्वा सायंकाले हेमीति तत्र मन्त्र
र्त्तः स्यात्प्याल दम्मास्तथैव च पत्नेन वा तदुक्तं न तदुक्तं न वा पुनः पचाशोक्तं तद्या कुर्वीहि तत्त शाला वि
वर्जितः इत्युक्तं न सिंह मन्त्रं कृत्वा कलशोपरि स्यात्पूजयित्वा रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रातः स्नात्वा पुनः
पूज्य न सिंह शुतदेव शाल दम्मा कांत जगत्पते अनेनार्च्यं प्रदानेन सकलाः सुखं नोदथाः इत्याचार्य पम्

7A

नर

म५

निंदत्वा महरोपेन राजा तापे जनिष्यंति चापदे तांस्तु मुदुरदे वेशादुःसहा द्रवसाजरात पातकार्णवमग्न
 स्याधिदुःखां बुवादिभिः तौत्रैः परिभूतस्य महादुःखेति तस्य मे करावलंबनं देहि शोषणाधिजगत्ते श्रीन
 ति हनु माकांतमक्तानां भयनाशन तीरां बुद्धि निजासीत् चक्रपाणे जनादिन व्रतेनानेन देवेश भुक्तिमुक्तिप्र
 दो भवति प्रार्थयेत् वेशारव पोर्णिमा सा जावालिः श्रुता न्मुद कुंभं च वेशारवा तु विशेषतः तिर्दि
 प्रपधर्म राजाय गोदान फलमाप्नुयात् सवर्णतिल पुत्ने प्रब्रालाणान्सप्तपंचच तर्पयेदुदपात्रे
 स्तुत्रस्मृत्यां वपोहति कुंभदानं मंत्रस्त्वक्षयत् तीयो तोता तमः विष्णुः कृदमाजिने तिलान्कृदमा
 नृहिरापमधुसर्पिष्ठा ददाति यस्तु विप्राय सर्वं तरति दुष्कृतिमिति इति मिश्रगंगारामात्मजदीदि
 तमगिरामकृते श्रीमदनूपविलास धर्मभोद्यो वत्सरय त्वे वेशारव मासः प्रथमेष मासः चाम
 ने उदकुंभा बुधे नुंच तालं च तं सचंदने त्रिविक्रसप्रीत्यर्थं दातव्यं ज्येष्ठ मासि च उपान द्युगले ध
 त्रं लवणमलकानि चेत्येष्ट कृदमाद्वितीया समान कल्यादिः ज्येष्ठ कृदमा माया सावित्री व्रतं प्रजय
 घषादशघटी मध्य एव चतुर्दशी तदा तद्दिने एव वट सावित्री व्रतं तदधि केचतुर्दशी पदे द्युः तथा
 च माधुवः पूर्व विहवसा वित्री व्रते पंचदशी तिथिः नाज्याष्टादश भूतस्य सुश्रेभश्च पदे हनोति तत्प्रका
 रो भविष्ये प्रमापनु तथा ज्येष्ठे वट मूलम ह्ना सती त्रिशो पौषितो नारी विधि नानेन पृजयेत् प्रश

अ. वि.
८

हौतुत्रये दशपा नक्तं कुर्वाज्जितेंद्रिया अपाचितं चतुर्दशाममायां समुपोषणं गृहीत्वा वालकं पात्रे प्र
स्पृष्टमात्रं पुद्गिष्ठिर ततो वंशमये पात्रे वस्त्रपुग्मन तेष्ठिते सावित्री प्रतिमां कृत्वा संकीर्णवशोभिनी सौ
वर्णमिष्टमयी वापि स्वस्वशक्त्या विनिर्मिता सां ह्यसत्यवता साध्वी पुलनैवैद्य दीपकेः वृष्टावलविनं
कृत्वा काष्ठभातं पुद्गिष्ठिर विनाहैः सप्तधाम्यैश्च वरुधा संप्रकल्पितैः रजसाः कंठसु वैष्णव्यमैः कु
कुमके सैरैः रजनीरं जितं सौभाग्यं सत्त्वमित्यर्थः सावित्रीः दद्यात्पुन वापि वाचयौतद्विजोत्तमैः रात्रौ
जागरणं कृत्वा तत्सगीतपुरःसरं ततः प्रभाते विधिना पूर्वोक्ते न नरोत्तमः तामपि ब्राह्मणे दद्यात्प्र
तिपत्स्यत्तमापयेत् दानमंत्रस्तु सावित्रीयं मया दत्ता साहे दुरापमयी सती ब्रह्मणः श्रीण नार्थं यत्रा
स्मरणः प्रतिगृह्यतां इमां दत्वा हि जं द्राप सावित्रीतां पुद्गिष्ठिर नैवैद्यादि च तत्सर्वं ब्राह्मणं स्मरहं नयेत्
स्वयं दशपदं गद्ये त्वं वेश्म पुनराव्रजेत् तत्र भुक्ता हविष्यान्त्रं ब्राह्मणी ब्राह्मणैः सह विसर्जयेत्ततो वि
प्रान्सावित्री प्रीयतामिति व्रते नानेन राजे प्रवैद्यं नानुयातुं क्वचित् इति ज्येष्ठशुक्ल तृतीयायां पूर्ववि
द्यायां रंभा रम्यव्रतं कुर्वीत वरुणपातया रंभा सावित्री वटपैतकी कृष्णाम्बुमीचमं ताच कर्त्तव्या संमुखी
ति पितृति संक्षेपे ज्येष्ठशुक्ल चतुर्थ्यां उमा सन्निः श्रतः सौभाग्यायं त्रिभिरु मा पूजा व्रतादि कंच का
र्वं ज्येष्ठशुक्ल दशमी दशहरा स्तं दे ज्येष्ठमासि सितपक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गदाने देव्यतीपाते कमा

८

चंद्रवर्षद्वौ दशयोगेनरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते वागोहे दशमीशुक्लपक्षे तु ज्येष्ठे मासिकुजे हनिः प्र
 वृत्तीणां यतः स्वर्गादुत्तरे च सदि हरा ह द ते दशपापापानितस्माद् दश हरा स्मृता दशपापापानितो ज्येष्ठ
 ज्ञानां मपादानं हिंसा चैवा विधानतः परदारोपसेवा च कायिकैः त्रिविधं स्मृतं पारुष्यमनृतं चैव स्मृ
 तं चैवापि सर्वशः प्रसंवरुः प्रलापश्च वाऽऽयस्यास्तु विधं परद्रव्येष्वभिधाने मनसा निष्ठं च
 तनं दितयाभिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतं एतानि दशपापापानि ति अत्र बुद्धौ मयोः कल्पमदे
 नव्यवस्था इयं च पत्रैव योगवारुल्यं सैव ग्राह्या अत्र विशेषो भविष्योत्तरपुराणे निरापां जागरं
 कृत्वा समुपोष्य च भक्तितः पुष्पैर्गन्धैश्च नैवेद्यैः फलैश्च दशां संख्यया तथा दीपैश्च तान् वलैः पूजये
 च्छुद्धयान्वितः स्नात्वा भस्मा च जाह्नवाद् दशकुलैर्विधानतः दश प्रसूतिकुटुम्बाश्च तिलान्सर्पिश्चैव ज
 ले सक्तुपिंडान् गण्डपिंडान् दद्याच्च दशां संख्यया ततो गंगा तटे रम्ये हस्त्रारूपेण वा तथा गंगायाः प्रति
 मां कृत्वा वक्ष्यमाणं स्वरूपिणीं संस्थाप्य पूजयेद्देविते दभावस्तदापि वा प्रयते त्राप्य शक्तश्चैव त्रिपि रवेप
 दे न वै भुवि वक्ष्यमाणेन मंत्रेण कुर्यात् पूजां विशेषतः नारायणं महेशं च ब्रह्माणं भास्करं तथा भगीर
 थं च नृपतिं हिमवतं नगेश्वरं गंधपुष्पादिभिः सम्पूजय्याशक्तिः प्रपूजयेत् दश प्रस्थान् तिलान् दद्या
 द्दशविप्रैश्चैव दश प्रस्थान् यवान् दद्याद् दशां संख्यया वीजं तथा प्रस्थः पाउरापलानि पलं मुष्टिमात्रं महा
 लं वीर्यं तैपं मत्स्यमंडूकमकदकं धूपं दिजले चरान् कारयित्वा पयाशक्तिः स्वर्गे नरजतेन वा तद

म. वि.

६

न.

भावे पिष्ट मयान भर्च कुलमादिभिः गंगायां प्रदिपे दाज्य दीपांश्चैव प्रवाहयेत् पूजामंत्रः ॐ नमः
शिवाय नारायणायै दशपापहृदायै गंगायै नमो नम इति भविष्ये तस्मां दशम्या मेतु स्तोत्रं गंगाज
ले स्थितः यः पठेद् दशकृत्वस्तु ददिद्रो वापि चाक्षमः सेवितत्फलमाप्नोति गंगां संपूजयन् तद्
ति गंगा स्वरूपं स्तोत्रं चतुर्भुजां त्रिनेत्रां च सती वपवरो भित्ता दत्तकुंभसितां भोजवरदाभयसत्करां
श्वेतवस्त्रपदीधानां मुक्तामलिविभूषितामिति अस्मां सेतुं पंधरा मेघदस्य पूजा कार्यं तदुक्तं स्कं
दे सेतुमाहात्म्ये ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गगनं देवतीपाते कन्या चंद्रे च धरवौ द
शयोगे नमदयेऽस्मिं लिंगरूपधरं हं रामो वै स्थापयामास श्रीवलिंगमनुजममिति इति दशहरा
ज्येष्ठशुक्ले कादशी निर्जला तत्र निर्जला मुषोष्वात्मणे भोजलकुंभान्तपत्तीयोक्तकुंभदानमंत्रे
ण दद्यात् वज्रोपा न होच देयौ तदुक्तं मदनरात्रे स्कांदे च ज्येष्ठे मासि न पश्चिमाशुक्ले कादशी शु
भा निर्जला समुषोषे वज्रलकुंभान्तप्रार्कशान् प्रदाय विप्रमुखेभ्यस्तपत्रयविवर्जितः विदुमुत्तो
कमवाप्ये ह मोदते विदुमुसन्निधाविति ज्येष्ठे पौर्णिमास्यां दादि एत्यानां वटसावित्रीवृत्ते स्कांदे ज्ये
ष्ठे मासि तु संप्राप्ते पौर्णिमास्यां तेष्वेव स्नात्वा चैव शुचिर्भत्वा वटसिंघवहदकैः सूत्रेण वेष्टयेद् दत्तागं
धपुष्पाक्षतैः शुभैः नमो वैवस्वतायेति भ्रमयंति च प्रददि एमिति पूजाप्रकारः अत्र विशेषः प्रादि

६

मिश्र ३

पा ७

सपुराणे ज्येष्ठे मासि तिलादया सोमं मासं विशेषतः प्रथमे दशम्यस्य तस्य एतत्प्राप्तिन संशयः
विद्युमरपि ज्येष्ठी ज्येष्ठा पुत चित्पातस्य धनं त्रैपानस्य दानेन नरो नराधपत्यमाप्नोतीति इयं रौच्यम
न्नादिः कौर्म कल्यादिप्रसाधो कीदृकी ग्राह्या इति श्रीगंगारामात्मज दीक्षितमहाराज रामकुलेश्वरी मदन
नृपविलासे धर्मो बोधो वत्सरं त्रै ज्येष्ठ मासः अथाष्टादः वामने प्राष्टादे वामनश्रीत्युदातव्या
नितुभक्तितः घृतचक्षुः रकुं भाष्य घृतघने फलानि चेति प्राष्टादकुदमततीयापार्ति ज्येष्ठक
ल्यादिः प्राष्टादामात्रैक कल्यादि रिति तिथितत्वं प्राष्टादशुक्ल द्वितीयायां स्वादे प्राष्टादस्य
सिते पक्षे द्वितीयां पुष्यसंयुता तस्यां रथे समारोप्य रामं मां भद्रया सह पात्रोत्सवं प्रवर्त्तय श्रील
येतद्विजान्वहन् मां जगन्नाथं तथा श्रुत्वा भावेति यो कार्यं सदा सा सप्तमी तिथि रिति तत्रैव प्रा
ष्टादशुक्ल चतुर्थी रथं तद कल्यादिः प्राष्टादशुक्ल षष्ठी कौमार्दिलाभस्या कुमारमर्चयेत् इ
पं पद्मगंगाया वागहे प्राष्टादशुक्ल षष्ठी नृतिथिः कौमार्दिलाभ्युत्ता कुमारमर्चयेत् तत्र पूर्वाह्णे
पोषिते दिने इति स्कंद षष्ठी तपि नाम श्रेयं प्राष्टादशुक्ल सप्तम्या विवस्वान्नाम भास्करो जातः प्र
तस्तत्रोपोष्य पूजयेत् रथचक्राकृतौ रथे मंडले सर्वकामदमिति प्राष्टादशुक्लैकादशी देवशा
यनी अत्र शयनोत्सवं कुर्यात् प्रयं शयनोत्सवं वा दशम्यामपि कुत्रचिदुक्तः तस्याच देवाभेदेन च

प्र. वि.
१

10

वस्मान्नेपाग्रसामेवचतुर्मीस्ववृत्तांभः व्रतग्रहणप्रकारोभविष्ये महापजांततः कुर्फीदेवदेवस्य
चक्रियाजातीकुसुमप्रसलाभिर्मंत्रिणनेनपजयेत सप्तत्वयिजगन्तायजगत्सुतंभवेदिदंविबु
धचविबुधतप्रसन्नोभवमेवतएवतांप्रतिमांविदुः पूजयित्वास्वयंनरः प्रभाषिताग्रतोविदुः कु
तांजलिपुष्टस्तथाचतुरोवार्षिकान्नासादेवसोत्पापनावधि इमंकदिष्येनियमंनिर्विघ्नंकुरुमे
व्रतद्रव्रतंमयादेवगृहीतेपुरुतस्तव निर्विघ्नं सिद्धिमायांतुप्रसादानवकेष्टावगृहीतेस्मिन्
व्रतेदेवपंचत्वंपदिमेभवेत तदाभवतुसंपूर्णतत्प्रसादाज्जनादनेतिसंकल्पमंत्रः प्रवेदस्य ममिदं
वस्मानेकरिष्यमाणव्रतनिर्देशः कार्यः चतुर्मीस्ववृत्तांन्यपि तत्रैव मधुरस्वरोभवेद्राजमुरु
षोण्डवर्जनात्तैलस्यवर्जनाद्राजकुसुमदरांगः प्रजायते तैलस्यतिलतैलस्य कटुतैलपदित्वा
गान्धुनाशामवाधुयात् योगाभ्यासीभवेद्यस्तुसब्रह्मपदमवाधुयात् फलत्वागामति
मान्वरुपुत्रजायते तांकलवर्जनाद्रोगीरक्तकंठश्चजायते शकपत्राशोत्सागीप्रपक्वा दोऽम न४
नो भवेत्पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिरोभ्यंगविवर्जनात् दीप्तिमान्दीप्तिकरणयत्ताद्रव्यप
तिर्भवेत् मधुकतैलत्यागेनसौभाग्यमनुलभवेत् दधिदुग्धतक्रनियमीशभक्तोगोपतिर्भवेत्
भूमौभुक्तेयस्तुनरः सपुत्रिव्याः पतिर्भवेत् सदाभनः सदायोगीमधुमांसस्यवर्जनात् निर्विघ्नं

प्र ४

१

10A

५४

ज७

तानि३

हजो जस्सी सरामद्य विवर्जनात् एकांतरोपवासेन वृत्तलोके महीयते धारणाभिर्नरो नित्यं गंगास्त्रा
 नफलं भवेत् धारणा न्नखलो मंत्रां च गंगास्त्रा नदिनेदिने मोनवती भवेद्यस्तु तस्याज्ञाऽसंवलितं भवेत्
 प्रयत्नेन प्राप्नोति पुत्रान्धर्मी नरोष्ठतः नमो नारायणायैति जपन्यत्र फलं लभेत् पादाभिवंदनं द्विदमो
 लं भोगदानं जं फलं प्रदक्षिणायै नयस्तु कुर्यात् स्तुतिपाठकः हं संपुक्तविमानेन सच विदुमुपंदव
 जैत एकभक्ता राना नित्यमग्निष्टोमफलं लभेत् उपोषणफलं भुंक्तं दं भापालाशपत्रैः प्रमेषु
 योनरो भुंक्ते कुरुक्षेत्रफलं लभेत् प्रत्येषु प्रनिषिद्धपत्रेषु एवमादि व्रते पार्थ तुष्टिमा पातिकां प्रावः
 इति प्रत्र एकभक्ष्यव्रते विप्रमिषु न पंचित्वा ये नुदानं व्रतांते कार्यं संस्थाप्यादीपदानं नियमे समाप्नो
 सवर्णदीपकां रजतवस्त्रपुता दद्यात् यत्र भोजने कां स्प पात्रागः तत्र कां स्प पात्रगो युत दद्यात् य
 त्रनेक्त तत्र ये उयुत वृषदद्यात् चातुर्मास्यव्रतं कृत्वा व्रतांते गोवृषप्रद इति वचनात् तत्रैव चतुरो वा
 र्षिकान्मासान् नियमोपेनयः कृतः कथयित्वा द्विजेभ्यस्त भक्ष्या दद्यात् दक्षिणं दत्वा विसर्जयेद्दि
 प्रास्ततो भुंजीत वाग्य त इति श्रावणदिषु चतुर्मासेषु व्रतकार्त्तिकेषु द्विदले त्यजेत् स्कंदे च त्वार्षिता
 त्रिनिचतुराश्रमवासिनां प्रथमे मासिकर्त्तव्यं नित्यं प्राक् व्रतं नरेः द्वितीये मासिकर्त्तव्यं दधि व्रतं मनु
 जेनं पयो व्रतं तृतीये तु चतुर्थे तु निशामय द्विदले वज्रवोजं च व्रतं तां कच विवर्जयेत् नित्यामेता निविप्र
 प्रव्रता म्माहुर्मनीषिणः जं दीवं राजमाघो अमूलकं रक्तमूलकं कृष्णं उंचेनु दंडं च चातुर्मास्ये त्यजे

बुधः शिरोषादि दलीयात्री कृष्णां तितितिसजेत वार्षिकान् चतुरो मासान् प्रवेजना ईनेमं चरवद्वा
 निरापने वर्जयेत् भक्तिमान्तरः प्रनतो वर्जयेद्वा र्थीमां संमधुरो दने पटोलमूलकं चैव वंदेतां क
 चनभक्षयेत् मूलपत्र करीराग्रफलकांठुदिरूढकाः लकृषुष्पं कवचं चति प्राकं दशविधं स्मृतं
 इति दशविधं प्राकं सप्तमः ननु यजनमात्रस्य करीरं वरागं प्रदिरूढः प्रकुरः कवचं च दशत्रा
 कं सप्तमं विष्णुधर्मोत्तरे चतुर्ष्वपीह मासेषु हविष्याशीनपापभाक् स्कादे एकांतरं ह्यतरे वा कु
 र्यान्मासोपवासकं प्रनोदनं फलाहारं नक्तव्रतमप्यपि वेति तस्याच तस्यां भः क्रियते तस्यै
 कादश्यां संकल्पः कर्त्तव्य इति शेषः प्राषाडमुक्तं द्वादश्यामनुराधा योगरहितायां पारंगुर्कृत
 तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये प्राभाकासितपक्षे भैत्रावणरे वती संगमेन हि भोक्तव्यं द्वादशा द्वादशी
 हरेतु यदि द्वादशी स्वल्पा तदि प्रनुराधा त्रेधा विभज्य प्रथमां शविहायानुराधा संहितायां मविषार
 एं कुर्कृत भैत्राघपादे स्वपती हविष्मः पौर्णमास्योदप्रतिबोधमेति श्रुतेस्तु मध्यपदिवर्त्तमेति सप्त
 प्रबोधपरिवर्त्तमेव प्रवर्ज्यमिति विष्णुधर्मोक्तेः इदं च नक्षत्रं कल्पतर्वादी महानिबोधेष्वदृष्टत्वाद्वा
 करमेव लोके वक्तुं प्रसिद्धत्वात् लिखितं प्राषाडमुक्तं पौर्णमासीमन्वादिः सप्तर्षी हवापिनी ग्राह्या अ
 स्मां दानमावश्यकं वेप्राग्वीकांर्त्तकीमाधी प्राषाडी च विशेषतः स्नानदानविनिनास्नाने लोकाः फलं
 नंदनेति भारतेत्याशोक्तेः प्रसंगेनैकोटलाव्रतं क्रियते तदा सायाह व्यापिनी ग्राह्या तद्गतसक्तं हेमाद्रौ
 भविष्ये प्राषाडपौर्णमास्यां तु संध्याकाले सुपक्षिपते संकल्पयेन्मासमेकं आवोणप्रत्यहं हस्तानि क

दिव्ये नियमतो ब्रह्मचर्ये स्थिता सती भोज्यामिनक्तं भूराण्यां कदिष्ये प्राणिनां दया मिति प्रसन्नतस्य हिते
 पादं भोज्यं दौ चादावपि भवत्येव प्रसन्नविर्वा मुचिर्कीर्तिपदि स्त्रीपदि वा पुमान् व्रतमेतन्नरुः कृत्वा मुच्यते स
 र्वपातकै रितिस्कृदात् प्रादव्यसूतकनस्यादनारव्ये तसूतक मिति विदुः सवचनाच्च प्रवृत्त्या संप्रजोक्ता
 तत्र त्रिंशद्दशैव तत्परा ततो न्य नाचसर्वे वेति निष्कर्षः इति श्रीमिश्रगंगा रामात्मज दीक्षितमणौ रामक
 तेवत्सर इति आषाढमासः प्रथमश्रावणः तत्र वामने घृतं च ह्रीं कुंभांश्च घृतधेनुफलानि च श्रावणे
 श्रीधरप्रीते दातव्यानि विपश्चिता श्रावण कृष्णमहिती पायांचोद्गादयन्मापिन्यामप्रमशयनव्रता
 रंभः कार्तिक कृष्णमहती पायांसमाप्तिः प्रथमव्रतो मासचतुष्टये कृष्णमहिती पायां मेव न प्रसक्तं
 तमाचमविष्यपुराणे प्रमशयनो नाम्ना हिती पायां एणभारत यामुपोष्य न वैधव्यं स्त्रीप्रयाति
 नराधिप पत्नी विपुक्तस्तु नरो न कदाचित् प्रजायते योन्यस्या उपोष्य देवता उपास्येत्यर्थः न तूप
 वासः नक्तभोजनविधानात् प्रथमासः पौर्णमासी तो ग्राह्यः व्रतप्रकारो वामनपुराणे यस्यां तिथौ
 च स्वपिति विप्रकर्मा प्रजायति तस्यामभ्यर्च्य च हरिं श्रीवत्सं च चतुर्भुजं पर्वकस्य समं लक्ष्म्यां
 धपुष्पादिभिर्भुजे इममुच्चारयेन्मंत्रं प्रणम्य च जगत्पतिं श्रीवत्सं धारिन् श्रीकांतं श्रीवासं श्रीपते
 व्ययगार्हस्थ्यमा प्रणशं मे पातु धर्मार्थकामदा मुचयो मा प्रणशं पतु मा प्रणशं पतु तिजराः पाप्मगा मा
 प्रणशं पतु तन्नो दापत्य भेदतः मुचपाः अन्यथाः पाप्मगाः पितरः लक्ष्म्या विपुज्यते देवान कदाचि

त्र. वि.
१२
१२

द्ययाभवान् तथा कलत्रसंवेद्यो देवमा मे विपुज्यतां लक्ष्म्या नमस्कृत्य वरद पथाते प्रापनं सदा प्राप्याम
माप्स्यम्यास्तुतया त्रमधुसूदन मास्मत्पुत्राः प्रणश्यते माधुनं माकुलक्रमः एवंप्रसादापूजां कृत्वा चर
लक्ष्म्या स्तया हरेः फलानि दद्यात्कृप्यायामभीष्टानि जगत्ते मधुराणि नतिग्राणि नचापिकटुका
नि च रयार्जुन मातुलिंगानि विष्णुता निशिरसा सह स्मितेन शिरसा सह विद्यमानं वंतेन तत्र चंद्रा
द्युदघातं तत्र मंत्रः गगनागणसदीपदीपादि प्रापनोद्भव भाभासितदिगाभोगर मानुजनमास्तु
ते इति ततः नक्तं प्रणम्या पतने हरे भुंजीत वाग्नयः हरिं प्रणम्य नक्तं भुंजीते तस्यर्षः ततो रात्रौ
तीतायां प्रातः फलादिकं सर्वं सवर्णं दक्षिणा सहितं ब्राह्मणाय दद्यात् एवं करोति यः संप्रक
नरो मासवतुष्टयं तस्य जन्मत्रयं वारुणं हं भोगं न जायते समाप्तौ विशेषः पादौ ततः प्रभाते संजो
ते लक्ष्मीपति समन्विता दीपान्नभाजनैर्पुक्तां प्राप्या दद्याद्विचक्षणं प्रमंगं गान्धर्वि प्राय वैद्यमवा
पकुंदुविने तत्रोपवेश्य दापत्य मलंकृत्य विधानतः प्रतिमां देवदेवस्य सोदकुं भानिवेदयेत् एवं प
स्तु पुमान् कुर्यादमृत्युप्राय न हरेः न तस्य विजय विरुहः कदाचिदपि जायते न विरुपे न शोकात्तं दा
पत्य जायते क्वचित् सप्तकल्पसहस्राणि विहस्य लोकमहीयते इत्यमृतप्रापनं व्रतं श्रावण कृष्णत
तीपायां श्रावणयुतायां विहस्य पूजा तृतीया श्रावणे कृष्णमासाच्छ्रावणसंयुता तस्यां संपूज्य गान्धि
दंतुष्टिमं गमा समाप्नुयादिति हेमाद्रौ विहस्य धर्मोत्तरे श्रावणशुक्लचतुर्थ्या पूर्वागणपति व्रतं श्राव

लम्बुल्लपंचम्याषष्ठीपुतायां द्वारस्येभयतः सर्वात्तिलिरव्यपजयेत् तत्स्वरूपं मात्से नागाश्चैवतु कर्त्त
 व्याः रव्यु रवेष्ट कथा रितः प्रथः सर्पा कुत्तिलेष्टा नाभेरु कुत्तु पोरु र्भी कएण्णमर्क्कि कर्त्तव्या द्विजिह्वा व
 हवः समाः इति तत्सलेभविष्ये आवाणे मासि पंचम्यां मुक्तपक्षे नरादि प पूजयंती हये केचिन्नागान् मुक्ते पु
 रस्सराः नतेषां सर्पतो वीर भयं भवति कुत्रचिदिति आवाणमुक्त कादस्यां दधि त्रैतं कल्पयेत् दधिभा
 द्रपदे जयेदिति पूर्वोक्तेः अत्र तत्रादीनां निषेधः तत्र दधिरसो पलं भात आवाणमुक्त कादशपा विष्टम
 वेपवित्रा रोपणं अत्रा संभवे अवाण नक्षत्रे पंचम्यां पौर्णमास्यां वा कर्त्तव्यं श्रीवायतु चतुर्दश्या मष्टम्यां
 वा एवं सर्वेषां भविष्यत्स्वित्तिये कार्यं पवित्रस्वरूपं रामार्चनं चंद्रिका यामुक्ते हेम रौप्यताम्र तौमैः सूत्रैः
 कोशोपपन्नजैः कुशैः सूत्रैश्च कार्पासैर्व्रीह्या लण्णा कर्त्तितैः शुभैः कृत्वा त्रिगुणितं सूत्रं त्रिगुणं कृत्वा शोभा
 येत् तत्रोत्तमं पवित्रं तु षष्ठा सहस्रां तैस्त्रिभिः ३६० सप्तसा सहितं द्वाभ्यां शताभ्यां मध्यमं स्मृतं २७० सार्धं
 तिनाशते १८० नैव कनिष्ठं तत्समाचरेत् साधारणपवित्राणि त्रिभिः सूत्रैः समाचरेत् एवं सूत्रविकल्पं
 कृत्वा ग्रंथि विकल्पं तत्रैव उत्तमं तु शतं ग्रंथि पंचाशत्तु यिमध्यमं कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात् त्रिंशद्ग्रंथि
 शोभते पवित्रा रोपणे चतुर्णामपि वर्णानामधिकारः तत्र मंत्रः अतो देवेति मंत्रेण हि जे विदुमै निवेदयेत्
 मूद्रस्य मूलमंत्रा वा पेन वा पूजयेद्भूमि मिति देवता विशेषतिष्ठ यो विदुमुरहस्यं धनदम्भ्र १२ मा २ गो
 री ३ गणेशः ४ सोमया ५ गुरुः ६ भास्कर ७ अग्नि कांठ वा ह्वास्तु कि १ अतथा विषः ११ चक्रपाणि १२ रत्न

अ. वि.
१२
१३

चेर

त४

गच्छ १३ शिवो १४ स्ना १५ तथैव च प्रतिपत्प्रभृति स्वेताः पूज्याः तिथिश्च देवताः यथोक्ताः शुक्लपक्षे तु ति
थयः प्रावणस्येति इति पवित्राहोपः प्रयोगा कर्म तस्यैव ह्येः प्रावणे प्रावणे नक्षत्रे कार्यं याजुषः प्रावणं
सामगैः सिंहस्य सर्वहस्त नक्षत्रे तथा च शो न कः प्रयातः प्रावणे सामि प्रावणे तु पुते दिने प्रावणं प्रावणे
मासे पंचम्या हस्तसं पुते दिवस विदधीते पुमा कर्म यथा दिते प्रध्याया पाकृति कुं यत्तत्रोपा सवर्तिनेति प
योदितमित्यनेन वेहृचैः प्रावणयुत दिने यजुर्वेदिभिः प्रावणं सामगै हस्त पुक्त पंचम्या मुपा कर्म कार्य
इत्यर्थः अत्र हस्त पुक्त पंचम्या कारिकायां तु तन्मासे हस्त पुक्तायां पंचम्या वा तदिष्टते इत्युक्तं केवलपं
चम्या हस्त पुतेन स्मिन्दिने इति हेमाद्रौ व्याख्यानात् केवलपंचम्या मपि कार्यं प्रावणे स्माह द्वययोगे व्या
सः धनिष्ठाया पुते कुर्वा च प्रावणं कर्म पद्रवेत् तत्तत्कर्म फलं ज्ञेयमुपा कुरुण संज्ञिते प्रावणे न तु यत्कर्म
सुत्तराया उ संज्ञितं सावेत्त र प्रातोऽथ यस्तत्त एण देवन रपति इत्युक्तं पुनरदिने धनिष्ठा पुक्त प्रावणे त्वा ६
भवति धनिष्ठा प्रतिपद्युक्तं त्वा ७ अत्र स मन्वितं प्रावणं कर्म कुर्वी र न अग्यजुः साम पाठकाः इति परि
शिष्टोक्ते आ एतच्च पूर्वाह्णं कार्यं भवेदुपा कृतिः पौर्णमास्या पूर्वाह्णवतु इति प्रचेतो वचनात् उदयसंगवमशो
प्रातोऽपर्वणो चार्कभे कुर्वा न भस्पुपा कर्म अग्यजुः सामगाः क्रमात् इति पृष्ठा चंद्रादयद्यत वचनात् तच्च उद
यसंगवमशो इति प्रातो दौ त्रिष्वेति अपराह कर्त्तव्यमिति वचनेन तु सामगा विषयं ज्ञेयं उपा कर्म दिने संक्रा
त्यादिदोषे तु उपा कर्म न कुर्वी र न क्रमात् सामग्यजुर्विदः ग्रह संक्रांति पुक्तेषु हस्त प्रावण पर्वस्विति हेमा

१३

13A

द्रौनिषेद्यात्पंचम्यादयोगौ एका कालाग्राह्याः तस्यापवादमाह गार्ग्यः अर्द्धरात्रादथस्तत्वेत्संक्रांतिग्रहणं
तथा उपाकर्मनकुर्वीत परतश्चेन्न दोषकृदिति इदंच कर्कस्य भानोतिषि कुं सिंहस्य कर्त्तव्यमिति दिवचने
सामगा विषयमिति केचित् अमेतु प्राच्या निबंधेषु प्रचीनदादि एतन्निबंधेषु च दर्शनादनाकरमिति
३ः तथाच मृद्वकाले संक्रात्वादोषेद्वहचैः अवणयुक्तपंचम्या वाजसनेयि प्राग्वातिदिक्तपञ्चवेदेभिर्भा
द्रपद्या येषां गृह्यप्राग्वा उक्ता तेराषां वाजसनेयिभिस्तु प्रावणमुक्तपंचम्या गौ एका काले कार्यं उपाकृति
स्तु पंचम्या कार्या वाजसनेयिभिर्दिति स्मृतिमहर्षि वचनात् वाजसनेयिग्रहणं येषां गृह्ये पंचम्युक्ता तेरां स
वेषामपलक्षणं उपाकृता विधिस्तु संस्काररत्ने उक्ताः तेषां वजातव्या इत्युपाकर्म अथ प्रसंगादत्रैवोत्स
र्जनमुच्यते तेषु पौषमासरोहिण्यां तत्कृद्माषम्या वा पौषमासस्य रोहिण्यामष्टकायामष्टाविंशतिपात्रवत्त्वा
त आवर्ण्यप्राष्टपद्याचोपाकृतौ क्रमेण पौषमुक्तप्रतिपदि माघमुक्तप्रतिपदि वा कार्यं अथ पंचमासादधी
पतेति तेनैवोक्तेः पनुह्यतेः अथ पंचमात्मासादधीत्योर्द्धमुत्सर्जेत पंचार्धषष्ठान्वेति ननु प्राषाड्युपाकर्म
विषयं बोधायनास्तु पौषमासादधीत्युपाकृत्युः पौषमासादधीत्युत्सर्जेत इति बोधायनसूत्रात् वक्तुं चेत्तुमा
प्राकार्यं अथ माघमासजर्जं माघमासं विधीयत इति कारिकोक्तेः कात्तीयास्तु भाद्रपदे कुर्षुः उत्सर्ग
मेतदातिष्ठति पौषपदे पिवा कात्यायनोक्तः सामगास्तु सिंहार्के पुष्ये कुर्षुः सिंहवैतु पुष्येर्दक्षि
हविचरेदक्षिः द्युदोगा मिलिताः कुर्षुरुत्सर्गं सर्वं द्युदसामिति गार्ग्यवचनात् सर्वरूपा कर्मदिने कार्यं वा

प्र.वि.
१४
१५

मधि७

पुष्पे उत्सर्जनं कुर्वाणं पाकं मदिने विवेति हे मादौ रवादि रगलोक्तेः प्रवविशेषमाह कादमिजिनिः यदाभा
इपदेहस्तनत्तत्रात्मा कपुष्पे भवति तत्रावणे विकुर्षुः मासे शेष पदे ह सात्पर्व पुष्पा भवेदादा तदाच
आवणे कुर्षा दुत्सर्गं दुंदसादिजः इति तत्र वपरिशिष्टोक्तेः प्रवविशेषमाह कादमिजिनिः उपाकर्मणि चोत्सर्ग
पयाका लंसेमं त्यच अवीन्दर्भमपा न्कत्वा पूजयेत्तर्पयेत्तत इत्युत्सर्गकालः प्रसामे व रत्ता वधनमुक्तं भ
विष्णोत्तरे ततोऽपराह समयेराहः पोटलिकापुष्पा कारयेत्तादतेः शक्तैः सिद्धार्थे हे मभक्षितैः तथा भद्रापा
दनकर्त्तव्ये आवणिकाला नी तथा आवणि नपतिं हतिराष्ट दहति काला नीति तेन भद्रोत्तरे रात्रावपि रत्ता व
धनं कार्यं तत्र वधनमंत्रः येन वधो वलीराजा दानं वेद्रो महावलः तेन त्वा प्रति वधुमिदं ते माचलमाचलेति
रत्ता वधने सर्वेषां कादः ब्राह्मणैः क्षत्रियैः वैश्यैः शूद्रैः नैः प्रमानैः कर्त्तव्यं रक्षितं चारो दिजान्तं पूज्यं
कृतं इति वचनात् प्रववप्रसंगात्तिरगनेरुत्सर्गविधिर्लिख्यते तत्र कात्यायनः प्रथम आवणिकानि रगने श्रोत्स
र्गविधिर्नद्यादौ मद्रो मयकुं शतिलसमनसं ग्राह्यत्वा दको तं गत्वा पुचो देवे स्थाप्य मन्त्रान् कृत्वा विधि
वत्तानमाचरेत्ततः पादप्रक्षालनादि द्वितीयं सावित्री पावमानां तं विधाय ततः पादमित्थं पा मागे रिकां उ
त्कां उदिति पूर्वपा मार्जनं तर्जलेऽथ मर्षणं त्रिरावत्तो तीर्थं द्योतेत्यादि संवर्ष संतं पावनिष्पीडनं कुश
त्यागरहितं ततो गोतमादिसप्तर्षीन्महाबाहत्या वात्य प्राञ्जुरकान्म्यापयित्वा स्वयं मुदञ्जुरे वा वामं जतिदि
ति प्रतिष्ठाप्य प्रतिष्ठाप पूजयित्वा ततो वेत्येष्टादं भ्यप्राप्ती पुत्राद्यंतं तर्पयेत्पुस्ततो द्या पादीन्प्रवृद्धिं चेत्यादिरव
पा१

नो२
१४

14A

ब्रह्मांतं तथैव ब्राह्मणं संहृतोस्ति त्वत्पुत्रा कवी पुवेति पठित्वोत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्यर्षीनुप्राप्य समग्रं गच्छेति प्र
 वास्य नष्टं ह कर्मपेयायाजपांचकोरं तिष्ठ च वाचपित्वा द्वायं जपित्वा गंधमात्म्यादिभिर्ब्रीह्यानां भर्तृणां श्रो
 मंत्रोत्तरं गृहीत्वा गृहमागच्छेत् पुः सूत्रार्थं सुप्रयोगेनैव स्पष्टं ज्ञातव्यः इति कात्यायनकृतो निदर्शनैरुत्तरी विधिः
 प्रपप्रयोगः पथोक्तं मयमां प्रगोमयं कुशान्तिल्यान्तरं भिषु ध्याति दूर्वा मपामां गीश्रु विष्णोपनाथं वंशपा
 त्रपीठं वा आदाय समनानुयादिकं गत्वा ततो देवमुचोदशेष्य कृत्वा पयस् ततस्तैमामलकादिनामला
 पकर्षणस्नानं कार्यं ततः पादौ पाणि च प्रक्षाल्य कुशाहस्ता वद्ध शिरसि जले स्थले चैकैकं पादं कृत्वा प्रतरुर्वैर
 रत्नौ कृत्यं प्रगुष्टक निष्कायति तैत्तोगुलि त्रयमेकी कृत्य दक्षिणहस्तेन माषमज्जनपदि मितं जलमादाय
 प्रगुष्टकं लक्ष्म्य ब्राह्मेण तीर्थे न त्रिवारं शब्दं मकुर्वन् विवेत ततो गुष्टमलेन मुखे धिः प्रमज्ज्यं प्रगुष्टकं लक्ष्म्य
 द्यात्मतर्जनी मद्यमाना मि का मि लिता भिरास्य मुपस्पृशेत् ततो मिलिताभ्यां प्रगुष्टतर्जनीभ्यां पृथक्
 पृथक् नासारं द्रव्यं तथैवानामिकां गुष्टाभ्यां चतुर्ष्वीताभ्यां मेव च पृथक् पृथक् प्रोत्रे प्रगुष्टक निष्काभ्यां
 नाभिजले न हृदये हस्तग्रेण स्कंधद्वये पंचांगुलिभिः शीर्षे मिति प्रकारेण चा मत्त ततः ऊरुहोतस्य मुनः
 शोफश्रु विर्वरुणो देवता त्रिषु पृष्ठदः जलाभ्यं मंत्रे विनियोगः ओं उरु रू रू हिराजा वरुण प्रकादसू र्पा प पथा
 मन्वेत व उ अपदे पादा प्रतिधात वेरु रू ताप वक्ता हृदया विधु श्रित इति मंत्रेण तोयमा मंत्रयेत् ततो येतेशत
 मिति मंत्रेण वामदेव श्रु विः वरुण सवितृ विष्णु विश्वं मरुत्त्वकीः देवताः त्रिषु पृष्ठदः तोयवर्त्तने विनियोगः

सति
 ५५

अ. वि.
१५
१५

ॐ ये ते शतं वरुणं पे स ह संप्रि पाः पाशा विता म हा त स्ते भि न्नो अथ स वितो त वि द्यु वि श्वे मुं च तु म रुतः स्व कीः
इति मंत्रे ए जल द क्षि ए त स्ते न द क्षि ए व न मा लो उ ये त ततः सु मि त्रि पा न इति मंत्रे स्प प्रजा पति अ धिः आ पो दे
व ता य जुः ६१ दः जल दाने वि नि यो गः ॐ सु मि त्रि पा न आ प उ ष धु यः सं तु इति मंत्रे ए जल जल ना ग ही ता दु मि
त्रि पा इति मंत्रे स्प प्रजा पति अ धिः आ पो दे व ता य जुः ६१ दः से च न वि नि यो गः ॐ दु मि त्रि पा स्ते स्म सं तु पो स्मा न्द
धि पं च व यं हि ष्यः इति मंत्रं पठि त्वा छे छं उ छि वि स्म री कृ त्त स्या दि शि नि धिं चेत ततः क टि व स्ति ऊं रुं जे
छे च रणे क रो प्र ते कं म दा त स्मी प्तिः वा रं प्र द्या त्म आ च स्म उ द का प न म इ त्यु द कं न म स्कु पी त त त इ
द वि द्यु दि ति मंत्रे स्प मे धा ति पि अ धि वि द्यु दे व ता गा य त्रो ६१ दः अं ग ले प ने वि नि यो गः ॐ इ द वि द्यु वि च
क्रमे त्र द्या नि द धे प द स म उ म स्य षां सु रे इति मंत्रे ए म दा म स्त क मा र भ्य ना भि प र्यं त ना भि मा र भ्य
पा द प र्यं त वा मे न स क ला गा नि आ ल भे त त त स्तु द्मी रू पी भि मु रे वा नि म ज्जे त आ पो अ स्मा नि ति मंत्रे स्प
प्रजा पति अ धिः आ पो दे व ता त्रि षु प्दः स्त्रा ने वि नि यो गः आ पो अ स्मा न्मा त रः अं धु यं तु छ ते न नो छ त चः
पु नं तु वि श्वं ह वि प्र व हं ति दे वा इति नि म ज्ज उ दि ता भ्य मु चि रा पू ता मे ति मंत्रे ए न्म ज्ज पु न स्तु द्मी नि म ज्ज उ
न्म ज्ज आ चो मे त मा न स्तो क इति मंत्रे स्प कु त्त अ धिः रु द्रो दे व ता ज ग ती द्ध द गो म ये नां गा तु ले प ने वि नि यो
गः मा न स्तो के त न पे मा न आ पु षि मा नो गो पु मा नो अ प्र वे पु री दि षः मा नो वी रा न्नु द्ध भा मि नो व धो ह वि षं तः
स द मि त्वा ह वा म हे इति मंत्रे ए गो म ये नां गा नि वि ले प ये त त तो गो म य लि त्वा व द ह्य मा णे र ष्य मि र्म त्रैः प्र ति मं
त्रं कुं भ स मु द्ध मा अं ज ले ना वा शि रो भि धिं चेत मंत्रा य च्छा इ मं मे व रु ण मंत्रे स्प नः शो फ अ धि र्ब रु णो दे च

तागापत्री छंदः अभिषेके विनियोगः इमं मेवरुणस्य धीहवमथाचम्य उपतामवस्यु राचके तत्वापामी
 तिमंत्रस्य मुनः शोफश्चिर्वरुणो देवता त्रिष्टुप् छंदः अभिषेके विनियोगः तत्वापामितु स्नानं वंदमा
 नास्तदा प्राज्ञो यजमानो हविर्भिः अहेतुमानो वरुणो हवो ह्युरु राधु समानाया पुः प्रमोषीः २ त्वन्न
 तिमंत्रस्य वामदेवश्च विरजितर्देवता त्रिष्टुप् छंदः अभिषेके विनियोगः त्वन्नो अग्नेवरुणस्य विहान्दे
 वस्य हेतुः अवयसि सीमाः यजिषो वहितमः प्रोश्नु चानो विष्वा देवाः सि प्रमुमुग्ध पस्मत् ३ सत्वन्न
 तिमंत्रस्य वामदेवश्च विरुणो देवता त्रिष्टुप् छंदः अभिषेके विनियोगः सत्वन्नो अग्ने वमो भवो तीनेदि
 षो अस्मा उषसो व्युषो अस्तन्नो वरुण ५ ररातो वीहि मृडिक ५ सहवान एदि ४ मा पइति मंत्रस्य प्रजा
 पतिश्च विरुणो देवता यजुः छंदः अभिषेके विनियोगः मापो मोषधीर्ह ५ सीधी मोराजंस्ततो
 वरुणो नो मुचपदा हरद्या इति वरुणतिरापामहेततो वरुणो नो मुच ५ उदुत्तममिति मंत्रस्य मुनः शोफ
 श्चिर्वरुणो देवता त्रिष्टुप् छंदः अभिषेके विनियोगः उदुत्तमं वरुणपाशमस्मदवाद्यं मविमद्यम ५ प्र
 ष्याप्य प्रयावयमादितव्रते तवानागसो अदितये स्याम ६ मुचं त्विति मंत्रस्य अर्चणमभिषेकश्च विः ७ षष्ठो दे
 वता अनुष्टुप् छंदः अभिषेके विनियोगः मुचंतु माशाय प्या वदपो वरुणपा दुत प्रयोपमस्य पडीरात्सर्वस्मा
 देवकिल्लिषात् ७ अवभष्येति प्रजापतिश्च विरजो देवता अनुष्टुप् छंदः अभिषेके विनियोगः अवभष्येति नु
 पुणनिचेरुदक्षिनिनु पुणः अवदे वैदेव कृतमेनोपासिषमवमस्य कृतं पुरुरावो देवदिषसाहि ८ तत

प्र. वि.
१६
१६

स्तुतं मी निमज्जो नमज्जग्ग वा मेत ततो वत्स पातो रों कारादिभिर्मन्त्रैः प्रतिमंत्रं कुशत्रयेण सजलेन शीर्षमा
 रभ्यनाभिपुष्पं तं दत्ति एह स्तनमार्जनं कुर्यात् मंत्रायथा ॐ कारं स्पृशन्नाग्निः परमात्मा देवता गायत्री
 ॐ दः पावने विनियोगः ॐ पुनातु महा व्याहृतीनां प्रजापतिः ॐ अग्निः परमात्मा देवता गायत्री ॐ दः पाव
 ने विनियोगः ॐ पुनातु महा व्याहृतीनां प्रजापतिः ॐ अग्निः वायुः सूर्यो देवता गायत्री ॐ दः पाव
 ने विनियोगः ॐ पुनातु २ भुवः पुनातु ३ स्वः पुनातु ४ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् पुनातु ५
 ग्रापो हिष्ट तितिसु रांमिं दुही पत्र्यः ॐ ग्रापो देवता गायत्री ॐ दः पावने विनियोगः ॐ ग्रापो हिष्टा मयो भुव
 स्तान ऊर्जो दधात नमो हरे एण यचत्तमे पुनातु ६ पौवः शिवतमो हस्तस्य भाजयते हनः उशती दिवमात
 दः पुनातु ७ तस्मात्प्रदं गमामो यस्यो हया यजिन्वय ग्रापो जनयचाचनः पुनातु ८ इदमित्सस्य प्रजापति
 ॐ अग्निः ॐ ग्रापो देवता महापंक्तिः ॐ दः पावने विनियोगः ॐ दमापः प्रवहता वद्य च मल च यत् पञ्चाभि पुत्रो हा
 न्तं यच्च शो पे प्रभीरु एण ग्रापो मातस्मा देन सः पवमानः अमुं चतु ९ हविष्मती रिति प्रजापतिः ॐ अग्निः
 ॐ दः पावने विनियोगः ॐ हविष्मती रिति मा ग्रापो हविष्मा ॐ ग्रावि वा सति हविष्मा देवो अद्य
 रो हविष्मा ग्रास्तु सूर्यः पुनातु १० देवीराप इति प्रजापतिः ॐ अग्निः ॐ ग्रापो देवता पंक्तिः ॐ दः पावने विनियोगः ॐ
 वीराप ग्रापान्ता पाद्यो वरुमि हविष्म इन्द्रि पावान्मदितमः तं देवे ॐ देवता दत्तमुक्ते यो यो यो भया
 स्प पुनातु ११ कायिर सि प्रजापतिः ॐ अग्निः ॐ ग्रापो देवता ग्रापु पुत्र्यः ॐ दः पावने विनियोगः कायिर सि समुद्रस्य

नृपुष्पं दः मार्जने विनियोगः कांता कांता तरे हं ति पुरुषः पुरुषस्य दि एवानोदर्वे प्रतनु सहस्रेण प्राते न चेति मंत्रे
एतद्वर्षामा जने कुर्वीत ४१ ततः अतर्जने मजः अतर्चसत्सचेत्सद्यमर्ष एव विः भावदतो देवता अनुपुष्पदः
अद्यमर्ष एव विनियोगः अतर्चसत्सचा भो कृत्तप सो द्यमजायतततोरा अजायतततः समुद्रो अर्णवः समुद्राद ए
वा दधि संवत्सरोऽप्रजायत अतोरात्राणि विदधुर्दिश्वस्य मिषतो वप्रसिर्षी चंद्रमसौ द्याता पपा पूर्वमकल्प
यदि चंचपुष्पि वीचां तदित्तमयो स्वः इत्यद्यमर्ष एव विनियोगः पठेत् दुपदादि वेति प्रजापत्यस्य स रस्य स्य अक्षयः
प्राणो देवता अनुपुष्पदः अद्यमर्ष एव विनियोगः दुपदादि वमुमुचानः खिन्नः स्नातो मलादि वपते पवि
त्रे वा ज्यमापः पुं धं तु मे न सः इति वा पठेत् प्रायमौ रिते पात्रया एण प्रजापति अर्षिः अग्निः परा वररूपेण
देवता गायत्री द्युदः अद्यमर्ष एव विनियोगः आधुंगो पृथिवी दक्रमी दसदन्मातरं पुरः पितरं च प्रपत्स्वः
अतर्जने तिरोचना स्प्राण दधानती अरव्यन्महिषा दिवं २ अग्निं शशं द्यमविशज सिवा तं गाय धीयते प्र
तिवत्सोद हद्युभिः ३ इति वामं त्रयं पठेत् स शिरः स्प्राणायामं कुर्वीत विदुर्मुवा स्मरेत् ततो जलान्तिः स्य स धौ
त वाससी पदि धाय मदा ऊरू करो प्रत्यात्मः प्राचम्य प्राणायामं कुर्वीत तद्यथा सप्त आहतीनां प्रजापति अ
र्षिः अग्नि वायु सूर्य वरुण इति वरुणं द्रविष्ये देवा देवताः गाय अग्निमगनुपुष्पं वरुणी पंक्ति त्रिषु प्रजगत्पचं
दा सि प्राणायामे विनियोगः प्राणो ज्योतिरिति प्रजापतिर्ब्रह्माग्नि वायु सूर्यो देवता हि पदा गायत्री द्युदः प्रा
णायामे विनियोगः एवं अष्टादि कं स्मृत्वा वज्रसना मोनी समीलित नयनः पूरक कुंभ करे च कक्रमेण उं भूः
तत्स विदु रिति विष्वा मित्र अर्षिः सविता देवता गायत्री द्युदः प्राणायामे विनियोगः २

अर्षिः

अ. वि.
१८
१८

ओं भवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत् ओं तत्तु वितुर्वरे एं पभर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोद
पातु ओं ग्राणे ज्योतीर सोम तं व्रत भर्भुवः स्वरो इति मंत्रात्मनेसा पठेत् ततः पुष्पा एषं तु मिश्राणि अज
लिना सकृत् सिद्ध न ऊर्ध्वं प्रतिप्य ऊर्ध्वं वाहुः स न स र्य उ दीक्षमाणं त्रैरूपस्याने कुर्वते मंत्राय पया उह
यमिति प्रस्कृत्वा पत्राधिः सूर्यो देवता प्रनुष्टुपं दः सूर्यो पस्याने विनियोगः ओं उह पंतमसस्य दिस्वः पप्रप
तु न न रं देव देवता सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमं १ उदुत्तममिति प्रस्कृत्वा पत्राधिः सूर्यो देवता गापत्री दं दः स
ूर्यो पस्याने विनियोगः ओं उदुत्तमजात वेद स देव व हंति केतवः द्रोविष्वा पसर्प २ चित्रदेवाना मितिकु
त्सा गिर सत्राधिः सूर्यो देवता त्रिष्टुपं दः सूर्यो देवता सूर्यो पस्याने विनियोगः ओं चित्रदेवाना मुदगा द
नीकं चेतु मित्रस्य वरुणस्याजेनः प्राप्राद्या वाप चिके अत रिक्त धु सूर्यो प्रात्मा जगत सस्युष प्र ३ त्वेत्तु
दिति द दं गाप र्क एत्राधिः सूर्यो देवता पुर उदिम क दं दः सूर्यो देवता सूर्यो पस्याने विनियोगः ओं तत्तु
देव हित पुर स्ता च्छु क्रमुच्चर त पप्रप मशर दः शत जीवे मशर दः शत धु अणु याम शर दः शत प्रव
वाम शर दः शत मदीनाः स्याम शर दः शत भूय प्रशर दः शतात् ४ प्रणवस्य व्रता अधिः पदमात्मा दे
वता गापत्री दं दः आहूतीनां प्रजापति अधिः निनवायु सूर्यो देवता गापत्रिष्टुपं दः सिद्धि निनवा
प्यादित्य देवताः तत्तु वितुर्वरे इति विष्वा मित्रा अधिः निनवायु सूर्यो देवता गापत्री दं दः गापत्री जं पे विनिपा
गः ओं भर्भुवः स्वस्तु वितुर्वरे एं पभर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोद पातु इति दशवारं शतं वा सह

स्रवजपेत् ततो विभ्राति सनुवाकपुरुषस्तत्तु शिवसंकल्पमंडलवास्तुलोकपस्याने कुर्यात् ते यथा विभ्रा
 तितनुवाकस्य प्रस्कण्णगस्तस्मत्ते कक्षकुत्तजमदगिततमेधकुत्तहिर एषस्य पणिर सञ्चयः प्रथमा
 जगतीति त्रैगायत्रः प्रातस्त्रिष्टुप् पद्यनिव जायती तदणी तत्तर्पस्य त्रिष्टुभौ व एम हां देव ह वेत्तो व
 हसो प्रायते व हती प्राकृतेनेति त्रिष्टुप् तपश्च्येति तिस्रः प्रतिकोक्ताः तं प्रत्नयायं वेन इति हयोः प्रजापति
 अविः चित्रमिति कुत्तत्र विः प्राद्या जगतीति तीया त तीये त्रिष्टुभौ विभ्राति तिसर्वस्मर्यो देवता सूर्यो पस्या
 ने विनिषाजः विभ्राद्गृहति वतु सोम्य मद्यायुर्दध्याय जपता व विहते वा तजतोपो अभिरक्षति त्मनाः प्रजाः प्रयो
 षपुरुषा विराजति १ उदुसंजाते वेद स देव वे हति के तवः दृशे वि श्वायस्य २ येनापावक चक्षसाभुर एपते जना
 ३ अनुववरुण पश्यति ४ देवा वध्वर्षि प्रागते पूरये न सूर्य तवा मद्याय ज पू समजायेत प्रत्नयायं वेन अत्र
 देवाना ५ तं प्रत्नयायं वेन विप्रये मया जेष्टतांति वरिषद पू ह्वरिंद प्रतीचीनं वजिने दा ह स धुनिमां सुजयं
 तमनुवा सुवर्द्ध से ५ अयं वेन प्रोदयत् दिमगभी ज्येति जरायु रजसे विमाने इममपा पू संगमे सूर्यस्य शिशु नू
 विप्रामति भीरि हती ६ चित्रं देवाना मुदगादनी कंचदु मित्रस्य वरुणस्याग्नेः प्राप्राद्या वा एषि वीजं तदिति पू
 सूर्यप्रात्मा जगतस्तस्युषश्च ७ प्रात इडा भिर्विद्ये सुशान्ति विप्रानरः सविता देवानु प्रपियथा पुवानो मत्स
 यानो विप्रजगद भित्तये मनीषा ८ पदय कसु व त्रहनु दगा अभिसूर्य सर्वतदिद्रेते वरो ९ तदगि विप्रद
 प्रतो ज्येतिष्क दसि सूर्य विप्रमाभा सिरोचन १० तत्सूर्यस्य देवत्वतन्महित्वं मद्याकतेर्वितत पू सजभाय य

五

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

३ सा एष एव मत्सुर्प एष एतस्मिन्मंडले पुरुषो येत दमृतं पद तदचि दीप्यते तस्मान्मत्सुर्नमिपते मते स्यंतस्त
 स्मादुन ह प्रपते मते स्यंतः ३ तदेव ज्ञाको भवसंतं मत्सो दमृतमिसवदं ह्यतन्मत्सो दमृतं मत्सो वमृत
 माहितमिसेतस्मिन् पुरुष एतन्मंडलं प्रतिष्ठितं पतिमत्सुर्विचस्वतं वसतु सौवाग्रादितो वीवस्वाने ह्य
 हासुत्र विवस्वतं मे षवस्ते सवे तो ह्यनेन परि व तो मत्सो रात्मा विवस्वती त्वे तस्मिन्मंडले तस्मपुरुष
 स्मात्तन्मंडले द्यष्टोको भवति ४ तपो वीपातपो रु भपो दे तस्वाचिष्वा तस्मपुरुषे सैतन्मंडले प्रतिष्ठा
 तस्मान्महदुक्ता परस्मै नशामे त्रे दे ता प्रतिष्ठा धि न दा इति तां ह स प्रतिष्ठा धि तेषामहदुक्ता परस्मै प्रो
 त्रे दना प्रतिष्ठा धि न्न दा इति तां ह स प्रतिष्ठा धि ते यो महदुक्ता परस्मै प्रां सति तस्मादुक्ता शमं भूषि ष प
 दि च दत्ते प्रतिष्ठा धि न्नो हि भवतीत्यदे वतं ५ अथाधिपज्ञं पदे तन्मंडलं तपस्य यं सरु क्यो य पदे दतदचि
 दीप्यत इदं तसुक्ता परस्मै मा यो स्ये ता अपः ७ प्क र परस्मै य प एष एतन्मंडले पु पुरुषो य मे व स पो यं हिर
 ण्यः ७ पुरु षस्त दे त दे त व यं स स्र ते हो य ध ते तु त घ्नो सै वानु संधं स्या मर्धु मुक्ता सति तदे त मये ति ष ए ष त
 पति तस्माद्गि न्ना द्वि ये त परि हंतु मं म त्र स्ये ष त दा भवतु ए वा धि यज्ञे ६ अथाध्यात्म पदे तन्मंडलं तपति यज्ञे
 पुरुक्ता इदं तच्छु क्र म ध न्न प य दे त दचि दीप्यते यद्यै तसुक्ता परस्मै मि दं तत्तु ह्यपत्त अथ प एतस्मिन्मंडले पु
 रुषो य म्मे षति रण्यः ७ पुरु षो य मे व स पो प द ति ए तन्मुरु षः सा एष एव लो कं म एता मे व सर्वो गिन र मिसम्य
 ते त त स्ये तन्मि यु नं पो पं स यो तन्मुरु षो इ मु क्ते त दा त्म ना य स्मिन्मि यु नं प दा वे स ह मि यु न ना प स र्वो क त्तिः क
 त्ति ता ये त घ ते ह भवतो हं हं मि यु न प्र ज न न तस्माद्दे लो कं प पो उ प धा य त तस्मादु ह्यो भ्या द्वा भ्या चि ति त्र ए यं

न्तु ८ स एषा वै प्रोयोषं दक्षिणे दक्षुरुषोये यमिंद्राणि नाभ्यां देवा एतां विष्णुति मकुर्वन्नासिकां तस्माज्जापायांतेना
 श्रीपादीर्यवाहास्याजायतेवीर्यवतमहसाजनयति यस्यांतेनाम्नाति ९ तदेतदेवव्रतं राजन्यवधवोमनुष्याणां
 मनुतमांगोपायंति तस्मादुत्पेधुवीर्यवान्जायतेमृतवाक्कावयसां सदीपरेपनंजनयति १० तौ हृदयस्याकाशं
 प्रत्यवेसमिषुनीभवतस्तौ पदामिषुनस्यांगं गच्छतां यहेतत्पुरुषः स्वपितितद्यापाहे वेदमानुषस्यमिषुनांगं
 त्वांसं विदद्वभवत्सर्वं संविदद्वभवति मदेव संसितमिषुन पदमोक्षे पश्चान्तेन ११ तस्मादेव वित्स्वप्यालो
 कां हंत एव तदेव तेमिषुनेन प्रवेण धाम्ना समर्द्धयति तस्यादुहस्वं स तं दुरेवनवाधयेन्नेते देव तेमिषुनीभव
 तां दिनसानामित्स्यादुहेतस्य पुषः श्रेष्ठा एमिव मुखं भवत्येत एव तदेव ते देवतः सिंघतस्तस्माद्रेतसः दूदं
 सर्वं संभवति यदिदं किंच १२ स एषा एव मत्सुर्वा एषा तस्मिन्नुले पुरुषो यस्यां दक्षिणे दक्षुरुषस्तस्य हेतस्य
 हृदये पादविति हतौ तौ हेतदाधिष्ठोक्रामति स परोक्रामत्यथ हेतत्पुरुषो म्रियंते तस्मादुहेतस्य तमाहुराद्ये
 यस्मेति १३ एष उ एष प्राण एष हिमाः सर्वाः प्रजाः प्रणयति तस्मै ते प्राणः स्वाः स पदास्वपितस्य न मे ते प्राणाः स्वा
 म्रियंति तस्मात्स्वाप्यपः स्वाप्यपोहवैतं स्वप्रदत्ता चक्षते परोक्षे पराक्षे कामाहि देवाः १४ स एतेः सुप्ता न कस्मिन्
 न वेदन मनसा संकल्पयति न वाचान्न स रसं विजानाति न प्राणेन गंधं विजानाति न चक्षुषा पश्यति न श्रोत्रेण श्रु
 णोते तं स्वतेतदापीता भवति स एव एकः स नृजासवहुधा व्याविष्टस्तस्मादेकमस्तीत्येकं प्राणं सर्वमग्निमनुवि
 भवत्ययं देक एव तस्मादेक १५ तदा रुद्रे को मत्सुर्वह कशा इत्येकप्रवहव श्रेतिह वृषाद्यादहासावमत्र ते नैके
 ययदिह प्रजासवहुधा व्याविष्टस्तनो वहवः १६ तदा रुदंति के मत्सु दूरा इयंति के च दूरे चेति ह वृषाद्यादिहायमि

३१-वि.
२१
२

सोमते
भवति४

हाध्यात्मतेनांति केयपदसावमुत्रतेनोदरे १७ तदेवश्लोकोभवत्तन्नेभात्पश्चितोदसनाः संतरेप्रतर्तिषेदेतन्म
इलतपतितदत्रमयपाएतस्मिन्मउलेपुरुषः सोतासाएतस्मिन्नेपश्चितोभातीत्याधिदेवत १८ अथात्ममि
दमेवशरीरमन्त्रमयपोयंदलिलेत्तसुरुषः सोतासाएतस्मिन्नेपश्चितोभाति १९ तमेतमग्निरित्यध्वर्यवउपा
सतेयजुरित्यमहीदधुसर्वपुनक्ति सामेति २० दोगायेतितस्मिन्महीदधुसमानमव्यमितिबहुचाएषदोधुसर्वमुपा
पयतिपातुरितिपातुविदएतेनहीदधुसर्वपुनविषमिति सपीः सर्वदुतिसर्वविदुऊगिति देवारपिमृतिमनुप
षामायेत्यसराः स्पृधेतिवितरोदेवयजनमितिदेवजनविदोरूपमितिगंधर्वागंधा इत्येकदसस्तपयायथा
पासतेतदेवभवति तैनाभत्वावतितस्मादेनमेववित्त्सर्वदेवैरुपासीतसर्वधुहेतद्रवतिसर्वधुहेतमेतद्रत्वा
वति २० सएषत्रीष्टकोग्निर्ऋगोकायजुरेकोसामैकातथाकांचात्रचोपदधातिकुर्वन्तएवतस्माज्जायतमया
कायजुषापुरुषावतस्माज्जायतनमयमाधुसास्त्रापृक्दधर्मावतस्माज्जायतनमेवत्रीष्टकः २१ तेवाएतेउभे
एषचरुक्मातनुपृक्दधर्मावतस्माज्जायतनमेवत्रीष्टकः २२ सएषएवमृत्युर्
एषएतस्मिन्मउलेपुरुषोयश्चायंदलिलेत्तसुरुषएवविदग्नात्माभवतिसयदैवविदस्मान्नाकैत्येनमेवा
त्मानमभिसंभवतिमृत्युर्पस्यात्माभवति २३ नेनवाइदमग्नज्जासीन्नेवसदासीत् एवमुपस्थानंकृत्वाप्रदक्षि
णीकुत्सनमस्कृत्वात्रिषुदधेधुउपविशेत् दधेधुयवापाणेकृत्वा दलिलेत्तपिधायथाश्रुतिस्वाध्यायंकुर्यात्
स्वाध्यायप्रयोगोयथाब्रह्मयज्ञारभेयथाविधिस्नात्वाधुदः पुरुषमेनानिर्णादिशरीरेन्यसेतमुरंवस्पष्टातिथ्य
जित्तम्रतमऊर्ध्वउधुःचक्षुषीस्पष्टाओंगोतमभारद्वाजाभानमः एवमग्रेषिकर्णयोर्विश्वामित्रजमदग्निभानमः

नासापुटयोर्वीष्टकश्यपाभ्यां नमः वाचिअत्रयेनमः श्रीरसिगायत्रीं प्रणमये ग्रीवायां उद्दिमहे सवित्रे
 पृथ्वरोऽं वृहस्पतये वाहोः ॐ वृहद्रथं तराभ्यां नमः ॐ द्यावापृथिवीभ्यां नमः उददे त्रिषु भे ॐ यज्ञाय ॐ वै
 प्रानराय सकृत् ॐ अनुष्टुभे ॐ विष्णवे भो देवेभ्यो जानुनोः पंक्तौ ॐ मरुद्भ्यः पादयोः ॐ हि पदाभ्यो ॐ विरुमवे पुग
 पक्षिभ्यो मंत्रावृत्तिना सापुटादिप्राणायतनेषु ॐ ५० दसे ॐ वायवे ॐ हस्तद्वयविपर्ययेन ॐ मूनाक्षरायै
 ॐ अङ्गो नमः पादादिमस्तकांते ततः प्राणव्याहृतिपूर्वकं गायत्रीजप्त्वा मृष्याद्यनुसंधाय इषत्वेत्याद्य
 ध्यायांते अत्र वाक्ये वा ॐ स्वस्तीत्युक्त्वा उपग्रहव्यतिरेकं कुशस्पृश्यादिशि प्रक्षेपं कुर्यात् एवं यथा
 त्तावत्सप्तकं कृत्वा तर्पणं कुर्यात् तत्प्रयोगो यथा विष्णवे वासुदेवाय इति गत्समग्रं च विविधं देवादेवतागाय
 त्रीं ५० दत्तं विनियोगः विष्णवे वासुदेवाय तत्पुनस्तम इमं ५० हवं इदं वेत्ति निषीदत विष्णवे वासुदेवाय ते ममि
 सहोत्रं च विविधं देवादेवता त्रिषु ५० दत्तं तर्पणं विनियोगः विष्णवे देवाः पुनस्तम इमं ५० हवं मेये प्रतदिह य उप
 पविष्टये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रं प्रासाद्या मन्त्रं हि विमादयध्वं एताभ्यां प्रावाहने कृत्वा देवादीस्तर्पये
 त यथा ॐ वृषातप्यतां ॐ विरुमस्तप्यतां ॐ रुद्रस्तः ॐ प्रजापतिस्तः ॐ देवास्तप्यतां ॐ ५० दत्तं तप्यतां ॐ वे
 दास्तप्यतां ॐ अथपस्तप्यः ॐ पुराणवापिस्तप्यः ॐ प्रप्सरसस्तप्यः ॐ देवानुगास्तप्यः ॐ नागास्तप्यः
 ॐ सागरास्तप्यः ॐ पर्वतास्तप्यः ॐ सरितस्तप्यतां ॐ मनुष्यास्तप्यः ॐ यक्षास्तप्यः ॐ रक्षास्तप्यः ॐ विशा
 चास्तप्यः ॐ सपर्णास्तप्यः ॐ भूतानिस्तप्यः ॐ पशवस्तप्यः ॐ वनस्पतयस्तप्यः ॐ ओषधयस्तप्यः ॐ भूतग्रा
 मं प्रतुर्विद्यस्तप्यतां इति उपवीती प्राङ्मुखः उदङ्मुखो वा देवतीर्षं वज्रिना यवादकेन उदकेनैव वा एकैकां ज
 लिना तर्पयेत् ततो विवीती ॐ सनकस्तप्यतां ॐ सनदनस्तप्यतां ॐ सनातनस्तः ॐ कविलस्तः ॐ प्रासुरिस्तः ॐ

५०

अ. वि.

२२

२२

वो दुस्तः ओं पंचक्रिरवस्तुपता इति मनुष्यान्कापतीर्षेनां जलिहयेन तर्पयेत् ततोऽस्यं तिलमिश्रितं जलं ग
 रित्वा दक्षिणमुखः पश्चित्तवामजानुर्जलं जलित्वा यणपित्तैर्षे नदियपित्तं नृत्तर्पयेत् ओं कञ्जवडु नलस्त
 पता ओं सोमस्तुपता ओं धमस्तुः ओं प्रप्यमातुपता ओं प्रगिनष्वातास्तुपता ओं सोमपास्तुपता ओं वैर्षिषदः पि
 तरस्तुपता इति दिव्यपित्तं नृत्तः ओं यमायनमः ओं धर्मराजायनमः ओं मत्सवेनमः ओं अंतकायनमः ओं वै
 वस्वतायनमः ओं कालायनमः ओं सर्वभूतक्षपायनमः ओं उदुं वरायनमः ओं दद्यायनमः ओं नीलायनमः ओं
 परमेष्ठिनेनमः ओं हृकोदरायनमः ओं चित्रायनमः ओं चित्रगुप्तायनमः इति च तृदशयमात्रेण कंसतिलज
 लं जलित्वा यणतर्पयेत् ततः प्रागदं तु मे पितरः इमं गृहं त्वयां जलित्वा इति पितृना वास्य उदीरतामं शिरसा प्रा
 पनुम इति तिसृणां शारवः प्रजापतिः अग्निः पितरो देवता त्रिष्टुप् दः ऊर्जमिति प्रजापतिराको देवता विमद
 दं दः पितृभ्यं इति प्रजापत्यैव सरस्वत्यः अथ यः पितरो देवता यजुं पितृभ्यं इति प्रजापत्यैव सरस्वत्यः
 अथ यः पितरो देवता त्रिष्टुप् दः मधुराता इति तिसृणां जातम अग्निर्विश्वे देवता गायत्री दः सर्वं प्रापित
 तर्पणे विनियोगः ओं उदीरतामं वरुणस्य उन्मदप्रमाः पितरः सोम्यासः प्रसंयदुं युरव का अतज्ञां साने
 वंतु पितरो हवेषु ओं अघामुकगोत्रः पिता मुकप्रार्मातुपता मिदं जलं सतिलं तस्मै स्वधा इति प्रथमां जलं पि
 त्रे दद्यात् ओं अं गिरसोनः पितरो नग्वा अथ कीर्णो भगवः सोम्यासः तेषां वयं सुमते पक्षियानामपि अग्ने सोम
 नस्मै माम् ओं अघामुकगोत्रः पिता मुकप्रार्मातुपता मिदं जलं सतिलं तस्मै स्वधा इति द्वितीयां जलं दद्यात्
 ओं अघांतुनः पितरः सोम्यासो गिराताः पक्षिमिदं वपा नैः अस्मिन्मै स्वधुपामदं तो धिब्रुवंत्वेवंत्वे स्मान् ओं
 अघामुकगोत्रः पिता मुकप्रार्मातुपता मिदं जलं सतिलं तस्मै स्वधा इति तृतीयां जलं पित्रे दद्यात् ततः ओं ऊर्ज

ती१

२२A

ता६

वहं ३ म तं घ तं पयः ॥ कीला लं प दि श्र तं स्व धा स्म तर्प य त मे पि त न् ॐ अ ध्या मु क गो त्रः पि ता म हो ॥ मु क श मी
त प्य ता मि दं ज ल स तिल त स्मै स्व धा इ ति प्र य मं ॐ पि त भ्यः स्व धा पि भ्यः स्व धा न मः पि ता म हो ॥ स्व धा पि भ्यः
स्व धा न मः प्र पि ता म हो ॥ स्व धा पि भ्यः स्व धा न मः ॥ अ न्न पि त रो ती त प्य त पि त रः सु धा ध्वं ॐ अ ध्या मु क गो त्रः पि ता म हो ॥ मु क श मी त प्य ता मि
दं ज ल स तिल त स्मै स्व धा इ ति द्वि ती यं पे च ह पि त रो पे च ने ह पा अ वि म पां अ
न वि म्न त्वं व प्य प्र ति ते जा त वे दः स्व धा पि भ्यो ॥ अ न्न पि त रो ती त प्य त पि त रः सु धा ध्वं ॐ अ ध्या मु क गो त्रः पि ता म हो ॥ मु क श मी त प्य ता मि
दं ज ल स तिल त स्मै स्व धा इ ति तृ ती यं वि म हा य द घा त त तः म धु वा ता न्न ता प ते म धु वा ता न्न ता प ते सिं धु वः मा ध्वी नः
स त्वी ष धोः ॐ अ ध्या मु क गो त्रः प्र पि ता म हो ॥ मु क श मी त प्य ता मि दं ज ल स तिल त स्मै स्व धा इ ति प्र य मं ॐ म धु न
क्त मु ता ष सो म धु म त्वा र्थि वं ॥ र जः म धु यो र स्तु नः पि ता ॐ अ ध्या मु क गो त्रः प्र पि ता म हो ॥ मु क श मी त प्य ता मि
दं ज ल स तिल त स्मै स्व धा इ ति चि ती यं म धु मा न्ना व नु स्प ति मि धु मां प्र स्तु र्घः मा ध्वी र्गी वो भ वे तु नः ॐ अ
ध्या मु क गो त्रः प्र पि ता म हो ॥ मु क श मी त प्य ता मि दं ज ल स तिल त स्मै स्व धा इ ति तृ ती यं ज लि प्र पि ता म हा य द घा त
क चि तु उ दो र ते सा दि न व मं त्रैः प्र त्ये का र्थ्य मि न्न मे व क र्म दू त्या रुः त न्ने पा म मा त्रे लो व पि त्र दि त र्प णं कृ त्वा
ए मि मं त्रै रे का ज लि द घा त त तः ॐ त प्य ध्वं ॐ त प्य ध्वं ३ ॐ त प्य ध्वं ३ इ त्यं ज लि त्र यं पि त्र दि भ्यो द धा तं
त तो मा त त र्प णं कृ षी त त प्य च व्या सः पि त भ्यः प्र य मं द घा त तो मा त भ्य ए च त तो मा ता म हा न च त त्वा न्नी ना
त तो ज लिः म री चिः ॥ अं त र्मी ता म हा न कृ त्वा मा त ए ण यः प्र य धृ ति उ द कं पि उ दानं च ने र कं स तु ग द्ध ति अ त्र क
म ए प्रा ची न म ग्र हः ता तां वा त्रि त यं स प त्त ज न ने मा ता म हा दि त्र यं स त्वि त्वा त न पा दि ता त ज न नी स्व भ्रा त र स्त
ति त्र यः ता तां वा त्म भ गि न्य प त्प धु व यु ज्ञा पा पि ता स कुरुः शि ष्या ताः पि त रो म हा ल प दि धौ त र्प्य त प्या त र्प णे इ

दीमुषैः पूजयेत् मंत्रापचा व्रह्मयज्ञानमिति प्रजापतिश्च पिरादित्यो देवता त्रिष्टुप् ५ दः पूजने विनियोगः ब्र
 ह्मयज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विहीतः सुरुचो वेन प्रावह सवध्या उपमाग्रस्य विष्ठाः सतप्रपो निमसतप्रविवः ॐ
 व्रह्मणे नमः इदं विदुमुदिति मेधाते पित्र्य विविष्टुर्देवता गा यत्री ५ दः पूजने विनियोगः इदं विदुमुर्विचक्रमे
 त्रधा निदधे पदं सम दमस्य पाधु सुरैः ॐ विदुम वेनमः नमस्ते इत्यस्य पदमेष्टी अग्निः रुद्रो देवता गा यत्री ५ दः
 पूजने विनियोगः ॐ नमस्ते रुद्रमम्य व उतो त इष वेनमः वा रुभ्या मुतेत नमः ॐ रुद्राय नमः ॐ आर्ये नमः
 संहिर एण सूप अग्निः सविता देवता त्रिष्टुप् ५ दः पूजने विनियोगः आ रुद्रमे नर जसा वत्तमानो निवेष्टाय नम
 तं मर्चं च हिर एण पेन सविता रये नो देवा पाति भु वना नि पश्यन् ॐ सतु वेनमः मित्रस्ये त्स्य विष्ठा मित्र अग्नि
 मित्रो देवता गा यत्री ५ दः पूजने विनियोगः ॐ मित्रस्य चर्षणी धृतो वो देवस्य मानसी मित्र अ वस्तमं ॐ मित्रा
 पनमः इममे इत्यस्य अन्नः शोफ अग्निर्वरुणे देवता गा यत्री ५ दः पूजने विनियोगः ॐ इममे वरु एण मुद्री
 हवमद्या च म उ यत्वा म वसु रा च के ॐ वरुणा यनमः तत उत्या यः प्रहृष्टं प्रस्क एव अग्निः सविता देवता गा य मस्य ७
 त्री ५ दः सूर्यो पस्याने विनियोगः ॐ अहं अमस्य केतवो विदुम योजना राः अनुग्रह पो पया हः ५ स इत्यस्य वा
 मदे वे अग्निः सविता देवता अतिजगती ५ दः सूर्यो पस्याने विनियोगः ॐ हः ५ सः अग्नि विष्ठा सुद ते रि न स ऊ
 ता वेदि ष द ति पि दुरोण सत न्द व ह र त स र त स धो स म द ता गा जा अ त जा अ ति जा अ त व ह त इ ति द्या म्या
 मंत्राभ्यां सूर्यमुपस्याप प्रदत्ति एण कृत्य अग्नि त्वा नमः इति नमस्कृत्य प्राचै दिशे नमः इन्द्राय नमः अग्ने नमः
 दिशे नमः अग्ने नमः दत्ति एण चै दिशे नमः पमाय नमः नैर्यै दिशे नमः तैर्यै ते ये नमः प्रती चै दिशे न
 मः वरुणा यनमः वायवे दिशे नमः वायवे नमः उ दी चै दिशे नमः सोमाय नमः ऐशान्यै दिशे नमः ईशानाय नमः

३ त्र. वि.
२४
२५
तेच६

ऊर्ध्वै दिशे नमः उरुणे नमः अर्वाक्षै दिशे नमः अनंताय नमः इति सूक्तं दिदि कुं देवताभ्यश्च नमस्कारं कृ
त्वा उपविश्य ब्रह्मणे नमः अरुवे नमः पृथिव्यै नमः उषधीभ्यो नमः वाचे नमः वाचस्पतये नमः वि
ष्णवे नमः मरुतो नमः अग्निाय नमः प्रपतये नमः वरुणाय नमः इति नमस्कृत्य ततः सजल
कर हयेन संवेच्येति परमेष्वथिः प्रजापतिर्देवता विष्णुश्च दः सुरमार्जने विनियोगः संवेच्यसाप
यसा संतनुमिरगन्महि श्रीवेन तच्छासदत्रो विदधातु राफनुमा कृतं तन्वा पृथिवि लिष्टमिति मंत्रेण सुरवे वि
मरोत् ततः अक्षीन्म जयेत् करपपोपभर हाजे प्रकीरो गोतमो मुनिः वत्सः पराशरश्चैव मंडु वयम् ॥ २१ ॥
षयः स्मृताः इति तत्रैकं जात्र कारो यथा विष्णुर्दिग्भ्यश्चित्रैः पृथक् पृथक् गायत्री पठित्वा संप्रवृत्तमग्न
यात्मकाः संप्रर्षयः कार्यः तेषु नः प्रागग्राः वरापात्रे पीठे वास्यापनीयाः ततः प्राणायामत्रयं कृत्वा ओं
अग्निाय नमः परमात्मने श्रीगुरोराणुदुषो नमायजे अथ ब्रह्मणे हितीयप्रहारां श्रीशिवे तवा राह कल्पे
जेव हीपातर्गतभादतरं वडे यथानाम देवो यथानाम संवत्सरे दक्षिणायने वर्षा ऋतौ श्रावणे मासे शु
क्लपक्षे श्रावणपौर्णमास्या मयुकवादेऽमुकराक्षि स्थितस्तर्केऽमुकराक्षि स्थिते देवगुरौ शेषे शुभे शु
भया स्थानस्थितेषु एवंगुणविशेषण विशिष्टायां उपपत्तियोगप्रधमायां तर्गक मीयं अथि पूजनमहं क
रिष्ये इति संकल्पं कृत्वा ओं भूर्भुवः स्वः करपपमा वाहयामि स्थापयामि करपपाय नमः करपपद्रहागं द
इह तिष्ठ इति करपपमा वाहयेत् एवमेव भादजादीनां वाहयेत् अथ वा ओं भूर्भुवः स्वः करपपादीनां वा
हयामि स्थापयामि करपपादि संप्रवृत्तमग्ने नमः इत्येकं देवा वाहयेत् मनेजुतिर्जुचिता मज्जस्येति वृहस्पति

२१

२४

शंतिरसत्र विविधे देवा देवतापुत्रः प्रतिष्ठापने विनियोगः ओं मनोजुतिर्जुष्टितामा ज्यस्य बहस्पतिर्य
जमिमंतनो त्वदिष्टं पशुं समिमंदधातु विष्णु देवास इह मा दयंत मे प्रतिष्ठेति मंत्रेण प्रतिष्ठापणं त
मदि सत्रं विष्णो नमः इति नमो तनाम मंत्रेण गंधादिना पूजयेत् ततः सकृदस्तेनां जलिना इमावेत्याद्या
इभ्य प्रादिमपुत्रादित्यं तैर्भुजैः प्रतिमंत्रेण प्रीतिर्पयैषुः मंत्रायथा इमावेव गौतम भद्रा जावेयमैव गौतमो
पभद्रा जा इमावेव विष्णो मित्र जमदग्नी प्रयमेव विष्णो मित्रो यजमदग्निरिमावेव विश्वकश्यपा वयमेव
वशिष्ठो यंकश्यपो वागेवात्रिंशो वास्येनमद्यते त्रिंशेनामैतद्यद्विदितिसर्वस्यान्ना भवति सर्वस्यान्नं भवति
पावेयं दवंशोक्ता अथ यस्तु प्यंतु १ प्रयव ४ प्राः समानमासं जीवी पुत्रात्सा जीवी पुत्रोर्मातु कायनेर्मातु कायनि
र्मातु मात्मातु यः कोत्सा कोत्सा मातिसैर्मातिसैः वामकस्तायले वामकस्तायले वात्स्याहृत्यः शौकुत्सा
चंद्राकुल्यः कुश्रैः कुश्रैः पशुवचसो राजसंवायणाद्यज्ञे वचारजसंवायनस्तु रात्का वरेषातुरः कावचव
पः प्रजापतेः प्रजापतिर्वल्लेण वल्लस्वयंभः वल्लेण नमः वंशोक्ता अथ यस्तु प्यंतु २ प्रयव ४ प्रास्तैर्देवयंशुं शो
र्वल्लेण योगैतमाप्नोते मात्स्याहृत्य वात्स्याहृत्य वात्स्याहृत्य पादाशराज्यपाराशर्यः सांकृत्य सुभद्रा ज सुभद्रा ज ओद
वाहप्रभं कुल्य चंद्राकुल्यो वैजपायाचुरैतमाचुरैतमो वैजपीपायनाच्च वैजपुरे याच्यैवैजपुरे यः सांकृत्या
चैरौहिण्यपनाचुरैरौहिण्यपनः शौकाच्यैवैयच्च वैभ्यः पौलिमाख्यायनाच्च कौकुत्यापनाच्च कौकुत्यापनः कौ
कुत्यात्कौकुमः कौकुम्याच्च निवेशपाच्च वैप्रोक्ता अथ यस्तु प्यंतु ३ प्रयव ४ प्रास्तैर्देवयः सैतवात्सैतवः पाराशर्यत्पाराश
र्यजातकर्णज्जातकर्णभाद्रद्वजाद्भाद्रद्वजो भाद्रद्वजाच्च साराण्याच्च गौतम्याच्च गौतमो भाद्रद्वजाद्भाद्रद्वजो

25

五

[illegible]

24

अ. वि.

२६

२६

शपपीवालसामाठरीपुत्रः कौत्सीपुत्राकौत्सीपुत्रोवोधीपुत्रादोधीपुत्रः शालंकायनीपुत्राच्छालंकायनी
पुत्रोवागलीपुत्राहात्सीपुत्रोभारहाजीपुत्राद्धारहाजीपुत्रः पादाशरीपुत्रात्पादाशरीपुत्रोवाकीरणी
पुत्राहाकीरणीपुत्रः शार्त्तभागीपुत्रादार्त्तभागीपुत्रः शैंगीपुत्राच्छैंगीपुत्रः सांकतीपुत्रात्सांकतीपुत्रः
वंशोक्ताऋषयस्तप्यन्तु १० शालंवीपुत्रादालंवीपुत्रादालंकायनीपुत्रादालंकायनीपुत्रोजायंतीपुत्राजायंती
पुत्रोमांडूकायनीपुत्रान्मांडूकायनीपुत्रोमांडूकीपुत्रान्मांडूकीपुत्रः शंडलीपुत्राच्छंडलीपुत्रोभालुकीपु
त्रादालुकीपुत्रः शचीनयोगीपुत्रात्शचीनयोगीपुत्रः संजीवीपुत्रात्संजीवीपुत्रः काषकेपीपुत्रात्काषकेपीपु
त्रः वंशोक्ताऋषयस्तप्यन्तु ११ शस्त्रीपुत्रादशस्त्रीवासिनः शस्त्रीपुत्रादशस्त्रीवासिनः शस्त्रीपुत्रादशस्त्रीवासिनः
शस्त्रीपुत्रादशस्त्रीवासिनः उद्दालकादुद्दालको गजिहवाद्याद्यागोसिताद्यर्षिगणदसितोवाधिगोणहदि
ताकाशपपादुदितः काशपपः शिल्पात्काशपपाच्छिल्पः कशपपः कशपपान्नैः श्रुवैः कशपपान्नैः श्रुविकीचोवार्ग
प्रमाणप्रमाणदित्यादादित्यानिमुक्तानियजं ५ शिवजसने येनपात्रवल्केनारव्यायंते वंशोक्ताऋषयस्त
प्यन्तु ततस्त्रिकारंजायत्रीपठित्वा ॐ श्रुत्वा १ कुस्मोसि २ समिधाग्निं ३ एदे ४ अग्नेनस्तनः ५ देवस्यत्वा ६ वाचस्य
तमे ७ उपयासिगहीतोसि ८ देवसवितः ९ आपोदेवता १० पुंजानः ११ दृशानोरुक्लः १२ मयिगृह्णामि १३ ध्रुव
दितिध्रुवयोनिः १४ अग्नेज्जातान् १५ नमस्ते १६ अस्मन्तूर्ज १७ वाजस्रं १८ स्वाहात्वा १९ क्षत्रस्येयोनिः २० इमं
मे २१ तेजोसि २२ हिमएगर्भः २३ अणोस्तपः २४ मादं दधिः २५ अग्निश्च २६ समा म्त्वा २७ होतयदत २८ समिधो

व२

ख२

26A

अंजन २६ देवसवितः ३० सहस्रशोषीपुरुषः ३१ तदेव ३२ प्रसाजरा म ३३ यज्ञाग्रतः ३४ अपेत ३५ अचं वाचं ३६ देव
सत्वा ३७ देवसत्वा ३८ स्वाहा प्राणोभ्यः ३९ ईशा वास्य ४० हिं एमयेन पात्रेण सत्सत्वा विहितं मुखं योसा वादिते पुरुषः
सासा वहं ४१ ब्रह्म इति संहिता दमायः ४२ यत्र त्वां व्रतमुपैष्यन् १ सवैकपात्तामेवाम्तर उपादधाति २ सवैस्तु वसं
माहि ३ हिं कला माह ४ सवैप्रवरा पात्रावपति ५ अत वोहवैदेवेषु पक्षे भागसीषिरे ६ सवैपर्ण प्राग्व पावत्तान
पाकसति ७ मन्त्रवेहवै प्रातः ८ सपत्राह ९ सपद्मादुत अतश्च संभदति १० गुह्यत्वा हवनीयं पूर्णं हेतिं जुहोति ११ सूर्पो
हवाग्नि होत्रे १२ अशरु ते अग्नि होत्र उ पतिष्ठते १३ प्रजापतिर्हवाच इदमग्र एक एवास १४ महाहविषा हवै देवाव
त्रंजघुः १५ देवपजनं पोषयते १६ दक्षिणेनाहवनीयं प्राचीनग्रीवे कृदमाजिने उपस्तण्मि १७ सप्तपदाम्भुनिष्का
मति १८ शिरो वैजस्य तितिष्ण्व हवापलिये दधनीयो १९ तद्य एष रवीर्देव विष्टस्य एणराजो भवति २० उदयं वा मे
स्य स दः २१ अग्निमादते २२ तद्य त्रैतव्यतो होता होता तद्य दन उपविशति २३ प्रजापतिर्वै प्रजाः ससृता नोदिरिच्छा इ
वामन्यस्य २४ प्राणे हवाग्नेसा पांशु २५ चक्षुषी हवाग्नेस्य श्रुत्रा पंथिनौ २६ भक्षयित्वा समुपहृतीः स्म इत्युक्तौ
तिष्ठति २७ मनो हवाग्नेस्य सवितो २८ आदित्येन चरु एण दधनीयेन प्रचरति २९ प्रजापतिर्वै एष्यदंशुः ३० दे
वा अग्रसुरा अ ३१ अयस्तु वं वाज्यविलोपिनो चा दाय ३२ प्ररुणो अग्रतो समारुह्य ३३ केशावस्य पुरुषस्य ३४
आग्नेष्ठा कपालः परोऽग्रो भवती ३५ असाह्य इदमग्र आसीत् ३६ प्रजापतिरनिनरूपा एवाभ्यधा यते ३७
एतद्देवा अग्रबुवन ३८ अथेनमतः खनत्येव ३९ पर्णकषायनिष्पक एता अग्रो भवति ४० भूपांशुसिहवीं
षि भवति ४१ रुक्मं प्रतिमुख्य विभर्ति ४२ वनीवा ह्यता विन विभर्ति ४३ गार्हपत्यं चेषम्यत्वा प्राग्व पावत्तान
हति ४४ अयातानैर्हति हंति ४५ चित्तो गार्हपत्यो भवति ४५ आत्मत्रयिं गृहीते चेष्यन् ४६ कर्ममुपादधा

प्र. वि.

२७

२७

२२

प्राणभूत उपदधाति ४८ अथातः प्रातरुद्रियं जुहोति ४९ तृतीयां चितिमुपदधाति ५० चतुर्थी चितिमु
पदधाति ५१ नाकसद उपदधाति ५२ इतया उपदधाति ५३ अथातः प्रातरुद्रियं जुहोति ५४ उपवस
षीयेह मातरुदितग्रादित्ये ५५ अथातो वैश्वानरं जुहोति ५६ अथातो राक्षभं तौ जुहोति ५७ अथातः प
योव्रतताये ५८ अग्निरेस्वपुरस्ताद्धीयते ६० प्रजापतिः स्वर्गलोकमतिगां सत ६१ प्राणोगा यत्री ६२ प्र
जापतिविस्त्रस्त ६३ तस्य वा एतस्याग्नेः ६४ अथ हैतेरुणे ६५ संवत्सरो यज्ञः प्रजापतिः ६६ त्रिर्वै पुरुषो जाय वै ५
ते ६७ वाग्गवा एतस्याग्निहोत्रस्याग्निहोत्री ६८ उद्दालको हारुणिः ६९ उर्वरी हाप्सराः ७० भर्गुर्वै वारुणिः
७१ पशुबंधेन यजते तपसा हवै ७२ अथ वयसो यो यं पुवते ७३ समुद्रं वा ते प्रचरंति ७४ पद्मलोके ७५ दीर्घमत्रं
हवा एत उपयंति ७७ तदा रुद्रं देष दीर्घं सत्री ७८ सामं वै राजायज्ञः प्रजापतिः ७९ विश्वरूपं है त्वाष्ट्रमिंदो
हमन् ८० इन्द्रस वै पत्र ८१ एतस्माद्वयज्ञात् पुरुषो जायते ८२ ब्रह्मोदनं पचति ८३ प्रजापतिर्देवभ्यो यज्ञादिशत
८४ प्रजापते दत्तं स्वयत् ८५ उत्तमं प्रजापतिरु कामयत् ८६ अथ प्रातर्गोतमस्य ८७ पुरुषो ह नायाय लो काम
यत् ८८ ब्रह्म वै स्वयं भुतपो तप्सत् ८९ अथास्मै कल्याणं कुर्वति ९० देवाह वै सत्रं निषेदुः ९१ अथातो रोहिणे जु
होति ९२ सवै तृतीये हन् ९३ हवा ह प्राजापत्याः ९४ हृत्तवाला किहीनू चानो गा र्षिग्रास ९५ जनको ह वै दहः
९६ जनकं पुं वै देयं याज्ञवल्क्यो जयीम ९७ पूर्णमदः पूर्णमिदं ९८ श्वेतकेतुर्ह वाग्पारुणेयः ९९ प्राप्ती पुत्रा
दासू रिवासिनः इयं कांठिका पूर्णा १० वंशोक्ता नृपयस्तप्यतु इति ब्राह्मणस्य दशकांठिका अथ दशकाः ततः सहजो

वै ५

२२

सुसहनो वसुसह ननु दं दीर्घवदस्तु ब्रह्मद्रुं द्रस्तु दैदयेन विद्विषामह इति जपित्वा उभा कवीषु वा योनो धर्मः पुण्यत
 त्पदिसरव्यानि धर्मिणो विसरव्यानि विस्तजामहे इति च जपित्वा उन्निष्ट ब्रह्मणस्पते देवयंतस्त्वमहे उप
 प्रयंतु मरुतः सदानवद्रं प्रप्राप्ता भवासचाग्रनेन मंत्रेण अर्घीनुयाप्य ब्रह्मगंधिनि विमोच्य समुद्रंगद्य स्वा
 हां द्युपां सुसिगाद्य स्वाहा पावीप्यथि वीगाद्य स्वाहा यज्ञंगद्य स्वाहा सोमंगद्य स्वादि वनभोगद्य स्वाग्निं हा ४
 वेष्मानं गद्य स्वाहामनामेहा र्दियद्यदिवंते द्युमेगद्य तु स्वर्ज्येतिः पृथिवी भस्मना पृण स्वाहेति मंत्रेण सप्त
 र्षीं प्रवास्य जलादुहिर्निःसृत्य वस्त्रापरिनिधाय तं कश्यपोपाजयांचकार तं दधिभूमिः प्लोकां जगौ नमामर्षिः
 कश्यपे नमो महति विष्णु कर्मणो वनमं यज्रासिता उपमं द्युतस्यासुलिलस्य मध्ये वषटे सगरः कश्यपाय
 इति पठित्वा ब्राह्मणनगंधमात्मदिग्भर्ष्य प्लोकापवीतानि दद्यात् ततः अर्चं वाचं प्रपद्ये मना यजुः प्रपद्ये साम
 प्राणं प्रपद्ये अक्षुः श्रोत्रं प्रपद्ये वागेजः सहो ज्योम विप्राणां पातौ १ यन्मे धिद्रं चेतुषो हृदयस्य मनसो वा तित
 एण दहस्मतिर्मे तदधातुशान्तो भवतु भुवनस्य पश्यति २ भर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो
 यो नः प्रचोदयात् ३ कपातश्चिद्राभुवदूती सदा वधः सरवा कपाशचेष्टया वता ४ कस्त्या सत्या मदानास्मभूं
 हि वेमत्सदुधसः दृढाचिदारुजो वसु ५ अग्नीषुणा सरवीनामविता जदित एणं प्रातं भवास्यतिभिः ६ कपातन्न ऊ
 त्ताभिः पदने वषट् कपास्तत्तभ्यग्राभर ७ इन्द्रो विष्णुस्सराजति शान्तो अग्रस्तु द्विपदेशं चतुष्पदं दशानो मित्रः
 शंवरुणः शान्तो भवतु तर्प्यमाशान्त इन्द्रो वरुहस्यतिः शान्तो विष्णु रुरुक्रमः ८ शान्तो वातः पवतां शान्तस्तपतुस

विवस्व नादितैषते सोमीय सन्निभस्तत्र दसैर्नरो वच १

28A

१ स दद्यात्तनयदाशदीदं पती वाममश्रुतः पुमान्मुत्रो जायते विंदते वस्वधा विष्वाहा इत्येधते गृहे २ आत्रसन्त्रस
लेत्रसवर्चसी जायतां माश्रुतः पुमान्मुत्रो जायते विंदते वस्वधा विष्वाहा इत्येधते गृहे ३ आत्रसन्त्रस
त्रिः पुंश्चिर्जिष्णुरप्येषा सभेयो यो वास्ययजमानस्य वीरो जायतां त्रिकामेनिका मेनः पर्जन्यो वर्धतु फलवत्येनो मे
३ धयः पञ्च तां योगदे मोनः कल्पतामित्यादि निर्मैरात्रीर्गृहीत्वा गृहमागच्छेयुः इति दीक्षितमन्त्रिणामकृतो निरुज्जिह्व
सर्गविधिप्रयोगः समाप्तः इति श्री मिश्रगंगा रामात्मज दीक्षितमन्त्रिणामकृतेश्रीमदनूपविल्लासे धर्मोद्यो
भाद्र० वत्सरत्ने प्रावणमासः समाप्तः अथ भाद्रमासः तत्र वामने मासि भाद्रपदे दद्यात्प्रायसं मधुसर्पिणा हृषीकेश
श्रीलनार्थं लवले सगुहोदनमिति अथ पदे कृष्णतृतीया कज्जुली सापराध्याया आद्या मधुप्रावणिकज्जुलीह
५ रितालिका चतुर्थी निश्रितास्त्री निर्देवनहे विधीयते तृतीया नभसः मुक्ता मधुप्रावणिका सूरता भाद्रपद कज्जुली
कृष्णमास कृष्णचतुर्थी तालिकेति दिवो दासीयोक्तेः भाद्रकृष्णचतुर्थी बहुला सा सायाह व्याविनीयाया गोर्वाचतुर्थी
वटयेनुपजापुगीर्चने दुर्मरहोलिका च वत्सस्पृजा शिवरात्रिरेतांपरा नृपाद्युंति नृपं स राष्ट्रमिति देवो दासलिरव
नात् येनुपजाशब्देन बहुलेति स एव व्याचरते अत्र गोपूजाप वाचाप्राप्तं च तत्रैवोक्तं अस्यां संकष्टचतुर्थी व्रतं सं
दे प्रावले बहुले पदे चतुर्थी तु विद्युदये गलेकां पूजयित्वा तु चंद्रार्घ्यं प्रदीयते इति प्रावले अशुक्लदिमासेन

मेव

व्रते शुक्लादिमेव चेति वचनात् इयं चंद्रोदयमापिनी ग्राह्या दिनद्वये चंद्रोदये सत्वे प्रसत्वे च पूर्वा ग्राह्या च
 तुर्था चतुर्थायां महापुण्यफलप्रदा कर्तव्या व्रतिभिर्वत्सराणां नाथसुतो विलीति ब्रह्मवेवर्तीत गायति
 ३० चतुर्थी गणनाय स्यात् विज्ञाप्यते मध्याह्नायापिनी सा तु परतः स्यात् नोत्पादीति सिद्धि विनाय
 कदि व्रतविषयानि हेतवति प्रातः शुक्लितैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेत् नृपेति वचनात्तेषु मध्याह्नस्य कर्मकाल
 त्वात् भाद्रकृष्णपंचमीमासकल्पादिः इयमेव भ्रातृपंचमी तस्यां मध्याह्नायापि न्यामपक्वपुर्वितान्
 प्राशानं शिष्यः कुर्वति केषां चिन्मते आवाहकृष्णपंचम्यां भवति अत्र देवाचारतो व्यवस्था भाद्रकृष्ण
 षष्ठी सचंद्रोदयमापिनी ग्राह्या तदुक्तं मन्त्रेण तद्वा प्रपदे मासिषष्ट्यां पदे सिते तरे चंद्रषष्ठी व्रतं कुर्वी
 त् पूर्ववेद्यैः प्रशस्यते चंद्रोदये यदा षष्ठी पूर्वाह्ने वापरे यदा षष्ट्यसिते पदे सैवोपोष्या प्रयत्नत इति भाद्रकृष्ण
 सप्तमी रात्रिमापिनी शीतला सप्तमी पाश्चात्यानां प्रसिद्धा अथ जन्माष्टमी मासकृष्णादिमासेन भाद्रकृ
 ष्णमाष्टमी शुक्लादिपक्षप्रावणस्य पद्यमिति तिथिकृत्ये च कृष्णमासि व्रते शुक्लादिमेव चेति ब्रह्मपुराणद्वयति

29A

चिरुत्पत्वात्कृष्णादेः यौर्लमास्यंतमासग्रहणमेवोचितं तथाप्यत्रोभयमासस्य बहुरदशीनादुभयत्र यौर्लमा
 स्यंतग्रहणलोभेदापत्त्या मूलश्रुतिद्वयकल्पनापत्तेः आचल्यंत राश्यामेव रोहिणीयोगसंभवश्च हि
 विधेनापि अवहारे लोके वतिचिरूपलक्ष्यते एव जातीयकेष्वप्यत्राव्येवमेव ज्ञेयं यत्रत्येकेनैव मासेन अवहारा
 रस्तत्र प्रायेण तिथिरूपे कृष्णादिः तत्राष्टमी तिथिः जन्माष्टमी जयंती च तत्र रोहिणीयोग इति ताकेवला +
 जन्माष्टमी येन कुर्वन्ति जानंतः कृष्णजन्माष्टमी व्रतं ते भवन्ति नराः प्राज्ञा लाला व्याघ्राश्च कानने इति स्कंदा
 र आचले बहूले पक्षे कृष्णजन्माष्टमी व्रतं न करोति न रोयस्तु भवति कृष्णराक्षसः इति भविष्ये वचनाच्च केव
 उक्तं ५ लाघव्या एवोपोष्यत्वं सेवचेद्रोहिणी तदा जयंती ज्ञेया कृष्णाष्टम्या भवेद्यत्र कलैकरोहिणी यदि जयंती नाम
 सा प्रोक्ता उवोष्या सा प्रयत्नत इति ब्रह्मपुराणत आष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहिणी ऋक्षसंयुता भवेत्सौष्टोदमासि ज
 यंती नाम सा स्मृता इति चिह्न इह स्पष्टं च नञ्च रोहिणी युक्ता एवोपोष्यत्वं तत्राद्या जन्माष्टमी चतुर्ती प्रथमदि
 रात्रि १ त एवार्द्धमापिनी २ द्वितीयदिने एवार्द्धमापिनी ३ उभयदिनेष्वर्द्धमापिनी ४ उभयदिनेष्वर्द्धमापिनी ५ त्रि
 मापिनी ४ चतुर्थयोः परेव संकल्पकालमाप्तेराद्युक्ता वर्जनीया प्रयत्नेन सप्तमी संयुताष्टमी तिब्रह्मवैवर्ते स

प्र. वि.

५

30

वर्ग

नमीपुत्रापाविषेधाच्च इदं जन्म एमीव्रतं नित्यं पूर्वोक्तवचने प्रकरणेति दाश्रुतेः वर्षवर्षे तु याता शीकृदमज
न्या एमीव्रतं न करोति महाप्रातः काली भवति कानने इति स्कंदे विनाश्रावणञ्च इति केवला एमीनित्यः प्र
चरोहृली पुत्रजयंती धर्माः तत्राहोरात्रोहृली योगो मुख्यः प्रहारात्रमात्रे मध्यमः दिवसादावधमः प्र
होरात्रं तद्योगो ह्यसंपूर्णो भवेद्यदि मुहूर्तमप्यहोरात्रे योगश्चेतामुपोषयेदिति वसिष्ठसंहितोक्तेः वासरे वा निशा
या वा यत्र स्वल्पा पितोहृली विशेषेण न भो मासे सैवोपोष्या मनीषिभिः इति प्रहारात्रे तु योगो यं ता राप
सुदमे सति नियतात्मा मुचिः स्नातः पूजा तत्र प्रवर्तयेदिति विष्णुधर्मोक्तेः प्राणतः वचनाच्च इयं जयंती व्रतं नि
त्यं काम्यं च महाजपार्थं कुरुतं जयंती मुक्तये न च धर्ममर्थं च कामं च मोक्षं च मुनिपुंगव ददाति वांछितान
पीन्ना नार्थानतिदुर्लभानिति स्कंदादौ फलश्रुतेः शूद्रात्रे न यत्पापं प्रावहस्तस्य भोजनं तत्पापं लभते कुंतिजयं तु
तीक्ष्णमुखो नरः इत्यकरणेति दाश्रुतेः प्रावहस्तस्य भोजनं प्रावहसं वधित्वा किहस्तस्य भोजने इत्यर्थः तत्र
रोहृली पुतापि चतुर्धा पूर्वद्युरे वार्धरात्रौ रोहृली परेद्युरे च वा उभयेद्युर्वातो भयेद्युर्वा प्रत्राण्याधयोः पक्षयोः सं
देहः कार्यविघ्नपिसप्रम्यारोहृली संहिता एमीति यात्रोक्तेर्यस्मिन्दिनेऽहोरात्रौ रोहृली तद्दिने व्रतं कार्यं तत्तीक्ष्ण
क्षेपरेव वर्जनीयमत्रेन सप्रमीसंयुता एमी सत्रात्तापि न कर्तव्या सप्रमीसंयुता एमी तत्रैव वैवर्ती चतुर्थप
देतु प्रहृमी रोहृली योगराहित्यं त्रेधा पूर्वद्युर्निशीये एमी परेदिनिशीये रोहृली प्रपरेहृली पूर्वोक्तोहृ

५

32A

प्रतिगृह्यतामिषासने सर्वपात्रेष्वित्तोयंसपुष्पफलचंदनं अर्घ्यगृहाण भो देवि भद्रा सह पतिव्रते अत्यर्घ्यं गं
 गाजलं समानीतं सुवर्णकलशे स्थितं प्राचम्य तामहाभागैरुद्वेष्ट्य सहितेऽनघे अत्पाचमनीयं पृथिव्यायाति
 तीर्थानि सागरां तानि सर्वदा तत्र तीर्थोदके स्नानं गृहाण हस्तालिके इति स्नानं तानादेशोऽर्घ्यांश्चैव वासांसि वि
 विधानि च सर्वकामप्रदे देवि गृहाण सरस त्रमे इति वस्त्रं दीपवन्तु प्रवृत्ते जो वसुधा त्रतले गतं अंजनं निर्मलं
 देवि धारय स्वशिवप्रदे अत्यंजनं कर्पूरगुग्गुलुसंघुं कुंकुमादिसमन्वितं कस्तूरिकां समायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्य
 तां इति चंदनं रंजिताः कुंकुमोद्येन प्रहताः प्रातिप्रोभनाः मयानिवेदिताः तुभ्यं गृहाण परमेश्वरि इत्युद्गा
 ताः पुष्पैर्नावाविधैश्चित्रैश्चितासि मयानघे भद्रा हि परया देवि वरदा मे भवं बिके इति पुष्पाणि दक्षोगंगु
 ल्ले धूपं चंदनागुरुसंयुतं भद्रा दत्तं मया तुभ्यं गृहाण परमेश्वरि इति धूपः साज्यं त्रिवर्तिसंयुक्तं वकिना
 योजितं मया गृहाण मंगलं दीपं त्रैलोक्यतिमिरापहं इति दीपः अन्नं नानाविधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितं नै
 वद्यं हि मया दत्तं गृहाण सरसं पूजिते इति त्रैवेद्यं पुनराचमनीयं नागवल्लीदलं चैव पूगीफलसमन्वितं कर्पू
 रं समायुक्तं गृहाण परमेश्वरि इति तांबूलं हिरण्यगंधसंस्पृष्टं हेमवीजं विभावरोः अनंतपुष्पफलदं गृ
 हाण शिववस्त्रं मे इति दक्षिण चंद्रादित्योच्चधारणविधुदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वचेतांसि प्राप्स्यसि प्रतिगृह्य
 तां इति नीराजनं अथ नाम पूजा उमायै नमः जोष्यै नमः पार्वत्यै नमः जगद्धात्र्यै नमः जगत्प्रतिष्ठायै नमः
 प्रांतिरूपिण्यै नमः हराय नमः महेश्वराय नमः इति नाम पूजां कृत्वा पुष्पां जलं दद्यात् ततो यानि कानि च
 पापानीति प्रदक्षिणं अत्यसाधुं तानि स्तित्व मेव साधुं मम तस्मात्कारुण्यभावेन रक्षो रक्ष महेश्वरि इति न

३३

प्र. नं.

३३

३३

मकारः ततः अत्र सर्वं वाच्यं सव्यफलदक्षिणं वापलं गोविप्रिप्रायददामिप्रीतयेतव १ सोभाग्यारोग्यका
 ना सर्वसंपत्समृद्धये गोविप्रिप्रायददामिप्रीतयेतव २ सोभाग्यारोग्यका ३ तिमंत्राभ्यां वापनं दद्यात्
 ततः कथाप्रवणं च कुर्यात् ततः प्रातः स्नात्वा यथाशक्तिः दक्षिणं दत्त्वा वापलं कुर्यात् इति हितालिकाव्रतविधिः
 प्रचोद्यापनविधिः भविष्ये पार्वत्युवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि तत्तयायाः सुश्रुत्वा भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रत
 संपूर्णं हेतवे महेश्वर उवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतं राजस्य श्रोतुमने यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णं कुरुते भवितुं चतुः
 स्तोमं चतुर्दशं कदलीस्तोमं मंडितं दृष्टिकाचामरयुतं कमलैरुपरोमि तं चंदनादिसुगंधैश्च लेपितं मंडपं शुभं
 मध्ये चित्तानं वधूयां संचवर्णे रत्नं कृतं तन्मध्ये लेखयेत् संपंचवर्णेः सुशोभनेः तस्योपरि स्यसे श्रीहोमो एव
 प्रिसंमिता नपि होवर्णराजतं ताम्रं कुंभं तदुपरि स्यसे पंचरत्नानि निःक्षिप्य सर्वो वधि समन्वितं तस्योपरि
 स्यसे त्रात्रं होवर्णराजतं कृत्वा महादेवं वृषाकटं राजतेन विनिर्मितं सर्ववयवसंयुक्तं गोविहोमं विनिर्मितं
 पूजयेत् तत्र गंधाद्यैः पुष्पैर्जीनादिभिः शुभैः रात्रौ जागरणं कुर्यात् कथावाचनपूर्वकं ततः प्रभाते विमले कृ
 त्वा स्नानादिकर्म च पूर्ववच्चार्चयेद्देवं पश्चाद्रोमं चकारयेत् स्वर्गलोकाविधानेन कृत्वा ग्निष्ण्यापनं त
 तः प्रातः मेघततो होमं नवग्रहपुरःसरं तिलांश्रयवसंमिश्रानाज्येन च परिप्लुतान् गुरुयादुद्रमंत्रेण गो
 विमंत्रेण वेदवित् प्रष्टोत्रं प्रातः वापि प्रष्टुं विंशतिमेव च एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूजयेत् सुव
 र्णैरतिवा सोमिर्गीच दद्याद्वा विधिः प्रायश्चित्तोपस्करो दद्यादाचार्योपप्रयत्नतः षोडशदिनपुग्मां
 अपक्वान्नाद्यैश्च भोजयेत् सोभाग्यप्रव्यवस्थां लिख्यात् प्राणिषोडशपक्वान्नाः पूरितानीह दातव्यानी

३३

ते प्रयत्नतः प्रत्येभ्यो विप्रवर्येभ्यो दत्तिएं चैव शक्तिः भूयसीं पदया भस्मा प्रदद्याच्चि वतुष्टये उद्दिश्य पा
 र्वातीं च सर्वं कुर्यादतं दितः बंधुभिः सह भुंजीत निपतश्च परे हति एव पा कुरुते नासी व्रत राजं समधमे सो
 भाग्यमखिलं तस्याः सप्तजन्मन संशयः इति भविष्यपुराणे हरितालिकाव्रतौद्यापनविधिः इयं मन्त्रादिरपि
 भाद्रपदशुक्लचतुर्थी वरदचतुर्थी सातृतीया पुताग्राह्या मातृविद्भोगेण च इत्युक्तेः परंतु मध्याह्नापि
 त्वमवश्यमर्कमध्याह्ने पूजयेन्नृपेति स्कंदपुराणे मध्याह्नस्य कार्यकालत्वाभिधानात् चतुर्थी गणना
 यस्यामातृविद्भोगे प्रशंस्यते मध्याह्नापि नीसातृ परतश्चेत्येह नीतिवचनाच्च अत्र परत एव मध्याह्ना
 पित्वे परा प्रत्यया सर्वपदे पि पूर्ववेधेति निष्कर्षः इयं विभोमवा रे इति प्रशस्ता भाद्रशुक्लचतुर्थी चाभौमे
 नार्क एवायुता महती सा त्रविद्ये शमर्चित्वेष्टलमेन्नरः इति वाराहोक्तेः अत्र सिद्धविनायकव्रतमुक्ते स्कंद
 पुराणे कृष्ण उवाच व्रतचक्रं तु मुक्ताय चतुर्थी मासि भाद्रके यदा चात्यद्यते भक्तिस्तदा पूज्यो गणधि
 यः प्रातः शुक्लितैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नृप स्वशास्त्रागणनायस्य स्वर्गोपमस्या कृतिं प्रथवा मूलम
 श्रीकुर्यादितेशां नकारयेत् गणनायै सिद्धविनायकेत्यर्थः तत्स्वरूपमुक्ते तत्रैव एकदंते सूर्यकूर्मगजवक्रं चेतु
 र्भुजं पाशं कुशाधरं देवं ध्यायेत् सिद्धि विनायकमिति कृत्वा पूजां प्रयत्नेन सप्ताप्यं चामृतैः पृथक् गणध्यायेत्ति
 नाम्ना वै गंधं दद्याच्च भक्तिः विनायकेति पुष्पाणि धूपं चोमाहृतेति च दीपं रूपप्रियायेति नेवेष्टविष्णुनामिने
 वेष्टे सर्वप्रदेरुक्ते पुष्पं दद्यात्समाहितः ततो हर्षं कुर्यात्तद्विप्रशान्तिं चैकमेव हि पूजनीयं प्रयत्नेन एभिर्नामप
 देः पृथक् तानि प्रयोगे वदंते हर्षं पुष्पं गंधं पुष्पं धूपं पूजयेत् एतैर्केन तु नाम्ना वै दत्तैर्कं सर्वनामभिः त

३. वि.
३४
३५

येकविंशतिं गच्छ मोदका न्युतपाचितान् स्थापयित्वा गणध्याप्य सप्तमिवे कुरुनेदन दशविंशतिं दत्त्वा स्वयं वाद्या
 तेषां दश एकं गणध्याप्य वेदद्यात् स नैवेद्यं न्योतम विंशतिं भोजनं दद्यात् पुंजीय तैलवर्जितमिति प्रथमं लेपेण प्रयोगः
 प्रातः कृतं नित्यं क्रियः शुक्लतिलैः स्नात्वा मम सर्वकर्मनिर्विघ्नसिद्धिपुत्रसोभाग्यसिद्धिदाश्रीसिद्धिविनायकप्री
 त्यर्थं सिद्धिविनायकव्रतमहं करिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् ततो मध्याह्ने प्रतिमायां प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा ओं सिद्धि विनाय
 काय नमः इत्यादिनाद्या च मन्त्रीयां कृत्वा ओं गणध्याप्य नमः इति गंधः ओं विनायकाय नमः इति पुष्पाणि
 ओं उमासुताय नमः इति धूपः ओं रुद्रप्रियाय नमः इति दीपः ओं विघ्ननाशिते नमः इति नैवेद्यं ओं सर्वप्रदाय नमः
 इति रक्तवस्त्रयुग्मं दत्वा फलतां बूलदक्षिणं गणध्याप्य तये नमः इति मंत्रेण दद्यात् तत एकविंशतिं दूर्वा सुगंध
 धा गृहीत्वा एकैकेन नाम्ना दूर्वायुग्मं दद्यात् यथा ओं गणध्याप्य दूर्वायुग्मं समर्पयामि ओं उमापुत्राय प्रथमं ओं
 नाशाय ओं विनायकाय ओं ईशपुत्राय ओं सर्वसिद्धिप्रदाय ओं एकदंताय ओं इभक्काय ओं मूषकवाहनाय
 ओं कुमारगुरवे नमः इति दश दूर्वायुग्मानि दत्वा अवशिष्टमेकां दूर्वां गणध्याप्य पूर्वोक्तदशनामपठित्वा
 समर्पयेत् इति युग्मसमर्पणमिति प्रथमनामांतवत्सर्वत्र वक्तव्यं पुनर्दशनामोच्चारं कृत्वा तन्मध्यादेकं ग
 णध्याप्य नैवेद्यं समर्प्य दशमोदका न्युतपाचितान् सप्तमिवे कुरुनेदन दशविंशतिं दत्त्वा स्वयं वाद्या मो
 दकं तैलपक्वमन्नं सहितं भुंजीत् इति सिद्धिविनायकव्रतविधिः अत्र चंद्रदशी तं निविष्टं सिंहादित्ये शुक्लपक्षे
 चतुर्थी चंद्रदशी तं मिथ्यानिर्घृणं कुर्यात् तस्मात्प्रपन्नं तं सद्येति मार्कंडेयोक्तेः पराशरेण तु कन्यादित्ये
 चतुर्थीमित्युक्तं अत्र सिंहादित्य कन्यादित्ये प्राक्का म्यां चंद्रो भाद्रमास उपदेस्यते न तु होरमासः तथाच सिंहं

३४
राम.

कन्याभ्यंतरपुत्रभाद्रपुत्रचतुर्वर्गनिषेधः तद्दोषशंस्यर्थविहमुपराणे कृत्वा कपठनीयः सपथ सिंहः प्रसेनमवधी
 सिंहो जांबुवताहतः सुकुमारकिमारो दीस्तवस्येव स्पमंतक इति इति चतुर्वर्गः अथ भाद्रपुत्रपंचमी अथ पंचमी
 साहेमादिमतेपरा सितापरायुतास्यास्य चमीति दीपकोक्तेः माधवमते तु सर्वत्र पंचमी पूर्वैर्युक्तेः पूर्वैरवस्तुतस्तु
 स जावृतेषु सर्वेषु मध्याह्न्यादिनीतिविहितमाधवीये हारीतवचनान्मध्याह्न्यादिनीतिग्राह्या दिनद्वयेतद्वा
 त्रौचपूर्वैरवग्राह्या पुनरासादिति व्रतप्रकारो मदनरात्रे ब्राह्मे नमस्पुत्रपंचमीतु यावेभवति पंचमी नद्यादे
 तदास्त्रात्वाद्युत्तानिपममेव च ब्राह्मणः क्षत्रिया वैश्यः शूद्राश्चापि वरानने कृत्वा नैमित्तिकं कर्म गत्वानिज
 गृहं पुनः वेदीं सम्यक् प्रकुर्वीत गोमयेनोपलिप्यतां रंगवल्ली समायुक्तां श्वेतपुष्पोपशोभितां तत्र संप्रवीन्
 दिमो नमस्क्रियुक्तां प्रजयेत् गंधैश्च विविधैः पुष्पैर्धूपदीपैः सुप्रेणभनैः ततो नैवेद्यं संपन्नमर्घ्यं दद्याच्छु
 भैः कलैः मंत्रस्तु कश्यपोऽत्रिभिराहो विष्णो मित्रो यशो गतमः जमदग्निर्वशिष्ठश्च सप्तैते ऋषयः स्मृताः
 गृहं त्वर्घमया दत्तं तुष्टा भवत मे सदेति एवं पूजां चिनिर्वर्त्तय्य वीनध्यात्वा समाहितः अनेन विधिना संप्रव
 र्णीतं व्रतमाचरेत् प्रादौ मध्ये तथा चांते कुर्यादुद्यापनं बुधः प्राचार्यान्वा सयेत् संप्रवेदवेदांगपारंगान्
 प्रतिमाः संप्रप्रकुर्वीत वर्णेन स्वशक्तितः जटिलान्तराक्षसं त्रांश्चकमंडलुसं मन्त्रितान् संस्थाप्य कलशेष्वे
 तां नमः एवमेष्वबुलेषु च स्नापयेद्दिधिवद्द्रुमापे चामृतैर्यथाविधिः एवं पूजां चिनिर्वर्त्तय्य दद्यात्प्रयतव्रतः
 ततो होमं प्रकुर्वीत तिलव्रीहियवैः क्रमात् सहस्ते मिति मंत्रेण नाम मंत्रेस्तु वाप्येकं संप्रगात्रैव दातव्यं च

प्र.वि.
२५
३५

त्रालंकारसंगुताः प्राचार्यनपूजयेद्भस्मावस्त्रालंकारभूषणेः अनुत्तपागुरोः पश्चाद्वास्त्रालंकारेभ्यो निवेदयेत्
प्रीतिभावसमायुक्तोभोजयित्वा यथाविधिः प्रनेन विधिना सस्य कृत्रतमेतत्समाचरेत् सर्वव्रतेषु यत्तुल्यं
सर्वार्थेषु यत्फलं सर्वदानेषु दत्तेषु तदेतद्भूतचरिणमिति अथ सदाचारात्पूजाप्रयोगः ॐ प्रद्युम्नादि-
मया ज्ञानतोऽज्ञानतो वा राजस्वत्वात्पूजा कृतसंपर्कजनितदोषपरिहाराय अथि च चामीव्रतं करिष्ये
इति प्रातः संकल्पं कुर्यात् ततो मध्याह्ने नद्यादौ गत्वा प्रणामार्गेण दंतान् प्रक्षाल्य स्नात्वा गृहमागत्य वि-
दिकायां संस्थाप्य सप्तर्षीन् पूजयेत् तद्यथा आजगच्छतु महाभाग आश्रतुर्वेदस्वरूपिणः पाचद्वतमहं कुर्वे
रूपया भवतां प्रभो इत्यावाहनं पूर्ववत्स्वर्णदेवस्य व्रतस्य तेज उन्नमं सूर्यकोटिप्रतीकाकारं चित्ते दं चि-
चित्तयेत् जटिलान्सातसूत्रांश्चक्रमंडलपुतांस्तथा इति ध्यानं अग्यजुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो
नमः उग्राण पुरुषेभ्यो हि देवर्षिभ्यो नमो नमः इत्यासनं गंधपुष्पाद्यैर्गुह्यं पाद्यं गृह्णतु भो हिराः प्रसादं
कुरु तं प्रीतास्तुष्टाः संतु सदा मम इति पाद्यं नमस्पर्शं च चाम्यामर्चिता अथिसंज्ञमाः दहतु पापं मे स-
र्वं प्रर्घ्यं गृह्णतु मे नमः इत्यर्घ्यं लोकानां तुष्टिकर्तारो मयं सर्वतपोधनाः नमो वो ब्रह्मविज्ञेभ्यो महर्षिभ्यो न-
मो नमः प्रात्याचमनीयं मंदाकिनी गौतमी च यमुना च सरस्वती गोतमी नर्मदा तापी ताभ्यः स्नातीय-
माहृतं इति स्नानं सर्वे नित्यं तपोनिष्ठा ब्रह्मज्ञाः सत्यवादिनः ब्रह्मालिप्रतिगृह्णतु भक्तिदाः संतु मे सदा इति
वस्त्रं पतोपवीतमंत्रेण पतोपवीतं कुंकुमागुरुकर्पूरसुगंधैर्मिश्रितं शुभं गंधाद्यं च दत्तं दिव्यं गृह्णतु
मम सत्तमाः इति चंदनं रंजिताः कुंकुमैर्धनं प्रक्षाल्य आशुशोभनाः गृह्णतु मम संतुष्टाः प्रसन्ना अथिसत्तमाः

२५
प्र.वि.

सैतताः मालतीचंपकादीनिमल्लिकादीनिवैप्रभो मया दत्तानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां इति पुष्पा
 णि वनस्पतिरसोदयो गंधाहः सुमनोहरः प्राद्येयः सर्वदेवानां धूपार्थं प्रतिगृह्यतां इति धूपः प्रा
 ज्येचवर्तिसंयुक्तं रसैः वस्त्रैः समन्वितं नैवेद्यं अर्चयः सर्वगृहंतु वसुधायकाः इति नैवेद्यं पुनराचमनीयं
 पूगीफलमहादिभ्यो नागवल्लीदलैर्युतं कर्पूरादिसमायुक्तं तालप्रतिगृह्यतां इति तालं हिरण्यगर्भ
 गर्भस्य हेमकीर्तिभावसोः अनेते पुण्यफलदगृह्यतां अक्षिसूत्रम्माः इति दक्षिण पानिका निच पापा
 नि इति प्रदक्षिण एते संपूर्णः सर्वे भस्मावे पूजिता मया सर्वपापं क्षणोत्तु ज्ञानतोऽज्ञानतः कृतं इति नमस्कारः वा
 पत्तं फलसंयुक्तं सद्यः तदक्षिणान्वितं हिजवर्क्यदास्यमित्रतसंपूर्णिते तवे भवतः प्रतिगृहंतु ज्योतीरूपास्तपोधनाः
 इति वापलं नूनानि रिक्तकर्मणि मया पानिकृतानि च दामध्वेनानिकर्मण्यप्यसर्वतपोधनाः इति दामपने तथा
 कथाप्रवणं ब्राह्मण्यदक्षिणदाने ततः शकं प्रयामाकं वा मुंजीत इति व्रतप्रयोगः एवं सप्तवर्षपर्यंतं व्रतं कृत्वा उद्या
 पने कुर्वीत इति अक्षिपंचमीव्रतं प्रयोद्यापने भविष्यात्तरे युधिष्ठिर उवाच किमस्योद्यापने प्रोक्तं व्रतसर्वफलप्र
 दं सुमतिः केन विधिना चकार वदत त्वतः श्रीकृष्ण उवाच पूर्वस्मिन् दिवसे कुर्यादेकभक्तैः समाहितः शुकदेवोऽस्य मालि
 रस्य सर्वतोभद्रमंडले प्रवृत्तं सकलकुंभं तां संमृत्वा एवमेव च संस्पृश्य वस्त्रसंवीते कंठदेशे शुभो भूतं पंचमं त्रिसमा
 युक्तं फलगंधादितैर्युतं सहिरण्यं समाधृष्टा घृताम्राण्यदलेन वै वंशमृत्वा एव पात्रेण यवपूर्णे गच्छेत्ति प्राधृष्टा
 यतु वस्त्रेण लिखेदष्टदलेततः सौवर्ण्यं प्रतिमाः कार्याः अक्षिण भावितात्मनो पलेन वा तदर्धेन तदर्धार्धेन वा

पुनः शङ्काकारयेत्र विवर्जितः वितानं पंचवर्तं च फलपुष्पसमन्वितं वधीयादुपरि श्रीमत्संविधाय च
 मध्याह्ने पूजयेद्भुजाश्रयी नमः समन्वितः कश्यपे त्रिभुवनं जौ विष्णो मित्रो यमो नमः जमदग्निर्वैष्णवस्य
 धीचैवाप्यहं धृती मंत्रेणानेन राजेंद्र कृत्वा पूजं समाहितः रात्रौ जागरं कुर्यात्पुनरावर्णनं दिभिः कृतमित्य
 क्रियः प्रातर्जुह्यादिलसर्विद्यै वैदिकेष्वपि योराण्यधिकारास्तनुस्मृतः वैदिकः सहस्रो माः सहस्रं दसः प्राच्यतः
 सहस्रमाश्रयेत् सप्तदेवाः पूर्वोक्तं येषामनुदृश्यधीराः प्रन्वालेभिरेरण्यो नरश्चमिन इति यो गालिकस्तु कश्यप
 यो विदिति पूर्वोक्त एव अष्टोत्रं सहस्रं वा प्रातमद्ये त्रं तु वा पुनः पूजां ततः कृत्वा गुरुं संपूजयेद्भुती स्वर्णगुप्ती ३६
 यवा सोमिः कुंडला मृतभोजनैः दद्यादेकां सवत्सां च गुरवे गां पयस्विनीं पूजयेदृत्विजः सप्तवा सोमिर्दक्षिणादि
 भिः कलशं प्रपवित्राश्च दद्यात्तेभ्यः सुभक्तिः आचार्यं च सपत्नीकं प्रलपयत्तदा माययेत् भोजयेद्भ्रातृमाणां नम
 सा दीनानां च श्रुतं यदेत सोपस्करोतां प्रतिमा माचार्यं यनि वेदयेत् लब्धवानुतां तु भुंजीत इष्टं वै धुजनेः सह
 उद्यापनविधिः प्रोक्तः सर्वत्रायं फलार्थं नो एवं या कुरुते भयं उद्यापनविधिं परं सर्वपापविनिर्मुक्तौ स्वर्गलो
 के महीयते इह लोके चिरेकाले भर्त्री सहस्रं चिस्मिता पुत्रपौत्रपरिचरता भुक्ता भोगान्मनोरमान् निष्पापास्त
 भगानि स्युस्तमते चाक्षणां गतिं इति श्रुत्वा चिपंचमीव्रतोद्यापनविधिः अथ प्रयोगः चतुर्थ्या प्रातः स्नात्वा नित्यं कृत्वा
 ओं तत्सदद्येति देशकालौ संकीर्त्य यथोक्तं फलप्राप्तिकामाश्च कश्चिदप्यमाणा श्रुत्वा चिपंचमीव्रतोद्यापनपूर्वकं गभ
 तमेव भक्तव्रतमहं करिष्ये इति संकल्पं कृत्वा एकभक्तव्रतं कुर्यात् ततः पंचम्या स्नानादिति नित्यं कृत्वा सकलसा
 मग्री संपाद्य कुशं तिलपत्रजलान्यादाय ओं प्रद्योत्यादि श्रुत्वा चिपंचमीव्रतोद्यापनं गभूतपुत्रमहं करिष्ये इ

प्रसांते प्रसन्नं वंते तयः पावको प्र
सम्यं प्रसिद्धो भव

जगत्पूजयेत् ततः प्रथमपरिधौ सोमसमीपे उत्तरे गच्छेत् ईशानस्य त्रिभुजं ईशानं वज्रं प्रजेनः शक्तिं यमस्य दंडं नि
र्ऋतेः विडुं वरुणस्य पाशं वायोः कुशं पूजयेत् ततो मध्यमपरिधौ उत्तरे गच्छेत् ईशाने मरुद्धारं पूर्वविष्णुमित्रं प्राग्नेये कश्यप
पं दक्षिणे जमदग्निं निर्ऋते वैशिष्ठं पश्चिमे अग्निं वायवे प्रहं धृतीं पूजयेत् ततः सती पपरिधौ पूर्वदिशि प्राग्नेये कोचेशं
दक्षिणे ब्रह्मास्तीं त्रैलोक्येश्वरं पश्चिमे चासुरं वायवे वैद्यमवीं उत्तरे महेश्वरं ईशाने वैनायकीं एवं मंडले देवता प्रावाह्य
पूजयेत् ततो मंडलमध्ये कलशं स्थापनविधिना कलशं स्थाप्य तदुपरि ताम्रपात्रे वंशपात्रे वायव्यं पूर्णं स्थापयेत् तदु
परि वसुं प्रत्यर्च्य तन्मध्ये बुदले लिखेत् ततो मंडले परिचिताने वधूयात् ततः शस्त्रोत्राणामग्न्युत्तारं च अविप्र
तिमानां कुर्यात् यथा परितो रूद्रस्य हेतिर्ब्रह्म परितो विसृज्य दुर्गति रघायोः प्रवर्षिणामघो वज्रस्तनुषा मीढुस्तोका
यतनय यमद प्रास्रमुत्तारं यामीति प्रतिमां स्पृष्ट्वा शस्त्रोत्तारं कृत्वा प्रागेहिदेत्यादिभिः स्त्रापयित्वा दुर्गं मध्ये प्र
दिष्य समुद्रस्य जगत्पूजयेत् परिमर्षमसि पावको प्रसम्यं प्रसिद्धो भव हिमस्य त्वजगत्पूजयेत् परिमर्षमसि पा
वको प्रसम्यं प्रसिद्धो भव प्रथमिदं मयनं प्रसमुद्रस्य निवेशनं प्रसांते प्रसन्नं वंते तयः पावको प्रसम्यं प्रसिद्धो भव
व प्राणदा प्रदानदा मानदा वचीदा वरिदादोः अग्निमुत्तारं यामीति दुर्गं स्त्रापयित्वा मुत्तारं कृत्वा पात्रोत्तरे प्रतिमा
स्थापयित्वा प्राणयामं कृत्वा प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा पूजां कुर्यात् यथा ज्ञोः प्रद्योत्यादि अविपंचस्युद्यापनारोमकर्मणि त
दंगत्वेनाहं धृती सहितसु प्रथी रांग पूजेन मंहं करिष्ये इति संकल्पं कृत्वा पूजनं कुर्यात् यथा प्रागंधं तु मता भगवा प्रतुर्व
दस्व रूपिणः पावदुष्टापनं कुर्वेत् कृपया भवतां प्रभो इत्यावाहनं ततो मध्यमं पूर्णं ब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मण्यदेवस्य
कोटिप्रतीकाशमविष्टं दक्षिणतये जटिलान्नादसु त्रं प्रक्रमं दुर्गं युतां स्तथा अने ध्यानं अग्न्यनुः सामवेदानां स्तुत्येन मो

रु१

३७

राम.

[illegible]

398

न ४

म ६

कप्रथमं च नु मे कां निष्क्रियाम् तं द्रुमं वा यथा वा किं च कार्यं यत्तु भवमहमुत्तरे इत्याचार्योपगोर्दद्यात् ततः प्रचेत्यादि ३
 विपंचमीव्रतोद्यापनसंगतासिद्धिर्धर्मिमाः प्रतिमा प्राचार्यदिभ्यो दानुमहमुत्तरे इति संकल्प्याचार्यदिभ्यो दद्यात् ततः कु
 तस्येतस्याद्यापनकर्मणः संगतासिद्धिर्धर्मिमाः संप्रवृत्त एकां सुवासेनोचयथा कथं यथा संपन्नैना नैनभोजयिष्ये ततोभो
 जेत इति ददितमसि रामकुतोऽयं विपंचमीव्रतोद्यापनप्रयोगः इति ३ विपंचमीव्रतं भाद्रपदकृष्णपक्षे प्राणकल्पादिः भाद्रप
 दशुक्लपक्षे दूर्वाशुक्लपक्षे सादूर्वाप्राद्या आवर्णी दुर्जनवमी दूर्वाचैव जुता सती पूर्वविज्ञासु कर्त्तव्या द्विवारत्रिवारैर्दिनमिति हेमा
 दौ चरुघ्नमवचनात् यदा तु पूर्वदिने मूलादिपुता तदोत्तराकाशे दूर्वाशुक्लपक्षे सदात्याज्याज्यमूलसंयुता ऐंद्रपूजिता दूर्वा
 हंसपत्न्या निनाम्यया भर्तुः पुष्टिमा मूले तस्मात्तां परिवर्जयेत् इति पुराणसमुच्चयात् यदा ज्येष्ठादियोगा रहिता वृषभयदिने
 विजलभ्यते तदा धुत्वा यामेवाऽनुकल्पमानुषानं कर्त्तव्यं न तु सर्वथा त्यागाः अनुकल्पस्तु यथा कर्त्तव्या त्वेक भक्ते न ज्येष्ठा मूलं
 यथा भवेत् दूर्वाभ्यर्चयेद्भस्मानवधुं दिवसं नयेदिति पुराणसमुच्चयेः अत्र विधिर्मदनरत्ने भविष्ये शुचौ देवे प्रजा
 तायां दूर्वायां ब्राह्मणे तस्य स्थाप्य लिङ्गं नतंगधौ पुष्पैर्धूपैः समर्चयेत् दध्यदातैर्दिजश्रेष्ठं प्रर्घ्यं दद्यात् त्रिलोचने दूर्वाप्रासीभ्यां
 विधिवत् पूजयेच्छुभं पान्चितः मंत्रस्तु त्वं दूर्वमृतजन्मा सिद्धं देतासि सुखासुरैः सो भाग्यं स ततं देवि सर्वकार्यकरो भव यथा
 शारदा प्रणम्य भविष्यतासि महीतले तथा ममापि संतानं देहित्व मजरा मरं प्रनानग्निपक्वा प्राज्ञं प्रनग्निपक्वमश्री
 पात पावदत्तं दधिफलं तथेति भविष्योक्तेः अत्र निविद्धयोगाऽभावः स्त्रीभिः स्वयं दूर्वा सतां विद्यायाऽनग्निपक्वमदत्तं
 कार्यं निविद्धयोगा ब्राह्मणद्वारा दूर्वा पूजां कारयित्वा एक भर्त्तुं कार्यमिति इति दूर्वाशुक्लपक्षे भाद्रपदशुक्लपक्षे विवर्जनी तत्र

39

छादशुति
२

पदि च नोत्सवं कुर्यात्, प्रस्थामेव सध्या हे वामना वतारः तथा च भविष्योक्ते वामना वतारमभिधाय बलिनिग्रहं ते एतत्सर्वमभवेदेकादश्यां नराधिपे तु कृत्वा एषा मुक्तिः समाख्याता एकादश्यां मया तवेत्यभिधानात् भाद्रपदशुक्लद्वादश्यां अवलोक्य हितायां पारं यदि तद्राहित्यं न लभ्यते तदा अवलोक्य हितायां प्रात्यक्ष्या प्रथमां प्रायोऽं प्रायो पारं कुर्यात् इयमेव अवलोक्यादशी, प्रत्रस्तत्प्रावणयोगो यितनिमित्तं व्रतं भवति तदुक्तं मातृये तद्वादशी अवलोक्य एष्यष्टादश्या पुण्यतमा तिथिरिति तत्रैव स्मिन्नदिने अवलोक्य योगो सैव ग्राह्या विद्वाधिका पादि नक्षये अवलोक्य योगो एकादशी पुता ग्राह्या द्वादशी अवलोक्य एष्यष्टादश्या देकादशी यदा स एषवेदमयो योगो विष्णुं खलसंयुतः तत्रोपवासं प्राप्नोति नरः सिद्धिमेतु त्रमिति तत्रैवोक्तेः पद्येकादश्यां अवलोक्य योगस्तदा एकादश्यामेव तत्रेणोभयनिमित्तं कएवोपवासः कर्तव्यः न तु द्वादशी प्रयोक्तो मित्रः यद्येकादश्यां अवलोक्य योगो न तदा दिनक्षयेऽप्युपवासः एकादशी मुषोष्येव द्वादशी समुषोषयेत् न चात्र विधि लोपः स्यादुभयोर्देवतं ह विदिति भविष्योक्तेः पूजाविधिरग्निपुराणे नदीनां संगमे स्त्राया दर्शयेदत्र वामनं सौवर्णवस्त्रसंयुतं द्वादश्यां मुनिमुष्टितं हिरण्ययेन पात्रेण दद्यादर्घ्यं प्रयत्नतः नमस्ते पद्मनाभाय नमस्ते जलप्रायिने तुभ्यमर्घ्यं प्रयच्छामि बाल वामन रूपितो वसः कमल किंजल्क पीतनिर्मल वाससे महाहव रिपुक्षय धृतरक्षं धाय चक्रिण नमः शार्ङ्ग सीर बाणबाण ये वामना यच्च यत्तमुक फलदा त्रेच वामना यनमो नमः देवेश्वराय देवाय देवसंभूतिकायिते प्रभवे सर्वदेवानां वामनाय नमो नमः एवं संपूजयित्वा तद्वादश्यामुदये रवेः ऋणारसहितं तंतु ब्राह्मणाय निवेदयेत् दानमंत्रः वामनः प्रतिगृह्णाति वामनो हं ददाति वामनः सर्वतो भद्रं ददाति जाय प्रतिपादयेदिति इयं मध्याह्न्या चिती ग्राह्या वामनव्रतपारं तु तिथिः श्रद्धांते एकस्यांते वा कुर्यात् तिथि नक्षत्रसंयोगोऽपवासे यदा भवेत् पारं तु न कर्तव्यं

३६
राम.

वाचनेकस्य संतप इति नादीयत् अत्र विशेषेणैवैवर्त्तु बुधश्रवणसंयुक्ता संगमे विजयास्यता वादिधानी प्रदक्ष्यामि
 दधो दत्तसमायुतां प्रेतयो नौ जज्ञायेत पूजयित्वा त्रवामनं वंशः समुद्रतस्तो नमुक्तः पितृश्रुणा दसाविति अत्र संगमे
 स्नानादिकार्यं श्रवणे संगमे स्नाने परपुष्टिप्रदा सदा विरोधाद्वा दशीपुक्ते बुधपुक्ते विरोधतः इति नादीयवचनात् अस्यामे
 वैकादश्यामास्मिन्नेति मित्रकं दुग्धव्रतं संकल्पयेत् दुग्धमाश्वयुजे मासीति पूर्वोक्तवत् इति श्रवणे कादशी द्वादशी च
 भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यामनंतव्रतं उदयेन मूर्ध्नी विग्राह्या नंतव्रतेति चिदिति माधवः मध्याह्ने भोज्ये वेलायामिति कथाश्र
 वणस्य मध्याह्नायिनीति दिवोदासः अस्यामुद्यापनोक्तप्रकारेण नंतपूजा कार्या ततः पुरुषे द्दितौ हस्तौ स्त्रीभिर्वा म
 हस्तौ चतुर्दश्यां येषु त्रयोदशकं वंधनोऽयं तत्र वंधनमंत्रः अनंतसंसारमहासमुद्रमग्नसमुद्ररवासुदेव अनंतरूपे वि
 त्तियोजयस्व अनंतरूपाय नमो नमस्त इति अथ प्रसंगाद नंतव्रतोद्यापनचिद्विर्लिक्यते तत्र प्रस्तादिदोषरहिते वत्स
 रे भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यामध्याह्नायि नद्यादौ सर्वोद्यत्तिलामलककल्के चिद्विबत्तत्वा नित्यं कृत्वा गृहमागत्य
 घृत्यादि अनंतव्रतोद्यापनांगभूतं व्रतमहं करिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् ततः सुलिप्तभूमौ वेदिकोपरि सवितो मद्रमंडला
 त स्त्रिया सहोद्यापने मंडलद्वयं कुर्यात् ततो निशां मे उंतत्स दधेत्यादि गृहीत्वा नंतव्रतपूज्या अनंतव्रतोद्यापनमहं
 करिष्ये इति संकल्पं कृत्वा पुण्याहवाचनं कारयित्वा चार्घ्यं ब्रह्मश्रुतिश्रवणं कुर्यात् ततो मंडलदेवता प्रावाह्यपूज
 येत् यथा मधमे भोज्ये त्रिहागद्य इति पृथुपूजा गृहाण चरदं भवेत्वा वाह्यः ब्रह्मलेनमः इति मंत्रेण गंधपुष्पाभ्या
 मर्चयेत् एवमग्रेष्वावाहने पूजनं च कुर्यात् यथा उत्तरैः सोमं ईशानं ईशानं पूर्व ईशं अग्नेये अग्निं दक्षिणे यमं
 नैऋते निऋतिं पश्चिमे वरुणं वायवे वायुं पूजयेत् वायुत्रयं ते वसव इहा गच्छत इति पृथुपूजा गृहीत वरदाभव

४
४०

त२

तेतिवहुवचनेनप्रयोगः कर्तव्यः एवमन्यत्रापिहेयं उत्तरेणानयोर्मध्येएकादशरूपान् ईशानपूर्वयोस्तदाले द्वादशादि
त्यान् पूर्वाग्नेययोर्मध्ये अग्निनाविहगाद्युतमिहतिष्ठतां पूजां गृहीत्वा दोमवृतामितिप्रयोगेणाग्निनोपजयेत् आ
ग्नेयदक्षिणयोर्मध्ये विष्णवेदेवाः सचेत्तत्काश्रुहागद्युतेत्यादिप्रयोगेणाविष्णवेदेवांसचेत्तत्कानपेजयेत् दक्षिणैर्ऋ
त्ययोर्मध्ये सप्रयत्नान् नैर्ऋत्यपश्चिमयोर्मध्ये सर्पान् वरूणावायव्ययोर्मध्ये गंधर्वापुंसः ततोमध्यमावराण
पूजां कार्या यथा ब्रह्महोमयोर्मध्ये रूद्रं ब्रह्मणानयोर्मध्ये अदितिं ब्रह्मरग्म्यार्मध्ये दुर्गां ब्रह्मयमयोर्मध्ये विष्णुं
तत्रैवस्वधां ब्रह्मनिर्ऋत्योर्मध्ये मृत्युमोक्षं तत्रैवगणेशं ब्रह्मवरूणायोर्मध्ये अथः ब्रह्ममोमयोर्मध्ये मरुतः ब्रह्म
पदमलेशिखीं सिद्धिनिहागद्युतिप्रयोगः ब्रह्मवायव्यार्धे गंगाद्याः सखितः ब्रह्मदक्षिणार्धे सप्तसागरान् त
तः प्रथमपरिधौ होमसमीपे गदां ईशानस्य त्रिमुले रूद्रस्य वज्रं अग्नेः शक्तिं यमस्य दंडं निर्ऋतेः खड्गं वरूणा
स्य पाशं वायोऽं कुशं ततोमध्यमपरिधौ उत्तरे गौतमं ईशाने भरद्वाजं पूर्वविष्णुमित्रं प्राग्नेये कश्यपं दक्षि
णे जमदग्निं नैर्ऋत्ये वसिष्ठं पश्चिमे अत्रिं वायवे रुद्रं धृतीं तृतीयपरिधौ पूर्वैर्देवीं प्राग्नेये कौचेरीं दक्षिणे ब्राह्मि
नैर्ऋत्ये वाराहीं पश्चिमे चामुंडां वायवे वैद्यमवीं उत्तरे माहेस्वरीं ईशाने वैनायकीं एवं मंडलदेवताग्राचार्य
गंधपुष्पाभ्यां संपूज्य मंडलस्य कर्णिकोपरि घटं स्थापयेत् तन्मध्ये पंचरत्नानि तिष्ठिष्य तदुपरि ताम्रपात्रे नि
दध्यात् तत्समीपे घटदीपमखंडं स्थापयेत् ततोऽग्रगुत्तारं कृत्वा ऽनंतमूर्तिं स्वरूपं कृत्वा नंतं च सत्राप
नार्थपात्रांतरे स्थापयेत् ततः प्राचम्य प्राणायामं कृत्वा पूजां कुर्यात् यथा उद्यापनारणे कर्मणि तदंगत्वेनानं
तपूजनमहं करिष्ये इति संकल्पं कृत्वा ओं नमो भगवते वासुदेवायेति मूलमंत्रेण नमस्कृत्य फलसप्तान्वितं दे
वं पश्चनाभं चतुर्भुजं शंखचक्रगदापद्मलक्ष्मीगह्वरोरामितं नवाम्रपल्लवाभासं विंगभ्रममम्रल्लोचनं पीतांबरं

४
१०८

40A

१ धरं देवं सर्वाभरणभूषितं, मलंकृतं समग्रं गंधात्मानं तं प्रपूजयेत्, प्रागुक्तं न तदेवेष्टते नो राज्ञो जगत्स्यते इमां मया
 कृतं पुरा जगत्हाण पुरुषोत्तम सप्तर्षिर्क पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् सभूमिं सर्वतस्त्यत्वायतिष्ठद्गंगुलं भाग्नं तं सं
 गसपरिवार इहा गच्छति यद्येकफलदो भवेत्सा बहूने नानास्त्रसमाकीर्णं कार्त्तिकस्वरविभूषितं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं
 प्रतिगृह्यतां पुरुष एवेदं सर्वयद्रूपं यच्च भाग्यं उता मृतस्यैरणो यदनेनातिरेकं प्रतिगृह्यतां, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं
 समर्चयामि इत्यासने गंगादिसर्वतोर्थेभ्यो मया पार्थिव पादं तं तोयमेतत्सुखस्य श्रीपाद्यार्घ्यं प्रतिगृह्यतां एतावानस्य महिमा
 तो ज्ञायामि पुरुषः पादोऽस्य विष्णुभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं
 न तानं तदेवेष्टते, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं
 पञ्चमक्रामस्तप्राप्तान्नप्राप्ते, प्राप्ति, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं
 त्याः समाहृतं, प्राचम्यतां जगत्त्राय मया दत्तं हि भक्तिः ततो विराड्जायते विराजो, प्राचम्य पुरुषः सजातोऽप्रत्यक्षतपश्चा
 धूमिमयो पुरः, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं
 त्या सर्वजनलिरिति तं पयोदधि घृतं दिव्यं मादिकं शार्कं शान्तिं पंचामृतं मयानी तं मधुपर्कं प्रतिगृह्यतां इति मधुपर्कं
 प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं, प्रासने देवदेवे प्राप्नोत्यर्थं
 त्रानीयार्थं समर्चयामि इत्युक्ताः पयः पृथिव्यामित्यादि पंचमंत्रैः पंचामृते न स्नानं कारयेत् ततः तप्तकाचनकुंभस्य गा
 नेनेहोमसा प्रभो गृहाण कल्पितं स्नानं मम पापं यो हतु तस्माद्यत्ता सर्वकृतः संभृतं पृथदा ज्यं पश्यं स्तोत्रं केकायव्याना
 १ एषा ग्राम्याश्रये इति श्रुत्वा दक्षानं ततो वासेनैवाचमनीयं एवं स्नानं तं विद्यायां प्रोक्ष्य प्रतिमां कलशोपदि स्वरूपं

नममद्

४१

४१

४१

अग्निं चिरुपरायणां स्यापयेत् त्राय एनमस्तुभं नरकारि वता ए त्रेलोमया पिका नंत राहिमां मधुसूदन तस्याद्य
सात्तवर्तुतयचः सामानि जहिरे धं दापुं सिजहिरे तस्याद्युस्तस्यादजायत इति कीतवस्त्रं दद्यात् चंदने नसुगंधे
नकर्षमागुरु मिश्रि ए लेपयेहंत वागानि श्रीयतां मधुसूदन तंयत्तं वरिं विप्रोत्तमुरु वजातमग्रतः तेन देवा प्रयजं
त साध्या अयं यज्रये इति चंदनं मात्यादीनि सुगंधानि मात्यादीनि वैप्रभो मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रति
गृह्यतां यत्सुखं मधुः कतिधा मकल्पयन् मुं विमस्या सौत्किं वाहू किं मुरुपा दाउच्येते इति पुष्पाणि जतो
गंधपुष्पाभ्यां संगपूजां कुर्यात् यथा प्रनंताय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय नमः गुल्फौ पूजयामि कलात्म
ने नमः जानुनी पूजयामि ब्रह्मले नमः गुह्यं पूजयामि विश्वरूपाय नमः जघनं पूजयामि दामोदराय नमः कटिं
पूजयामि पद्मनाभाय नमः नाभिं पूजयामि श्रीवत्सलां पूजाय नमः हृदयं पूजयामि श्रीकंठाय नमः कंठं पूज
यामि शीखरं चक्रगदात्रुपाणये नमः बाहुभ्यां पूजयामि वेदमुखाय नमः मुखं पूजयामि सर्वांगसुंदराय नमः नासि
कां पूजयामि सोमसर्पान्निलोचनाय नमः नेत्रे पूजयामि श्रुतिस्मृतिपादगाय नमः श्रोत्रौ पूजयामि सुरवंद्या
य नमः ललाटं पूजयामि सर्वदेवात्मनाय नमः शिरः पूजयामि एवमंगपूजां कृत्वा श्रीप्रनंताय सांगा य सपरिवार
राय धूपसमर्पयामि वनस्पतिरसोदिमोगंधासुः समनो हृदः प्राप्तेयः सर्वदेवां धूपोयं प्रतिगृह्यतां ब्राह्मणे
स्मृतुस्वमासी हारजयः कृतः कुरुत दस्यवैरपः पद्मापुं प्रहो प्रजायत इति धूपः प्राज्यं च वर्तिसंयुक्तं व
ह्निना योजितं मया गृहाणमंगलं दीपं त्रेलोम्यतिमिरापहं चंद्रमा मन्त्रसो जातप्रदोः सूर्यो प्रजायत ओजो दामुप्र
प्राणप्रमुखादग्निं प्रजायत इति दीपः प्रनं चतुर्दशं स्वाधु न्तानां जीवनं परं नैवेद्यं ते मया दत्तं देवप्रीत्या प्रगृह्य
तां नाम्ना प्रासीदन्ति दपुं श्रीधर्मोऽस्तुः समवर्तत पद्माभू मिदं शोभा तया लोकां प्रकल्पयन् इति चैवेद्यं पूजार्थं

चतुर्विंशः

४१

रामः

३. वि.

४१

५२

विष्णुदत्तिसूत्रे च त्वमेव सर्वज्ञो भवितुं शक्नोति न प्रणिगृह्यतां इति श्री राजनं ततः पुष्पा जलं समर्पयामि मालती
मन्त्रकापुष्पैर्मगधैः समन्वितं पुष्पां जलं गृह्णाते शोपादो बुजसमर्पितमिति मालती इति पुष्पां जलं यत्
रुवेण हविषा देवा यत्तम तन्वत वसंतो ह्यसौ दाज्यग्रीष्म इधमः शरु रुचिः इति नमस्कारः प्रदत्तिलवचदेव प्र
यत्नेन मया कृतं दाहो हतिनिमो मत्वा प्रसीद पुण्ड्रोत्रम सप्तास्यासः परि धयत्विः सप्तसमिधः कृताः देवा
यद्यंतं तन्वा नाश्रवधुमुह्वं पण्डु इति प्रदत्तिलव यथा त्वं सर्वलोकानां मित्रादी चरतः कः तथा मं पाहि देव शोपा
त्वदंष्ट्र शरणवयं इति प्रार्थनां कुर्यात् नमोस्तु वासुदेवाय विश्वरूपधराय च सत्रं ग्रंथिषु संस्थाप्य प्रनंता
यनमो नमः इति श्री लोकोत्ताराणं नैवेद्यपुष्पासनधूपदीपविचित्रगंधादिसमस्तपूजां गृह्णाण देवेश मया
पनीतामनंत सर्वेश कुरु प्रसादं इति श्री लोकोत्तरकपूजनं ततो विसर्जनं कुर्यात् यथा मूनातिरिक्ता मयि स्फुटा
निधानी हकमीणि मया कृतानि क्षुप्ताणि चैता निममक्षमस्व प्रयाहितुष्टः पुनरागमाय यत्नेन यत्तम यज
त देवास्तानि धर्माणि प्रयमान्यासन तेह नाकं महेमानः सचं तयत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः इति विसर्ज
नं ततः प्रष्टव्याद प्रनंतव्रतप्रीत्यर्थं चतुर्दश ब्राह्मणेभ्यः सयतो यवीत वत्सपकान् चतुर्दश घटान् सदत्तिल
मातुमहसत्त्वेन मम धेनुदानसंगता सिद्धार्थं सुवर्णनिष्कृषीभूतं द्रव्यं दातुमहसत्त्वे ततः प्रनंत सकलसा
मग्रीसहितमाचार्यीय निवेदयेत् कृतै तस्याद्यायनसंगता सिद्धार्थं यथा शक्तिदत्तिलादास्ये ततो भूयसी संक
ल्पः यस्य स्य स्याच्च नमो ह्वा चतपो यत्तं क्रियादिषु मूनं संपूर्णतां याति तद्विद्योः परमं वेदं प्रमादात् कुर्वतां कर्म
प्रचयेता ध्वरेषु च स्मरणदेव तद्विद्योः संपूर्णस्यादिते प्रकृतिः इति प्रार्थनां कृत्वा विप्रान्विसृज्य स ह्युतो भुंजी
त इति श्री दत्तिसमलिरामकृते प्रनंतव्रतोद्यायनप्रयोगः प्रयागस्याधिः तत्कालो भविष्य कन्यायामगते सर्वे

४१

एम.

42A

अथैवैसप्तमेऽदने कस्यां समनुप्रासौ ह्यर्ककाले निवर्तते उदयोत्तरमविवासे आसप्तमात्रादुदयाद्यस्य दातव्य
मेतत्सकलं नरेण यावत्समाः सप्तदशाय वासुरर्थे वमप्यत्र वंदतिकेचित् यमस्य प्रगस्य उदकाले सुदि वो
दासीये उदेति यस्यां हरि संक्रमाद्वेरे काधिके विंशति मे वगस्यः सप्तमे स्तव संक्रमाच्च पर्याति गार्गीदिमिर
भ्य माति एति अत्रार्थं दान विधिर्विदमुद्रहस्ये का प्रापुष्य मथीरस्य कृत्वा मर्तितु वारुणी प्रदेखे पृजयेतां तु पुष्यधूप
चित्ते पतेः दध्य दत्तवलिदद्याद्रात्रौ कुर्यात्प्रजागरं निशावसाने तां पश्यन् जलांते प्रतिमां मुने अर्घ्यं दद्याद् गस्यस्य
भस्मासंस्पृशु चोषितः भविष्य विरूढः सप्तधा ये अत्र वंशपात्रं निधापितेः सौवर्णिकं पुष्यपात्रे एताम्र वंशमयेन वा मू
र्ध्नि स्थितेन नम्रेण जातु भ्यां धारणी गतः तत्र मंत्रः का प्रापुष्य प्रतीका प्रावृत्ति मा रूते संभव मित्रावरुणयोः पुत्रकुंभये
त्रे नमोस्तुते वातापि महितो येन समुद्रः शोषितः पुरः लोपामुद्रापतिः श्रीमात्रेणैतस्मै नमो नमः येनोदितेन या
पानि विलयं यानि वा धपः तस्मै नमो स्वर्गस्याय सखिष्णाय च पुत्रिणे एवमर्घ्यं दत्वा विसर्जयेत् यथा अर्चित
स्वर्गपाशस्मानमोगस्य महर्षये ऐहिकामुष्मिकी दत्वा कार्यसिद्धिं व्रजस्व मे ॥ प्रतिमां प्रगस्य मे मनस्योस्तु
प्रगस्योस्मिन् व्रते स्थितः प्रगस्यो ह्येकं रूपेण प्रतिगृह्णतु संकृतः इति मंत्रेण ब्राह्मणपदद्यात् प्रतिग्रहमंत्रः य
था प्रगस्य सप्तजन्माद्यं नाशय स्वावयोरयं अतुलं विमलं सौख्यं प्रपद्ये त्वं महामुने भविष्ये वैश्वे च द्याम्यनि
ष्यतिः अत्र अधनवान्भवेत् यावदायुश्च यः कुर्यात्स परं वल्गुगच्छेतीति मास्ये विधिर्ध्याया प्रत्यूषसमये विद्वान्
कीदृश्यादयेति शि शानं मुक्तितिलैः सम्पक्कृष्णमास्यां वशो गृही स्यात्पण्ये दद्यात्कुंभं मास्यगंधैर्विभूषितं पंचर
तिसमो येतं दत्तपात्रेण संपुते नानाभक्ष्यफलैर्भुक्तं ताम्रपात्रं समन्वितं अगुष्टमात्रं पूर्य तस्यैव सौवर्णिकं मस्यायतवा
उदं कुं चतुर्भुजं कुंभमुदये निधाप्य धान्यानि सप्तादुरसंयुतानि सका प्रापुष्यादातु मूर्तिपूजं मंत्रेण दद्याद् द्विजपुंगवाय

वृत्तिर

43A

इषोडशकं प्रति ब्रह्मांडमांकेऽप्येवमपि कस्यागते सवतः प्रिया महा नितुषोडश क्रतुमिस्मानितुल्या निदेवो
 नासाय लेख्यवीत अत्रषोडशत्वे त्रेधा तिथिबद्धाः प्राकृतित्येकः पक्षः भाद्रपूरणिमया सह तिथितीयः
 पक्षः प्राश्चितशुक्रप्रतिपदासहतिरतीथः पक्षः अथपक्षेवतुपुत्रः अहः षोडशकं यमशुक्रप्रतिपदासहचंद्र दृश्य
 यातिषोडशस्य विदर्शितिकेवलौक्येः अत्रश्राद्धकुराणचत्वारः पक्षाः प्रयापरपक्षे श्राद्धपितृभ्यो दद्यात् पंच
 म्यादिदर्शनात् प्रवृत्त्यादि दद्यात् सविस्मिन्नेति गोतमेकैः दर्शितमिति सर्वत्रान्वेति सर्वस्मिन्निति प्रति
 पदादि दद्यादिति प्रत्यहं कुर्यादित्यर्थः अत्राहनेकस्मिन्नेति श्राद्धकर्तव्यं तदुक्तं हेमाद्रौ नागारं च दे प्राबाह्याः
 पंचमेवैकस्या संस्पृष्टा कुर्यात् यो वै श्राद्धं नरः कुर्यादेकस्मिन् विवाहसरे तस्य संवत्सरं यावत्सं तदाः पितरोऽपि
 समिति यस्मिंस्तिथौ मरणांतस्मिन्नेव वर्षे श्राद्धं कर्तव्यं यातिथिर्षण्णस्य मृतताहेतुप्रवर्तते सा तिथिः पितृ
 पक्षे तु पूजनीया प्रयत्नतः इति कात्यायनोक्तेः यत्र प्रजापत्योद्यमे च विजृहे भार्गवे तथा यस्तु श्राद्धं प्रकुर्वीत त
 स्य पुत्रा विनश्यति प्रजापत्यं रोहितं योद्यमो वृत्ति विजृममद्या भार्गवे शुक्रवासरे वशिष्ठः नैदाया भार्गवदिने
 चतुर्दश्यात्रिजन्मस एषु श्राद्धं न कुर्वीत गृहीपुत्रधनदायात् इत्यादि च चनैरेषु विंशतिं श्राद्धं कर्तव्यमिति स
 र्वेषां तत्र न ददि निषेधः अथहं निजश्राद्धविषयः षोडशगहमापि प्रयोगकत्वे तु प्रत्यहं निषिद्धमपि विंशदा दि४
 नैकार्यमेव तथा मृताहादि न श्राद्धकुराणेपि विंशदान निषेधः नमस्यापरे पक्षे श्राद्धं देयं दिने दिने नैव न द
 दिवर्जस्यानैव वर्ज्या चतुर्दशीति काष्ठीजिनोक्तेः अत्राह पक्षमध्ये तु करोत्येकदिने यदा तिथिद्वये दिने कुर्यात्पि
 उदानं यथाविधाति कात्यायनोक्तेः अत्र यत्र सत्यर्थस्य विवाहव्रतचूडासु वर्षमर्द्धतदुक्तं विंशदानं मृतज्ञानं न कु

मातृ

श्राद्ध

प्र. वि.

४४

५५

जं च

२६

कृत्स्नतर्क एमिति तत्र महालयादि अतिरिक्तविषयं महालये गया आहुते मातापित्रोः त्वेह नि कुतो दाहे विकुर्वे
 तत्विन्दुनिर्वपत्तं सदेति बहस्पत्युक्तेः महालयादि आहुते नैव कार्यं नाम्नादि स्मृताहं च सपिंडं च गया आहुते म
 हालये प्रायेणोपि कुर्वेत्तस्मादुमासेन कर्हिचित् इति स्मृतिदर्पलोगालोकेः अथात्र देवताः संग्रहे ताता वा त्रि
 तये संपन्न जननी माता महादित्रयं सखि स्तितनयादि तात जननी स्वभ्रातरस्तत्त्रियः ताता वा तमभिमन्यप
 सधवयुक् जाया पिता ससुरः क्रिया सापितरो महालय विधौ तीर्थे तर्पणे प्रस्थार्थः तात त्रयी पितृ त्रयी
 अत्रा त्रयी स्मृत्यर्थं सारेपि महालये मातृ आहुते पृथक् प्रसास्तमिति अत्र विशेषः स्मृतिदर्पलोगालवः अनेक
 मातरो यस्य आहुते चाप्यपत्तं अर्घदाने पृथक् कुर्वीत्युदा मेकं तु निर्वपेत् जीवन्मातृ कसु सपत्नी मातु
 रे कोद्विष्टं कुर्वीत न पार्वले सखी एव सपत्नी कृत्वेपि विभवे सति मातामहीनां पृथक् कार्यं महालये गया आ
 हुते आन्वष्टकसु च त्रये द्वादश दैवसंतीर्थे प्राष्टपदी सुचेति निगमोक्तेः हेमाद्रि मते त्वत्र न वदेव तपमेव म
 हालये गया आहुते द्वादश आन्वष्टका सुच न वदेव तप तत्रेष्टं षट् वेदो रूषं विदु रिवचनात् तात आता पितृ त्रयः
 जननी भ्राता मातुलः तत्त्रियः पिंयस्त्री मातुलानी भ्रातृजाया ताता वा तमभिमन्यपसधवयुक् पितृ त्रय मातृ
 त्रय मभिमन्योऽपसमर्तुयुक्तः तेन सापत्यायै सधवये पितृ त्रय इति प्रयोगः एवं मातृ त्रय मभिमन्योऽपि प्रयोगो
 तेषः तथाच सतासु जीवत्सु न तद्वर्जं न द्वादशे पादित्यर्थः जाया पिता प्रवसरः प्रवश्र रण्यत्रोपलक्ष्य अत्र
 मूलं स्मृतिचंद्रिकात्वेयं विस्तरमया दत्र न लिखितं प्राविशपत्त आहुते संनिपाते पूर्वमादिवं तदुक्ते कालाद
 र्हे निमित्तानि पति आत्र पूर्वीनुष्टनुकारं एतच्छास्त्रानं निर्णयामते अनियत निमित्तस्यैव प्रावल्यात् सर्वमुद
 कुंभमासिकाद्यनियत निमित्तं कृत्वा पश्चात्तिनियत निमित्तं तत्पदार्थकालादि आहुते कुर्वीत अत्र पार्वले कोद्विष्ट

४४

राम

५४
 अथ स्थोक्ता हेमाद्रौ पुनरुक्तं तदेव पाध्यायगुरुः स्वस्मिन् विदुः आचार्यमानुलः स्वस्मिन् भातुः तस्य पुत्रविक्रमिणा
 योपकाः भगिनी स्वामिदुहितृ जामातृ भगिनी सुताः वित्तौ वित्तपत्नीनां पितुर्मनुश्रया स्वमा सखिद्रः पदः शिष्या
 धास्ती चैव महालये एकोद्विष्टविधानेन पूजनीयाः प्रयत्नत इति इतरेषां विद्यादीनां पार्वणमर्थसिद्धं अत्र संवे ५५
 धरात्रि धर्मसंवेधतुल्यत्वे मरणकृमात् तेनान्यनिर्लेयेकमः आहुकृमो ज्ञेयः अत्र प्रत्येकोद्विष्टास्मान्माद
 इति मुद्राः पदाः अत्राहं चतुर्विंशतिमते एकस्मिन् ब्राह्मणे सर्वानाचार्यदीन्युजयेत् दशाहादशपिंडान् दद्यात् कुर्यात् वा ५५
 नतु अत्र विधवाहिक आहुविशेषः स्मृतिसंग्रहे चत्वारि पार्वणानि हविष्यवापाः सदेव हि स्वभर्तुः स्वसुखादीनां
 मातापित्रोस्तथैव च ततो मातामहानां च आहुदानमुपक्रमेत स्वस्मिन् च विशेषेण मातामहान् स्तथैव चाग्रश
 स्मृतिः ५६ तैत्तिरीयब्राह्मणे स्वभर्तुः प्रभृतिभ्यः स्वपितृभ्यस्तथैव च विधवाकार्ये च पूर्वाग्र्येण कालमतेदिता विधवा
 स्वयं संकल्प्य कृत्वा अग्न्याहुत्वा दद्यात् कार्यायेदित्युक्तं प्रयोगपात्रिजाते अत्र प्रतिदिनं भिन्नप्रयोगो दहिलप्रतिदि
 ने भिन्ना वाउशदिनात्मके प्रयोगोत्त्वे एव दहिलेति कालहेमाद्रौ उक्तं महालये निषिद्धदिने पितृलतर्पणका
 र्यमेव तथैति विधिविशेषे च पापाप्राप्तये तपत्तुके निषिद्धे पिदिने कुर्यात् तर्पणं तिलमिश्रितमिति इत्यावल्यावचना
 त यतीनां द्वादश्यां आहुकार्यं यतीनां च वनस्थानां वैष्णवानां विशेषतः द्वादश्यां विहितं प्राहुकृमपक्षे विशेष
 एतः इति एष्वी चंद्रोदये संग्रहोक्तः अग्निन कृमवष्टी योगविशेषेण कपिलासंज्ञा तदुक्तं वाग्राहे नभस्य कृ
 मपक्षे तु दोहिलयानभसुतैः पुक्तावष्टीपुण्यैः कपिलापरिकीर्तितो कृतोपवासनियमे भास्करंतत्र पूजये
 त इति इयमेव चंद्रवष्टी चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या शुक्लाग्निप्रायेण यं नभस्यः अग्न्यत्रोदिलययोगाभोगवात्
 अग्निन कृमवष्टी अष्टका तस्यां आहुफलदत्तं तदुक्तं एष्वी चंद्रोदये ग्राह्ये ग्राह्याष्टीः पंचमेपक्षे गायाम

१२-वि.

४५

५५

या५

च६

प्राप्तमिष्टता त्रयोदशी गजधरा गणपतुस्तुपैत्येति प्रणामेवाद्यस्य दोषचतुष्टय रहितायां महालक्ष्मीव
तं तदुक्तं पुराणसमुच्चये पूजनीया गृहस्थानामष्टमी प्राच विप्रियः दोषैश्चतुर्भिः संत्यक्तसर्वसंपत्कामि
भिः दोषाः प्रवितत्रैकोक्ताः त्रिदिवेवाचमैवेव प्रष्टुमीनोपवासयेत् पुत्रहानवमी विद्या स्वर्गो हस्तर्ह गोवि
धाविति इयं चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या परदिने चंद्रोदयादूर्ध्वं त्रिमुहूर्तं व्यापित्वेन चमी विद्या विकार्या प्र
मया पूर्ववत् प्रष्टुमात्रमति कृम्य वर्तते यो तस्यातिथिः तदा तस्यातिथौ कार्यं महालक्ष्मीव्रतं सदेति वचनान्न कृति
महालक्ष्मीव्रत निर्णयः शाश्विन कृष्ण मनुष्यो अष्टकां सता तत्र कात्यायनः प्रवृष्टकास्तु नवभिः पिंडैः आ
हुतं दहते पित्रादिमातृमध्यं च ततो माता महातके ब्रह्मंडे पितृणां प्रथमं दद्यात्मातृणां तदनंतरं त
तो माता महातनां च प्रवृष्टकाक्रमः स्मृतः दीपिकायां तु मातृश्राद्धमादौ कार्यं नित्यं तं ज्ञात्वा सित
विषमं इदं जीवत्यित्येक एव विकार्यं तदुक्तं मैत्रायणीय परिशिष्टे प्रवृष्टकां गणा प्राप्नोस्यं यस्तु स तेह
नि मातुः श्राद्धं सुतः कुर्यात्सितर्धं पित्रो वत् प्रवृष्टमातुर्जीवंत्या अपि स पत्न्या मातृभ्यो दद्यात् तन्मदले तस्ये ता
भ्यश्च दद्यात् सर्वासां मेव भ्रातृणां श्राद्धं कस्या गते रवौ नवम्यां हि प्रदातव्यं ब्रह्मलक्ष्मी वराय तदुक्तिं सूतेनाव
प्रकोक्तेः अत्र सर्वासां नाम निर्दिशेत्तैको ब्राह्मणेऽर्घ्यः पिंडुश्च नामैको तु द्विवचनेन प्रयोगः इति नाशाय एव
तौ अत्र सवासिनी भोजनमुक्तं मार्कंडेयपुराणे इमं रवेरुत्ताराद्री सह दानेन वा सता तस्याः स्मरणे नित्यं जी
तविप्रैः सह सवासिनी तत्रैव मदालसा वा संस्त्री श्राद्धं पुत्रदेयाः स्मरन्ती कोरा अयोधिते कृति इति नवमी श्राद्धं प्र
शाश्विन कृष्ण त्रयोदशी युगादिः मघा पुक्ता चैव गजधरा संज्ञिका तदुक्तं वायवीये संदेहं संस्पृते यातु मघा पुक्ता

४५

कोदश निचिर्वैवस्वतीनामसाध्यायाकुंजस्थतु श्रावः प्रोक्षपद्यामतीतायांमघायुक्तं त्रयोदशीं प्राप्यप्राङ्मुक्तं कर्त्तव्यं मधुना
 पायसेन च प्रजामिहोस्वर्गमारोग्यं च धनं तथा नृणां प्राप्ते सदश्रीताः प्रयच्छन्ति पितृमहाः अत्र संस्तानेन पिंडं इति तं प्राङ्
 कर्त्तव्यं मघायुक्तं त्रयोदशीं पिंडं निर्वपेत् पण्डितः संस्तानो नैव कुर्याद्विषं ते कवयो विदुः इति च हृत्य राशारेणैः इति त्रयोदशी
 प्रयास्विनकुक्षमचतुर्दश्यां प्रास्तादिह तानां युवावस्थायां मृतानां च प्राङ्कुर्यात् युवानाः पितरो यस्यामृताः प्रास्तादि
 ता हताः तेन कार्यं चतुर्दश्यां ते वा तृप्तिमभीप्सुतेति मार्कंडेयपुराणतः अत्र प्राजादिविधितो विमृता नाम त्रैवर्काय
 प्रायेण प्राज्ञानां प्रास्तादि विबोधि धनं तथा चतुर्दश्यां भवेच्छ्राद्धमिति ब्रह्मपुराणतः प्रायः महास्यानेतच्च देवयुक्तं
 मेकोद्विष्टं कार्यं त्रैतपदोचतुर्दश्यां मेकोद्विष्टं विधानतः देवयुक्तं महच्छ्राद्धं पितृणामक्षयं भवेत् तच्छ्राद्धं देवहीनं
 चेत्तत्र दारधनक्षयः एकोद्विष्टं देवयुक्तं मित्येवं मनुः ब्रवीत् इति प्रयोगपाटिजातोक्तैः यस्त्वेतस्यामेव चतुर्दश्यां मृतः
 तस्य तया हनिमि त्रैपावर्णमेव कर्त्तव्यं प्रमावास्यां च यो यस्य पितृपदेष्य वा पुनः पार्वणं तस्य कर्त्तव्यं ते कोद्विष्टं क
 दम्बनेति विज्ञाने स्यात् धनं च वनात् पितामहोपि चैच्छ्राद्धं विषादिना हतस्तदैकोद्विष्टं यं कार्यं त्रिषु श्राद्धविषा
 दिना हतेषु पार्वणमेव कार्यं पित्राद्यस्तु यो यस्य श्राद्धं विधातुं स्वनुक्रमान् समूते पार्वणं कुर्यात् दादिका निश्चयक
 पृथक् इति च हृत्य राशारेणैः यतु पुनः नपैत् पतिवो होमो लौकिककर्मो विधीयते न दशैर्न विना श्राद्धमाहि
 ताग्नेर्हि जन्म न इति तत्र आहिताग्नेः पिंडं पितृयज्ञे कृत्वा प्रकाशेण श्राद्धं निवेद्यायं ननु संकल्प्यादिश्राद्धं निवेद्या
 र्थं मवीतिरामकुक्षममहाः इति चतुर्दशी प्रमावास्यायां विशेषमाह यमः हंसेकरस्मिन्नेषातु प्रमावास्यां कुर्यात्
 त्विता एते या कुंजस्थीया इति चोद्याय नो ब्रवीत् वनस्पतिगते सोमे पाश्चात्तया प्राङ्मुखो भवेत् गजध्यायात्
 संप्रोक्तं तस्यां श्राद्धं प्रकल्पयेत् भारते अनेन सर्वलोहेन वर्षासु नियतव्रतः हस्तिध्यायात्तु विधिवत्कर्मजन

१९ वि.

४६

५६

व८

केजिते आहुं दद्यादिति शेषः प्राश्विनशुक्लप्रतिपदि दोहित्रेण जीवत्यित्येकं मातुले जीवत्यपि मातामह आहुं कर्तव्यं
 जातमात्रोपि दोहित्रो विद्यमाने पिमातुले कुर्यात्मातामह आहुं प्रतिपद्याश्वने सिते इति हेमाद्रौ संग्रहे चोक्तं त्वीत् इदं पि
 उरहितं कार्यं सुदुर्लभं चिददानं च प्रेतकर्म च सर्वशः न जीवत्यित्येकं कुर्यात् कुर्वित्यपि तिरेव चेति इति दोगंगारा मातमजम
 एवामकृते वर्षात्रे महालयविचारः समाप्तः प्राश्विनशुक्लप्रतिपदि नवरात्रांभः तदुक्तं देवीपुराणे प्राश्विनस्यपि
 तेपक्षे प्रतिपत्तु शुभे दिने शुद्धे तिथौ प्रकर्तव्यं चण्डिकापूजनं क्रममिति स प्रतिपदि तु पापयुता कार्या न त्वमायुक्तं कार्या
 न दद्याददरी युक्तायां यत्र स्थानमपूजनं देशभंगो भवेत्तत्र दुर्मिहं चोपजायते इति मार्कंडेयवचनान्तरं यदा तु पूर्वदिने सं
 पूर्णशुद्धा भूत्वा परदिने वृद्धिते तदा संपूर्णत्वादमायोगाभावात् पूर्ववापानि च द्वितीयायोगाविषयं कारित्वेया
 नि परदिने प्रतिपदेऽत्यंतं महत्तु दरीयुताऽपि पूर्ववत्प्राप्त्या प्रमायुक्तं प्रकर्तव्यं प्रतिपच्चण्डिकार्चने तयोर्द्वे विधात
 ये कलशस्थापनं बुधै रिति देवीपुराणत यदा तु वैधत्यादियोगाभावो लभ्यते तदा प्राद्यापौ परित्यज्येति कल्पा
 यनोक्तत्वं दद्यादाते कलशस्थापनं कार्यं रुद्रयामले संपूर्ण प्रतिपदा विचित्रायुक्ता यदा भवेत् वैधत्यावापि
 युक्ता स्यात्तदा मध्यदिने रवौ प्रमज्जितुं मुहूर्तं चतस्रं स्थपनमिष्यते उद्यापनं रात्रौ च कार्यं न रात्रौ स्थपनं कार्यं न
 च कुंभाभिषेचनमिति मातृकोक्तेः अत्र देवीपूजा दो प्रधानमुपवासादित्वंग अत्रोपवासादिक सर्ववर्ती साधारणं
 स्यात्तैः प्रमुदितै र्द्वैत्रील्लोः दत्त्रिषै र्द्वैत्रैः अत्रै र्भक्तियुक्तै र्द्वैत्रै र्प्रमानवेः पूजनीया जने देवी स्थाने स्थाने
 पुंरपुंर इति भविष्योक्तेः रुद्रयामले स्नानं मंगलिकं कृत्वा ततो देवीं प्रपूजयेत् शुभाभिर्द्वैत्रिकाभिश्च पूर्वकृत्वा तु
 वेदिकां यवान् वैवापयेत्तत्र गोधूमैश्चापि संपुतान् तत्र संस्थापयेत्कुंभं विधिना मंत्रपूर्वकं सौवर्णं रजितं वापितं
 म्रम एव यजतु वेति अत्र प्रतिदिनं कुमारिकापूजनं बलिदानं चोक्तं देवीपुराणे भूमौ प्रापितं चामंत्रं कुमारिभोजयेत्

४२

४६

राम.

१३-१३- हस्तसंस्थापनादेवयस्तादृश्यफलमवेत् ३४ अथ धर्मसिक्तस्य पठेत्तोत्रं विचक्षणः संकल्पितस्तोत्रपाठे संख्यां कृत्वा पठेत्सुधीः १

४८

५७

तुष्टसंकं प्रपठेत्सुधीः प्राध्याये प्राप्य विरमेन्न तु मध्ये कदाचन कृते विरामे मध्ये तु अध्यायादिषु हेतुन विरतिः अत्र प्रतिप
त्यभ्युद्यत्सुधीः पठेत् ॥ १ ॥ अथ स्कामेन नृवेण लोहानि रणदिकर्मकर्तव्यं त
था च भविष्योत्रे जयामितादीन् पतिः प्रतिपत्त्यभ्युद्यत्सुधीः क्रमात् लोहानि सारकं कर्म कारयेद्वाचस्पती प्रागुदकप्रवहणे
शोपताकानि रत्नकृते मंडपकारयेद्दिग्मं नवसप्तकं शुभं षोडशकमित्यर्थः प्राग्नेयं कारयेत्कुंडं हस्तमात्रं सुशोभनं मे
धलात्रयसंयुक्तं यो ग्यां च यदलाभं राजचिह्नानि सर्वाणि प्रास्त्रान्यस्त्राणि च प्राणीय मंडपे तानि सर्वाणि वाग्धि
वासयेत् ततस्तु वासलेः स्नातः शुक्लावरधरः शुचिः ओंकारपूर्वकैर्मंत्रैस्तस्मिन् गैर्जुष्याच्चिरं लोहनामा भवत्पूर्वदान
कः समहावलः सदैवः समरे कुडैर्वज्रधाशकलीकृतः तदग्रां भवेत्तेह मंत्रयद्गुप्यते दितौ लोहानि सारिकं कर्म नैतद्
खिलास्यते शस्त्रास्त्रमंत्रैर्होतव्यं पापसंघतसंयुते हुतशेषं तुरंगमं राजानं सुपहारयेत् ब्रह्मवत्प्राप्योस्तत्र गजांश्च
समलंकृतान् भ्रामयेन्नगरे नित्यं नंदिद्योषपुरःसरान् प्रत्यहं नृपतिः स्नात्वा संपूजयित्वा देवताः पूजयेद्राजचिह्नानि
फलमाप्नुयुते पतेः हुतशेषं प्रदातव्यं मौपजायनिके गजे तस्य चाहरणशस्त्रो विजयसमदत्तः पूजामंत्रांश्च वस्त्र
निपुणालेन नहतवधैः पूजिताः अथ धर्मसिक्तस्य पठेत्तोत्रं विचक्षणः संकल्पितस्तोत्रपाठे संख्यां कृत्वा पठेत्सुधीः १
राजानं विजयारोप्य वज्रध्वजे ध्वजमंत्रः गंधर्वकुलजातस्त्वमाभूयाः कुलदूषकः ब्रह्मणः सत्यवाक्येन होमस्य वरु
णस्य च प्रभावाच्च हुताशस्य वज्रस्य तुरंगमस्य तेजसा चैव सूर्यस्य मुनीनां तपसा तथा रुद्रस्य ब्रह्मवर्षस्य पवन
स्य वलेन च स्मरत्वे राजपुत्रं च कोस्तुभं च मणिं स्मर्य योगतिं पितृहाराद्यैः स्नात्वा ब्रह्महातया भूष्यैर्वा नृतवादी
च दक्षिणश्रेण्यां शुभः स्यात्तु चंद्रमसौ वायुपावत्यश्वपतिः पृथुते ब्रजत्वेतां गतिं हि प्रतवणापं भवेत्तदा निष्कृतो
यादवाधि त्रौ युद्धा ध्वनितुरंगम विपूजितस्य समरे सहभर्ता सुखी भवेति अथ मंत्रः शक्रकेतो महावीर्यप्रणमवर्ण

५६

४८

राम-

46A

५५
५५

द्विपूजयाम्यहं इतिप्रभवाः दुर्गमेदुस्तरेकार्येभवत्ः खदिनाशति पूजयामि सदाभसा दुर्गी दुर्गी त्रिनाशिनो इति दुर्गीयाः
 सदासींस्वर्णवर्णं भस्मस्वस्ते भाग्यदायिनीं सुमद्रंजननीं देवीं सुमद्रं पूजयाम्यहं इति सुमद्रायाः एवमभ्यर्चनं कुर्यात्
 मासि तं प्रयत्नतः कंठुकैश्चैव वस्त्रैश्च गंधपुष्पाक्षतादिभिः नानाविधैर्मह्यभोज्यैर्मौजयेत्यायुसादिभिः शिनाथिकांती
 कुचुदिविकारांकुकुलोत्पत्ता ज्येष्ठिस्तु दितगर्भगीरत्तपुत्रं किं तो जातं धांके करां कां लंकु रूपां तं नुरोमं प्रां स
 त्यजेत् इति लिंकं यो दासीगर्भसमुद्भवां ब्राह्मणी सर्वकार्यं पूजयाम्यहं पंचरात्रं लाभाय वै पंचरात्रं पूजयाम्यहं सततं सत
 तं पूजां दाहुरे चोत्पत्ता पूजयेदिति धिताना इति कंचित्सर्वी सामेक एवमंत्रः पूजायामुक्तः मंत्राद्वारमयीमिता
 दिः कृत्वा मावाहया मंत्रतः पूर्वोक्तः एवं नवमीपर्यंतं प्रत्यहं कुर्यात् तिस्रिह्ये पूजाह्यमेकदिने कुर्यात् तिस्रिह्ये
 तद्विधिति मित्रे दिनह्ये पूजाकार्यं न ह्ये केन चरितार्थतेति त्रयं स्वस्मात्प्राज्ञाः मेनापि पूजादिकारयेत् स्वयं वा
 प्यमतो वापि पूजयेत् पूजायामित देवीपुराणतः प्रस्तादिमध्ये पूजाकार्यं च न ह्ये श्रुते तथा जीवे सिंहस्थे च व ह
 स्ततो कार्यं चैव न ह्ये देवार्चिप्रत्यहं कुलधर्मत इति धर्मप्रदीपात् अत्र देवीपूजात्रिकालं कार्यं त्रिकालं पूजयेद्देवी
 जपस्तोत्रपरायणः इति देवीपुराणतः प्रदीपे विशेषेण पूजावसरं च मार्कंडेयादिपुराणोक्तं देवीमाहात्म्य
 स्विपठेद्यं माहात्म्यं भगवत्प्राप्ता पुराणदिपुकीर्तितं पठेत्तुष्टयायाह पिसर्वकामसमृद्धये इति वचनात्
 कोत्राऽभिदुष्टानुनवमीयावदेव हि चंदीपाठं जपेद्यं ज्ञापयेद्यं विधानतः इति प्रचलं च ब्राह्मणदेवक
 र्त्तमे वाचकं ब्राह्मणं विद्यान्नामवर्णजमादरात् इति भविष्यपुराणतः स्तोत्रपाठप्रकारश्च मत्स्यसूक्तेः प्रणवे
 चादेजस्तोत्रं वा सहितं पठेत् अतश्च प्रणवे दद्यादित्युवाचादिपुरुषः सर्वत्र पाठे विहितो ह्यस्य विफल
 भवेत् मुनेनानम्यचित्तेन पठितं च प्रयत्नतः न कार्यं सक्तमनसा कार्यस्तोत्रस्य वाचनं आधारेण पठितं

47A

३१

द वस्त्रालंकारदानेप्रसंगेष्ट्याप्रतिवासरं वल्लिचप्रतिदिनं द
 ए इति पूजाहोमैः जयंतीमंगलाकालीमद्रकालीकपालिः
 त्रेण जपहोमोतुका इवेदिति देवीपुराणोक्तैः आहुते दुर्गे
 देशकालैः संकीर्त्य समेहजन्मनिदुर्गाप्रतिष्ठायां सर्वापचा
 क्रमिस्तत्त्वकीर्तिलामप्राप्तुपराजयसदभीष्टसिद्धयर्थं
 कुमारपूजादि कुरिष्ये इति संकल्प्य कलशस्थापनप्रकारे
 त तद्यथा जयंत्यादिमंत्रमुच्चार्य आगच्छ ॥ देवेदेवित्यालं
 तीर्थमयं वासि सर्वदेवसमन्वितं इमं घटं समागच्छ इति
 वलिपूजां गृह्णाणत्वमहमिः प्राप्नुमिः सहेति आवाह्य पूजा
 समस्त वल्लिंकुष्मांडादि वलिं वा निवेदयेत् ततः कुमारपूजां
 ध्यातव्यं च द्विगुणं त्रिगुणं वापि प्रत्यहं नवकंतुवा नवमिमान्मंत्रैरेभिः पृथक् पृथक् पूजामंत्राः यथा जगत्
 केनास्मिंस्तमेत एकवर्षातुषाक स्यात् पूजार्थं तां विवर्जयेत् आतर्जमोस्तुते इति कुमारपूजां त्रिगुणं त्रिगुणं वा
 सागभ्यदशवर्षाधिकं क्रमात् तासां नामानि क्रमेण कुरिष्ये त्रिपूजास्यहं इति त्रिमूर्त्यं प्रतिमादिगुणधा
 चंद्रिका ६ शांभवी १ दुर्गा ८ सुभद्रा ८ इति नामान्युक्ताः स्यहं इति रोहिण्याः कामवाशिं शुभं कांतां काले च
 तुर्वर्षातु कल्याणी ३ पंचवर्षातु रोहिणी ४ षड्वर्षातु भवेत्काल्याः चंद्रवारी चंडमाया चंडमुंडप्रभं जनी पूजया
 तु नवमिः स्यता ८ दशवर्षा सुभद्रा ८ इति नामानिः परिकीर्तयतां सर्वदेवनमस्कृतां सर्वभूतात्मिकां लक्ष्मीं शांभ

४७

राम-

५४

५५

५५

५४

चैवाम्पहं पतत्रिचैवनेतेपत्तं तथा नारायणध्वज गुरुः साकृतगतिस्त्वयि संनिहितो यतः काश्यपेयामृतश्रान्तनागा
 रे विष्णुवाहन प्रमेयदुराधर्ष एण्डे वाग्विदुः सान्ध्याप्रज्ञात्रयत्रातुल्यचरिपूनिह इति ध्वजस्य हिरण्यकशिपो
 ५५ १३ देवासुरैतथा कालनेमिव धेयद घटत्रिपुरघातिने शोभितासि पयैवाद्युक्तो भयोऽश्रुतं सार पूतना रेवती ज्ञा स्मा
 मकालरात्रिश्चण्डालता दहन्वाश्रुतपूतसौम्य ता केत्वमपार्चिता इति पतायाः कुमुदेरावणः पद्मः पुष्पदंतो
 पवामनः सुप्रतीको जनेनील एते वै देवयोनयः तेषां पुत्राश्च योत्राश्च वनामोषधिमाश्रिताः मंदो मद्रो गजो
 वगजः संकीर्ण एव च वने वने प्रसूता स्तेष्वप्यानि सुमहांस्य पि यान्त्वा वसवो रुद्रा आदित्याः समरुद्राः भर्तार
 ५८ १३ तनामोऽस्वामिव त्रिपाल्यतां प्रवाश्रुतयं युद्धे गमने स्वस्तिनो ब्रज श्रीस्ते सोमा हलं विद्योस्ते जः सूर्यो ज
 वोऽनिल्यात् स्मैर्वमे सजं रुद्रो वीर्य देवा सुरंदरात् युद्धे इत्तं तु नागाश्च दिशश्च सह देवतैः प्रश्विनो सह गंधर्वैः पा
 तुत्वा सर्वतः सदा इति गजस्य अस्ति विशासनः खड्गस्तीक्ष्णधारो दुरासदः श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्मधारस्तथैव च
 इत्यथैतव नामानि स्वयमुक्तानि वेधसा कृत्रिका मृत्तमाकुले गुरुदेवो महेश्वरः हिरण्यप्रशरीरं ते धारा देवो जना
 १३ १३ दिनः पिता पितामहो देवस्त्वमां पालय सर्वदा नीलजीमूतसंकाशस्तीक्ष्णदंष्ट्रः कणोदरः भावशुको मवेणश्च अतिते
 जास्तथैव च इयं येन धृतातोणी हस्तिश्रमकृषासुरः तीक्ष्णधारायशुद्धायतस्मै खड्गाय ते नमः इति खड्गमंत्रः सर्वा
 प्रधानां प्रथमं निर्मितासि पिता किना श्रुतामुधाग्रान्निष्कृष्य कृतामुष्टिग्रहं शुभं चंद्रिकायाः प्रदातासि सर्वदुष्टनिव
 १३ १३ हर्षे तया विस्तारिता चासि देवानां प्रतिपादिता सर्वसत्त्वांगभूतासि शुभासुरनिवर्तिका धुमिके इत्तं मानि संप्रति
 यधुनमोस्तुते इति धुमिकायाः इत्तं गानि गजानां इत्तं इत्तं वाजिधनानि च मम देहं सदा रक्षतुं शकं स इव रेविक धत्ते
 कृमिनरहायै हाराग्रहणेन च त्रयीमूर्तिगते देव धनु रस्त्रिणमा म्पहं इति धनुषः पाशत्राशयते शक्रत्वतया नाकमा

अ-वि-

४६

५९

यथा गृहाण जीवितं ते वां मम सैमं चरत्यंतां इति कुंतस्य प्रार्थनं प्रदत्तं समरे वर्तमानं यशोऽपसे इत्यथा गृहाण पोहं ना
पनायनमोस्तुते इति वर्मणः श्रोत्राणां यदुष्टानां साधूनां इत्यथा यच्च ब्रह्मणा निर्मितं आसिम्बवहारप्रसिद्धये यशो
देहि सखि देहि जयदो भवभूपतेः तादृशस्वदिपूस्वीहं मंदं नमोस्तुते इति दंडस्य दंडमेत्वं सपत्नानां घोषं हुदयकं कनक
पनः भवभूपति सैव्या नांतया विजयवर्द्धनः मया जीमूतघोषेण प्रहृष्यंति च वर्हिणः तथा स्तुतवशादेन हर्षोऽस्माकं
मुदावह यथा जीमूतशब्देन स्त्रीणां त्रासे भिजायते तथा त्रतवशादेन त्रस्य त्वस्य द्विषोरलो इति दंडुभेः पुण्यस्त्वपुण्य
पुण्यनामंगलानां च मंगलं विद्मना विधुतौ नित्यं मतः प्रीतिं प्रयच्छ मे इति शंखस्य विजयोजयदो जेता हि पुषो
वातिप्रियंकरः उः खहा धर्मदः शांतः सर्वादि विनाशनः एतेऽष्टौ संनिधौ प्रोक्तास्तव सिंहो महाचलाः तेन सिंहस्य
ने नित्यं विप्रैर्वेदेषु गीयसे त्वयि स्थितः शिवः शांतः त्वयि प्राक्तः सुरेश्वरः त्वयि स्थितो हं मदं वस्त्वर्धय तप्यते तपः
नमस्तु सर्वतो भद्रं भद्रदो भवभूपतेः त्रैलोक्यजय सर्वस्व सिंहस्य नमोस्तुते इति सिंहस्य नमंत्रः शाशंककरसं
कोशहं मंदं द्वापदुर श्रोत्राणां यदुष्टानां साधूनां इत्यथा यच्च ब्रह्मणा निर्मितं आसिम्बवहारप्रसिद्धये यशो
नियतितः लोहाभिसारकं कर्म कृत्वैवं मंत्रपूर्वकमिति प्रतिपदादि पूजाप्रकारो भविष्य केशहंस्कारद्रव्यादि प्र
दद्यात्प्रतिपदिने पट्टोऽं द्वितीयायां केशसंघमहेतवे दर्पणचतुतीयायां सिंदूरालक्तकं तथा मधुपर्कं चतुर्थी
तुतिलकं नेममंडनं पंचम्यामंगाराजं च शङ्खालं करणानि च षष्ठ्या विल्वतरोर्ध्वं सायं संध्यां तु कारयेत्स
प्रम्यां प्रातरात्री यगृहमध्याह्नं प्रवेशयेत्तु कोषणमप्याष्टम्यामासप्राज्ञा प्रपूजने नवम्या मुग्रचंद्रायाः पूजो
कुर्वीद्वलितया संपूजयेत्प्रथमं कुर्वीद्वशम्यां प्राचरोत्सवैः प्रनेन विधिना यस्तु देवी श्रीण्यते नरः स्कंदवत्सा
लयेत्तु देवी सर्वापदि स्थितमिति कालिकापुराणतु चि सर्जनो विशेषः धूलिकमर्दनत्रिदोयैः भगलिंगाभिधा
जीडाकौतुकमंगलैः १

विशेषोद्

राम

३०१
 दवीमावाहयेत यथा आचार्यस्य हं देवि मूलमये श्रीफलतया केलासशिखरे देवि विंध्यादेर्हमपर्वतात् आगत्य
 चित्त्वशाखायां चंडिके कुरु संनिधिं स्थापितासि मया दुर्गे पूजयेत्वा प्रसीद मे प्रापुराशो गप मे प्रवर्ध देहि देवि न मे
 स्तुते दुर्गे दुर्गै स्वोपासि सुते जो मये चिते सदानंद करे देवि प्रसीद मम सिद्धये एते हि भगवन् वे शक्रपद जय प्र
 त्तये द भक्तिः पूजयामित्वा दुर्गे देवि सु रा चिते पल्लवैश्च फलोपेतैः पुष्पैश्च सुमना हरैः पल्लवैश्च संस्पृते देवि पूजयेत्वा
 प्रसीद मे दुर्गे देवि इहा गच्छ मन्त्रिधर्मिह कल्पय यत्र भागान्तरा एतं यो यिनी कोटिभिः सहति ततो मूलमंत्रे एषा
 ध्यादिगंधांतो पचाहेः संपूज्य प्रमत्तोऽयं श्रीवदंशं कारस्य सदा प्रियं तत्रे दुर्गे प्रयच्छामि सर्वकामार्थसिद्धये इति द्रोण
 पुष्पं गृह्णामा इति भाषायां प्रसिद्धायाः पुष्पं द्रोण पुष्पं निवेद्य धूपान्दि दक्षिणं तं पूजा मूलमंत्रेण कृत्वा प्रार्थयेत् उां म
 हेश्वरि महीमाये चामुंडे मुंडमालिनि प्रापुराशो गप मे प्रवर्ध देहि देवि न मे स्तुते कुंकुमेन समालिध्वं च दनेन विलेपिते
 चित्त्वपत्रं तापी दुर्गे हं शारंगतः रूपं देहि यशो देहि भगं भगवति देहि मे उत्रा देहि धनं देहि सर्वान् कामान् प्रदे
 हि मे सर्वमंगलमांगल्यं शिवे सर्वार्थसाधिके शारंगे अंबुके गोपे नारायणि न मे स्तुते इति संप्रार्थय पत्रिकाः पू
 जयेत् यथा कदल्यं वृक्षं ली १ दाहि मे रक्तदंतिका २ धान्येलत्सी ३ हरिद्रायां दुर्गा ४ मानः चामुंडा ५ काचोकी
 त्रिको ६ चित्त्वेशिवां ७ प्रशोकरहितां ८ जयंत्यां कार्तिकीं ९ आचार्य संपूज्य दुर्गायै वलिं दद्यात् वलप्रकारं स्तु
 त्वमी पूजायां वदते एवं संपूज्य स्तुतिं पठेत् सा चोक्ता शिवरहस्ये दुर्गा शिवप्रणतिकरीं ब्राह्मलीं ब्रह्मणः प्रियां
 सर्वलोकप्रणेत्री च प्रणमामि सदा शिवां मंगलं प्रेमभनां मुकुं निष्कलं परमां कलां चित्त्वेश्वरीं चित्त्वमातां चंडि
 कां प्रणमाम्यहं सर्वदेवमयीं देवीं सर्वरोगभयापहां ब्रह्मेशविष्णुनामितां प्रणमामि सदा ह्युमां त्रिधनं यो विं
 धप्रनिलयां दिव्यं न निवासिनीं योगिनीं योगमातां च चंडिकां प्रणमाम्यहं ईशानमातां देवीमीश्वरीं चित्त्वेश्वरीं श्री १

प्र-वि.

५१

51

यां प्रणतोस्मि सदा उर्गसंसारं तत्तादृशं यद्वदं पठति स्तोत्रं श्रुत्वा पादपिबेनरः समुक्तः सर्वपापेभ्यो मोद
 तैः उर्गसंसारं इति सप्तमी पूजा प्राञ्चिनमुक्तसप्तमी बह्वक्त्यादिद्विप्रत्रसरस्वती स्थापनमुक्तं रुद्रयाम
 ले मूलवदो सुगंधो प्राण्यापनीया सरस्वती पूजयेत्प्रत्यहं देवपावकं धमवत्तकं नाध्यापयेन्न च लिखेत्त्रा
 धाकीतकदाचनेति देवलः निश्चिनत्तत्र योगो गेहघोरे बानुपालने योगाभावेति विग्रहीत्या देव्याः पूजनकर्मली
 ति प्रयाश्मी प्राञ्चिनमुक्तश्चमी परपुताग्राह्या मुक्तपदेष्टमी चैव मुक्तपदे चतुर्दशी पूर्वविज्ञानकर्तव्या
 कर्तव्या पारसं पुतेति मदनरत्ने स्मृति समुच्चया च पानितु मद्रायां मद्रका ल्याम्नि मध्ये स्थाप्य न क्रिया तस्मादे
 सप्तमी विज्ञा कार्य दुर्गाष्टमी बुधैरित्यादि वचना निपरदिनेष्टम्यभावे ज्ञेयानीति मदनरत्ने यत्तु ग्रहं मद्राच
 मद्राहं नावयो रंतं क्वचित् सर्वसिद्धिं प्रदास्यामि मद्राया मर्चिता ह्यहमिति देवीपुराणवचनात् मद्राक एवम
 धे पूजा विधानार्थं विहित्य त्कामहाष्टम्या मम पूजां करोतियः तस्य पूजाफलं तस्या त्रैनाहमवमानितेति त
 त्रैवोक्तैः पदानवमी परादिने सूक्तं दयेन लभ्यते तदाष्टमी सप्तमी विद्वैव कार्य पदासर्वे दयेन स्यान्न वमीत्वप
 रैहनि तदाष्टमी प्रकुर्वीत सप्तम्याः सहितान्त्वेति स्मृति संग्रहात् प्रष्टम्युपवासश्च उत्रवृत्तान्तकार्यः उपवा
 सं महाष्टम्या उत्रवान्न समाचरेत् यथा तथा वा पूतात्मा व्रती देवी प्रपूजयेदिति तत्रैवोक्तैः इयं भो मयुता इति
 प्रशस्ता प्रष्टम्या मुदिते सूर्ये दिना तेन वमी भवेत् कुजवारं भवेत्तत्र पूजनीया प्रयत्नत इति वचनात् विज्ञेय एव प्रत्र ४
 जा कार्य पुनः पूजां तथाष्टम्या विशेषेण समाचरेत् जागारं च स्वयं कुर्याद्वलिदानं महानिशीति काहिकापुरा
 णे भविष्ये कन्या गते सवितरि मुक्तपदेष्टमी तु या तस्यां ये ह्युपयुज्यंते प्रापिनो महिषादयः सर्वे ते स्वर्गनिष्ठा
 ति प्रयापान् पजायते यावत् न चालयेत्तत्र पशुस्तावन्न हन्यते इति वलपश्च काहिकापुराणे उक्ताः कृष्ण ३

५१

51A
 51
 श्रीगुरुद्वन्द्वचमस्तु सप्तमेव च एतेव हिसमाः शोकास्तु शोकागसमाः सदा रुद्रयामले ध्यागाभावेतुकृष्णं कुंश्री
 फलेवामनोहरं वस्त्रसंवेष्टितं कृत्वा धेदयेच्छुभ्रकादिना तथा ब्राह्मणेन सदा देयं कृष्णं वस्त्रं कर्मणि श्री
 फलेतुसराधाया धेदनेव तु कारयेत् माषाक्षेन वलिदेवो ब्राह्मणेन विज्ञानता इति महाष्टमी प्रथमहानवमी
 सातु पूर्वपुताग्राह्या आचल्लिङ्गीनवमी पूर्वचैव रुताशनी पूर्वविद्याप्रकर्तमाशिवरात्रिर्वलेदुनमिदिय
 लोकैः प्रत्रवेदो मुहूर्तत्रयेणोवनतु नूनेन सायंतु तदयात रुद्रनयानतु विधमत इति माधवोक्तैः तेन मुहूर्त
 गोपनीनवमी नकुर्वन् नवमी तातदशम्यातुकदाचनेति स्कंदे परानिषेधातु सायं त्रिमुहूर्तयोगाभावेन निषि
 द्यापि परैव कार्यं कालिकापुराणे नवम्यां वलिदानं तु कर्तव्यं विधि जपं होमं च विधिवाक्यं तत्र विभ
 तये इति नवम्यां च विधिना शिष्टसमाचाराश्चोष्टमी मारभ्य नवम्यां समापनं योगनवम्यामेव कार्यः हे
 मादिदेवीपुराणे पूजयेत्तिलहोमैश्च दधितीक्ष्णं तादिमिदं तिहोममंत्राश्च जपं तीक्ष्णं लेखादि नमोस्तु इत्ये
 तौ नवालीदो वा तत्रैवोक्तैर्हयः मार्कंडेयपुराणं तर्गतं सप्रशतोस्तवेन प्रतिश्लोकं स्वाहा कारंते नवातिसर्पि
 मिश्रपायसेनकेचिद्वैदिकं कुर्वन्ति प्रधानद्रव्यमुद्दिष्टं पयसान्नं तिलं स्तथा किंशुकैः सर्वयैः पूजैर्होमं जादुर्वै
 कुरैस्तथा यवैर्विष्णो फलेदिग्मेर्नीजाविधि फलेस्तथा रक्तचंदनं खंडैश्च गुग्गुलैश्च मनोहरैः प्रतिश्लोकं
 तुजुरुयात्सर्वद्रव्याणि चक्रमीति रुद्रयामलवचनात् देवीपुराणे सूर्योदये परंतिक्ता पूर्णस्यादपरायदि व
 लिदानं प्रकर्तव्यं तत्र देशे शुभावहं वलिदानं कृते शुभं पुत्रं भोगं भवेन्नृपेति तेन वलिदाने परात्पचासादे
 पूर्वीनवमीति मदनरात्रादौ अवस्था प्रथमवलिदानं तच्च प्रतिबोध्य पशुहंसाभ्यां न धर्ममपि दत्तिया
 दिविषयमेव देवीपुराणे नृपोऽत्र मरुतिस्त्वोक्तैः तद्यथा देवीपुराणे कस्यासंस्पृष्टोऽशक्रमुक्ताष्टम्यां प्रपूज्य

नु तदर्धपाणिनीयेवेविजमार्धरूपो नमः पंचाङ्गलक्ष्मोपेतं गंधपुष्पसमर्चितं विधिवत्कालिकाकालीति
 ज्वा खड्गेन घातयेत् इति एवं सुरया स्वगात्ररुद्धिरेण पूजा वा स एव न भवति स्वगात्ररुद्धिरंदत्वावसहस्य
 मवापुयात् मद्यं दत्वा वा स एव सुखा स एव देवहीयते इति कालिकापुराणे ओं कालिका लिख्यते प्रसीतो हृदं
 येनमः इति मंत्रः तदस्य रुद्धिं मंत्रं गृहीत्वा पूजनादिषु नैऋतेभ्यः प्रदानं यमहाकोशिकुमंत्रितं मंत्रस्वरं
 रक्तदानसमवेव स्यात् तत्र वलिदानप्रकारः कालिकापुराणे उत्तराभिमुखो भूत्वा वलिं पूर्वमुखं तथा त्रिरी
 क्षसाधकः पञ्चादिमंत्रमुदीरयेत् पञ्चसंवेदलिरूपेण मम भाग्या दुपस्थितः प्रणमामिततः सर्वरूपि
 एव लिख्यते चंडिका प्रीतिदानेन दातुं रापदिना प्राप्ते चंडिका वलिं रूपेण यत्नेन भवेत्तु भवेन मोक्षुते यत्तार्थव
 त्वयः सखाः स्वयमेव स्वयं भुवा प्रतस्त्वं घातयाम्यद्यतस्माद्यत्नेन वधोऽवधः ऐं ह्रीं श्रीमिति मंत्रेण तं वलिं म
 स्त्वं रूपिणं चिंतयित्वा न्यसेत्पुष्पं मूकं तस्य तु मे रवः प्रमिषिं च वलिं पञ्चात्कारवालेन पूजयेत् रसना
 त्वं चंडिकायाः सुरलेकप्रसाधकः ह्रीं ह्रीं स्वाहेति मंत्रेण ध्यात्वा खड्गं प्रपूजयेत् पूजयित्वा ततः खड्गं ग्रंथं
 मुक्तिमंत्रकैः गृहीत्वा विमलखड्गं ग्रंथं मुक्तिमंत्रकैः गृहीत्वा विमलखड्गं घेदयेद्वलिमुत्तमे ओं ह्रीं ऐं ह्रीं कौ
 शिकारुद्धिरेण प्यायतमिति स्थानेनियोजयेत् इत्थं सप्तदीपकं एवं दत्वा वलिं पूर्णफलं प्राप्नोति
 साधकः वलिदानेन दुर्गायाः सर्वत्रायं विधिः स्मृतः इति वलिदानं इयं मन्त्रादिषु इति महानवमी अथ
 नवरात्रपारणितोषः सा च दशम्या कार्त्तिकी नवमीति धिपर्वतं वस्त्रा पूजा जपादिकुमिति नवमी पर्वतं प्र
 धानभूतपूजाद्युक्ते रूपवासादेश्चांगत्वेन नवमी पर्वतत्वात् आदिपार्वत्यै नोपवासोक्तैः त्रिरात्रं वापि कर्तव्यं
 सप्तम्यादिपञ्चाक्रममिति नवम्यामण्युकोषत्वाच्च प्रायान्तु आश्विने मूकपक्षे तु नवरात्रमुकोषितः नवम्या

पारलं कुर्वा दशमीप्रश्रितानवेत्या दीप्ति नवम्यापारणाविधायकानि तानिदिनहये यदा नवमी तदा
 द्वितीयादिने नवमीमध्ये एव पारणा नतकोषनवम्याते पारणा कार्यं विविधानि लोहानि सादिककर्मवि
 षया लिच तस्य प्रवृत्त्यत एव विधानात् अत्र पारणाहे सत्तकामे प्राप्नोत मध्य एव पारणा कार्यं व्रत
 जये ४ यत् विवाहपुत्राहुहोमेर्चने प्राग्कोस्तकं न स्यादनादौ नुस्तकमिति विद्यमुवचनात् सत्तकेपा
 रलं कुर्वा न्नवम्याहोमपूर्वकं तदन्ते भोजयेद्दि प्राग्ना नदद्याच्च प्राकृत इति रुद्रयामलवचनाच्च तदन्ते सत्तकं
 ते एव रजोदशीनेपि स्त्रीभिस्तन्मध्य एव पारणा कार्यं संप्रवृत्ते विरतस्ति न त्वाज्यं द्वादशीव्रतमिति मध्य
 मये अथ अथवा वचनात् द्वादशीव्रतमिति सर्वा पारणा पलक्षणा मिति व्याख्यानाद्येनैव रात्रौ होमो न
 क्रियते तेन सत्तकमध्ये पारणा कार्यं येन होमं कुर्वन्ति ते वा सत्तकांते पारणा होमस्य पूजारूपत्वेन प्रधान
 त्वात् तस्य चानन्त्यसाध्यत्वेनाप्रोच्य मध्ये संभवाद्देवसमाप्तिं विना च नियमरूपोपवाससमाप्ति संभवा
 द्योते चोते होमादिरुत्वा पारलं कर्तव्यं शिष्टाचारोपतिनिष्कर्षः इति पारणा निरूप्यः दशम्यादेवीं विस
 र्जयेत् ततः प्रातः पूजयित्वा दशम्या विधिपूर्वकं संप्रेषणं तु कर्तव्यं गीतवादित्रनिस्वनैरिति देवीपुजार्ण
 के १३ देव्याः विसर्जनं कुर्वीत तद्यथा रूपं देहं यत्रो देहि भगं भगवति देहि मे पुत्रा देहि धनं देहि सर्वाङ्का
 मां प्रदेहि मे महिषाद्यु महासाये चामुंडे मुंडमाहिति प्रायुशाद्ये मे श्वयं देहि देवि नमोस्तुते इति संप्राप्य देवीं तुत
 तउष्णपयेदिति उर्विष्टदेवि चंडे शिष्टु भां पूजां प्रगृह्य च कुरुष्व मम कल्याणमहाभिः प्राप्तिभिः सह गद्यगद्यप
 रं स्थानं स्वस्थानं देवि चंडिके व्रतस्तोतो जले च द्रौण्यापतो च जले तिहेति उष्णपयजलसमीपं नीत्वा ओं दुर्गे देवि
 जगन्मातः स्वस्थानं गच्छ पूजिते संवत्सरे मतीते तु पुनरागमनाय वै इमं पूजामया देवि यथाशक्ती पयसा तं रक्षा

यत्वं समावृजस्यमानमुत्तममिति जले प्रवाहयेत् ततो गृहमागत्य शान्तिकलशोदकेन पथोक्तविधिना वासलेः स्वा
 मिषेकं कादयित्वा प्रतिपदि नवमीपर्यंतं कुतः पूर्वापूजाप्रतिष्ठापित्वा शान्तिकलशोदकेन पथोक्तविधिना वासलेः स्वा
 एनाभोजयित्वा वंधुभिः सह संजोतेति इति पुराणोक्तं विष्णुसर्जनविधिः इयमेव विजयदशमी प्रतिः पराहो
 मुखः कालः तत्रैव पूजायुक्तः प्रदोषगोणः तत्र दिनद्वये पराह्मण्यत्वे पूर्वाप्रदोषव्यापेराधिकात् नदनद्वये प्रदो
 षव्यापित्वे परा अपराह्मण्यो चे साधिकात् अवलयोगस्तु जन्माष्टम्यां रोहिणीवदप्रयोजकः दिनद्वये पराह्म
 ष्यर्क्षोत्पूर्वा तत्रापि परदिनेऽपराह्मण्यत्वे परैवेति ननु एतद्विषयात् विचिना नि हेमाद्रौ स्कादे दशम्यां
 तु नरैः सम्यक् पूजनीया पराजिता ऐरात्रीदिशमाश्रित्य अपराह्मण्यत्वे प्रयत्नतः इति प्रपराह्मण्यकर्मकालत्वमुक्तं तथा
 पापूर्णे नवमीमुक्ता तस्यां पूज्या पराजिता हेमांश्च विजयार्थं च पूर्वोक्तविधिना नरैः नवमीशेषमुक्तायां दशम्यां प
 राजिता ददाति विजयादेवी पूजिता जयवर्द्धिनीति नवमीयोगस्योत्तमफलदत्वमुक्तं तत्रैव तथा आश्विने शुक्लपक्षे
 उदशम्यां पूजयेत्तरः एकादश्यां न कुर्वीत पूजनं चापराजितामिति एकादशीयोगोऽष्टफलदस्य वि तत्रैवोक्तं तेना
 पराह्मण्यः काल इति प्रसिद्धं अवलयोगो हेमाद्रौ कश्यपः उदये दशम्यै किंचित्संपूर्णे कादशीयदि अवलार्द्धे पद
 काले साति विविजयाभिधा अवलार्द्धे तु पूर्णयोः काकुत्स्थः प्रस्थितो यतः उल्लेखयेयुः सीमानं तदिह नर्हति ततो नरा इति
 काले अपराह्मण्ये तेन अवलयोगो व्यपराह्मण्ये वापेक्षितः काले तद्वत् स्वस्थाने कार्येति लिखनं भ्रमादिति शेषं तथा च
 सर्ववचनादपराह्मण्यः पूजाकालः प्रस्थामेव दशम्यां राजा प्रस्थानं कुर्यात् तद्यथा प्रलंकृतो भूषितभूषवर्गः परिष्कृत
 तोतुंगानुरंगनागः वादित्रनादप्रतिनादिताशः समंगलाचारपरंपराश्रीः राजानिगीत्य भवनात्पुरोहितपुरोगमः
 प्रस्थानिकविधिं कृत्वा प्रतिपूर्वतोदिशि गत्वा नगरसीमां तं वास्तु पूजां समाचरेत् संपूज्य चाथ दिक्पालान् पूजयेत्

चिदेवताः मंत्रैर्वैदिकयोगैः पूजयेच्च शमीतलं शमीपुत्रं जगन्नाथं भक्तानामभयप्रदं सर्ववित्त्वाशमीवृक्षमर्चयेच्च त
 तः पुनः प्रमंगलानां च शमीशमीशमीपुष्कतस्य च दुस्वप्रशमनीं ध्यात्वा प्रपद्येहं शमीशमीं प्रमंगलमयते पापेशमीतो प्र
 हितकंठका ध्यात्वा पुनर्नवासानां रामस्य प्रियवादिनी कमण्डलुयामात्राणां यथाकालं मुखं मया तत्र निर्विघ्नकर्मत्वं म
 वशीरामपूजिते ततः कृताशीः पूर्वस्यादिशि विष्णुक्रमतः क्रमेण गयोः प्रति कृतिं कृत्वा ध्यात्वा तु मनसा च तं शरीरे
 स्वरीपुरे न विद्येह दयमर्मणि तद्विजयमंत्रां प्रपठित्वाः पुरोधस एवमेव विधिं कुर्यादक्षिणादिदिशि विधिं वि
 पूज्यादिनां प्रसंगसंपूर्णसंवत्सरपुरोहितो गजवाहिपदातीनां प्रेत्यकोतुकमाचरेत् प्रेत्यकोतुकप्रश्वादिधावनादिक
 मित्यर्थः जयमंगलशब्देन ततः स्वभवतं विज्ञेत् श्रीराज्यमानपुण्याभिर्जलिकाभिः समंगलं य एवं कुरुते राजा वर्ष
 वर्षं समंगलं प्रापुराशो गपमैश्वर्यं विजयं च संगच्छति नाधयो आधयस्तस्य भवति न पराजये श्रियं पुण्यमवाप्नो
 तिविजयं च सदा भुवीति ततः पठितः पूजां कुर्यात् तदुक्तं स्कंदे दशम्यां पूजयित्वा तु मलमधोचापराजितां कलश
 तोयसंपूर्णं जयंतीं धनुवाननां आम्रपत्राणां जयंतीं पत्राणिकलशोपदिस्थापनीयां जेत्यर्थः चतुर्वीरैस्त
 थापात्राकर्तव्या साधनेन चेति प्रथमप्रयोगः यदि लोहामिहादिके वामनकृतं तदा पूर्वोक्तमंत्रैश्च शरीरादि राजवि
 दूनां प्रातः पूजा कार्या ततो पराहे प्रलंकारादिना आन्मानमलंकृत्य सपुरोहितः सेनापतिवृत्तो दुदुभ्यादिवा
 यशस्व एव न नगरादुत्तिर्गत्यै समीपं गत्वा तत्र शुचौ देशे वास्तु पूजां संदोषतो वास्तु पंचचत्वारिंशो देव
 तानां चतुर्थी नमो तन्नाम मंत्रैः कुर्यात् तद्यथा ओं प्रद्योत्यादिमात्राणां विजयसिद्ध्यर्थं संदोषतो वास्तु पूजनमहं
 शमीः

कविष्वे इति संकल्पं कुर्वीत ततो गंधपुष्पादितैः ॐ ब्रह्मणे नमः १ ॐ अर्चमणे नमः २ विवस्वते नमः ३ स
 वित्रे नमः ४ विबुधाधिपतये नमः ५ आपवत्साय नमः ६ मित्राय नमः ७ राजपक्ष्मणे नमः ८ य
 ष्वीधराय नमः ९ प्राप्ताय नमः १० सवित्राय नमः ११ जयाय नमः १२ रुद्राय नमः १३ शिखिने न
 मः १४ पर्जन्याय नमः १५ जयंताय नमः १६ कुलिङ्गाय नमः १७ सूर्याय नमः १८ सत्याय नमः
 १९ भृशाय नमः २० आकाशाय नमः २१ वायवे नमः २२ विहमवे नमः २३ चित्त्याय नमः २४ वे
 हतिताय नमः २५ यमाय नमः २६ गंधर्वाय नमः २७ भृगाय नमः २८ भृगाय नमः २९ चित्रे
 नमः ३० दौर्वािकाय नमः ३१ रुग्णीकाय नमः ३२ पुष्पादंताय नमः ३३ जल्लाघिपाय नमः ३४ अह
 राय नमः ३५ शोषाय नमः ३६ ॐ वापाय नमः ३७ ॐ रोगाय नमः ३८ ॐ अहये नमः ३९ सुखाय
 नमः ४० भृशान नमः ४१ सोमाय नमः ४२ ॐ सूर्याय नमः ४३ ॐ अदितये नमः ४४ ॐ दितये नमः
 ४५ एवं नामभिः गंधपुष्पादितान्प्रत्येकं प्रक्षिप्य वासुपूजां कृत्वा ततो दिशः दिक्पालांश्च पूजयेत् ॐ
 प्राच्यादिशे नमः निर्ऋतये नमः ४ प्रतीच्यादिशे नमः वरुणाय नमः ५ वायव्येदिशे नमः वायवे
 नमः ६ उदीच्यादिशे नमः कुबेराय नमः ७ ऐशाच्यादिशे नमः ईशानाय नमः ८ इति शमीतद्रूपज

54A

गङ्गायै पूज्यशमीतं पूजयेत् तत्र ज्ञमं गङ्गातांशपतीमित्यादि श्रीरामपूजने इत्येतैर्मंत्रैः शमी
 पूजां कुर्यात् ततो ब्राह्मणेः कृतावर्गः पूर्वस्यंदिशि विद्युक्कमान्कमेत् तद्यथा द्दिविविद्युक्कं पूं
 स्तजागतेन छंदसा ततो निर्भक्तेयोऽस्मान्नेष्टियंचवयं हिष्णः इति मंत्रं पठित्वा दक्षिणपादं मग्रे दत्तं
 विन्यस्य तत्समीपवामपादमपि स्थापयित्वा तिष्ठेत् ततः श्रुतद्विदो विद्युक्कं पूं तत्रैव पुनर्छं
 दसा ततो निर्भक्तेयोऽस्मान्नेष्टियंचवयं हिष्ण इति मंत्रं पठित्वा पुनर्दक्षिणपादमग्रे विन्यस्य
 पूर्ववत् तिष्ठेत् ततः पृथिव्यां विद्युक्कं पूं स्तगायत्रेण छंदसा ततो निर्भक्तेयोऽस्मान्नेष्टियंचव
 यं हिष्णः इति मंत्रं पठित्वा पुनः पादमग्रे चालयेत् एवं त्रीन्विद्युक्कमान् कुर्यात् ततः श्रवेणा
~~पठितुं नारदः प्रतिहृत्तमस्य दक्षकाः प्राचीमारोह गायत्रीत्वाऽवतरं च तद्वृत्तं~~
 मन्त्रिदत्तो मो वसेताऽनुर्वृत्तं द्विणमिति मंत्रं ब्राह्मणः पठेयुः तत्र शत्रोः प्रतिरुतिरस्याप्य
 शत्रुं ध्मात्वा तस्मिन् हृदयं शत्रोऽपि विद्येत् एवं प्रतिदिशि वेद्यः कार्य एवमेव दक्षिणस्यंदिशि विद्युक्क
 मान् पूर्वमंत्रेणैव कुर्यात् एवं प्रतिदिशि वेद्यः कार्य एवमेव दक्षिणस्यंदिशि विद्युक्कमान् पूर्वमंत्रे

प्र.वि.

५५

55

वि.

पूज

लोचकुर्वात तत्रुददिएणपासोह त्रिषुपुत्वावतुवहत्सामयंचदशास्तोमोग्रीष्मऋतुःक्षत्रंद्रविएमितिब्राह्म
 णःपठेयुमितिशेषः ततःप्रतीच्यादिप्रविष्णुक्रमान्कुर्वात तत्रप्रतीचीमासोहजगतीत्वावतुवैरूपपूंसा
 मसप्तदशास्तोमोवर्षऋतुविदूद्रविएमिति ब्राह्मणोःपठनीयं ततःउदीच्यादिप्रविष्णुक्रमंस्तथैव
 कुर्वात तत्रउदीचीमासोहानुषुपुत्वावतुवैराजपूंसामेकविपूंसेस्तोमःशरदृतुःफलद्रविएमि
 तिपाठः सर्वदिप्रविष्णुक्रमानंतरमेव प्रवेष्टादंदमूकादित्यादिमंत्रचतुष्टयमेकार्थः ततःपूज्यादि
 जान्मूज्यसावत्सरपुरोहितौचंगजवाजिपदातीनांचकौतुकंचप्रेक्ष्यप्राप्तिमूलमृदमादायजयमंगलेश
 केनस्वभवनंविशेत् इतिपात्राप्रयोगः ततोऽपराजितापूजांकुर्वात सयथा प्रष्टेत्यादितेमसिद्धार्थपा
 त्रायांविजयसिद्धार्थवापराजितापूजांकदिष्टे इतिसंकल्प्य कलशस्यापनंदत्वातदुपरिजयंतीपत्राणिस्था
 प्यप्रष्टदललिखनयोगं पात्रंतदुपरिस्थाययित्वा तदुपरिहृदिद्रांजितंवलं प्रसार्य तत्राष्टदलंकमलंवि
 लिख्यतत्कलिकायांपराजितालतामूललतापुङ्गवःॐप्रपराजितायेनमः इतिमंत्रेणस्यापयेत् ततस्तद्द
 दिएभागस्यालतामेवद्वितीयांलतांजयापूजांॐक्रियाशक्त्यैनमः इतिमंत्रेणजयांस्याप्यप्रपराजिताया
 वामभागस्याले चित्जयापूजांतामेवलतांॐउमायेनमः इतिमंत्रेणचित्जयांस्यापयेत् ततःॐप्रपराजितायेन
 मःॐजयायेनमःॐचित्जयायेनमः इतिप्रत्येकमाचारुनाद्युपचारैःषोडशभिःपंचभिर्वीपूजांकुर्वात ततो नमस्का
 रं कृत्वा चारुणमुखपद्मेनकुंडलेनचिराजिता जयादेवीप्रविभक्ता सर्वकामान्दत्तुमे कांचनेनविचित्रेण
 कर्पूरेणविभूषिता जयप्रदामहामायाशिवभाचितचेतसां विजयाचमहामागादत्वा तुविजयंममहारेणसुविचित्रे

स्यात्

हृत्पत्र

५५
राम.

कनकमखा अपराजिता रदरता करोतु विजयं मम इति प्रार्थयेत् ततस्तस्मिन् नक्षत्रदलहरिद्रावस्त्रे वा मुक्तसिद्धिः ।
 यन्मन्त्रिष्यत्तदा कारणावध्यातश्च दुर्यवस्थाप्याः भिन्नेत्रं कुर्यात् यथा सदाः पराजिते पस्यात्वं लतासूतमात्मता
 अथ सर्वकामार्थसिद्धये तस्यात्वं धारयामहं भवा पराजिते देवि मम सर्वसमृद्धये पूजिता या त्वयि श्रेयो ममास्तुदुरितं
 ततः पुनर्इति मंत्रेण वलयमभिन्नेत्रयेत् जयदेवि वरदे देवि दशमि पराजिते धारयामि भुजे दक्षे जयलाभाभिर्दक्ष म्या ४
 ये वलयमाधेहि वलयपत्या विशत्रौ पराजयं त्वहारणी भवेयुर्मधनधान्यसमृद्धयः इति मंत्रेण दक्षिणवाहोत
 दलयं वद्धीयात् इमां पूजां मया देवियथाशक्त्या निवेदितां रक्षार्थं तु समादाय व्रजस्व स्थानमुत्तममिति विसर्ज
 येत् एवं सर्वविजना दशम्यामपराहे ग्रामसीमानमुलंघ्य अपराजितां पूजयेयुः यथा च पुराणसमुच्चये द
 शम्यां च जनैः सम्यक् पूजनीया पराजिता ऐशा नीदि शिमा श्रित्य अपराहे प्रयत्नतः इति पूजां तु प्रार्थना वज्रो १
 र्ववत्कुर्युः अपराजितां उह दये शरवेधं कृत्वा ऐशान कोणे अपराजितां पूज्यं ह मागच्छेत् शिष्टाचारस्त्वयमेवा
 धुना प्रचरतीति तेयं स्वजनवेदोऽं कुर्वति अत्र संप्रदायात्प्रथमतोऽपराजितां संपूज्य कंकाणं वद्ध्वा वास्तु पू १
 जादियानां विधाय खंजरीं दृष्ट्वा गृहमागच्छेदिति क्रमो बोध्यः इति पराजिता पूजा विधिः अत्र नीरा १
 जनमुक्तं कृत्य रत्ने तत्र मंत्रः चतुरंगवले मद्यं निरतिष्ठं व्रजस्व ह सर्वत्र विजयो मे सुखं त्वसादात्सुरेन्द्रवि १
 नीराजनानेतरकृत्यं ज्योतिर्वै कृत्यं नीलग्रीवशुभग्रीव सर्वकामफलप्रद एषि व्यामचततीर्णे सिखुं नीरा १
 कृत्वा नीराजनं राजा वलयं दद्यात् यथाक्रमं शोभनं यंत्रं यज्ञो नृपगोपे पुंनिधाविति तद्दर्शने मंत्रास्ति १

प्र. वि.

५६

56

प्र. ४

वसेतराजे संयोनिपुत्तो मुनिपुत्रकस्त्वं मृश्यतामेविजलोहमेत स दृष्टसे प्राव विनिर्गतायां त्वं खं जर्त श्रम
मयो नमस्ते दर्शनफलं स्यान्विशेवेति धितत्वे अक्षे पुणेष्वाजवाजिमहारजे पुण्ड्रप्रदः कुशलदः श्रविषा बुले
पु भस्मास्थिके शनखलो मनुष्ये शुद्धे दुःखं ददाति वरुणः खलु खं जरीटः दिक्फलमपि तत्रैव विन्ने ब्राह्मणे
कार्यसिद्धिरनुलाशक्रे हुताशे भयं याम्यामन्ति भयं सुरदिव्यकलित्वाभः समुद्रालये वायवे वरवसुगंधसति
ले दिव्या गता चौत्तरे ऐशान्यामरं ध्रुवं निगदितं दिग्गलदां खं जने इति येन लोहमिसारकं कर्मन वरात्रो न कुत
तेन ध्वजादिपूजाः प्रकर्षं तन्मंत्रयथा तत्रादौ ध्वजस्य यथा नुदः ध्यादयति शिवाये ये मां वसुंधरां न प्या दय
राजाने विजया योग्यवद्वये अथ चामरस्य शशांककरसंकाशं हीरादं डीरपांडुर कोत्सारया शुद्रितं चामरा
मरुतुल्लभं अथ श्वस्य जंघावर्कलजातस्त्वमाभ्याः कुलदूषकः ब्रह्मणः सत्यवाक्येन कोमस्य वरुणस्य
च प्रभावाच्च हुताशस्य वर्द्धयत्वेनुरंगमान् तेजसा चैव सर्वस्य मुनीनां तापसां तथा रुद्रस्य ब्रह्मचर्येण पवन
स्वबलेन च स्मरस्वरजपुत्रत्वं कोस्तुभं च मणिं स्मरं यागं गतिं ब्रह्महा गच्छेन्मातृहा पितृहा तथा भूमिहा इत तवा
दीचक्षत्रियस्य पराप्नुवः सूर्यवेद्रमसो वायुर्वावत्पश्यंति दुःकृतं व्रताश्रमां गतिं लिप्यंतं च पापं भवेन्नरः निष्कृतो
यदि वा छिन्नोपुद्धे धनितुरंगम रिपून् विजित्य समरे सहभर्त्री सुखी भवेति इत्यश्वस्य अथ पताकायाः हिरण्य
कश्यपोर्मुद्गे मुद्गे देवासुरे तथा कालनेमिव धेनुदधुध्रिपरधातने शोभिता सितपेवाद्य शोभया स्मां श्रतस्मरे
पूतना रेवतीनाम्ना कालरात्रिश्च या स्मृता दहचक्रुरिपून् सर्वां त्यता केत्वं मया चिन्ता इति पताका अथ राजस्य

५६

56A

ॐ नमो
रुप

कुमुदेरावणो वरुणः पुष्पदंतो धृतराष्ट्रः सप्ततीकोऽजो नीललोको देवयो नयः तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च वनाम्यष्टौ समाश्रिताः मंदो मृगश्चैव गजः संकीर्ण एव च वने वने प्रसूतास्ते दृष्ट्वा निहुनं हंति च पातुं चावसवो रुद्रा आदि त्वाः समरं द्रुणाः भर्तारं रक्षतां गेदं दत्वा मिव त्वत्ति पात्पतां अवाप्नुहि जयं युद्धे गमने स्वस्ति नो ब्रजेति इति गजस्य अथ खड्गस्य असिर्विशसनः खड्गं तीक्ष्णधारो दुरासदः श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्मधारस्तथैव च एतानि तव नामानि स्वयमुक्ता निवेधना नमः कृतिर्कोटो गुरुर्देवो महेश्वरः हि इत्यश्वशरीरं ते देवतं च जनाईतः पिता पितामहो देवस्त्वं मां पालय सर्वदा नीलजी मृतसंकाशतीक्ष्ण दंष्ट्रः कुशोदरः भावश्रद्धामर्षणश्च अति ते जास्तथैव च इयं ये न धत्ता दौली हतश्च महिषासुरः तीक्ष्णधारो यमुद्धाय तस्मै खड्गयते नमः इति खड्गस्य अथ कटारस्य रत्नोर्गनि गजान् रत्नरत्नवाजिधनाति च मम देहं सदारक्ष कटारकनमोस्तुते इति कटारस्य अथ धनुषः सर्वयुधमहामात्र सर्वदेवादिस्तुद न आम मां समरे रक्ष साकं शरवरे दिह ध्वजं कृष्णं रत्नार्घ्यं संहारार्घ्यं हरेण च त्रयीमूर्ति गतं देवधनु रत्नेन माम्ब ह इति धनुषः अथ सिंहानस्य विजयोजय देजे तारि प्रघाती शुभं करः दुःखहा धर्मदः शान्तः सर्वारिष विनाशनः एते वै सन्निधो यस्मात्तव सिंहा महाबलाः तेन सिंहासनेति त्वं वेदे मंत्रैश्च जीयसे नमस्ते सर्वतो भद्रं भद्रं दाम भव भुपतेः त्रैलोक्यजय सर्वस्य सिंहासनं तमोस्तुते इति सिंहासनस्य तथैव कर्मचिह्नानि स्वाति पूज्यानि शिल्पिभिरित्युक्तत्वात् सर्वस्वस्वजीयसाध तानि नाम मंत्रैः पूज्यानि अवाप्नुवन् गजयोर्नगरे भूषणमुक्तं देवीपुराणे धृतपत्न्या यनान् पृथान् गजांश्च समलंकृतान् आमयेन्नागरे नित्यं तं दिपोम्बपुरः सरइति इति इमं शस्त्रं राजा अयं राजिता पूजतिः नित्यं पूज्यं वा कार्क्यं इति विजयदशमी आश्विन शुक्ल

पूर्व

पौर्णमासीपराग्राह्या सावित्रीव्रतमंतरेण भवतोऽमापौर्णमास्योपरे इति दीपिकोक्तेः अथैवाश्वयुजीकर्मोक्तमाश्वलायनेन
 आश्वयुज्यामाश्वयुजीकर्मति तत्र पूर्वोक्तव्यापिनीग्राह्या देवकर्मत्वात् आगत्य एतत्पर्वणिकार्यं शरद्वाग्रहणं नाम पर्वणि स्यात्
 ननु च्यते इति शौनकोक्तेः तत्रापिशेषपर्वणिकार्यं तैश्चाग्रहणं दशे स्यात् परं पौर्णमासे स्यात् पूर्वमेव भवति दर्शे स्यात् परं
 मुक्तमागय एतं प्राक् पौर्णमासाच्च तदिति दीपिकायां इदं चर्मलमासे कार्यं जनायदि शुद्धमासे एव कार्यं अस्याः करणे
 प्रायश्चित्तमुक्तं कारिकायां अकताग्रयणेऽश्वीयान्नवासंयादिवै नरः वैश्वानराय कर्तव्यं अथैव पूर्णहृतिस्तवे इदं कौ ५
 मुदी संज्ञा अत्र कृत्यं महाभारते पूर्णमाश्वयुजे मासे कौमुदीपरिकीर्तिता कुमुद्यां एजयेत्तदमी इदं मैरावतस्थितं
 ति शिजागरां कुर्मादक्षक्रीडादिभिर्नरः निश्चये वरदा लक्ष्मीको जागर्तीति भाषिणी तस्मै विनं प्रयच्छामि अक्षौं क्रीडां
 करोति यः इदं को जागरव्रतं तु यदि ने पूर्णप्रदोषार्द्धरात्रौ भयव्यापिनी तदिने कार्यं नक्तादि व्रतयोगे तु रात्रियोगः प्र. ३५
 शस्ते इति वचनात् अत्र घृतपूर्णयात्रं विप्राय दत्त्वा दीप्ताग्निर्भवतीति विष्णुक्तेः विष्णुधर्मोत्तरेपि आश्वयुज्या
 कां स्थयात्र घृतपूर्णदिजातये ससुवर्णतथा दत्त्वा दीप्तौ जास्त्वह जायते इति इति दी. मणिरामकृते श्रीमदनुपवि
 लासे धर्मीधो धौ वत्सरस्ते आश्विनसमाप्तः अथ कार्तिकमासः तत्र कृत्यवामने रजतंकनकं दीपान्मणिमु
 क्ताकलादिकं दामोदरस्य प्रीत्यर्थं प्रदद्यात् कार्तिके नर इति अथ कार्तिकस्त्रातं तस्य तु ० आश्विनश्रुते कौ

विहसुस्तिपा मयोः तुलामकरमेवेउप्रातः स्नानं विधीयते हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनमिति ३

57A योर्लमास्यानुत्तासंक्रांतिदिवसेव प्रारंभः कर्षः सर्वत्रवचनं दर्शनात् यथाविष्णुरहस्ये प्रारभ्यैकादशीप्रज्ञामाश्विन
स्यनुमानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत यावत्कार्तिकभास्करः हेमाद्रौ सौरपुराणे पूर्णिमाश्विमुजे मासि पूर्णिमास्या समा-
हितः इति प्रक्रम्य मासं समगं परयाच भक्त्या समाप्यते कार्तिके पूर्णिमास्यामिति तत्र संक्रांतिमारभ्येति प्राच्यानां मतं
एकादशीमारभ्य पूर्णिमांतमिति सर्वेषां मतं कार्तिकस्नाने देशाः यादौ कार्तिकं प्रक्रम्य कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो गंगा
यामपितत्समः ततोधिकः पुष्करे स्थाधारवत्यां च भार्गवः पुण्यायुर्यश्च सप्तैव मुनयो मथुराधिका दुर्लभाः कार्ति-
के विप्रामथुरायां नृणां मिह यत्रार्चितः स्वर्गं नृपं भक्तेभ्यः प्रयच्छति स्कांधे द्वारकामाहात्म्ये निवेद्य केशवे मालां
तुलसीदलसंभवां बहते यो नरो भक्त्या तस्य नैवास्ति पातकं न जह्या तुलसीमालां धात्रीमालां विशेषतः महा-
पातकं सहर्तो धर्मकार्यदायिनीमिति विष्णुधर्म स्थशतुमानिलोमानिधात्रीमालाकलौ नृणां तावद्वर्षसह
स्राणि वैकुण्ठे वसतिर्भवेत् मालायुग्मे तु यो नित्यं धात्रीतुलसीसंभवे बहते कंठदेशे तु कल्पकोटिदिवसे तु तुल-
सीदलसंभूते माले कस्मिन्नपि ये विभर्मित्वा महकंठे कुरुमां कस्मिन् भवं एवं संप्राप्य विधिबन्धमालाकंठगले
पितां धारयेत् कार्तिके यो वै स गच्छेद्देस्मवंपदम् इति यादौ तुलसीदललक्षणे कार्तिके यो र्चयेद्भरिं पत्रपत्रे मुनिप्र

मलभते मोक्षिकं फलं इति स्नानविधिः काशीखंडे कार्तिकेहं करिष्यामि प्रातः स्नानं जनार्दन प्रीत्यर्थं तव देवे
 शदामोदर राधा सह इमं मंत्रं समुच्चार्य मोक्षी स्नायाद्भूती नरः इति व्रतिनः अर्घ्यमंत्रोऽपि तत्रैव व्रतिनः कार्तिके
 मासि स्नानस्य विधि वन्मम गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधा सहितो हरे इमं मंत्रं समुच्चार्य बोधं मयि प्रयच्छति सु
 वर्ण रत्न पुष्पां वुर्णां शंखेन पुष्पवान् सुवर्णपूर्णं पृथिवी तेन दत्तान संशयः शतं समाप्त पक्षं कृते यत्सम
 वाप्यते तत्कार्तिके पंचनदे सकृत् स्नानेन लभ्यते कार्तिके विंशतीर्थे यो ब्रह्मचर्यं परायणः स्नास्यत्यनुदुते भानौ
 स्रद्धा भानुर्जितस्य भीः कुतः इति संपूर्ण स्नानं भासेः शक्तौ ब्रह्मपुराणे कार्तिके मधिकृत्य एकादश्यादिषु तथा
 तत्र पंचसुरा विषु दिने दिने च स्नातव्यं शीतला सुनदीषु च वर्जितव्या तस्या हिंसा मांस भक्षणं मेव च इति काशीखंडे
 वाराणस्यां पंचनदे अहं स्नायानु कार्तिके अमीते पुष्पव पुष्पः पुष्पभाजोति निर्मला इति स्कंदे कार्तिके माहात्म्ये ध्या
 त्रीं ध्यायंतु यः कपीन् पिंडदानं महामुने मुक्तिं प्रयाति पितरः प्रसादात्माधवस्य तु प्रायेति शेषः धात्रीं ध्यायंतु समाप्ति
 त्यर्चयेच्चक्रपाणिनं पुष्पे पुष्पे श्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः धात्रीफलविलिप्तांगो धात्रीफलविभूषितः धा
 त्रीफलकृताहारो नरो नारायणो भवेत् आहारो जीर्णो धात्रीफलविषयः नूतनस्य चातुर्मास्ये निषेधात् कार्तिके
 वर्जयेत्तद्विदलं बहुबीजकं माषमुद्गं मसूरं अचलकां अकुलत्थकान् निष्ठावाराजमाषां अजोदक्यादि

58A दलं स्मृतं नूतनाय पिजीर्णं तिसर्वाण्येता निवर्जयेत् नारदीये कार्तिके वर्जयेत् नैलं कार्तिके वर्जयेत् नक्षु कार्ति
 के वर्जयेत् कांस्पं कार्तिके शुक्ल संधितं कांस्पं कांस्प पात्र भोजनं काशीखंडे उर्ज्यवाह पशुपादेवान् नमथ वा पुनः
 वा ४ वृत्तां कंशूर एचैव शुकशिखीश्वर वर्जयेत् नारदीये कार्तिके कश्यपे वायः प्रजापत्य परोषि वा एकांत रोष वा सांचे । अत्र
 विशत्रो योषितोपि वा षट्वा द्वादश पक्षं मासं वा वरवर्णिनि एक भक्तेन नक्तेन तथैवायाचितेन च उपवासेन भैक्षे
 एव जते परमं पदं यामे अत्र तेन क्षिपेद्यस्तु मासं दामोदर प्रियं तिर्यग्योनिमवात्रोतिनात्र कार्यं वैचारण निर्णया
 क ६ मृतो योषेरे तुलायां तिलतैलेन सायं काले समागमे आकाश दीपं यो दद्यात्मासमेकं हरिं प्रति महंती श्रियमा
 त्रोतिरूपसौभाग्यसंपदमिति दीपदानमंत्रः । परार्के दामोदराय नमः सितुलायां लोहया सह प्रदीपं ते प्रयच्छ
 मिनमो नंताय वेधसे अत्र हेमाद्रावादि त्पु राणे विशेषः दिवा करे स्ताः चलमो लिभूते गृहारदूरे पुरुष प्रमृतिं ॥
 यथा कृति यज्ञिय वृक्षदाशमारोप्य भूमावपतस्य मूर्द्धि कृता चतस्त्रोः ददत्ता कृती सुपाभिर्भवेद् ददत्ता नुसारी त
 त्कर्णिकायां तु महा प्रकाशो दीपः प्रदेयो दलगा स्तथाष्टौ निवेद्य धर्माय हराय भूमे दामोदराय पृथग् धर्मराज्ञे प्र
 जापतिभ्यस्त्वय सत्पितृभ्यः श्रेतेभ्यः एवाप्यतम स्थितेभ्य इति कृत्य तत्त्वा र्णवे ब्रह्माऽपु राणे विष्णुवेश्मनि यो दद्या
 त्कार्तिके मासि दीपकं अग्निष्टोम सहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः वराहपुराणे नगरे कार्तिकं कुर्वीद्विशेषेण तु

कार्तिकी तीर्थे तु कार्तिकं कुर्यात्सर्वयत्नेन भामिनि इति कार्तिककल्पचतुर्थ्या कल्पविशेषः संवत्सरप्रद्वि आश्विने ।
 कल्पपक्षस्य चतुर्थ्या रात्रि योगतः मृगशिरासो दशरथिस्त्रिंशो दुर्गा चतुर्दश संपूर्णसर्वसौख्यविवर्ध
 ये इति आश्विनोत्रमुख्यचंद्रोत्थेति तत्रैवोक्तं इयं प्रदक्ष्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तथा चैव परे वेति तत्रैवोक्तं इयं व्या
 मेव करकचतुर्थी सा चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या उभयदिनेषु त्वे परे वा संकल्पकालमारभ्य सत्वात् अत्र सोभाग्याभि
 वक्ष्यमाण्योः पूजनं प्रकर्तव्यं चंद्रोदयेऽर्घदानं कत्वा भोजनं च अत्र वा पणं स करकं श्वरत्रादिभ्यो देयमित्याचारो
 मध्यदेशीयानां श्रेयः अथ करकचतुर्थी दद्यापनविधिः पुराणसमुच्चये उद्यापनविधिं वक्ष्यमाणं च निबोध मे ॥
 पूर्णतु दशमे वर्षे तदुद्यापनमाचरेत् मंडले तत्र कत्वा तु कलशं स्थापयेत् शुभं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं गंधपुष्पाक्षतैर्वृतं त
 गोपीसर्पिर्विधातव्या सौवर्णिश्च स्वशक्तिः तत्र स्याद्भजयेद्गौरीनामसंभारविस्तारैः पुष्पैर्धूपैश्च दीपैश्च नानानै
 वेद्यसंभवेः एवं संपूर्णविधिवत्तत्राचार्यं प्रभूजयेत् वस्त्रालंकाराणां चैव दक्षिणाभिस्तथैव च आचार्यं यत्ततो धेनुं दद्या
 स्वर्णीयं लंकतां दक्षिणां च सुवर्णं च यथा विभवतोऽपि च वस्त्रत्रयं तथा देविशक्तितो देयमुत्तमं ब्राह्मणभोजयेत्
 शक्त्या सुवासिन्यो दशैव तु दद्याद्दानानि विप्रैर्भ्यो यथा विभवसारतः यथागतं करिष्येति व्रतं गोर्षाः शुभप्रदं अ
 वैधव्यं सदा तसो भागं च भविष्यति इति उद्यापनविधिः अथ प्रयोगः ओं तत्स दद्येति अवेधव्यसो भाग्यधनधायि ॥

59A

पुत्रपौत्रादिसंपत्तये कर्वावती श्रीत्यर्थं कृतकरकचतुर्थी व्रतोद्यापनमहं करिष्ये इति संकल्पः ततो यथाविधाचार्य
 वरं करकचतुर्थी व्रतोद्यापनार्थमेभिर्वस्त्रादिभिराचार्यत्वेन त्वामहं वृणे इति संकल्प्य तद्गुस्ते वस्त्रादिकं देयं
 सचतुर्हृत्वा वृत्तोस्मीत्युक्ता वस्त्रादिपरिदधति ततो मंडलकरणं तदुपरि यथोक्तविधिना कालशस्थपनं तदु
 परिगंधपुष्पाक्षतपूर्णापात्रस्थापनं तस्मिन्पात्रे वस्त्राद्यादिते सोवर्णावती प्रतिमां स्थापयेत् ततो विधिव
 ङ्गंधाद्यैरुपचारैः पार्वत्यै नमः इति नाममंत्रैस्तं पूजयेत् ततो दशकरकानां चारात्यकान् तदुग्धपूरितान् वंश
 पात्रस्य कूर्मोऽसहिता निंदुरंजना तिसौभाग्यद्रव्यवस्त्रकंचुकसहितान् ग्रेस्थापयेत् पार्वत्यै निवेद्येच्च करका ५६
 नदीरसंशर्णन्यकानाद्यैः प्रहरितान् गृहाण रत्नसंशर्णनचिरं जीवतु मे पतिरिति मंत्रेण ततो राज्ञो जागरणं कुर्या
 त् ज्ञातः पुनः पूजां कृत्वा आचार्यस्य घटं प्रतिमां दद्यात् कृतैतत्करकचतुर्थी व्रतोद्यापनप्रतिष्ठाप्यै मिमांसां गतं नि
 यमिभूतं यथाशक्ति द्रव्यं वा तुभ्यमहं संप्रददे इत्याचार्यहस्ते दद्यात् ततः कृतैतत्करकचतुर्थी व्रतप्रतिष्ठाप्यै यथाश
 क्ति ब्राह्मणान्द्रशसुवासिनीश्च यथाकालं भोजयिष्ये इति संकल्पः ततो यस्यास्मृत्येत्यादि पाठः ततोऽस्मत्कारणं कर
 रकानां चारात्संश्रुतिभ्यो दद्यात् यथाशक्ति भूयसी दद्यात् इति दीक्षितमणिरामकृतः करकचतुर्थी व्रतोद्यापन
 प्रयोगः कार्तिककृष्णसप्तमी वैकुण्ठकल्यादिः कार्तिककृष्णाम्यामी अशोकाष्टमी अहोई इति मध्यदेशे प्रसिद्धा

श्रुति

प्र. वि.

६०

ततो ५

इयमपि चंद्रोदय व्यापिनी ग्राहा प्रसंगं ता नार्थ मर्द्धि रात्र पर्यंतं वृत्तं प्रियः कुर्वति चंद्रोदये प्रार्थयित्वा भोजनं
 कुर्वतीति मध्यपदे प्रोप्रहिद्रु मिति बोधयं कार्त्तिक कृष्ण द्वादशी गोवर्द्धन द्वादशी गोवत्स द्वादशी सा प्रदोष व्यापि
 नी दिन हयेत छात्रौ पूर्ववत् पूजा वदश्वैव कर्त्तव्या प्रथमे हनीति वचनात् अत्र समानवर्त्तं सवत्संगं गंधादि
 ना पूज्य तस्याः पदमूले प्रार्थयित्वा प्रार्थमंत्रः दीरो दालं वसंभूते सुग सुग नमस्तुते सर्वदेवमये मातृगृहाणा
 धनमेवमः इति माषवटका निवेदयेत् तत्रमंत्रः सूरभित्तं जगन्मातदे विविह्युपदेक्षिता सर्वदेवमये ग्रासम
 पादत्रिमिदं ग्रास ततः सर्वदेवमये देवि सर्वदेवैरलंकृते मातर्ममामिलयितं सफलं कुरुनेदिति इति प्रार्थयेत् म
 विष्णवे तद्विज्ञे तैलपक्वं च म्याली पाकं युधिष्ठिर गोक्षीरं गोघृतं चैव दधितं चैव र्जयेत् इति नारदः अश्विने क
 र्त्तव्यं पदे तु द्वादश्यादि पंचमस्तु निषि युक्ता पंचमस्तु एण नीराजना विधिः नीराजयेत् पुदेवांस्तु विप्रान् गंगामृत
 रं गंगामृतं जेषान् जेषान् जघन्यांश्च मातु सुग्यांश्च यो वित इति शुक्लाभि प्रायेण अश्विनः कार्त्तिकः दीपावत्या
 उरोधात् प्रसंगे च त्रयोदश्यां प्रदोषे यमदीपकं तदुक्तं स्फुटं अश्वयुक् कृष्णपदे तु त्रयोदश्यां निशा मुखे
 यमदीपं वहिर्दद्यादपमस्तुर्विनश्यति मृत्युना पाशादडाभ्यां कालेन श्यामवासासा त्रयोदश्यां दीपदानात्सूर्य
 जः प्रोपतां न मेति कार्त्तिक कृष्ण चतुर्दश्यां चंद्रोदयेऽभ्यज्य स्यात् तदुक्तं ब्राह्मे अश्वयुक् कृष्णपक्षे त्रयो
 दश्यां विधुदये तिलैलेन कर्त्तव्यं स्नानं नरकभीहू लेति शुक्लाभि प्रायेण अश्वयुजित्युक्तेः तथा तैलेन हनी
 र्जले गंगा दीपावत्यांश्च तदुर्दशी प्रायेति शेषः प्रातः स्नाने तु यः कुर्याद्युमलोकं न पश्यति यस्मिन् दिने चंद्रो
 दये चतुर्दशी तद्दिनेऽभ्यंजं दिन हये चेत्स त्विष्टिर्दिनेऽभ्यंजं कुर्यात् पूर्वविद्रु चतुर्दश्यामिति वचनात् दिन ह
 येत् चतुर्दश्याभावे पूर्वदिने त्रयोदश्यामध्यं एवाभ्यंज इति निष्कर्षः पात्रे अथ मार्ग मथोतुं वीप्रपुत्रादमथा

स्य

त्रा

यस्योऽस्य हतानां च भूतानां भूतदर्शयोः उज्वलं ज्योतिषा
देहं देहं यं यो मवर्तिनेति उल्का दाने मंत्रः ७

60A

34

परं भ्रामयेत्तज्ज्ञानमधेतु नरकं सप्त पापवै प्रष्टुं अक्रमदः चकचंडः इति भाषा मंत्रोपितत्रैव सीतालोचस
 मायुक्तं सकंठकदलाक्षित हरपापमपापमार्गभ्राम्यमाण पुनः पुनरिति त्रासे प्रमावास्याचतुर्दशैः प्रदो
 वे दीपदानतः यममार्गधकारेभ्यो मुच्यते कार्त्तिकेनरः एवं इति योतु पूर्वदि प्रदोषे दीपा नृत्वा परेष्टुः स्ता
 यादिजिदिवो दासः हेमाद्रो भविष्ये ततः प्रदोष समये दीपा नृत्वा नमो रमान् ब्रह्मविष्णुमावादीनां भवने
 पुमठं चेति यदा पूर्वदिने स्नानं कार्यं प्रदोषे चतुर्दशी स्नानयोग्या चोत्तरदिने नो तदा पूर्वमूने प्रदोषे दीप
 दानादिकृत्वा द्वितीये दिने स्नानं कार्यं क्रमानुरोधेन कालबाधस्याऽप्ययत्नात् तज्योति तुला संस्थे सहस्रां
 शो प्रदोषे भूत १४ दर्शयुः योऽल्का हस्तानराः कुर्युः पितृणां मार्गदर्शनमिति तत्रोल्काग्रहलोमंत्रः प्र
 तिनदग्धाश्रये जीवायेप्पदग्धाः कुले मम उज्वलज्योतिषा दग्धास्तोयंति परांगतिं तद्विसर्जने मंत्रः य मां
 सलो कं परित्यज्य प्रागतो यं महा लये उज्वलज्योतिषा वल्लि प्रपश्यं तो ब्रजं तुते इति प्रमदर्विकृतं तत्र
 लेंगे ततः प्रेतचतुर्दशं भोजयित्वा तपोधना न प्रोचान्निप्रा न धर्मयेहान शिबलोके महीयते नरं प्रेतचतु
 र्दशं यः कुर्याच्च चतुष्टये नरुक्तु शतेना विप्राप्यते पुण्यमीदृशं मासपत्रस्य प्राकेन भुक्ता तत्रदि
 नेनरः प्रेताख्याया चतुर्दशं सर्वपापैः प्रमुच्यते यथा कृत्यतत्कार्त्तिके भविष्ये कार्त्तिके भोमवा रे तु चित्रा
 कुहमा चतुर्दशी तस्या मारा धितः स्यात्पुनर्ये चिबपुंरंध्रं भोमवार चित्रान्त त्रयोगे महाफल इति
 त्रैव ग्याख्याते तथा तत्रैव यां कोचित् सारितं प्राप्य रुद्रमपदे चतुर्दशीं यमुनायां द्विशे एनियतस्तर्पयेद्य
 मान् इति यमतर्पणमुक्तं ब्रह्मेति ततश्च तर्पणं कार्यं धर्मज्ञस्य नामभिः यमो यधर्मराजयित्यादि चतु
 र्दशनामभिः यतोपवीतिनार्थं प्राचीनादीनि ता तथा देवतं च विधातव्यं यमस्यास्ति हिरूपता मे जीवन्ति

का

प्र-वि

६१

६१

अं६

ताप्रकुर्वेति तर्पणं यमभोज्यकोरिति इति न कचतुर्दशी प्रथमार्धे कचतुर्दशीमासावास्यादीपावलीसुखरात्रि
तिचोचते साप्रदोषादिमात्रायापिमेवतेनास्याः पूर्व विज्ञातं प्रशास्ते यदातुदिनद्वयेप्रदोषायापि न्यसा
वास्यातदोत्तरायास्यायुगमवासात् यदैकमजनीयोजोदरस्यसात्कदाचन तदाविहायपूर्वद्युःप
रेसुखरात्रिकेति तिष्ठितत्त्वोदाहृतवचनान्न ब्रह्मपुराणे प्रमाणाचतयादेवाः कार्विकेमासिकेकोवा
त् प्रमयं प्राप्य सुशास्तु सुखदीरोदसानुषु प्रतोय विधि वत्कार्यमनुष्यैः सुखसुप्तिका दीपान्दद्या
त्प्रदोषे तु लक्ष्मीपूजयथाविधि अपराहे प्रकर्तव्यं प्राहुः पितृपरायणैः प्रदोषसमये राजन्कर्तव्या दीपमालि
का यदि पूर्वदिने कर्तुं प्रदोषे प्रमात्रमदिने अपराहे तदा पूर्वदिने दीपदानं प्रमित्रमदिने प्राहुः ननु
श्रीदीपदानयोः क्रमानुरोधः कर्तव्यः तथा दीपदानं यथाशक्ति विप्रमित्रसुखरात्रये चतुष्पथे प्रमृगाने
तुनदीपवर्तमानो गृहे दीपमालापरिदिने प्रदोषे तदनंतरं वा सुखरात्रौ जपित्वा दोषिभ्यश्चतुर्दशीतान् ३७
अलंकृतेन भोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना प्रमायामपि प्रातरभ्यंगस्तनं कार्यं तदुक्तं भविष्योत्तरे एवं प्र
भातसमये त्वमावास्या नराधिप स्नात्वा देवाभितुभक्त्या संपूज्याम्यप्रणम्य चेति एवं चतुर्दशीवदभ्यंग
स्नानं कर्तव्यं तर्पणं नारादेनापि तिष्ठित्रयं दीपविलीत्येनाभिधाय तत्र तैले लक्ष्मीरित्यादिनाभ्यंगस्नानं विहितं योष्करो
स्वाति स्थिते शवा विंदुर्यदि स्वाति युतो भवेत् पंचत्वगुदक स्नाधीकृताभ्यंगविधिर्नरः नीराजितो महात्मा लक्ष्मीमर्चय
न् शिवमश्नुते आदित्यपुराणे दिवा तत्र तभोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना प्रमायामपि प्रातरभ्यंगस्तनं कार्यं तदुक्तं भविष्योत्तरे एवं प्र
दीपवदास्तथा कार्याः शक्तो देवगृहेषु चेति लक्ष्मीपूजनं तु लक्ष्म्येन मइति नाम मंत्रेण कार्यं योऽशोषचारैः पंचोप

६१

61A चोरेवीलदंभी पूज्यशार्पयेत् यथा नमस्ते सर्वदेवानां वरदासि हृदि प्रये यागतिस्त्वत्प्रपन्नानां समेभूयात्त्वदर्चनात्
 तथा सुखरात्राप्रदोषे तु कुवेरं पूजयंति वै तत्र मंत्रः धनदायनमस्तुभ्यं निधीनामधिपायच भवंतु त्वत्प्रसादा
 न्मे धनधान्यादिसंपदः दीपदानमंत्रो यथा अग्निज्योतिरधिज्योतिश्चंद्रज्योतिस्तथैव च उत्तमः सर्वज्योती।
 नां दीपो यं प्रतिगृह्यतामिति अन्यदपि कृत्यं भविष्ये तरे ततो पराह समेद्योषये न्नगरानुपः अथ राज्यं वस्ते
 लोके यथेष्टं चेष्टतामिति लोकश्चापि पुष्टेष्टे सुधाधवलितं जिह्वे वदत्तं दनमात्मा द्यौरर्चिते वै गृहे गृहे गी
 तवादित्रसंधुष्टे प्रज्वलति सुदीपके दुकूलपदे नेरंगमात्मा कभूषणे युवती जनसंकीर्णं वस्त्रोज्वलविहारिणी ॥
 ले७ दीपमालास्यै रम्ये विध्यस्तत्त्वां तसंचये प्रदोषे दोषरहिते शस्ते दोषागमे शुभे यात्राविहारं संभारजयजीवेति वादि
 नी मित्रस्वजनसंवेद्यसंगो व्रताति पूजते महता तर्पणोद्योगेण ज्वलद्भिर्हस्तदीपकैः हर्म्यशोभां तु संपश्यन्कृत
 रत्नः स्वकैर्नरैः तं दृष्ट्वा महदुत्थं बर्हिचैवात्मनः शुभां पतिराज्यं प्रमेदं च ततः स्वगृहमाव्रजेत् एवं गते निश्रित्यै तु जने
 ज४ निश्रुधले चने तावन्नाशमिः सुखं किमु मवादनैः निःकास्यते प्रहृष्टमिदं लक्ष्मीः स्वगृहां गणतः कृति प्रथाम्य
 दपि कृत्यं भविष्ये सुखरात्रे रूषः काले प्रदीपो ज्वलितालये सर्वं त्वं धूम्रवाचा कुशला चार्चयेत् प्रदीपचंदनं
 कार्यं लक्ष्मीमंगलहेतवे गोरोचनभूतं चैव दद्यादंगेषु सर्वतः विश्वरूपस्य भार्गवस्य पद्मालये शुभे महाल
 क्ष्मि नमस्तुभ्यं सुखरात्रिं कुरुष्व मे वशीका लोभरात्रौ मे सौम्या दुःखं तं दत्तं सुखरात्रिप्रभाते घृतज्वलक्ष्मीर्जपोह

प्र. वि. ६२ ६२ तु यथात्रिः सर्वभूतानां वाचदेवेष्ववस्थिता संवत्स्रप्रियासा च ममास्तु सुखमंगला माता त्वं सर्वभूतानां दे-
 वातां सृष्टि संभवा, प्राप्ता ता भूतले देवि सुखरात्रि न मोक्षते इति इति दीपावली प्रमावा स्या प्रपकार्त्तिकम्
 कृत् प्रतिपदा प्रस्याद्य दीपावली त्वात्ता तस्मिन् गङ्गा नं कार्य पूर्व कृत्ता रद वचनात् प्रजो जी दुन मुक्तं निर्लीया
 मृते प्रस्यामेव रात्रौ वलि पञ्चाङ्गा भविष्ये कृत्वेतत् सर्वमेवेह रात्रौ देत्यपतेर्वलेः पञ्चाङ्गो कृत्तु पः साक्षाद्भूमे
 मंडलके मृते वलिमाहिराद्यदेत्येव वलीकैः पंचतकैः मगसमधमराहाणां विष्णुलायां तदार्चयेत् लोक प्र६
 म्मापि गृहस्य तः प्राण्यायाः मुक्तं तुलैः संस्याप्य वलिगजानं फलैः पुष्पैः पूजयेत् मंत्रस्तुपाये वलिगज
 नमस्तुभ्यं देत्यदात वंदित इन्द्रात्रौ मराते विष्णुसानीधममेवेति यथा वलिमुद्दिश्य दीप्यते दानानि
 कुरु नंदन यादिया मृदया न्याह मयेव संप्रदर्शितमिति तदेतत्पूर्व विष्णु प्रतिपदि कर्त्तव्यं पूर्व विष्णु प्र
 कर्त्तव्या म्मावरात्रिर्बले न्दिनमिति पामोक्तैः माद्यवो पितृसत्सु च च पूर्वद्यु रूपवा सवदाचरेदिति देव
 लः प्रतिपदं र्शसंयोगे जी दुनंतु गवां मते परविष्णु पुपः कुर्यात्पुत्रदा राधनेत्य इति एते च विष्णु प्रतिषे
 धाः पूर्वदिने प्रतिपदः सापराह व्यापित्वे द्वितीयादिने च इदं श्री न संभवे च त्रेयाः गवां जी दुादिने यत्र रा
 त्रौ द्रष्टव्यं चंद्रमाः सोमो राजा पश्चुत्तं तिष्ठति पूजकोस्तयेति पुराणसमुच्चयात् दिनरूपे सायाह व्यापि
 त्वे तु पदे वराहा वहुमानति यो नं दायदा साङ्ग त्रिषामात्मिका द्वितीया त्रिषामित्वा दुते राचाच्यते
 बुधेति तत्रात्रिषामगा दर्शितमिभवेत्साङ्ग त्रिषामा प्रतिपदे तद्दे दीपोत्सवेतेषु विन्ध्यः प्रतिषे प्रतो
 म्मा पूर्वपुते विद्येये इति पुराणसमुच्चयात् साङ्ग त्रिषामके तनेन च इदं दर्शनाभाव उक्तः एतदचन कृत्तु
 र्वविष्णु संभवे वेदितव्यमिति निर्णयसिंघो दिनरूपे प्रतिपदः सायाह व्याप्य भावे तु पूर्ववरात्रौ वलि प

62A जाविधानेन कर्मकालमापित्वात् परदिने चंद्रोदयनिषेधादिति च तस्मिन्दिने प्रत्यहं विशेषादिसु
 राते श्रोतव्यं गीतवाद्यादि स्वउत्तिष्ठैः स्वलेकृतैः विशेषवच्च कर्तव्यं प्रशस्तैर्वाधवैः सह तस्या निशानां कर्त
 मंशोप्यप्यानेतुप्रोभने गंधपुष्पैस्तथा वस्त्रै रत्नैर्माल्यै रलेकृत दीपमालापत्रह्वितया धूपेन धूपितं द
 या ४ चित्तमिष्टसहितैर्नैवा सा च भवन्निशा नैवैवैत्रैश्च संपूज्यादि जसंबन्धिकांधवाः इति भविष्ये पोषा ह्येन या ४
 भावेन तिष्ठत्यस्या पुच्छिष्ठि हविदेत्यादिरूपेण तस्य वर्षप्रयानि हि रुदते रोदितं वर्षं हृष्टे वर्षं प्रहृष्यति
 भुक्तो भोक्तो भवेद्द्वयं स्वस्यः स्वस्या भविष्यति तस्मात्स हृष्टे स्तुष्टे स्तु कर्तव्या को मुदीनैः वै ह मवी दानवी
 चैवं तिष्ठिये त्रीपुच्छिष्ठिरेति तत्रैव प्रभातसमये राजा तोषणीयास्ततो जनाः सुवासिनीभ्यो देवानि वत्सा
 न्या भद्रा एति चेति तथा गजानां च प्रायो धांश्च पदातीनां समलेकृतान् मंचारूढः स्वयं पश्येन्नृप नर्तक
 चा इणान् कुक्षीपयात्रासये च गौमहिष्यादिकंततः ब्रह्मर्षीपथे जातिरिति प्रत्युवादिभिः ततो परा
 ह समये पूर्वस्यादिशि भारत मार्गपाली प्रवधीया तु गस्तमे च पादये कुशकाशमयां दिव्यां लवकैर्व
 कुमिरूप नमस्कारंततः कुचीमंत्रेणानेन सुव्रत मार्गपालिनमस्ते स्तु सर्वलोक सुखप्रदे विधेयः पु
 त्रदाशौ पुनरेहि व्रतस्य मे नीराजने च तत्रैव कार्यं राष्ट्रमय प्रदं राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः शूद्रजा
 तयः मार्गपाली समुल्लेखनी रूजस्युः सुवान्विताः तत्रैवादि स्य पुराणे कुशकाशमयी कुची धष्टिकां
 सिद्धं नवां तामेकतोरजपुत्रीतीनवर्णस्तथाप्यतः गृहीत्वा कक्षिये पुस्तपया सां मुहं मुहः जयो त्रि
 नजातीनां जयो रात सुवत्स मिति अत्र विशेषोह माद्रौ वा सवलि प्रतिपदं प्रक्रम्य तस्माद्युतं प्रकर्तव्यं प्रभा

६१ ६३ तत्र त्रयमनवैः तस्मिन् न्यूते जयो यस्य तस्य संवत्सरं जयः पराजयो विरुद्धश्च लब्धनाशकरो भवेत् दधिताभि
 तैस्तु प्रथमे हनि सत्यवाकं जितश्च शोकस्तत्र जयं लेभे च पार्वती प्रतोर्व्यं शोकरोधुः स्त्री दुमानित्यं सुखो
 चितेति प्रत्रप्रातर्गोवर्द्धन पूजा गोपूजा शोका मोवर्द्धनश्च लोभयेन कार्यं श्रित्रेवा मंत्रस्तु गोवर्द्धि धाराधा नर
 रजो कुलत्राणकारणं वरुवा रुकृत ध्याय गता कोटि प्रदोभव गोपूजा मंत्रश्च लक्ष्मीर्लोकपाला
 नां धेनु रूवेण संस्मिता छतं वहति सार्धं मम पापं अको हतु इति कार्त्तिकशुक्ल प्रतिपदा कार्त्तिकशु
 क्ल द्वितीयाय मङ्गलार्थं सा प्रतिपद्युता ग्राह्या तद्भावे परा प्रपरा हो मुखः कालः तत्रैव पूजा विधा
 ता तस्माद्दे स्कादे ऊर्जैः शुक्ल द्वितीयाया म परा हेर्वयेद्यमं स्नानं कृत्वा भानुजायां यमलोके न पश्य
 ति भविष्ये कार्त्तिकशुक्ल पक्षे द्वितीयायां पुच्छिष्टि यमो यमुनया पूर्वमे जितः स्वर्गहेड चितः अ
 तो यम द्वितीयेयं त्रिपुल्लोके पुच्छिष्टता प्रस्थानि जगद्देवि प्रनमोक्तं मे ततो नरैः पातु भोजयते नारी श्री
 तं पुण्यं के तिथौ प्रचक्ष्मापि तां वृहते न सा वै धम मा पुयात् भानु रायुः दायो राजन्न भवेत्तत्र कर्हि चिदिति
 भविष्यो त्रै सर्वा भगिन्यः संपूज्या प्रभावे प्रतिपत्तिकाः प्रतिपत्ता भगिनी त्वेन व्यवहृता इत्यर्थः कार्त्तिक
 कशुक्ल नवमी पुगादिः सा योर्वा कृत्वा ग्राह्या पाप्मे कार्त्तिकशुक्ल नवमी मवाप्स्य चित्तेन्द्रियः रुद्रि चि
 धाय सो वलं तुलस्याः सहितं चिभं पूजयेद्विधि वद्भक्त्या व्रती तत्र दिनत्रयं एवं यथा कृत्वा विधिना कुर्वीत
 वाहिकं विधि मिते कार्त्तिकशुक्लैकादश्या भीष्म पंचकव्रतं तदुक्तं नारी दीये प्रतो नरैः प्रयत्नेन कर्तव्यं

63A

वृ४

अथ चक्रं कार्त्तिकस्यामले पक्षे स्नात्वा सम्यक् यतः एकादश्यां तु गृहीयाद्भूतं पंचदिनात्मकमिति पक्षे
 पंचाहं पंचगव्याशी भीष्माचार्यं च पंचसु ग्रहस्वपितया दद्यान्मंत्रेण जेतुं सत्प्रतापशुचयेण
 गेयाय महात्मने भीष्मायैतद्दद्यान्मर्चमात्रं नमस्कारिते वेद्याय पदगोत्राय संकृत्य प्रवराय च स
 येनानेन मंत्रेण तर्पणं सर्वलोकमिति तद्विधिस्तु जोमयेन स्नात्वा मोतीं चामृतैः पंचगव्यैर्विष्णुं स्ना सं ४
 यः संपूज्य पापसंवेद्यं दत्वा ओं नमो भगवते वासुदेवायेति द्वादशाक्षरमष्टोत्रं श्रातं जप्त्वा ओं नमो विष्णु
 वे इति षडक्षरेण घृताक्लामिषं वज्रीहिमिद्रक्षोत्रं श्रातं कृत्वा भूमौ स्वयेत् एवं पंचस्य विद्वत्सेषुकुर्या
 त विशेषस्तु अष्टौ क्रूहरेः पादौ कमलैः संपूज्य जोमयप्राशनं द्वितीये विल्वपत्रैः जातुनी संपूज्य जोम
 त्रप्राशनं तृतीये मृगशिराजननामिपूज्य दुग्धप्राशनं द्वितीये चतुर्थे करवीरैः स्कंधं संपूज्य दधिप्राशनं
 कोलीमास्या होमं तेजोहिं प्रापप्रतिमां खड्गचक्रहस्तां कृष्णवस्त्रवेष्टितां प्रस्थिते लोपद्विस्था कृत्वा ध
 र्मराजनामभिः करवीरैः संपूज्य न्यजमानिकृतमिह जन्मनि वाक्यं तत्सर्वं नाशमाया तु मत्पापं तव पूजना
 त इति पुष्पांजलिं दत्त्वा प्रतिमां च पूज्य विप्राय दत्त्वा पयसा शक्तिं विप्रान्भोजयित्वा दक्षिणं दत्त्वा स्वयं पंच
 गव्यं नक्तं मुनीं तेति अस्यामेव रात्रौ देवोऽप्यपनक्तं ब्राह्मेभ्यो च रामार्चनं चंद्रिकायां तु द्वादश्यां अत्र दे
 वराचार्यो मंत्रप्रस्तुतारो हे वृक्षेन्द्राग्नि कुवेरस्तर्प्य होमादिभिर्वंदितं प्रारण्य बुधस्वदेवेश जगन्निवासं
 कारं प्रभावेन सुखेन देव उतिष्ठोतिष्ठो गोविंद तजनि प्राजगत्सु त्वयि सुप्रेत जगन्नाथ जगत्संप्रभवे दिदं उच्यते
 चेष्टिते सर्वमुतिष्ठोतिष्ठो माधव गतामया विषयं वनिमलनिर्मलादिशः शास्त्रं च पुष्पाणि गृह्णाम

म.वि.

६४

६५

मकेशव इदं विष्णुमतिप्रोक्तं मंत्रमुवाच पदेहरेति एव देवमुवाच तदग्रे चातुर्मास्यव्रतसमाप्तिं कुर्यात्
समापनं मंत्रं सनतकुमारोक्तः इदं व्रतं मया देवकृतं प्रीत्या तव प्रभो मूनं संपूर्णं तां यातुं त्वत्प्रसादाज्जु
नाहनेति तथा ब्राह्मे महातर्क्यदेवैः शत्रौ भ्रामयेत्स्य दने स्थिते उ स्थिते देवदेवेशं न्याये पार्थिवः स्वयं चतुर्मा
वर्षिकान्तमासा नृनिपमं यस्य यत्कृतं कथयित्वा हि जेभ्यस्तद् दद्याद् दत्त्वा सदतिं यस्य भक्ष्यस्य निपमं
कृतं तद्दत्तं सदतिं एतद् दद्यादित्यर्थः कार्त्तिकशुक्लद्वादशी योऽपि मासो च मन्वादिः साकेर्वाहिकी ग्राह्या
अस्यां च तं तेषां इति प्रश्नकोटतीयां विषयप्रथमाद्वितीयां श्रमं ध्येयं कुर्यात् कार्त्तिकशुक्लचतुर्दशी
सा ईशव्यापिनी ग्राह्या नदन ह्येतद् दद्यात्तौ परैश्च तदुक्तं हेमद्रोमविषये च कार्त्तिकस्य सिते पदे चतुर्दशी
न ग्राह्या सोपवाहसु संपूज्य हरिं शत्रो जितेन्द्रिय इति अत्रैव कार्त्तिकव्रतो दद्यापनशुक्लं पञ्चम्यालो भविष्ये
च नारादुवाच अथो जव्रतिनः सम्पन्न दद्यापनविधिं नृपशृणुष्व हि मया ख्यातं सविधानं समासतः ऊर्जेशुक्ल
चतुर्दशी कुर्याद् दद्यापनं व्रती व्रतसंपूर्णं तार्क्यं विष्णुप्रीत्यर्थमेव च द्वादश्यां प्रतिबुद्धो होत्रो दद्यापनः सुखैः
दृष्टोर्चितश्चतुर्दशी तस्मात्सूज्यस्तथा त्विह तुलस्या उपविष्टा नृकुर्यात् मंडलकांशुभां सतो रंतां चतुर्दशी पुष्पचा
मश्रोमितां तुलसीमूलदेवा तु सर्वतो भद्रमेव च पंचभिर्बलैः सम्पूज्यो भासां समलंकृतो तस्योपविष्टात्स
जलं पंचरत्नं समन्वितं ताम्रपात्रेण विहितं शृणु कुंभं निधाय च ताम्रपात्रं प्रकुर्वीत पलेः षोडशभिस्तथा तस्या
त्रं तं दुलैः पूर्णं कलशोपरिविचित्रं सत् कर्षमात्रं सुवर्णं प्रतिमां कारयेद्दधुः तद्वर्णं तद्वर्णं कुर्याद्दिता नृसंगतः
कृत्वा सुसूयां यत्नेन गृह्यादा मोक्षं किंतां अथ ताम्रमये पात्रे प्रतिमां स्थापयेद्दृष्टे श्वेतवस्त्रं पुगच्छन्नापीतय
होपवीतिनीं अथ त्रिंशमिताः कुंभाः सवस्त्राः स्थापयेत्पुनः विज्ञानुसंग प्रतिमां मुतापकान्नपरिताः तथान्ये

६६

पंचकुंभास्तु भीष्मार्थेष्वापयेत्सुधीः सौवर्णं राजतं ताम्रं मृण्मयं वा पिशङ्कितः त्रिंशत्पंचचपात्राणि नानाफ
 लयुतानि च श्राव्यां सोपस्कृतं तत्र श्रावयेत्तद्विष्णुमुत्तमेषु पूजाप्रकारोपितत्रैव हारेषु हारपातंश्रमंडले पूजयेद्
 तो पंचामृतैर्नष्ट्रापयित्वा देवस्य पूर्वतः ततः शुक्रे दक्षे वसुपयित्वा विधानतः ततः पूजां पृथक् मंत्रैः पुराणा
 गमसंभवेः उपचारैः बोधश्रामः कुर्याद्दामोदरस्य तु मंत्राः प्रयोगे द्रष्टव्याः एवं पूजाविधायैव पञ्चमोक्तं मंसमा
 चरेत् स्वर्गलोक्तविधानेन कृत्वाग्निष्वापयेत्ततः प्राग्मेतविधानेन होमं ग्रहपुः सरं तिलांश्च यवसंमिश्रा
 नाग्नेन तु परिप्लुतान् विष्णुप्रकाशमंत्रेण हुने दद्यात्तं श्रातं प्राग्मेतच्च हुने देवं प्रापश्चित्तं ततो हुनेत्तु दुर्गां ग
 लेष्टां तत्र पालतोमं कुर्याच्च शक्तिः पूर्णं हुतिं ततो हुत्वा प्रणीताया चि सूर्जनं ब्रह्मलेदक्षिणं दत्त्वा लोकपाल
 वलिततः एवं कृत्वा विधानेन शत्रो जगद्गणं चरेत् गीतनृत्यादिसंयुक्तं बाधेनीना विधेस्तथा गीतं कुर्वन्ति ये भक्ता
 जागरेच्चक्रपालिनः जन्मांतरश्रातोद्भूतैस्ते मुक्ताः पापसंशयेः ततः प्रातः समभ्यर्च्य देवांश्च तुलसीपुनः प्राचा
 यं पूजयेत्पश्चाद्ब्रह्मालंकारभूषणैः श्राव्यां तुलसीं दत्त्वा सपत्नी कायसाधवे धेनुं सदक्षिणं दद्यादाचार्य
 पपयस्विनीं देवस्य प्रतिमां दद्यात्सर्वोपस्करसंयुतां मोचयत्वं हि पापानि मतो वाक्कायजातिमेवामोदरस्य प
 त्नी कश्रीतो जन्मनि जन्मनि त्रिंशन्मितास्तथापंचकुंभाः पक्वान्नसंयुताः ब्राह्मणेभ्यः प्रदातव्याः केशवः प्रीयता
 मिति प्रमेभ्यो विप्रवर्येभ्यो दक्षिणं प्रयत्नतः प्रयतः परया भक्ता प्रदद्यादनुसारतः सुवासिनीभ्यो दत्त्वा प
 तीवस्त्रिसंभूषणं ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्प्रायसात्रादिना व्रती गुरुं व्रतोपदेष्टारं वस्त्रालंकाराणादिभिः सपत्नी
 कंसमभ्यर्च्य तं श्रविप्रान्दमापयेत् पुनस्तथापदेष्टारं व्रतोपदेष्टारं व्रतादस्माच्च यस्यापंजन्म जन्मनि प

प्र. वि.

६५

६५

कृतं तत्सर्वं नाशमायातु स्मिरामेवास्तु संततिः मनोऽप्यस्तु सफलाः संतु नित्यं ममाचनान् देहांते वै धमवंष्णानं
प्राप्नुयामन्ति दुर्लभं इति क्षमायिता त्विष्टान् सहा च विस्मयेत् ततो च धुपुतो श्रीया न्निघतः पर्याप्तुदा कार्त्तिक
केचोपतपसि विधिरेवं विधुः स्युतः इति मन्त्रिष्य पयोः कार्त्तिको ह्यापन विधिः समाप्तः अथ प्रयोगः यथोक्तसकं लेख
सामग्री संपादनं कृत्वा कार्त्तिक शुक्ल चतुर्दश्या प्रातः कृतं नित्य क्रियः कुशाय वज्रलाभ्यादाय अथेत्यादि जन्म ज
न्मतः कृतसकल पापक्षय पूर्वक श्री राधा दामोदर प्रीति हारा देहांते वै धमवपद प्राप्ति कामः कामावा प्रभु क
नामः नाम्नी वा ग्रहं इत्येतां कृतस्य कार्त्तिक स्नान दीपदान व्रतस्य साद्रूप्यं मुद्यापनं करिष्ये तदंगत्वेन ग
णपतिर्गोर्वादि मोतकान वग्रह पूजन कलश स्थापन वरुण पूजन राधा दामोदर प्रतिमा पूजनं च करिष्ये
इति संकल्पं कृत्वा पुण्य हवाचनं कारयित्वा अथेत्यादि अस्मिन् कार्त्तिके ह्यापनं कर्मणि एभिर्भद्राजानत पूगी
फलालंकारानि क्रमं क्रमवा सोमिर्वाचार्यत्वेन त्वामहं बले इत्यर्चय वरुणं कुर्यात् तत आचार्यो गणपत्या
न पूजनं कारयित्वा पूर्वतः क्रमेण मंडप द्वारेषु पुण्यशीले १ सुशीले २ जयं ३ विजयं च ४ छापणाले चतुष्टयं
पूजयित्वा मंडले देवता आवाह्य पूजयेत् यथामध्ये भोजनं त्रिहागध १ इति पूजां गृहाण वरुणो भवेत्यावा
ह्य ब्रह्मणे नमः इति मंत्रेण गंध पुष्पाभ्यामर्चयेत् एवमग्रेष्वाचारुनं पूजनं च कुर्यात् उत्तरे सोमं ईशाने ईशानं
पूर्वे इंद्रं आग्नेये अग्निं दक्षिणे यमं त्रैलोक्ये निऋतिं पश्चिमे वरुणं वायवे वायुं पूजयेत् वायु तं राते वसव
इहागध १ इति पूजां गृहीत वरुणो भवत इति वरुण वचनेन प्रयोगः एवममत्रापि उत्तरे ईशानं योर्मध्ये ए
कादशरुद्रान् ईशान पूर्वयोर्मध्ये द्वादशादित्यान् पूर्वोत्तरे योर्मध्ये अश्विन विहागध १ इति पूजां

६५

गृहीतं वरदोभवतः इति वचनेन प्रयोगः अग्निघट्टे दक्षिणयोर्मध्ये विष्टे देवाः सपैत का इहा गच्छत इति म
 तेन प्रयोगेण वासु सपैत केभ्यो विष्टेभ्यो नम इति पूजयेत् तथैव बहु वचनेन दक्षिणे नैऋत्ययोर्मध्ये सप्तपत्ता
 न नैऋत्यपश्चिमयोर्मध्ये सर्पात्र पश्चिमवायव्ययोर्मध्ये गंधर्वाप्सरसः ततो मध्यमाचरणपूजा यथा ब्र
 ह्मणे मयोर्मध्ये रुद्रं ब्रह्मेश्वरानयोर्मध्ये कुमारं ब्रह्मैन्द्रयोर्मध्ये अर्द्धिं ब्रह्माग्न्ययोर्मध्ये दुर्गां ब्रह्मयमयोर्म
 ध्ये विष्णुं तत्रैव स्वधां ब्रह्मतिर्ऋतयोर्मध्ये मत्स्यरोगो तत्रैव गणेशं ब्रह्मवरणयोर्मध्ये अथः ब्रह्मयमयोर्मध्ये विष्णुं त
 त्रैव ब्रह्मवामपार्श्वे गंगाद्याः सरितः ब्रह्मदक्षिणपार्श्वे सप्तसागरान् तत्र प्रथमपरिधौ सोमसमीपे गदा ईशान
 स्पत्रिष्ठुलं इंद्रस्य वज्रं अग्नेः शक्तिं ॥ यमस्य दंडं निरृतेः खड्गं वरुणस्य पाशं वायोरंकुशं ततो मध्यमपरिधौ
 उत्तरे गौतमं ईशाने भरद्वाजं पूर्वविश्वामित्रं आग्नेये कश्यपं दक्षिणे जमदग्निं नैऋत्ये वसिष्ठं पश्चिमे अ
 त्रिं वायवे अरुंधतीं ततस्तृतीयापरिधौ पूर्वेंद्रीं आग्नेये कोमलां दक्षिणे ब्रह्मीं नैऋत्ये वाराहीं पश्चिमे चामुं
 दं वायवे वैष्णवीं उत्तरे मातेश्वरीं ईशाने वैनायकीं एवं मंडलदेवताः गंधर्वाभ्यां सपूज्य मंडलस्य कर्णिकौ
 परिकलशस्यापनमंत्रेण कलशस्याप्यदं परिधौ दशपलं मितं ताम्रपात्रं तदुल्लंघनीयं तत्रादियुतं स्थाप
 येत् तदग्रे यक्ता न्नपूरितोः सर्वे कुंभाः नानाफलपुता निपात्राणि दक्षिणपार्श्वे सोपस्करो शय्या च स्थापये
 त ततोऽग्न्युत्तारं कृत्या राधा दामोदर प्रतिमां स्थापनार्थं पात्रं तरे वस्त्रोपरि स्थापयेत् ततः पूजा यथा ॥
 ओं नमो भगवते वासुदेवायेति मूलमंत्रेण नमस्कृत्य राधा दामोदररूपं दत्त्वा दामोदरसमागच्छ स ह्यपत्यर्जगत्यते

प्र.वि.

६६

६६

ते५

पा७

कित६

इमामकाकृतं यजुंगहाणसुरसत्तम॥ सहस्रशतैर्विवापठित्वा भोदामोदरसपत्नीकइहागच्छइहातिष्ठेत्यावा।
हनं एवमयेपि नानारत्नसमाकीर्णिका तैस्वरभक्तिं आसनं देवदेवेशप्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां पुरुषा एवेदं शुभं
वैमितिच पठित्वा दामोदराय सपत्नीकाय आसनं समर्पयामीत्यासनं गंगानिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया भू-
तं तौ यमेतत्सुखस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां एतावान् स्येति चेत्पुनरेव पाद्यं वरेण्यवत्तपुरुषप्रजापालनं तत्पु-
नमो महात्म्यदेवाय गृहाण धीमते सु-
प्रचम्यतां जगन्नाथमया दत्तं हि भक्तिः ततो विराडुजायतेति प्राचमनीयं पयोदधिघृतं पंचांगं मासिकं प्रा-
कं सह पंचामृतं मयानीतं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां पयः पथिमाभित्यादि पंचगव्यं नमः पंचामृतं स्नानं ततः
तत्र कंचन कुंभस्य गंगेनेहो भस्माग्रभोगृहाण कल्पितं स्नानं दामोदरजगत्पते तस्माद्यज्ञात्सर्वकृतः संभूत
मित्यनेन च शुकोदकस्नानं ततः प्रमं प्रोक्ष्य प्रतिमां कलशोपरि स्थापयेत् ततः वस्त्रपुग्मं शुचिं च स्माद्या
सुदेवस्य वस्त्रं लक्ष्म्या दामोदरो देवः प्रीयतां वाससः तस्माद्यज्ञात्सर्वकृतश्च इति मंत्रेण वस्त्रपुग्मं वस्त्रेण
रं पुनराचमनं ततः दामोदरं नमस्ते सुत्राहि मां भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं चोत्तरीयं गृहाण पुरुषोत्तम तस्माद-
श्वो प्रजायते इति च यतोपवीतं ततः चंदनेन सुगंधेन कर्पूरागुरगंधिना लेपयेत्तं वांगानि प्रीयतां मधुसू-
दन तं यज्ञं वर्तिष्ये प्रोक्ष्यति च चंदनं माल्यदीपनिसुगंधीनि मालत्वा दीपित्वे प्रमो मया हुता निपुण्यानि पू-
जार्थं प्रतिगृह्यतां ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीदिति धूपः साज्यं च वर्तिसंयुक्तं बर्हिना योजितं मया गृहाण मे गलं
दीपं त्रैलोक्यमिदं यत्तु चंद्रमा मनसो जात इति इति च दीपं प्रज्ज्वल्य चतुर्विधं स्वादु भूतानां जीवनं परं नैवे

न४

६६

धृतेमया दत्तं देवेश प्रतिगृह्यतां नाम्ना, प्राप्तिरिति नैवेद्यं ततः प्राचमनीयं पातालतलसंभूतं वदनांभो
 जम्बूखणं कस्तूरिदिसमापुङ्गुतां वलं प्रतिगृह्यतां यत्पुरुषेण हविषा इति च तां वलं इदं फलं मया देवस्या
 पितृपुरतस्तव तेन मे सुफलं प्राप्तिर्भवेत्तु नमस्त्रिजगति ~~सुखं लब्धं तस्यैव~~ ततो घटेभ्यो नमः इति घटान् सौपस्तिकं यैः प्राण्या येन मे इति प्राण्यां तुलसीं च पूजयित्वा स्वर्गलो
 कविधातेनाग्निं स्थापयित्वा ब्रह्मासनादि पर्युत्तराणां कृत्वा ओं प्रजापतये स्वाहा १ इन्द्राय स्वाहा २ प्र
 जतये स्वाहा ३ सोमाय स्वाहा ४ इति घटेनाहुते चतुष्टयं कृत्वा तिलयवेष्टितं पुनर्नवग्रहहोमं यथाशक्ति
 कृत्वा इदं विष्टुर्वचक्रमे त्रेधा तिदधे पदं समूहमस्य पापं हरे स्वाहा प्रनयन्ती प्रद्योतनां कृत्वा ५ गी
 मले शतैः त्रपालहोमं च विधाय महाग्नाहत्यादि स्त्रिष्टुक्तां च ज्येन कृत्वा गीतवाद्यद्योषेण पूर्णं हुतिं
 कृत्वा ब्रह्मलेपाणि त्रदानं प्रणीता विमोक्तः वर्कहोमः लोकपालेभ्यो बलिदानं कृत्वा राज्ञो जगतां कृ
 र्यात् ततः प्रभाते नित्यं ब्रह्मादिकं कृत्वा चतुर्दशपामेव पूर्णं हुत्यनेतारं पुनः प्रतिमां तुलसीं च संपूज्य
 दामोदराय संगाय सपरिवाराय श्रीराजनं समर्पयामि चेद्वन्दितौ च धारणी विष्टुदग्निस्तथैव च त्वमे
 व सर्वज्योतीषिनी राजनं प्रतिगृह्यतामिति श्रीराजनं कुर्यात् ततः लोकात्मा सर्वभूतात्मा त्रिमेषु त्रुष्टसंभ
 वजनमत्युजरायाधी संसारभयनाशनं नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धारणी धार नमस्ते विश्वरूपाय
 नमस्ते पुरुषोत्तम यत्पुरुषे तौ च नमस्कारः ततः प्रदक्षिणं चतुष्टयं देवप्रयत्नेन मया कृतं दासेहमि
 ति नमो मत्वा प्रसीद पुरुषोत्तम पापोहं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभव शक्तिमां पुंडरीकाक्ष प्रदक्षिणं
 पदपदे सप्तास्यासमरीधयस्त्रिभिश्च प्रदक्षिणं कुर्यात् ततः मालतीमल्लिकापुष्पैर्मगधैः समन्वितं

३० वि.

६२

67

कम

पुष्पांजलिं गृह्णाति शेषादां बुज इहापि नमिति पुष्पांजलिः ततः मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं च यद्वेत् भगवं
 स्वस्वसादेन परिपूर्णा तदस्तु मे क्षमस्व देवदेवेश दामोदर सुतोत्रम वंदे हि स एष दासो हं सर्वदा तवेति
 शार्चयता ततः पुष्पातिरिक्तानि परिस्पृष्टानि पात्रीह कर्माणि मया कृतानि ताम्प्राणि चैतानि मम क्षमस्व
 प्रणहितुम् पुनरागमाय यत्तेन यत्तमिति पठित्वा चिसर्जयेत् ततो ब्राह्मणेभ्यो नमः विश्वान्संपूज्य प्र
 छेत्सादि इत्युक्त्वा कालपर्यंतं कृतस्य कार्तिकेष्ट्यापन दानव्रतस्याद्यापन विधौ इमान्सपक्वान्नानघटान्
 धादामोदर श्रीत्यर्थं नानानामगोत्रेभ्य इत्यादि तत इमे तु पात्रहौ इदं छत्रं इमांस्तपस्कं रात्राणां उ
 त्तां गिरौ देवतां राधा दामोदर श्रीत्यर्थं नानानामगोत्रेभ्यः सुवासिनीभ्यो दानुमहमुत्सृजे इति संकल्प्य श्री
 त्पदछात् ततः कृतस्य कार्तिकेष्ट्यापनस्य सप्तपुष्पांश्च मिमांछे नृसोपस्कं रात्रौ देवतां तन्निष्कृष्य भूतं
 प्रमंवा यथाशक्ति शार्चय्य दानुमहमुत्सृजे ततो दामोदर प्रतिमां घटादिसामग्री सह तामाचार्यी
 पदछात् तत्र मंत्रः सो च यत्वे हि पापानि मनोवाकाय जानि मे दामोदर सपत्नी क श्रीतो जन्म निजन्म
 नीते ततः अछेत्सादि भीष्मव्रतसंगता सिध्यर्थं मिमान्सपक्वान्नपंच घटान्नानानामगोत्रेभ्यो दा
 नुमहमुत्सृजे इति पंच ब्राह्मणेभ्यो दद्यात् ततः कृतस्य कार्तिकेष्ट्यापनस्य सप्तपुष्पांश्च त्रिसंख्याका
 ब्राह्मणान्मायसादिना यथाकालं भोजयिष्ये तद्वा जनसंगता सिध्यर्थं यथाशक्ति दद्यात् इति संकल्प्यः ततो च
 भूयसी संकल्प्यः ततः शार्चयता पुष्पांसादेवेश प्रसन्नो मम सर्वदा व्रतादस्माच्च यत्पापं जन्म जन्म मया कृतं
 तत्सर्वं नाशमायानुस्मि श मे चास्तु सतेति मनोरथास्तु स कलाः संतु नित्यं ममार्चनात् देहांते वै सवैश्याने प्राप्नु

६२

67A

यामतिदुर्लभं इति प्रार्थय विप्रान्विसर्जयेत् इति कार्तिकेयपुनः प्रयोगः कार्तिकेयैर्मासीपरागाद्या हे
 माद्रौजास्ते पुण्यमहाकार्तिकी स्याज्जीवेदौकु निकासुच यदानुयाम्यंभव तिस्रस्तस्यातिथौकचित् तिथिंसा
 विमहापुण्यमृनिभिः परिकीर्तिता प्रजापत्यं पदाश्रयैतिथौतस्यांतराधिय सामह कार्तिकीत्रोक्ता देवानामपि
 दुर्लभेति पादो विशाखासुयदाभानः कु निकासुचचंद्रमाः सयोगः पञ्चकोनामपुष्करेतिदुर्लभः पञ्चकंपु
 ष्करे प्राप्यकपिलायः प्रयच्छति सहित्वा सर्वपापानि वैष्णवे लभते पदं प्रस्थामेवसायं काले मत्स्यावत
 रः मात्स्ये कार्तिकेयौ चोत्सर्गकृत्या नक्तं समाचरेत् शौचं पदमवाप्नोति शिवव्रतमिदं सप्तमिति कृत्य
 तत्त्वार्णवे ब्रह्मपुराणे योर्मासं तु संपूज्या भस्मादमोदरः सदा तस्मिन्नहनियते न कर्त्तव्यं न कर्मो ज
 नमिति इति मन्वादिः प्रस्थामेवसायं काले त्रिपुरादाहोत्सवो भार्गवार्चनदीपिकायां योर्मासं तु स
 ध्यायां कर्त्तव्यं त्रिपुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रेण प्रदीपांश्च सुखालये तत्र मंत्रः कीटाः पतंगा मया काष्णव
 दा जले स्थले ये विचरंति जीवाः दृष्ट्वा प्रदीपं न च जन्म भाजिनो भवंति नित्यं स्वपचाहि चिह्नाः काशी
 खंडे कार्तिकेयं कर्त्तव्यं कार्तिकेयः कुर्यात्स्वामिदं न सप्तजन्म भवेद्विप्रो धनार्थो वेदपारंग इति इतिदीति
 तमलिगामकृते प्रनूपविलासे धर्मी भो धौ कार्तिकेय मासः समाप्तः प्रथमार्गशीर्षः भार्गवे मार्गशीर्षे
 तु यो मासमेकमङ्गेन संक्षिपेत् भोजयेत्तु द्विजान् शूद्रासमुच्चैश्च धिक्स्थिषेः कृषिभागी कुरुधनो बहुधा
 न्यप्रजायते मार्गशीर्षकृद्दशाष्टमी कालाष्टमी सारात्रिमासित्री भैरवोऽयमेः प्रदोषकालीनत्वात् दि
 नद्वयेत छात्रावुत्तरेव प्रत्रोपवासादिकार्यं तदुक्तं काशीखंडे मार्गशीर्षकृत्ताष्टम्यं कालभैरवसन्निधौ

ध ४

क

उपोष्य जागरं कुर्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते इति श्रित्व तत्त्वावगतेः रुद्रव्रतेषु कर्तव्या समुत्थी न चिदिति ब्रह्मवैव
 तीचु त्रिष्यली सेतौ कृत्वा तु विविधां पूजां महासंभार विस्तरेः नरो मार्गीः सिताष्टम्यां चार्चिकं विधिमुत्तजे
 त तीर्थे का लो दके स्नात्वा कृत्वा तर्पणसत्वरः विलोक्य कालराजानं निरया दुष्टे तितृ निति मार्गी श्रीर्षमु
 क्तु त तीयां भाग्या सौभाग्यकामनयां भया कृतत्वा त इयं पूर्वपुता ग्राह्या मार्गी श्रीर्षमुक्तु पंचमीना
 गपंचमी सावली पुता ग्राह्या मार्गी शुक्लषष्ठी चैषावली च सा पश्यता ग्राह्या इयमेव स्कंदवली सा पूर्वपुता
 ग्राह्या इयमेव योगविरोधेण चैषेत्युच्यते ब्रह्मांडे मार्गी भाद्रपदे शुक्लषष्ठी वैधृति संयुता इति वारेण सं
 युक्ता सा चैवेतीह कार्त्तिकेति मार्गी शुक्ल सप्तमी मित्र सप्तमी तदुक्तं कृत्य तत्त्वा एवै प्रदत्तेः कश्यपा ज्ञेय
 त्रौ नाम दिवाकरः मार्गी श्रीर्षस्य सप्तम्यां शुक्लपदे शुभे तिथौ सप्तमी तेन साख्याता लोके स्मिन्मित्र सप्तमी
 तत्रोपवासः कर्तव्यो भव्या एष्य फलानि वै मार्गी शुक्ल नवमी सा कल्याणः तत्रैव मार्गी श्रीर्षस्य सिते पदे द्वादश्यां
 निघतः शुचिः कृतोपवासो देवेशं समभ्यर्च्य जगद्गुरुं पंचगव्येन सुस्नातः पंचगव्यं कृत्वा प्रातः मवव्रीहिक
 तेषां त्रैदद्यादि प्रायश्चित्तः इदं चोच्चारयेद्भुक्ता देवस्य पुरुतो हरेः सप्तजन्मस्य किंचिन्मया रवं उव्रतं कृतं म
 गवं स्त्वत्प्रसादेन तदखंडमिहास्तु मे यथाखिलं जगत्सर्वं त्वमेव प्रखोजस तथाखिला न्यखंडा निव्रतानिमम
 संतुवा इति मार्गी शुक्ल चतुर्दश्यां विराजमानो न यान्ना कार्यं तत्र श्राद्धं त्रिष्यली सेतौ तस्य प्राण्यं वैशाख्य तपि पू
 जयुद्देश्य कवे पार्श्व एत्वा दपराह व्यापिनी ग्राह्या प्रज्ञातनाम विराजमाना चतुर्दश्यां कवे त्वेको हि वृत्तान्मध्याह्न्या
 पिनी कुलधर्मव्रतादायुतैव मार्गी श्रीर्षयौ लमास्या दत्तात्रेयोत्पत्तिः इयं प्रदोषव्यापिनी वृद्धा इति श्री दीक्षितम
 लिशमकृते प्रनपविलासे धर्मभो धौ वत्सर इति मार्गी श्रीर्षमासः प्रपदोषमासः कामने प्रसादनगरादीनि

ग्रहप्रविरणनिच नारायणस्मृत्युत्तर्यवोवेदेनानियतत इति यौषादिमासत्रयेकमाष्टमी षष्ठकाश्राद्धे तत्प
 रनवमी षष्ठकाश्राद्धं तास्त्वपराहव्यापिन्योगाह्याः अथाष्टादनपर्यंतं आहुं पार्वण्यद्रवेत् इत्याश्रुत्ताप
 नकारकोक्तेः पार्वण्यद्राऽपराहकालत्वात् कोर्मेतु यौषादिमासत्रयेष्टमास्या षष्ठकाश्राद्धमुक्तं तच्च प्राक्वा
 भेदेन अवस्थापनीयम् अश्राद्धौ चाश्रवत्तापतः अश्रवत्तापतुहोपवसमाहरेदग्निवाक्यं तदुपवोवेदिने अश्रव
 कं यदा संपूर्णाति सर्वार्थेति अश्रवत्तापग्रहणमष्टकायलक्षणं मत्तमासे षष्ठकान्भवति तदुक्तं का
 टकगृह्ये महालयाष्टकाश्राद्धोपाकर्मोद्यपिकर्मयत्त एषमासविशेषाद्येविहितं वर्जयेन्मते इति मा
 गीदिरविवाहेषु कोभ्यत्रतमुक्तं हेमाद्रौ तत्र भद्रासयुक्तानि संग्रहे यत्र त्रित्वं तुल्यं त्रिपलमथ दत्तं मा
 गीश्रीर्षादिभद्रासयुक्तां त्रिस्तिलानां त्रिपल दधितया दुग्धकं गोमयं च त्रित्वं तोयं जलीनां त्रिमरिचक
 मयोत्रिपलान्मुक्तं वःस्युर्गोमूत्रं शर्करासंघट्टितं विहितं विधिना भानुवारे क्रमेण मार्गशीर्षे आरंभः कार्ति
 केसमाश्रितेति हेमं यौषष्टुक्काष्टमां बुधयुक्तायां शिवपूजनं यौषष्टुक्कनवमी सावित्रककल्यादिः यौषष्टु
 क्कदशमी देवानकल्यादिः यौषष्टुक्कादशी मन्वादिः सापूर्वीतुम्बा
 पित्री इति दीक्षितमलिरामकृते श्रीमदनुपचिलासे धर्मोद्योवत्सररते यौषमासः अथमाघमासः
 वामने माघे मासितिलाः शस्तास्तिलधेनुप्रकामतः इधनादयश्च ये चाये माघवप्रीणनायचेति अ
 चमाघस्तानं तत्र यौषष्टुक्कादशी मारभ्य माघष्टुक्कादश्या यौर्लमास्यां वा समापनमिति ब्रह्मपु
 राणे मकरसंक्रांतिमारभ्य कुंभसंक्रांतिमावदिति विष्णुः कचिनु यौषष्टुक्कयौर्लमासी मारभ्य माघष्टु

अवि

६६

६७

प्र५

कृदौ लिप्तास्मात्समापनमिति एवमनेकपदेवि- यस्मिन्पदेमकस्त्वर्थसंबंधोऽधिकः स एव पदो ग्राह्यः
इति युते यदा माद्ये मलमासे एव समापयेत् तदुक्तं दीपकाया निघता त्रिंशदिनत्वाच्चुमेमास्याभ्यस
मापयेत् मल्लिने मासे पवासव्रतमिति प्रयत्नैर्लघुः सर्वत्र तेयः तत्र विधिर्विष्णुना उक्तः तत्र चोष्णाय
नियमं गृहीयोद्विधिपूर्वकं माद्यमासमिमं पूर्णस्त्रासे हं देवमाधवे तीर्थे स्थस्य लेनित्यमिति संकल्प्य चे
तसि ततः स्त्रात्वा भुमे तीर्थे दत्त्वा स्त्रासि वै मृदं वेदाक्तविधिना राजसूयार्घ्यार्घ्यानि वेदयेत् वरुणं तु विधानेन
तेन स्वेकदशो भवेत् भूषण्य ब्रह्मचर्येण शक्तः स्त्रानं समाचरेत् अशक्तस्य धनाद्यस्य रचेष्टा सर्वत्र कथ्यते
धनाद्यस्य बहुदाने कुर्वत इति प्रत्यहं स्त्रानं मंत्रं पाप्मे पुः खदरि द्यनाशाय श्रीविद्यमोक्षोद्य एव च प्रा
तः स्त्रानं करोम्यद्यमाद्ये पापविनाशान् मकरस्य रवौ माद्ये गोविंदाच्चुतमाधवे स्त्रानेनातेन मे देव यथोक्त
फलदो भव इति मंत्रं समुच्चार्य स्त्राया न्योन समन्वित इति प्रत्यहं सूक्तार्घ्यमंत्रः एष्वी चंद्रोदये सवित्रे प्रसवित्रे
च परंधामलभे ज्योतिरिति सर्वे वा राणि समुद्भूय इति भास्करे माद्यमासि रंत्वापः किंचिदभ्युदितो रवौ ब्र
ह्मचर्यासुरापं वा कं पयंतं पुनर्मुह इत्यादि नारादीय पापवचनात् ब्राह्मेत्वरुलोदय उक्तः अरुलोदयमार
भ्यप्रातः कालावधिः प्रभो माद्यस्त्रानवतां पुंसां क्रमात्तत्रावधोरण उक्तं मनुस्मृत्यनुसृतं तु प्रातारं तु मध्यमं स
वितुर्ह्युदिते भूपततो हीनं प्रकीर्तितमिति तेनात्र शस्त्रपेक्षया व्यवस्था तथा तत्रैव तडागेषु च वा स्त्रायात्कृते भां
उष्मिन्ने तथा माद्यमासे वरारो हेशस्तैवेति मन्त्राजले भां उष्मिन्ने तु विप्रोषः सहितोपं महावेगं नवकुंभं स्थितं
तथा वायुना तापितं रात्रौ गंगास्त्रानसंस्पृशं प्रभासखंडे माद्ये मासितुयः स्त्राया नैरं तर्पणभावतः योऽनुरी
कफले तस्य दिवसे दिवसे भवेत्तथा माद्यस्त्रानासंभवे ग्रहमेकाहं वा प्रयोगे स्त्रायात् अस्मिन् योगे त्वशक्तोपि

६६

59A स्नायादपि न त्रयं प्रयोगमाद्यमाहेतुमहस्त्रानस्य फलं नाप्यमेधसहस्रेण तत्फलं लभते भुवीत्यादि पद्यात्
 अत्र मकर संक्रमः इष्यदशमी माघा इति दिनत्रयमित्येके माघशुक्ल त्रयोदश्यादीति बहवः तत्र नियमास्तु नार
 दीये नवर्कं सेवयेत् तत्र तोह्यस्तो विवशानने होमार्थं सेवयेत् षड् र्कं स्नानार्थं नवदाचनं ग्रहग्रह निद्रातया स्नानाः
 शर्करायां स्नानाः त्रिभागस्तु तिलानां हि चतुर्थः शर्करा नितः प्रप्रावृत्त शरीरस्तु यः षष्ठं स्नानमाचरेत् पदे पदे श्व
 मेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः तिलस्नानं तिलो घर्तौ तिलहोमं तिलो दकी तिलमुकुतिलदाता च षट् तिलाः पापना
 शानाः माघांते विप्रोषोपि तत्रैव माघावसाने शुभगोषट् संभोजनं स्मृतं दंपत्योः शमीमूले सप्त धान्य समन्ति
 ते त्रिंशत्तु मोदका देयाः शर्करा तिलसंयुताः अत्रैकादशी विधानेन व्रतोद्यापनं तद्येति पञ्चवचनात्पूर्वकृत्य
 वा संपूजनादना अथि वासनं कृत्वा परे कृतिलश्री ह्ये रवे तस्मात्तं कृत्वा सवित्रे प्रसवित्रे चेति पूर्वोक्तं मंत्रं पठित्वा
 दिवा कुरुजगन्नाथ प्रभाकर नमोस्तुते पति पूर्ण कुरु ह्ये माघ स्नानसु खं पते इति च माघयेदि तिसंक्षेपः विशेष
 स्तु कार्त्तिकोद्यापनवत्सर्वं कुर्यात् माघकुरुहमसपूमी प्रद्योतकत्वादिः माघकुरुहमादश्या तिलमादशी व्रतं व्र
 तपुराणे माघे तु कुरुहमादश्या पमोहि भगवां म्या तिला तुत्या दद्यात्मासतपः कृत्वा सुदारुणा तिसुपक्रम्य त
 स्मा मुचोचितः स्नानतिलैस्तस्यापजे षड् र्कं तिलतैलेन दीपं प्रदेयादेव गृहेषु च निवेदयेत् तिलाने बहूतया अत्र
 तिलास्तथा तिला न्यत्वा च विप्रेभ्यो भक्षयेत् तिलानपि माघकुरुहमचतुर्दश्या वमतर्धणमुक्तं तथा च हमाद्रोप
 मः अत्र कीभ्युदिते काले माघकुरुहमचतुर्दशी स्नातः तर्प्य तु मंत्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते इति माघाऽमाघा योगवि
 शेष उक्तो मदनरात्रे महाभारते च अमार्क वातश्रवणैर्मुक्ता विपुष्यमाघयोः अर्धोदयः सवित्रेयः कोटि सूर्य

प्र. वि.
१०

१०

ग्रहेः समरुति पुष्पमाद्ययोर्मध्यवर्तिनी योवीवौलिमास्युत्रासावस्येत्यर्थः तन्निर्लिखामहेतेतु प्रथमधिकं पठितं
पदेव योगः शास्त्रोच्यते न तु रात्रौ कदाचनेति स्कांदे प्रथोदयेतु संप्राप्ते सर्वगंगासंजलं शुद्धात्मानोद्दिजाः सर्वम
वेयुर्ब्रह्मसंमिताः यत्किंचिद्विद्यते दानं तदा तमेव सन्निभमिति निर्लिखामहे स्कांदे च चतुःषष्टिपलं मुख्यममंत्रं त
त्रकायेत चत्वारिंशत्पलं वा विपंचविंशतिरेव वा अमंत्रं पात्रे एतच्च कांक्ष्यमयं एवं सघटितं कृत्वा कांक्ष्यमात्रं
उत्तममि त्मुक्तत्वात् तथा निधाय पापसंतत्रं च समवृद्धं लिखितं पद्मस्य कर्त्तव्यं कांक्ष्यं तु कर्त्तव्यमात्रं सुवर्णकं
तदभावे तदर्थं वा तदर्थं वा विकारयेत भूमौ ततः पुनः कृत्वा वृद्धं मुक्तं तत्पात्रं स्थापयेत् तत्र ब्रह्मविष्णु
शिवान्मकं तेषां पूजा ततः कार्यायेत मांसे सुशोभनैः वस्त्रादिभिरलंकृत्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् दानमंत्रं तु
सुवर्णपापसा मंत्रं यस्मादेतत्तुमीमं आयेत स्तारकं पद्मात्तद्गुणं हि जोत्तमं समुद्रमेव तं पृथ्वीं सम्यग्दातु
अथ तत्कलं तत्कलं लभते मर्त्यैः कृत्वा दानमुत्तममिति मदनरात्रे तु स्कांदे विरोधः पूर्वाह्नसंगमे स्नात्वा शुचिर्भू
त्वा समाहितः सर्वपापविष्णुश्चर्यनियमस्योभवेत्तरः त्रिदेवत्यमंत्रं तं देवाः करिष्ये भुङ्क्ते मुक्तुं दं भवेतु संनिधौ
मेघत्रयोदेवास्त्रयो गन्धः इति नियममंत्रः ब्रह्मविष्णुमहेशानां सोवर्णपलसंख्यया प्रतिमास्तु प्रकृतिमा स्तद
र्थं मय वादिजा हानं शत्रुपाशं भोजोणां तिलपर्वतः शंभुरात्रि ब्रह्मा कर्त्तव्यो पर्वतो विष्णु रुद्रयोः पूर्वसंख्यया
प्राण्यात्रयंततः कुर्यादुपस्कारसमन्वितं ब्रह्मविष्णुशिवश्रीत्येदा तमे च गवां त्रयं गिर एष भूमिः प्रजापति दानं वि
भवसारतः मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः तिलपर्वतमध्यस्थं पूजयेद्देवता त्रयं तत्र त्रस्य पूजा न मे वि
श्वस्येतेतुं सत्याय चरमात्मने देवाय देवपतये यज्ञानां पतये नमः ॐ ब्रह्मणे नमः ॐ विष्णवे नमः ॐ शिवाय नमः ॐ

१०

एवं सर्वत्रुहः हिरण्यगर्भाय नमः कुरुभ्यां नमः परमेष्ठिने नमः जंघाभ्यां नमः वेधसे नमः गुह्ये पद्मेद्रवाय
 नमः वस्तौ हंसवाहनाय नमः पूर्ववक्त्रे यजुर्वेदाय नमः दक्षिणवक्त्रे साम वेदाय नमः पश्चिमवक्त्रे अथ
 र्ववेदाय नमः उत्तरवक्त्रे चतुर्वक्त्राय नमः शिरसि एवं ब्रह्मपूजां कृत्वा प्रार्थनां कुर्यात् यथा हिरण्यगर्भपुरुषप्र
 धानाव्यक्त रूपक प्रसीदतु मुखोभूत्वा पूजां गृह्णन्मोक्षते इति ततो विष्णुपूजा यथा नारायण जगन्नाथ
 नमस्तोगुरु उध्वज पीतांबर नमस्तुभ्यं जनाहिन नमोस्तुते प्रताप नमः पादौ विश्वरूपाय नमः ऊर्वोः मुकुंदाय जा
 उत्ती गोविंदाय नमः जंघे प्रद्युम्नाय नमः गुह्ये पद्मनाभाय नमः नामौ लंबोदराय नमः उदरे कौस्तुभाय नमः वक्ष
 सि चतुर्भुजाय बाहोः विश्वतो मुखाय वक्त्रे सहस्रशिरसि मोक्षो प्रादित्यचंद्रनयनद्विबाहो दैत्यसूदन पूजादंताम
 पाभङ्गागदहाणकरूपाय नमः इति प्रार्थना ततः शिवपूजा यथा महेश्वर महेशान नमस्तोत्रिपुरांतक जीमूतकेशाय
 नमो नमस्तो वृषभध्वज ईशानाय नमः पादौ जंघयोश्चंद्रशेखरः जानुभ्यां उमाकांताय गुह्ये तु नाभौ वैनीललोहितः
 उदरे कृत्तिवासस्तु वहेनागोपर्वतिने योगरूपाय बाहूस्तु नीलकंठस्तु कंठके मुखे वैपंचवक्त्राय मोक्षोच्चैवकपर्दिने
 यथा प्रधकारे प्रमेयात्मनः सैलोक्यं कांतकाष्ठं पूजादंतामपाभङ्गागदहाणवृषभध्वज इति पूजां कृत्वा प्रार्थयेत्
 इति पूजाक्रमः प्रोक्तो मंत्रैरेतैः प्रयत्नतः प्राचार्यपूजयेद्भक्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः श्वेतवस्त्रपुगं वस्त्रलेप
 पीतवस्त्रद्वयं विष्णो लोहितं शंकरस्य च पंचामृतैर्नस्त्रायनं पूजनं कुरुमैः स्वकैः कमलैस्तुलसीपत्रैर्वि
 ल्वपत्रैरखंडितैः तत्कालसंभवे हि तैः पूजा देवाय याक्रमं पूजापतये विष्णुरूपाय रुद्राय नमः प्रनेतमंत्रेण स्वा
 हंत होमः गोदानं तेन दत्तं कृतं जपमिष्टयज्ञैः सहस्रधा कृतकृत्या भवेद्विप्रः कृतस्त्वं सप्रभावतः एवं मया सुमाराया

प्र. वि.

२१

७१

शुक्र २

तदुक्तं ननु तस्य मंत्रं प्रथोदयेन वा हरे किमस्य तदुक्तं इति प्रथोदयेन विधिः माघ
शुक्रचतुर्थी तिलचतुर्थी साप्रदोषया विनीयता माघचतुर्थी तु नक्तुवत पराधराः यत्किं दुष्टं च विध्यं ते चर्चासु ति
इत्युक्तं विधाय वा चर्चायां चतुर्थी प्राप्य तामसीं शुक्रशुक्रतिलान् च दद्यात्प्राप्तीयात्तु काचरी तां चात्रां ना
त्रयः कुर्यात्त्रैवेद्यं तिललुकेः उपसर्ग सहस्रं सहस्रं तयो मे मातया होमं तिलाज्यप्रयोगः कुर्यात्प्रतिभक्तिः तस्या
चतुर्थी मंत्रज्ञातस्य मंत्रः प्रहेत्यतीति काशी विज्ञात माघशुक्रचतुर्थी तु कुंदपुष्पैः सदाशिवं संपूज्य यो हिनता श्री
संप्राप्नोति श्रियेनः माघशुक्रपंचमी श्रीपंचमी वागहे माघशुक्रचतुर्थी तु वरमायाद्यचक्रियः पंचम्यां कुंद
कुसुमेः पूजां कुर्यात्सप्तम्ये इयं माघव्रतमते पूर्वा हेमाद्रिमते परा माघशुक्रसप्तमी इयं सप्तमी साहस्रलोदयव्याख्यती
ग्राहा तदुक्तं सूर्यसंग्रहे सूर्यग्रहणतुल्या हि शुक्रमाघसप्तमी अहोदयवेलायां स्नानं तत्र महाफलं भवि
ष्यतीति मासि मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटि भास्करा कुर्यात्तज्जानार्घदानाभ्यामायुरारोग्यसंपद इति प्रस्थाप्य च
लासप्तमी त्यचि संज्ञा प्रत्रविधिर्भविष्यतीति ग्रंथं धर्तुं प्रति वसिष्ठवचः माघस्य सितसप्तम्यां सर्वकामफलप्रदं कू
पसौ भाग्यजननं स्नानं कुरु वरानने कृत्वा षष्ठ्या मेकभक्तं सप्तम्यां निष्प्रलंजलं शत्रुं ते बालयोषां स्वेदत्वा शिर
सि दीपकं त्रैकेन चाल्यते पावत्राव तस्यानं समाचरेत् सौवर्णेन जते पात्रे भस्माला तु मये यवा तैलैर्वर्जिता तस्याम
सोऽं जनं जिता महाऽं जनं कुसुमं समाहितमनो भूत्वा दत्वा हि सिदीपकं भास्करं हृदये ध्यात्वा रूमं मंत्रमुदीर
येत् नमस्ते रुद्ररूपाय राणापतये नमः वरुणाय नमस्ते सुहृदि वासनमोस्तु ते जलोपवित दीपो ध्यात्वा संतर्ष्य दे
वुः

७१

72A

म५

नसंस्कृतायां माघकृष्णचतुर्दश्यामादिदेवोमहानिश्चि शिवलिंगतपोद्भूतः कोटिसूर्यसमप्रभः तत्कालमापि
 नीगाह्याशिवरात्रिवृत्तेत्येति एवं सति पूर्वघुरेवोभयमाशौ पूर्वव त्रयोदशीयदादेविदिनभुक्तिप्रमाणतः जागरे शिव
 रात्रिः स्यान्निशिपूर्वचतुर्दशी स्कादोक्तेः दिनभुक्तिरस्तमयः दिनद्वये निशीथमाशौ तु हेमाद्रिमते पूर्वा त्रिंशत्त्रासु
 राचेत्याज्यायोगोपदाभवेत् पूर्वविद्वैवकर्त्तव्याशिवरात्रिः शिवप्रियेति विवचनात् मदनरत्नेष्वेव परदिनप्रदोषनि
 शीचे भवत्याशिसत्वात्परैवेति माधवः पूर्वघुर्निशीथस्य परेघुः प्रदोषस्यैकैकमाशौ तु पूर्वव जयायोगस्य प्राशस्या
 र तच्चोक्तं नारदखंडे माघफाल्गुनयोर्मध्ये प्रसिताया चतुर्दशी प्रनंगेन समा युक्ता कर्त्तव्या सदा तिथिरिति पासे
 पि त्र्यर्धरात्रात्पुनर्यस्याज्यायोगोपदाभवेत् पूर्वविद्वैवकर्त्तव्याशिवरात्रिः शिवप्रियेति स्कादेचि भवेद्यत्रत्रयो
 दश्या भूतमाशौ महानिश्चि शिवरात्रिवृत्तं तत्र कुर्वाज्जागरंतथा महतामपि वापानां दृष्टुं वेति स्फुटी परान
 दृष्टा कुर्वतां पुंसं कुहमुक्तां तिथिं शिवमिति स्कादे दशीयोगस्य निंदतत्वाच्च पदाचतुर्दशी पूर्वघुर्निशीथादूर्ध्वप्र
 वृत्ता परेघुर्निशीथादूर्वागेव सम्या प्रातदा परेघुर्कमाशिसत्वात्परैव माघासिते भूतदिनं हि रात्रमुच्येति योगं य
 दिपंचदश्यां जयाप्रयुक्ताननुजातुकुर्वाशिवरात्रिं प्रियं रुचिं वस्येति वचनात् एवं दिनद्वये प्रदोषमाशौ भावे निशी
 थमाशिसत्वात्परैवेतेन दिनद्वये निशीथमाशौ प्रदोषमाशौ निशीथमाशौ निशीथमाशौ निशीथमाशौ निशीथमाशौ
 यः एकैकमाशौ तु निशीथेनेति सिद्धमिति स्कादे माघकृष्णचतुर्दश्या रविचारोपदाभवेत् भोमोवायमभवेद्देविक
 तं यंत्रतमुत्तमं शिवयोगस्य योगे चेतद्वैवमुत्तमोत्तममिति निर्णयः शिवरात्रिपारलेतु विरूढवाक्यानि द्रष्टव्ये स्कादेरु

११-वि.

७३

७३

एताः पर्वयुताः कार्यं क्षिप्यंते पारं भवेत् जन्माष्टमीरोहिणी च शिवरात्रि
स्तथैव च पूर्वविद्वैवकर्तव्यातिथिभान्ते च पारं एव तिथि मध्ये विपारं स्कादे उक्तं उपोषणं चतुर्दशं चतुर्दशं
उपारं कृतेः सकृत् लक्ष्म्ये प्रलभ्यते यवानवा वृत्तान्ते दूरमध्ये तु पानितीर्थं तिसंतिवे समस्तानि भवन्तीह भूतोपा
पारं कृते तिथीनामेव सर्वा सासु पवा सव्रतादिषु तिथ्यंते पारं कुर्वाहिना शिवचतुर्दशीमिति प्रत्रयामत्रयाद
र्वा कृत्तुर्दशी समाप्नोतं ते पारं तदूर्ध्वगामिन्यानु प्रातस्तिथि मध्य एवेति हेमाद्रिमाधवा दयोमवस्यामाहुः त
त्रयामत्रयोर्ध्वगामिनां प्रातरेव हि पारं लेत्पादि सामान्यवचनैरेव व्यवस्था सिद्धे रुभयविधवा कवेयव्यस्यः पदिह
रत्वात् निलिपसिधोतु तिथ्यंते पारं भवेदिति कृष्णाष्टम्यादिविषयमेव ननु शिवरात्रिविषयं तदुपादानं तु
व्युत्तत्वेमात्रकथनार्थं कथमन्यथा स्कादे एव प्रन्यहृदयवा कवेतिथि मध्ये पारं विधानं घटते तस्मादिना शिव
चतुर्दशीमिति पर्वदस्तशिवरात्र्याः सर्वप्रकारेण तिथि मध्य एव पारं लेति मदनरत्निका लादरीवोस्तु साह्यस्म
पर्वतमापि नीचेत्येह निदिधैव पारं कुर्वाह्यारण्यैव दोषभाजित्युक्तं इदं च व्रतं संयोगात् कन्या च न नित्यं का
म्यं च तथा च स्कादे परात्परतं नास्ति शिवरात्रिः परात्परं न पूजयति यो हं दुर्त्रिभुवनेष्वं जनुर्ध्वमस्तहस्त्रेभुम
तेनात्र संशय इति प्रकरले प्रत्यक्षपशुतेः वर्षे वर्षे महादेवि नरो नारीपतिव्रता शिवरात्रौ महादेवं नित्यं भक्त्या प्रपूज
येदिति वीर्याश्रुतेः प्रणवोयदिशुष्येत् स्तीयते हिमवानपि चलत्येते कदाचिद्वे निष्प्रलं हि शिवव्रत मिति वचना
च नित्यता तत्रैव शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापप्रणशनं आचालमनुष्णं लंभुक्तिमुक्तिप्रदायकं सादृशादिकमे
तस्यानुविष्टादि कंतुवे तीशानसंहितायां तेन काव्यता प्रत्रजागरोपवासपूजा समुदिता व्रतं ननु प्रत्येकं समुदि

७३

73A

तानां फलसंबंधात् यत्तु अथवा शिवरात्रिं तु पूजा जागरलेर्नयेत् तथा अखंडितव्रतोपेक्षे शिवरात्रिमुपोष्ये
 त सर्वान् कामानवाप्नोति शिवेन सह मोदते तथा कश्चित्पुण्याविष्णुविश्वेदेव व्रतहीनो विषयः पुमान् जागरं कु
 रते तत्र सरुप्रसमतां व्रजेदित्यादि स्कां दे तदशक्त विषयं माद्येत प्रतिमास शिवरात्रिस्तु शिवरात्रि शब्दस्य मा
 घकृदमचतुर्दश्यामेव रूढत्वा दजायं निर्णयस्तत्रेति ग्रामचतुष्टये पूजाविधानाद्यस्मिन्दिने अधिकरात्रिमा
 सिः साध्या ह्या साम्ये तु पूर्ववेति हेमादिरुचिवात् वस्तुतस्तु प्रतिमास कृदमचतुर्दश्यामपि शिवरात्रि शब्द
 प्रयोगात्कौटुपायनामयनाग्निहोत्रेनेत्याग्निहोत्रधर्मा इव तद्धर्मप्राप्तिः स्यादेव अतः प्रदोषनिशीर्षोभयमा यो ह
 यैव निर्णयः इति निर्णयसिंधौ मेदनरत्नेष्वेवं अस्मादंभकालः स्कां दे प्रादोमार्गशिवेमासि दीपोत्सवदि
 नेपिवा गृहीयान्माघमासेवा द्वादशो वमुपोष्येत तथा दीपोत्सवमया साद्य कृदमायाचतुर्दशी द्वादश्या च च
 पिचमासेषु प्रकुर्वादिह जागरं अथ संक्षेपतः शिवरात्रिव्रतप्रकारो लिख्यते तत्र लिंगपुराणे विनाभस्मत्रिपुंडु
 ए विनाह द्राक्षमालया पूजितं शुभमहादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः तस्मान्न द्रापिकर्तव्यं तस्मात् त्रिपुंडुं कं
 तिवचनात् त्रिपुंडुं रुद्राक्षधारणमावश्यकं प्रातः कृतनित्यक्रियः सूर्यः सोमो यमः कालः संध्यो भूता न्यहं द्या
 पवनो दिक् पतिर्भूमिराकाशश्च चरानराः ब्रह्मेज्ञानसमाख्यापकस्तपध्वमिह सन्निधि मिति मंत्रेण सूक्तै
 देवताभ्यो व्रतं निवेद्य उद्धृत्यो भूत्वा वारिपूर्णां ता म्रपात्रं गृहीत्वा तिष्ठ्याद्युत्तरां कृत्वा शिवश्रीदिकामः
 शिवरात्रिव्रतं त्येतत्कुर्यात्सहस्रं फलं निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्सा दा जगत्ते चतुर्दश्या निराकारो भूत्वा प्रा
 खं परे हति मोक्षे हं भुक्तिमुक्त्यर्थं प्राणं मे भवेच्चरेति संकल्प्य च घटित्वा जलमुत्सृजेत् ततो नित्यकृत्यं कृत्वा

१४ वि. रात्रौ प्रथमप्रहरे, प्रद्योत्यादि शिवश्रीत्यर्थं शिवपूजां करिष्य इति संकल्पं कृत्वा पूर्वप्रतिष्ठां लिंगे, अप्रतिष्ठेतु न देवप्राणप्र
 १४ निष्कृत्वा वक्ष्यमाणपार्श्वलिङ्गं पूजाप्रकारेण पंचाक्षरेण शिवमंत्रेण वैदिकेन योराणिकेन वा मंत्रेण प्रणवादि
 वा ३ चतुर्वर्णितनम्रितं शिवनाम्नं प्रावक्ष्यतां पुनश्चैः पूजयेत् तत्र विरोधः ओं हो ईशानाय नमः इति प्रथमप्रहरे दुग्धेन स्त्री
 ७५ पत्रं शिवरात्रिब्रतं देवपूजाजपपरायणः करोमि विधिबद्धं गृहाण धर्महेप्सवर इति मंत्रेण ध्यानं ततः शिवमंत्रजपे
 न तत्कथाश्रवणं हि निजीगारं कुर्यात् तस्मात्पुनस्तज्जपः स्नानं तत्कथाश्रवणं दिकं उपवासकृताद्येते गुणः प्रा
 णमनीषिभि रितिवचनात् एवं प्रथमप्रहरे कृत्वा द्वितीयप्रहरे पूर्ववत् संकल्पं कृत्वा ओं हो प्रद्योत्याय नमः इति मंत्रेण द
 ध्रापस्त्रीपत्रं नमः शिवाय शंताय सर्वपापहराय च शिवरात्रौ दद्यात् सर्वप्रसिद्धं मया सह अनेन ध्यानं कार्यं ततः त
 तीयप्रहरे ओं हो वामदेवाय नमः इति मंत्रेण ध्यते न स्नापनं दुःखदायि प्रशोकेन दग्धो हं पावतीपते शिवरात्रौ दद्यात्
 धर्मसुमांकांतगृहाण मे इत्यर्घदानं चतुर्थप्रहरे ओं हो सद्योजाताय नमः इति मधुना स्नापनं मया कृता न्यनेका नि
 पाकानि हरशंकर शिवरात्रौ दद्यात् धर्मसुमांकांतगृहाण मे इत्यर्घदानं, अन्यत्सर्वप्रथमप्रहरपूजावत् एवं पूजा
 मलां पूजयादना प्रहरचतुष्टयं जागरणं कृत्वा प्रभाते ब्रतसमर्पणं कुर्यात् यथा अविद्येन ब्रतं देवत्वस्य सादान्
 याकृतं क्षमस्व जगतां नाथ त्रैलोक्याधिपते हर यन्मया कृतं पुण्यं तदुद्रस्य निवेदनं त्वत्प्रसादमसादेव ब्रतमद्य
 समर्पितं प्रसन्नो भव मे श्रीमत्सहितः प्रतिपद्यतां त्वदलोकनमात्रेण यत्रिओऽस्मिन् संशयः इति मंत्रेण ब्रतं समर्पयेत् त
 तः परदिने यथाशक्ति ब्राह्मणभोजयित्वा प्रार्थनां कुर्यात् यथा संसारत्रैलोक्यं ब्रतेनानेन शंकर प्रसिद्धं मु
 खो गायत्रानहं हि प्रदो भवेति सर्वप्रार्थनां कृत्वा वंधुभिः सह पारणं कुर्यात् इति शिवरात्रिब्रतविधिः, अत्रैव प्रसंगात्

चिद्वलिंगपूजनविधिरूपे नंदिभविष्ययोः प्रायश्चान्नचलवान्प्रीमानपुत्रवान्धनवान्सखी वरमिच्छन्तमे
 लिंगपान्चवयः समर्चयेत् मृदुस्मगोशरुत्पिंडताम्रकंस्मयंतया कृत्वा लिंगं सकृत्सूज्यवसेत्कल्पयुतं दि
 वि वाहं वित्तप्रदं लिंगं स्फाटिकं सर्वकामदं नर्मदागिरिजं श्रेष्ठमन्यदपि हि लिंगवत् कृत्वा पूजयति त्रैलोक्य
 सचेष्टितं फलमिति देवीपुराणे मृदाहरणसंघट्टप्रतिष्ठापानमेव च स्थापनं पूजनं चैव विसर्जनमतः परं हरे
 महेश्वरश्चैव प्रलयादिः पिनाकधृक् शिवः पशुपतिश्चैव महादेव इति क्रमात् इति अत्र मृदाहरणद्वयः श्रो
 कोक्ताः सप्तपदार्थाः क्रमेण प्रणवादिचतुर्वीनमोतं हरादि सप्तनामभिः पूजाकर्तव्या अथ पदार्थाः पंचादरेण
 वा शिवमंत्रेण कर्तव्याः गोमूत्रैरुपकृत्वा वा लेपुष्योत्पलानि चोदने होतुं नमः शिवायेति मंत्रः सर्वार्थसाधकः स
 र्वमंत्राधिकश्चायमोकारादिषु द्वादशः इति नंदिपुराणात् नाममंत्रेण वा पूजा कार्या तत्र पूजाक्रमो लिख्यते ओं ह
 राय नमः इति मंत्रेण मृदुस्तुत्यशोधयेत् ततः प्रोक्षणं कृत्वा तस्यामृत्तिकायां शुद्धं जलं प्रक्षिप्य ओं महेश्वराय नमः
 इति मंत्रेण मृदं संघट्टयेत् तेन संघट्टितमृत्पिंडेन प्रक्षीतिरक्तिकापरिमिता दक्षपक्षपरिमाणं दक्षिणपरिमाणं
 प्रोक्ष्यादमृदुकोष्ठं च लिंगं कुर्यात् ततः ओं प्रलयाण्ये नमः शिव इह सुप्रतिष्ठो भव इति मंत्रेण सने स्थापयेत् त
 तो ध्यानं कुर्यात् ध्यायेन्नित्यं महेश्वरं जतगिरिनिभं चक्रचंद्रावतंसं रत्नाकल्योत्पलानां परशुमृगवराभीति
 हस्तप्रसन्नं पद्मासीनं समंतात्सुतममरागैर्भीष्टं कृत्वा तं विश्वाद्यं विश्वबीजं निश्चितममहं पंचवक्त्रं
 त्रिनेत्रं इति ध्यात्वा ओं पिनाकधृके नमः इति मंत्रेण पुष्पादवेन स्थापयेत् ततः प्राचम नीपादि वस्त्रमक्षौपवी
 तगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्याचमनीपफलतांबूलदक्षिणतीक्ष्णजननमस्काराः ओं नमः शिवायेति मंत्रेण कुर्यात्

अ.वि.

24

तत्प्रश्नोत्तरजनकं तदा शिवायनमस्तिमंत्रेण पंचाक्षरेण कुर्यात् प्रागमोक्तः प्रागेवांशिवस्याद्योमूर्तये पू
ज्याः तदुक्तं भविष्ये मूर्तयोर्वैश्वस्येताः पूर्वादिक्रमयोगतः प्रागेवांताः प्रपूज्यास्तु वेद्याः लिङ्गं शिवं यजेदिति
तत्र पूर्वाय योक्ता ग्राह्या नतु पूज्य पूज्योऽंतं प्राचीति प्रागमोक्ता ग्राह्या न प्राचीमग्रतः नतु पूज्य पूज्योऽंतं
प्राचीत प्रागमोक्ता ग्राह्या न प्राचीमग्रतः प्रागमोक्तिरुद्धामले निषेधात् तत्पूजनं यथा ओं प्राचीयति
निमूर्तये नमः इति यथा स्थितं प्राच्यां ओं भवाय जलमूर्तये नमः इति ईशाने ओं रुद्राय जिनमूर्तये नमः इत्युत्तरस्यां
ओं उग्राय वायुमूर्तये नमः इति वायवां ओं भीमकायामूर्तये नमः इति पद्मनाभां ओं पद्मपतये यजमानमूर्त
ये नमः इति नैऋत्यां ओं महादेवाय सोममूर्तये नमः इति दक्षिणस्यां ओं ईशानाय सूर्यमूर्तये नमः इति प्रागे
वां पूजयेत् प्रश्नोत्तरांकारं न वदेत् ततः शोभादिनास्तुत्या त्रयः पुण्या जयः समर्थ नमस्कृत्य दमस्वेति पू
र्वोक्तमंत्रैः प्रार्थयित्वा ओं महादेवाय नमः विसर्जयामि इति विर्जयेत् इति पूजाप्रकारः भविष्यस्कोदयोः स
धत्तु इत्येव लिंगं सकृत् पूजयेत्ततः सगोलतफलप्राप्य शिवलोके महीयते चित्त्वपत्रैरखंडैश्च यो लि
ङ्गं पूजयेत् सकृत् सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते सर्वकामप्रदं चित्त्वदादि प्रस्य विनाशानं चित्त्वप
त्रात्पुनरास्ति येन तुष्यति शंकरः शुक्ला एष विचपत्राणि श्रीरुद्रस्य सदेवस्य इत्यादिवचनाद् तत्पुण्या लि
ङ्गं चित्त्वपत्राणि च शिवपूजया याति प्रशस्तानि यन्नु शिवाय समर्पिते पुष्पनैवेद्यादितत्प्रसादरूपेण विष्कनिवे
ष्टितवत्स्यमं नोपयेज्यं स्य स्याद् रुद्रस्य निर्मलं सवासां प्राप्नुतः शुचिरिति कालिकापुराणे दत्तानैवेद्यवस्त्रा
दिनददानीकदाचन त्यक्तं यच्छिवमुद्दिश्य तदा दानेन तत्फलमिति भविष्ये च निषेधात् यन्तु प्रयास्य शिवेनै

75A

३६

वेद्यं पत्रं पुष्पं कलं जलं शालग्राममकिलासंगात्सर्वपापवित्रतामिति परिशिष्टवचनं तस्यार्थानुसमये
 नपंचायतनपूजायां शालग्रामस्य पितृसत्त्वान्नैवेद्यान्नदोषप्रतिपादकमिति शिष्टाः ॥ इति शिवरात्रिविधिः ॥ अ
 यप्रसंगात् शिवरात्रिव्रतोद्यापनविधिः तत्र हेमाद्रौ स्कांदे यदा संजायते चित्रं भक्तिप्रकाशमन्वितं स एव व्रतका
 लः स्याद्यतो नित्यं हि जीवितं चतुर्दशार्कं कर्तव्यं शिवरात्रिव्रतं शुभं एकभक्तं त्रयोदशं चतुर्दशं मुषोषलं संपा
 द्य सर्वसंभारात् मंडपं तत्र कारयेत् वस्त्रैः पुष्पैः समोद्धृतं पट्टवस्त्रैश्च शोभितं तन्मध्ये लेखयेद्दिग्बलिगतो भद्रमं
 डलं अथ वा सर्वतोभद्रमंडपं तत्र प्रकल्पयेत् शोभोपशोभासंपुक्तं दीपसर्वत्र सज्जले आचार्यं वा इत्येव तत्र अर्चि
 त्तिः सक्तं शुचिः मंडपपरिमणं अर्च्यं कृत्वा च शिवपुराले मंडपस्तत्र कर्तव्यो हस्तहादशसंमितः सन्निधौ
 मंडपस्योत्तरे वरलीयादिजाः क्रमात् निमंत्रयेत् प्रथममाचार्यं गतवत्तरं हादशान् स एव नाथसदाचारानुसं
 युतान् अर्च्यं पूर्वप्रकर्तव्यं मुर्कदिपुष्पं विधिं पाद्यमाचमनीयं च मधुपर्कं च भक्तिः वरलीयाद्याश्चाश्वमे
 द्यालंकारादिभिरिति पुनः स्कांदे शिवरूपं श्रुते विप्राः पूज्यं श्रुत्वा न पुष्पकैः अनुज्ञातं श्रुतैर्विधैः शिवपूजां स
 म्प्राप्त्यैव सो वरलीयाजतास्ताम्रा मृण्मया वा विशाकृतः कुंभासुरयोदकमितामध्यपूर्वादिदितु च यथाविधि
 स्थापनीयाः पूजनीयाः प्रयत्नतः मध्यकुंभे मयसे देवमुमया सहितं शिवं सो वरलीयाय वा शेषैश्च भूमे संस्थि
 तं शुभे पलेन वा तद्वर्तत दध्नि न वा रुतं अथ हादशालिंगाश्च कर्तव्याः शुभलक्षणः माघे हादशकैर्विमा
 षेकैः स्वशक्तिः वल्लीकतटतीर्था ब्रह्मपंचेन द्धिरष्टभिः उमा महेश्वरं देवं महोद्यौ रिति मंत्रतः तत्पत्नीया
 दकस्नानं पंचनद्यास्तु मंत्रतः भस्मस्नानं ततः कुर्यान्मनस्तोकेति मंत्रतः पंचगव्ये स्नानं माषा पश्वेति पंच
 गव्यैः चित्तपालह्मण्यवावागुडं अतिवला तथा अर्च्यं सुवर्चला रुद्रिः सर्वोषधिसमन्विताः राजाभिरोषधीनिश्रुताः

विधाति मंत्रतः सापयेदेवदेवेशं पंचास्तसमंत्रकं पयः पृथिव्यां पयसा दध्यादधिका लोति च घृतमिति घृतं म
 धुवातेति वैमधु सिताह्मनं प्रकर्तुं स्वोदः पवस्विति मंत्रतः ततश्च वारुणे मंत्रैर्नमस्ते रुद्र मंत्रतः ततः कुंभे सिन्धु
 वारुणाय त्रैलोक्ये सर्वो धिस्मा युक्ते पंचास्तसमन्विते स्थापयेदेवदेवेशमुमया सहितं ह्रं ततः पूजा प्रकर्तव्या
 षडंगया सपूर्वका प्राध्यायशक्तिसंपूज्य धर्माद्याः सिद्धिका स्तीया प्राधर्माद्या प्रसंपूज्या वामादिशक्तिपंचकं मूल
 मंत्रेण संपूज्या तमस्ते रुद्र मंत्रतः शिवसंकल्पहृदयं पुरुषसूत्रेन वैशिष्टः शिवावाताशयलः प्रोक्तः कवचं वी प्रति
 रथं नेत्राणि विभ्राडिति च शत रुद्रियमस्तकं चंदनैः कुसुमैश्चैव कस्तूरीपद्मैर्हमेः पुष्पैः सुगंधैर्वहुभिर्ध
 यैः गुरसंभवेः नैवेद्यं विविधैश्चैव पायसाद्यैः फलैस्तथा नालिकेर्यादिभिर्दधि दद्यादष्टौ सुसुशोभनेः वराया
 मारुणमेव प्रदद्याद्विंशतिं कृत्या कुंभाः सर्वप्रकर्तव्याः धामपुंजोपरि स्थिताः पुंमयस्तोषणीतेन संयुता फल
 संयुताः भस्मास्तुत्वा नमस्कृत्य कुंभद्वादशकेततः प्रतिलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य पूजनीयं प्रयत्नतः पूर्वलिङ्गे तथा कुं
 भे सर्वसंपूजयेत्ततः द्वितीये पूर्वलिङ्गे तु कुंभे धोरं प्रपूजयेत् तृतीये लिङ्गं कुंभे तु पूजयेत्तत्र यथा धोरं प्रयमेद
 द्विलिङ्गे उग्रं कुंभे प्रपूजयेत् द्वितीये दक्षिणे लिङ्गे कुंभे धोरं प्रपूजयेत् तृतीये दक्षिणे लिङ्गे कुंभे रुद्रं प्रपूजये
 त पश्चिमे प्रयमे लिङ्गे भवं कुंभे प्रपूजयेत् द्वितीये पश्चिमे लिङ्गे सद्योजातं घटे तथा तृतीये पश्चिमे लिङ्गे
 प्रातः पूजयेद्दृष्टं उग्रं प्रयमे लिङ्गे भीमं कुंभे प्रपूजयेत् द्वितीये तत्र लिङ्गे वामदेवं घटे तथा तृतीये पुत्रं लि
 ङ्गे कालं कुंभे प्रपूजयेत् मध्यमे तु ततः कुंभे नाम निःशक्ति संयुतैः संपूजयेदेवदेवेशमुमया सहितं किं एवं संपू
 जयेदेवेशं भस्मा सर्वोपचारतः ततो गृह्यविधानेन स्थापयित्वा विभावसु स्थापनीया कः प्रकर्तव्यः पायसो विधि

ततः लोकपालबलिंदद्यात्त्रौ पूर्वदिशि क्रमात् पुनस्तोत्रपाठे स्तुतौ जागरणं चरेत् प्रसिद्धहस्तमर्चयाम
 हादेवाय भक्तिः प्रथमं त्रययोगो बह्यामि ततः प्रभातसमये कृत्स्नं ध्यादिकाः क्रियाः हवनं तु प्रकर्तव्यं यो
 मंत्रैर्घोषेदितं विधिः शिवपुराणे लोकपालबलिंदत्वा बिल्ववृक्षे समुद्रबाः समिधोष्टौ त्रयशतं होतव्यं च त्रि
 पंचकैः पंचामृतप्लुताश्चैव प्रादेशस्य प्रमाणतः प्राजस्याहुतयो देवाः समिद्धिः समितास्तथा तिलव्रीह्य
 वैश्वदेवपायसान्नैर्न भक्तिः ततो नवग्रहमखः कर्त्तव्यमप्यथाविधि प्रायश्चित्तं ततो हत्वा पञ्चात्पूर्णे हुतिं
 नेत् होमानंतरं कर्म तत्रैव ततो देवस्य वै पूजा कर्त्तव्या व्रतकारकैः ध्यात्वा सनप्रदातव्यं पाद्यं स्नानादिकं ते
 तः सर्वसंपूजयेत्पादौ जानुनी पुरुषं तथा ऊर्ध्वः पशुपतिं चैव कृष्णमुग्रं प्रपूजयेत् अघोरं गुह्यदेवं स्पर्श
 कंचो रक्षि पूजयेत् भुजासु चैव बसुभवं संपूजयेत् ततः सद्यो जातं कंठदेशे ईशमासे प्रपूजयेत् नासिकायां
 महादेवं वामदेवं च चक्षुषु भीमं भुवोऽप्रसंपूज्य उमापतिं ललाटे सर्वभाषितमा पूज्य सर्वदेहे महेश्वरं
 ततो धूपादिदानेन पूजा कृत्वा यथाविधि ततः सुकुंभामूर्तिं च सवस्त्रा वषभे स्थितां सर्वां लंकां सहिता
 माचार्यापतिवेदयेत् गांसवत्सं सवसनां नाना लंकां भूषितां सुसुहृन्नामि च वस्त्राणि शय्यां सोपस्कं रात
 या दद्यादाचार्यवर्ग्यमश्वमेधीयतामिति ततस्तुकुंभान्निश्रेष्ठो दद्यात्त्रिंशदिसंयुतान् द्वादशैव तु गां द
 द्यात्सद्विधानादिकं तथा अथवा दक्षिणमेव प्रदद्यात्तसिद्धये व्रतमेतत्कृतं यत्ने पूर्णं वा पूर्णमेव वा सर्वसं
 पूर्णतां यातुं प्रसादाद्भवतां मम इति संप्राप्य तान्निप्राप्य एष्य च पुनः पुनः तिलपात्राणि दद्यात्त्रिंशद्दशत्रा
 सलेषु च चतुर्दशत्रासलेभ्यः सत्रं त्रिंशद्विंशो वतः भोजनं मधुरं देयं पायसं दधौः सुसंस्कृतैः दक्षिणा च प्रदा

प्र. वि.

११

तेजगद्

तस्याभिरुदानंतथापरं मंडुपादिसमग्रं तु प्राचार्योपनिवेदयेत् ततश्च स्वजनैः सादृशं स्वयं भुंजीत सव्रती एवं यः कु
रुते देवितस्य पुण्यफलं मृगु निर्वर्धयिर्नरुतो भोगी स्थित्वा वर्षशतं शुभं पुत्रपौत्रसमृद्धिं सर्वकामसमन्वि
तः संसारस्य फलं लब्ध्वा तीर्थदानसमुद्रं सर्वयज्ञसमुद्रं सर्वव्रतसमुद्रं सर्वलोकं पुत्रिविलान् भोगान् भुंजे
यदध्या ततः कल्पेन समये मत्समीपे गले मम स्थितो दिव्यजहा भोगान् चिरकालं भुनक्ति सः ततो ममानुग्र
हो मद्वेहे वलयं व्रजेत् एतदुद्यापनं रज्यातं संक्षेपात् प्रातिविस्तरात् मद्रक्षा येन चित्राय यजोप्यं देवता स्वपि प्रस
वत स शिवरात्रिनेन नाम्ना तस्य ये विदधति ह गत्वा उद्यापनं मण्डितं प्रविधुं तपापा मुक्तिं च मुक्तिं मनु
लं पुरुषालभते इति श्री दीक्षितमलिरामकृतः शिवरात्रिव्रतोद्यापनविधि संग्रहः प्रथमप्रयोगः मंडुपं ह
दं हस्तं यथोक्तविधिना कारयित्वा त्रयोदशं शिवरात्रिव्रतोद्यापनांगत्वेनैकभक्तमहं करिष्ये इति संकल्प
पूर्वकमेकभक्तविधिना एकभक्तं कुर्वीत ततश्च तर्ह्यं प्रातर्नित्यं कृत्वा ओं प्रद्योत्यादिकालादिकीर्तनांते नि
र्माद्यशरीरेण वर्षशतवधिपुत्रपौत्रधनादिसकलभोगभोगी त्वोत्तरकल्याणवधिसमस्तदानपदव्रतस
मुद्रं सर्वलोकभोगभोगानंतनचिरकालवधि शिवगालपत्यप्राप्तिपूर्वकशिवसाधुजपप्राप्तिकामः शिव
रात्रिव्रतोद्यापनममुकगोत्रोऽमुकशर्महं करिष्ये इति संकल्पं कृत्वा अतिगमतिरुक्ते प्राचार्यसहितैस्त्रिभि
र्ब्राह्मणैः पुण्यहवाचनविधिना पुण्यहवाचनं कारयित्वा दक्षिणदिना तासं तोष्य विसर्जयेत् ततो मंड
पादहः पूर्वसंदिशायणाशालं कारयित्वा मधुपर्कपूर्वकं विधिवदाचार्यदीन्युपायात् तत्र शिवरात्रि
व्रतोद्यापनात्म्यं कर्म लपेभिर्द्रव्यैराचार्यत्वेन त्वामहं वृत्ते इति प्रयोगः प्राचार्यः ब्रह्म १ अतिजः १२ एवं चतुर्द

77A

म

शान्तो वारं ततो मंडपं विता नानादि निरुत्तरं तदभावे द्वादशाहस्तमितं चतुर्दशं भूभागे वि लिप्य तस्योपरि विता
 नं वध्वा तन्मध्योत्तंगतो मद्रमय वा सर्वतो मद्रं वि लिप्य तस्योपरि धान्य राशिं कृत्वा तदुपरि तं दुलपूरी सुवर्ण
 दिकलं कां स्यापयेत् ततः पूर्वादि दिक्षु द्वादशा कलशः स्यात्काः यथा पूर्वस्य दिक्षि कलशत्रयं जलपूरी द
 दित ए संस्य ददिते कलशत्रयं पश्चिम संस्य पश्चिमे तदकु संस्य उत्तरे पूर्व संस्य मिति प्राददिते न स्यापयेत्
 कलशः सर्वे धातु मयाः प्रशक्तौ मध्ये धातु मयोऽमेम ए मयाः तत्र स्यापन मंत्राः भू रसि भू मि रस्य दिति
 सि वि प्र धा या वि प्र स्य भुवन स्य धर्त्री पृथिवी य धी पृथिवी हं हृ पृथिवी म हि हं सी रिति भू म्य मि म र्जी नं प्रा नि
 घ कलशं महात्वा वि शान्तिं द वः पुनरु र्जी निर्वर्त स्व स नः सह सं धु द्वा रु धा रा प य स्व ती पु न र्मी वि श ता द्र वि दि
 तिकलशान्ति मंत्रं पयोक्तृ स्यान्नेषु धान्योपनि स्यापयेत् वरुण स्यो नं भन म सि वरु ण सं क म र्जनी स्यो वरु
 ण अ न स द म ति वरु ण स्य अ न स द नं सि वरु ण स्य अ न स द न मा सी दे त मंत्रे ए ता व द्धिः पू रयेत् उरु ता सि व रा
 हे ण रु द्रे न प्रा त वा रु ना न म स्ते सर्व भू ता तां प्र भ वा र ति ह व्र ते इ ति ते षु स प्र व रा हे ण रु द्रे न ति ति पे त औ ष ध
 यः सम व द त सो मे न सह रा जा य स्य कृ णो ति ब्र ह्म ए स्त पू र ज न्य वा म सी नि स प्र धा न्या नि निः ति पे त प्र ष्व शे वो
 नि ष द नं प र्णे वो व स ति कृ ताः गो भा ज रू कि ला स य य त्स न व य पू रू ष मि त्य ने न पंच प ल वा र याः क लि ती र्णा प्र
 फ ला प्र पु ष्या या प्र पु ष्यि णी व ह स ति प्र हृ ता स्ता नो मुं च त्वं ह सः इ ति पू र्णी फ ला नि हि र ण्य गर्भः सम व र्त्त
 ता मे भू त स्य जा तः प क्षि रे क आ सी त स द धा र पृ थि वी धा मु ते मां क स्मे दे वा य ह वि षा वि धे मे ति पंच र त्ना नि य
 तो प ती तं प र मं प वि त्रं प्र जा प ते र्थ त्स ह जं पु र स्ता त प्रा पु ष्य म ग म प्र ति मुं च सु भं य तो प वी त व ले म स्तु ते जाः इ ति य
 तो प वी तं क ल शानां कं ठे वे द्ये त ततो गंध पुष्पा तै स्तो न भ्य र्च्य ध्रु वा रो ध्रु वा पृ थि वी ध्रु वा सः प र्व ता इ मे ध्रु

अ.वि.

७८

78

वैविध्यमिदं जगद्गुणो राजा विप्रमय भवन्ते राजा वरुणे भवन्ते देवो वरुणः भवन्ते इन्द्राग्निराष्ट्रं धारयतां भूवं
भूवेण ह विषामिदं मं भूषामसि ज्योतिरं इन्द्रः केवलं विप्रो वलीह तस्करादित्यनेनामिमं अयुवा सुवासाः पति
वीत प्रागात्सु चोपाभवति नायमानः तं धीरासः कवयउ नयंति स्वाधो मनसा देवयंतः इति वसुधुमेना धी
धितेषामुपनिर्दिष्टं प्रतिमास्याप नार्थता प्रादिप्राप्ति स्मोपयेत् ज्योतिराष्ट्रं धारयतां भूवं
इति मासु वली राजता न्यतर वृषभस्या चैकस्मिन्ताम्रपात्रे स्थापयित्वा प्रावेहि वामयो भुवस्तान ऊर्जं दधातनः
महे इ एण यचते से इत्यनेन स्थापयित्वा पतिनो रुद्रस्य हेतिर्दण्डु पतिवेषस्य दुर्मति रघायोः ज्योतिराष्ट्रं धारयतां भूवं
इति स्तुतुमी ह स्तोका यत नया यमउ प्राप्तिमुत्तारयामीति लिङ्ग प्रतिभयो रमिमरी नेन प्राप्ति उत्तार एव तुत्वा ज्य
प्रमत्त ऊर्जं पर्वते शिखिप्राणि भू इति उपाधी भ्यावन स्यति प्रधि संभृतं पयः तान् रुद्रमूर्जं धत्तमरुतः संप्रं राणा
ज्योतिराष्ट्रं धारयतां भूवं इति स्तोका यत नया यमउ प्राप्तिमुत्तारयामीति स्थापयित्वा प्रमुत्तार एव कुर्वीत ततो मही घोः
एषि वीचन इमं यज्ञं मिदुतं विष्टता न्नी भरीममिदिति सप्रमृत्तिका चूर्णं विलिप्य स्थापयित्वा मानस्तोके तन
येमान प्रायुषिमा नो गोपुमानो ज्योतिराष्ट्रं धारयतां भूवं इति स्तोका यत नया यमउ प्राप्तिमुत्तारयामीति स्थापयित्वा मानस्तोके तन
इति भस्मना स्नानं कारयित्वा पंचनद्यः सरस्वती मयि यंति स्त्री तसः सरस्वती तु पंचधा सो देवो भवत्स रिदिति
तीर्थोदके स्थापयेत् ततः प्राण प्रतिष्ठां कुर्वीत यथा शिवस्य प्राण इह प्राणः शिवस्य जीव इह स्थितः शिवं सर्वं स्पष्ट
दुष्कालि वाग्मन्त श्रुतु श्रोत्र निहाल एव ह वै वागत्यमुखं चिरं तिष्ठतु स्वाहेति पठित्वा भिमरी नं कुर्वीत ततो म
नस्ते प्राण्या यतां वाक्ते प्राण्या यतां प्राणस्ते प्राण्या यतां चतुस्ते प्राण्या यतां पञ्चोस्ते प्राण्या यतां वाक्ते प्राण्या
यतां तिष्ठायतां तैश्चतुस्ते प्राण्या यतां इति जपेत् इति वसुधुमेना धारयतां भूवं इति वसुधुमेना धारयतां भूवं इति वसुधुमेना धारयतां भूवं

स्पष्ट

७८

त्रिपुण्ड्रं जटारं चंद्राद्रिचतुष्टयं शुद्धस्फटिकसंकाशं जागयतोपजीतिनं वसनं चर्मवैषाद्युचामेवल्लभयापु
 तं त्रिनेत्रं चतुर्वीहं प्रसन्नवदनं नुजमिति ध्यानं कुर्यात् प्रागधृष्टदेवदेवेशमश्लोककृते धृष्ट्या पूजयामिति ध्या
 नेन प्रसन्नः स मुखो भवेत्सावाहनं सिंहासनं महादेवकृतं रत्नैः सुशोभितं ब्रह्मलपतिमिति पूर्वमासनं कल्पयाम्यह
 मितुपवेशनाय मासनं सदासनं कुरुप्राज्ञनिर्मलस्वरूपनिर्मितं भूषितं विविधै रत्नै रूतकल्पितमासनमिति पा
 दस्थापनार्थमासनदानं ततः शिवाय नमः इति पाद्यं गंधोदकेन पुष्पैश्च नारिकेलैः समन्वितं प्रर्घ्यं गृह्णाण देवेश तल
 भक्तिं मे सकलं कुरु इत्यर्घ्यदानं ततः पादोषधीः पूर्वाजाता देवेभ्यस्त्रिपुण्ड्रं मनेन पुष्पभूषणं महं पुंशांतं धामा
 निसप्तचेति सर्वोषधिषु लेनस्त्रपने ततः पंचगव्यस्नानं यथा गायत्र्या गोमूत्रेण गंधद्वारां दुग्धार्धं नित्यपुष्टं
 कशीखिलं इष्वशंसर्वभूतानां तामहोपतद्वये श्रियमिति गोमयेन प्राण्यायस्व समेतु ते विप्रवतः सोमवृक्ष्य भवा
 वाजस्यसंगाये इति दुग्धेन दधिक्रावणे प्रकाशं जिह्मोऽश्वस्य वाजिना सरभितो मुखवाक्यं त्र्यण प्रायुषं चित्ताग्नि
 वत् इति दध्ना तेजो सिष्णुक्रमस्य मृतमसि धामनामासि त्र्यं देवा नामना धृष्टं देवयजनमसि इति छत्तेन ततः
 पंचामृतस्नानं यथा पयः पृथिव्या पयडोषधीषु पयोद्विभं तर्पिते पयोधाः पयस्वतोः प्रदिशः संतुमस्यमिति दुग्धे
 न दधिक्रावणे इति दध्ना छत्ते मिहो छतमस्य दो निहो ते श्रितो छतं वस्य धामा अनुष्वधामा बहमादयस्व स्वाहा
 कृतं वृषभवत्सो हयमिति छत्तेन मधुवाता मृतायते इति मधुना स्वादुः पयस्वदिवा यजन्तस्वा दुर्दिवा यजन्त
 वीतनाग्ने स्वादुर्मित्राय वरुणाय वायवे वरुणाय तवे मधुना प्रदाभ्यः इति शर्करया ततो नमस्ते रुद्रमस्य वतु तो तेत्या
 दिभि रभिषेकं कुर्यात् ततः कुंभोपरि स्थापितताम्रादि पात्रेष्वगमोक्तविधिना वीठपूजां कृत्वा लिंगतो भद्रं पदि
 स्थापितं कुंभोपरि पात्रे वृषाकृता मुष्णमहेष्वरप्रतिमां स्थापयित्वा पूर्वादिदिशु स्थापनक्रमेण वादवालिंगानां

प्र. वि.

७६

७७

७४

स्थापनं कुर्यात् इति शेषं गुणानां संकृत्वा पूजां कुर्यात् सा सोमया यज्ञाग्रत इति वदुर्हि दधानमः सहस्रशीर्षेति
 वोदुशमिः शिरःसिखाहा तारायणः शिरःशोभेवषट् प्राशुः शिरःपान इति दधानमिः कवचायतुं विभाषुति च
 रुद्रिप्रामिः नेत्रत्रयायवौषट् नमस्ते इति वोदुशमिः अस्त्रायफ एवेत्या संकृत्वा च संसृष्टं दुकूलं च देवानामपि
 पुन्र्मं गृहाणत्वमुष्माकांतं प्रसन्नो भव सर्वदेति प्रत्येकं वस्त्रदाने यतोपवीते सहजं ब्रह्मण निर्मितं पुरा प्राशु
 ष्वरे सवर्चस्यमुपवीतं गृहाण मो इत्युपवीतं ततः शिरःशोभनमः इत्याचमनीयमलंकराणां च मलपाद्रेः समु
 भूते सुगंधिद्रव्येन संयुतं गृहाण त्वं ह्यश्रेष्ठ भुक्तिमुक्तिफलप्रदेति गंधः प्रदत्तान् धवलाकारान् पालितं
 कुलसंभवान् गृहाण त्वं ह्यश्रेष्ठ प्रसन्नो भव सर्वदेति प्रदत्तान् तानाविधानि पुष्पाणि सुगंधानि मया विभो
 पूजार्थं ते विधेया गृहाण परमेश्वरेति पुष्पाणि कूष्मांडं दशापुष्पाणि समानोत्तानि ते विभो गृहाण त्वं महा
 देव प्रसन्नो भव सर्वदेति दशाविधं पुष्पसहितं कूष्मांडं तदभावे नागिके लंवा समर्पयन् एवं सर्वत्र सामान्यपूजां
 कुर्यात् यथा पूर्वदिशि प्रयत्निगैः शोभायनमः द्वितीये अघोरायनमः तृतीये रुद्रायनमः इति पश्चिमे प्र
 यमे शोभायनमः द्वितीये सद्योजातायनमः तृतीये ईशानायनमः इति उत्तरे प्रयमे भीमायनमः द्वितीये वा
 मदेवायनमः तृतीये कालायनमः इति नाम पूजाग्रतैः कृत्वा मध्यकाले शोभायनमपूजामहोतैः कुर्यात् यथा
 शिखण्डिसंहिताय उग्राय शोकरीशसंहिताय रुद्राय भद्राश्विनिसंहिताय पशुपतये भयं करिप्राक्सि
 हिताय भीमाय मोहिनीप्राक्सिंहिताय श्यामवेनमः कर्मदाशसंहिताय भूगर्भाय सुसिद्धाशसंहिता
 य रुद्राय विद्याशसंहिताय यत्नानंदायनमः इति ततो दशांगुलं धूपं सुगंधं च मनोहरं भस्मादत्तं मया
 देव गृहाण परमेश्वरेति धूपः इमं दीपं महादेव तमे नाशकं परं गृहाण पार्वती त्राय देवदेवनमोस्तुते इति दीपः

सु१ नैवेद्यं गृह्यते देव यथाशक्ति संस्कृतं नानाद्रव्यसमायुक्तं प्रसन्नो भव सर्वदेव नैवेद्यं ततः श्रीवायनमः इत्याचम
 नीये पूगीफलैः सकृद्विनीतं गव्यं दलेयुतं भस्मादन्तमपादेवतां वृत्तं प्रतिगृह्यतामिति तां वृत्तं इन्द्रनीलसमायु
 व३ तैजोत्रदपुष्पितं सेवलीकुलमंदेव गृह्यतां परमेश्वरेति यथाशक्तिसुवर्णपुष्पाणि नानाफलानि दिव्यानि सुगं
 हा४ धा निमप्रभो गृहाणत्वमहादेव भक्तिं मे सकलं कुरु इति फलानि ततो नीराजं पुष्पांजलिः समापत्तुं प्रदक्षिण
 करं दंडवत्प्रणमः एवं पूजां कृत्वा रात्रौ मंडपाद्वहिः पश्चिमदिशि कुंडे स्थाप्य इलेवागृह्योक्तविधिनाग्निं स्थाप्य पा सं५
 यस्कृत्वा लोकपालेभ्यो वलिं दद्यात् तनु इद्राय नमः वलिं समर्पयामि इत्यादि चतुर्थी नमो नैवेद्यं कपालानां नाम
 मंत्रैः पूर्वादिदशकुर्वीत ततः पुराणस्तोत्रपठनं प्रवणकथाप्रवणगीतवाद्यैर्जीगरं कुर्यात् तत्र प्रहरे प्रहरे १ ध
 दानं कर्तव्यं यथा मया कृता न्यनेकानि पापानि पापानि शंकर गृहाणा धीमुमाकांतश्चिवात्रो प्रसीद मे इति प्रथम
 ती७ प्रहरे ५ः स्वदादिप्रसंगैश्च दग्धो हं पार्ष्णिपते गृहाणा धीं दयां कृत्वा शिवात्रो शिवाय मे इति द्वितीयप्रहरे शिवात्रो
 ददाम्यहं सर्वपापमपोहकं शिवः श्रीणातु मे भस्मा प्रसन्नो मया सहेति तृतीयप्रहरे योमकेश नमस्तुभ्यं यो ओ६
 मात्मनो यो मरु पिले नक्षत्ररूपिते तुभ्यं गृहाणा धीं नमोस्तुते इति चतुर्थप्रहरे ततः प्रातः स्नानादिनित्यं कृत्वा त
 ओ५ स्मिन्नेवाग्नेौ प्रजापतये स्वाहा इन्द्रप्रजापतये नमः इद्राय स्वाहा इन्द्रमिन्द्राय नमः अग्नये स्वाहा इन्द्रमग्नये नमः
 सोमाय स्वाहा इन्द्रसोमाय भूः स्वाहा इन्द्रमग्नये नमः भुवः स्वाहा इन्द्रवायवे नमः स्वः स्वाहा इन्द्रसूर्याय नमः इ
 तिसप्तारुतयो घृतेन कृत्वा अंबकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिर्वर्धनं उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् इ
 तिमंत्रेण होतृप्रातः चित्त्वत्तसमुद्भवाः प्रभावे पालाशः पंचामृतप्लुताः प्राचार्येण होतव्याः अतिग्निः

तत्रैव मंत्रेण तिलव्रीहिवप पायसा न्यतरेण द्रव्येण समित्प्रदोष समये होमः कार्यः ततो यथा शक्ति न वग्रहा एं होमः
 स्वस्व वैदिक मंत्रेण एव होमं कृत्वा पुनराचार्योद्यतेन त्वत्तोऽग्नेव रूपेण विद्यादेव स्पृहेडोऽग्नेव पातिसीकाः यजि
 को वदितमः प्रोमुचानो विष्वाहेषां प्रसिप्रममुग्धमस्मत्स्वाहा इदमग्नये नमः सत्त्वत्तोऽग्नेव मोभवोतीतेदिष्टे
 प्रस्थातुषो मुष्टेऽग्नेव पद्वत्तो वरुणं प्रसातो वीहि मृडीकं सुहो न एधि स्वाहा इदमग्नये नमः प्रथाप्रा
 जे स्य नमिषासि पात्रसत्त्वमित्त्वमया प्रसि प्रयानो यत्तं वहा स्य पातो ह्येभिषजं स्वाहा इदमग्नये प्रपत्ये नमः ये
 तेशांतं वरुणये सहस्रं पतिषा पात्रा विततामहांतस्तेभिर्नोऽग्रघसवितो तविष्णुर्विष्णुं च नुमरुतः स्वर्कः स्वाहा इदं
 वरुणाय सवित्रे विष्णवे विष्णवेभ्यो देवेभ्यो नमः प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये नमः इतिष
 ताज्या कुती कृत्वा तिलादि होमद्रव्येनैऽग्नेयं स्विष्टकृते स्वाहा इदमग्नये स्विष्टकृते नमः इति स्विष्टकृते मं कृत्वा
 तुतिं कुर्यात् ततो ब्रह्मलोपूतं पात्रदानं प्रणीता विमोक्तः वर्हि होमः एवं होमं समाप्य पुनः षोडशोपचारेण प्रासनादिजं
 धादीनां तांबूलान् कृत्वा अंगपूजां कुर्यात् यथा भवाय नमः पादोपूजयामि पुरुषाय नमः जानुनी पशुपतये नमः
 ऊर्वोः पूजः उग्राय नमः कटिं प्रद्योशाय नमः गुह्यं पूरुद्राय नमः हृदयं पूरुद्राय नमः भुजां पूजः सद्यो जाताय नमः
 कंठं पूजः ईशानाय नमः मुखं पूजः महादेवाय नमः नासिके पूजः वाग्देवाय नमः चक्षुषी पूजः भीमाय नमः ओत्रे
 पूजः उमाय नमः ललाटं पूजः महेश्वराय नमः सर्वजं पूजयामीत्यंगपूजां विधाय धूपान्दिप्रदक्षिणं तं शेषपू
 जां कुर्यात् ततो मध्यं कुंभसहितं सोपस्कृतं उमामहेश्वरप्रतिमां शंभो प्रसीद देवेश सर्वलोकेश्वर प्रभो तव रूपप्र
 दात्रे नमः संतु मनोरथाः इति मंत्रेण चार्क्यं दद्यात् ततः शिवरत्रिब्रतोद्यापनसंगतादि अर्घ्यं सबत्संस्तुते कारं

गामाचार्यमदत्वा सोपस्क रां च प्राप्य दद्यात् ततो द्वादशमृत्विज्भ्यो द्वादशलिंगानि सोपस्क गालि दद्यात् तत्र मं
 त्रः कैलासवासी शोभी शोभनगवान्मालनेत्रभूत चराचरात्मकं लिंगरूपी दिशतु वांछितमिति ततः संगता सिद्ध
 र्थं तेभ्यो द्वादशताः प्रशक्तौ यथाशक्ति ददितुं वादेया ततो ब्रतं कृतं यन्मे पूर्णं वा पूर्णमेव वा सर्वसंपूर्णं तां यातु प्रसू मे
 दाद्वतां ममेति मंत्रेण ब्रतं समर्प्य ततो ब्रतं संगता सिद्धार्थं द्वादशवा सलेभ्यो द्वादशतिलपात्रदानं यस्य स्यत्या
 नमो ज्ञा च तपो यत्क्रियादिषु नूने संपूर्णं तां याति तस्मै पूर्णं त्मने नमः इति दत्त्वापनं ततः प्रभुर्द्वादशात्मणो
 जयित्वा ददितुं दानं यथाशक्ति भूयसी ददितुं दत्त्वा मंडपादिकं सप्तमग्रीक माचार्यमदत्वा स्वजनैः सह भोज
 नं कुर्यात् इति दीहितमलिशामकृते श्रीवरात्रिब्रतो दद्यापनप्रयोगः उद्यापनसप्तमग्रीक माचार्यमदत्वा स्वजनैः सह भोज
 नं कुर्यात् इति दीहितमलिशामकृते श्रीवरात्रिब्रतो दद्यापनप्रयोगः उद्यापनसप्तमग्रीक माचार्यमदत्वा स्वजनैः सह भोज

मंडपप्रोभार्थं वस्त्राणि चरणाभ्यां प्रलेकारादि आचार्य १ वस्त्रा १ अतिकु कलश १ धातुमय प्रशक्तौ मृत्पात्राः	चंदोया १ कलश १ सवर्णकः वारुण्य पुष्पाहवाचन सप्तधातु कलश १ परितंडुल	सप्तमृत्तिका पंचपत्रव सुपाश ५ यक्षोपवीत १ वस्त्र १ धूपार्घ	ताम्रपात्र १३ ताम्रपात्र १ चट्टा लिंगं होत्रे दत्ता उग्रामहोत्र १ वध १ रुक्मिका	कूर्क ३१ तद भावेन पात्र ५ ताम्रपात्र १८ ओं दुर्वा कुल दशविधश्राव्या सोपस्क रां पंचपा	सर्वोषधी पंचाशत पंचाशत वस्त्र ३३ यर्घा १ धो तालि १८ प्रगप्रोक्षन वस्त्राणि	प्रत्रविशेषो विष्णुपुरा ए माघा मस्य पंचद श्रीकदाचि उपेति यो गं पादवारु मुक्ताद्य निप्रायेण
---	--	--	---	---	---	---

एतन्मन्त्रेण कालः सप्तः पितृणां नृणां पुण्यैर्न च लभ्यते सति वारुणं प्रातः भिषा माघासितेति मुक्ताद्य निप्रायेण

भारते काले धनिशायदिनाम तस्मिन्नेवे विभूषणतदापितृभ्यः दत्तं तिलान्नं प्रददाति तृप्तिं वर्षीयुतं तात्काले मनुष्येति
 इयं मन्त्रादि रवि काल्युनमुक्तं नवम्यनंतं संज्ञा तदुक्तं ब्रह्मण्यपुराणे काल्युनाम लपत्तस्य पुण्यद्वेन वसीयामहीतले
 अनंतासामहापुण्यसर्वपापहरामता स्त्रान्द्राजादिनेत्यर्थः तयो काल्युनमले पदास्य पुण्यद्वेन ददातीत्युक्तं गोविं
 ददादशनाममहापातकनाशिनी प्रसंगो विदूषो पवासादिकं कार्ये इयमेव सा स्वतकल्यादिः काल्युनयोरु
 मास्यं कृत्य विशेषः कृत्यतत्त्वार्त्वे काल्युण्यमर्चमाजातो अदितौ कश्यपादिने प्रत्रेष्ट्राप्यनुत्तयायां जातः पूर्णक
 लाशश्री तौ तत्र विद्युवत्पूज्यौ प्राप्ते चंद्रद्वये सति नृत्पजीते स्तथावाहोः कार्यस्तत्र प्रजागरः इति प्रत्रोपवासादि धना
 भावान्नैर्लं कार्य प्रत्रदानविशेषमाह विदुः काल्युनी मुक्ताचेत्स्यात्तस्यां ब्राह्मणाय संस्कृतं स्वास्तीर्लं शायनं नि
 वेद्य भार्या पदवतीं प्रवणवतीं चाप्नोति नार्थविभर्ता इति यस्यादश्रुमं शायनं कैशवस्य शिवस्य च शायनं निवे
 द्य भार्या पदवतीं प्रवणवतीं चाप्नोति नार्थविभर्ता इति शाय्याममाप्यश्रुमास्तु तस्माज्जन्मनि जन्मनि प्रश्रुमं
 शायनं नित्यमनं श्रियमुन्नतिं होभापदेहि मे नित्यं प्राप्या दानेन कैशव इति शाय्या दानमंत्रैः प्रश्रुमेव पोर्णमा
 स्मालिका सुवः इयं प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तच्छाशुत्तरेव पूर्वदिने भद्रासत्त्वात् प्रदोषव्यापिनी ग्रा
 ह्या पूर्णिमा काल्युनी सदा तस्यां भद्रा मुखं त्यक्त्वा पूज्या होला निशामुखे इति नारदवचनात् ब्राह्मे दिनार्द्धे त्र्यर
 तो विष्णात्काल्युनी पूर्णिमा यदा रात्रौ भद्रा वसने तु होलिका दीप्यते तदा यदा तु प्रथमदिने प्रदोषकाले चतुर्दशी
 परदिने प्रदोषात् रात्रौ पूर्णिमा समाप्यते तदा पूर्वदिने रात्रौ भद्रा मुखं त्यक्त्वा यामेव होलिका दाहः कर्तव्यः प्रदो
 षव्यापिनी न स्याद्यदा पूर्वदिने तदा भद्रा मुखं वर्जयित्वा होलिकायाः प्रदीपनमिति नारदवचनात् यदा तु पूर्वदि

होलिकेश

खड्ग

नेसंपूर्णराज्यादिनेप्रदे... तदाग्रहणस्रानंकुत्वाग्रहणमध्यएवहो लिकादीपनकार्य
उत्पत्त्यानेमाताभावात् ननु सर्वेषामेववर्णनास्तत्कंराहुदरीने स्नात्वाकर्म्मलिकुर्वीतमन्त्रचिसर्जये
त इतिविधिधातुसंग्रहणसूतकैतिवाचं तस्यस्नानासूत्रविधेधातुयत्त प्रस्था संघादीनामप्यकारणमाप
घते प्रथात्रुत्तंभविष्ये तत्रराजानं प्रतिपौरवाचं प्रस्थाकंहृदिवापिदुंदानामेह राहस्य दिवा रात्रौ समागम्य
वाल्मीकीउपतेवलात् इतिवापुवकेनापिभैषजैर्वीनराधिप मंत्रैः परमाचारैः सानिधेत्तुंनशक्नोते इतिपौरव
चः श्रुत्वा राजापुत्रेभ्यः नारदः नारदउवाच प्रष्टुं पंचदशीमुक्ता फाल्गुनस्यनराधिप प्रभीः प्रदानंलोकानांदि
पतांपुरुषोत्तम यथासुप्रोक्ता लोकाहसंतिचरमंतिच दारुजा निरुत्तुंतिगृहीत्वासमरोत्सुकाः योधाश्च
विभ्रवीतु शिशवः संप्र हर्षिताः संचयंमुष्ककाष्ठानामुपलानांचकारयेत् तत्राग्निंविधिवदुत्पादोद्यैर्मंत्रवि
स्तैः ततः किल किलाश्रमैस्तान्प्रशम्यैर्मनोरमेः तमग्निंविः परित्रम्यगायंतिचहसंतिच जल्पतः खेद्युषालोका
निशंकायस्ययमते तेनश्रमैःनसापावाहोमेनच निराकृता प्रष्टुं घातैर्दुःखानांराक्षसैर्दीपमेव्यति प्रस्थंनिशम
मेवार्थसंख्याः शिशवो गृहे गोमयेनोपलिप्तेव सचतुष्कगृहंगले प्राकारयेच्छिषुश्रावानवग्रहकरानृपान्
तेकाष्टरवैः संस्पृश्याद्वैः हास्यकरैः शिशून् तद्व्यतिषां दातव्यंमुदं पक्वान्मेवच एवं कुंटेतिपातस्थाः सुदोषैः प्र
शमं व्रजेत् वाल्यानां रक्षणे कार्यं तस्याः तस्मिन्निशमामे इति पूजामंत्रम् प्रष्टुं कानंय त्रसैः कृतात्वं होलिवालि
शैः अतस्तपूजविश्रामिदुंटेदेविनमोस्तुते पाठेनस्य शितादेविउच्छिष्टेनतथामया तत्सर्वंक्षम्यतां देविदुंटेदे भू
विनमोस्तुते इयंमन्वादिहति साचोर्वीहिकी मलमासे सतिमासद्यपिभवति होलिकाव्रतंतुमुद्रमास एव तत्रदे

प्र. वि.
८१

भास्ते काले धनिष्ठा यदि नाम तस्मिन् भवेत्पि भूषण लतदा पितृभ्यः दत्ते तिलान्नं प्रददाति तृप्तिं वर्षीयते तात्काले मनुष्येति
इयं मन्त्रादि रवि काल्युनमुक्त नवम्यनंत संता तदुक्तं ब्रह्मपुराणे काल्युनाम लपतस्य पुण्यं नवमीयामहीतले
अनंतता सामहा पुण्य सर्वपापहरा मता स्मृता ददाति ज्ञेयार्थः तथा काल्युनमले पतस्य पुण्यं नवमीयामहीतले
दद्यादस्मिन्नाम महापातकनाशिनी प्रसंगो विंदपूजोपवासदिकं कार्य इयमेव सा स्वतः कल्यादिः काल्युनपौर्ण
मास्यां कृत्य विशेषः कृत्यतत्वात् रवि काल्युण्यमर्थमाजातो अदितौ कश्यपादिने प्रतेश्चाप्यनुसूयायां जातः पूरुषं
लाश्रयती तौ तत्र विधि वत्सुजौ प्राप्ते चंद्रद्वये सति न त्वगीते स्थावाद्योः कार्यस्तत्र प्रजागरः इति प्रतौ पवासवि धना
भावान्नैर्ज्ञेयं कार्य प्रतदान विशेष मभू विदुः काल्युनी मुक्ता चेत्या तस्यां ब्राह्मणाय संस्तुतं स्वीर्ण प्रायनं नि
वेद्य भार्या पदवतीं द्रवणवतीं चात्रोति नार्थविभर्ती रमिति यस्यादभू संशयनं केशवस्य शिवस्य च शयनं निवे
द्य भार्या पदवतीं द्रवणवतीं चात्रोति नार्थविभर्ती रमिति प्राण्या ममाप्यभूत्या स्तुतस्मा ज्ञेयमिति जन्म नि प्रभूयं
शयनं नित्यमनं नोत्ति यमुन्नतिं होभाभपंदेहि मे नित्यं प्राण्या दानेन केशव इति प्राण्या दानमंत्रैः प्रसामेव पौर्णिमा
स्यां होलिकोत्सवः इयं प्रदोष व्यापिनी भ्राह्म्या दिनद्वये तच्छाशु तरेव पूर्वदिने भद्रासत्वात् प्रदोष व्यापिनी ग्रा
ह्या पूरिमा काल्युनी सदा तस्यां भद्रा मुखं त्यक्त्वा पूज्या होला निशामुखे इति नारद वचनात् ब्राह्मे दिना ऊत्तर
तो विष्णोः काल्युनी पूरिमा यदा रात्रौ भद्रा वसने तु होलिका दीप्यते तदा यदा तु प्रथमदिने प्रदोष काले चतुर्दशी
परदिने प्रदोषात् रात्रौ पूरिमा समाप्यते तदा पूर्वदिने रात्रौ भद्रा मुखं त्यक्त्वा यामेव होलिका दाहः कर्तव्यः प्रदो
ष व्यापिनी नस्याद्यदा पूर्वदिने तदा भद्रा मुखं वर्जयित्वा होलिकायाः प्रदीपनमिति नारद वचनात् यदा तु पूर्वदि

होलिकेश

खड्ग

ने संपूर्ण राजा पदने प्रदे... रिमाग्र सोदयंच तदाग्रह एतानं कृत्वा ग्रहणमध्वएव होलिका दीपनकार्यं
मुख्यकोलत्यागे मानाभावात् ननु सर्वेषामेव वर्णां तासु तं कं रा रुद्रीने स्नात्वा कर्मलि कुर्वीत तस्य मन्त्रं चिसर्जये
त इति विवेधात् संप्रग्रहणसूतकै निवाच्यं तस्य स्नानासूचं विवेधात् स्पर्शतः प्रमथ्या संध्यादीनामप्यकरणमाप
घते प्रयात्ररुतं भविष्ये तत्र राजानं प्रति पौरवाक्यं प्रस्य कं हि गृहे वा पिपुं डानामेह राहसी दिवा रात्रौ समागम्य
वाल्मीकी उच्यते बलान् रक्षापांडुवकेनापि मेव जैवीन राधिप मंत्रैः परमाचारैः सानिधेयं नशक्यते इति योरच
चः श्रुत्वा राजा पृष्टः यनारदः नारद उवाच अष्टपंचदशीमुक्ता फाल्गुनस्य नराधिप प्रभीः प्रदानं लोकानां दि
यतां पुरुषोत्तम यथा संप्रशक्तिता लोकानां हसंति चरमंति च दारुजा निरुतं द्वा विगृहीत्वा समरोत्सुकाः यो धाव
विमर्शं तु शिशवः संप्रहर्षिताः संचयं मुष्ककाष्ठानामुपलानां च कारयेत् तत्राग्निं विधिवदुत्थाप्योघैर्मंत्रवि
स्रैः ततः किल किलाशब्दे स्तलशब्दे मंत्रो रमैः तमग्निं त्रिः पत्रिं त्र्यम्पगायंति च हसंति च जल्पतः स्वेष्टं चालेका
निशंकायस्य यन्मतं तेन शब्देन सावावा होमेन च निराकृता अष्टुष्टातेर्दुतां राहसी होमेष्यति प्रस्य निशभा
मेवार्थं संप्रहर्षिताः शिशवो गृहे गोमयेनोपलिप्ते सचतुष्पङ्कगहंगले आकारयेच्छिषु प्रावानवदुर्ग्रहकरानृपान्
तेकाष्टवर्गैः संप्रहर्षिताः हास्यकरैः शिशून् तद्वन्ति तेषां दातव्यं गुडं पक्वान्मेव च एवं कुंटे निपातसाः सुदोषैः प्र
शमं व्रजेत् वालानां रक्षणे कार्यं तस्याः तस्मिन्निशामे इति पूजा मंत्रश्च प्रस्य कानं यत्र सौः कृता त्वं होलिवालि
शैः अतस्त्वा पूजयिष्यामि तुं देदे चित्तमो सुते पाठेन स्य शितादे चित्तु च्छिष्टेन तथा मया तत्सर्वं क्षाम्यतां देवि तुं दे भद्र
विनमो सुते इयं मन्वादि रत्वि साचोर्वाहूकी मलमासे सति मास कथयेपि भवति होलिका व्रतं तु शुक्लमास एव तत्र दो

प्र.वि.
८२

लोत्सवः कार्यः तदुक्तं कृत्यचिन्तामणे लोत्सवे नमो दोलागतं दृष्ट्वा गोविंदं पुरुषोत्तमं कालगुणसंपन्नः सेहि गोविं
दस्य पुत्रं व्रजेदिति इति कालगुणकृतं इति श्रीमद्राजाधिराजमहाराजश्रीमदनूपसिंहदेवकारिते श्रीमिश्रशिव
दत्तात्मजश्रीमिश्रगंगाधरमहाराजकृतं श्रीमदनूपचिलासेधर्मोद्योवत्सरात्रं समाप्तम्
~~अथ श्रीमदनूपचिलासेधर्मोद्योवत्सरात्रं समाप्तम्~~